

مچلونگی
پیدایش و رشد بود شوازی
در
افغانستان

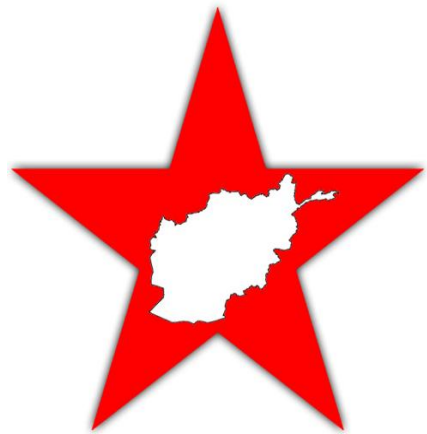

سازمان رها بڅخس خلقای افغانان
(سرخا)

فهرست

شماره	عنوان	صفحه
۱-	پیش درامد فصل اول	۱
۲-	الف - مقدمه ظهور ورزش‌های مدرن	۸
۳-	ب - پان اسلام و تأثیر آن در افغانستان	۲۵
	فصل دوم	
۴-	دیوگراسی امانی و پیدایش "طبقه" ورزش‌های	۴۰
۵-	موقوف دیوگراسی	۶۴
۶-	افغانستان نیمه مستعمره - نیمه فئودال -	
	(ورزش‌های کسپرادر)	۸۳
۷-	جنگونی حماکامیت قوم پشتون و مسئله پشتونستان	۹۸
۸-	روند اقتصادی تبدیل افغانستان به کشوری نیمه مستعمره -	
	نیمه فئودال	۱۱۱
۹-	الف - سرمایه های ربا و تجارت	۱۱۷
۱۰-	ب - ترویج غارتگری و مرکز تولید ربا	۱۲۱
۱۱-	ج - معادن و صنایع	۱۸۸
۱۲-	مراکز - - - - -	۱۱۱

انتشارات محسن
Mohsin Publications

چگونگی پیدایش و رشد بورژوازی در افغانستان

نویسنده: سازمان رهاییبخش خلقهای افغانستان (سرخا)

تاریخ انتشار: جدی ۱۳۵۷

دیجیتال سازی و تنظیم: انتشارات محسن

پست الکترونیک: mohsinpubs@gmail.com

وبلاگ: <http://mohsinpubs.blogspot.com>

تاریخ پخش دیجیتال: جدی ۱۳۹۱ (دسامبر ۲۰۱۲)

تذکر:

«چگونگی پیدایش و رشد بورژوازی در افغانستان» نوشته‌ی ارزشمندی است که به وسیله «سازمان رهاییبخش خلقهای افغانستان» (سرخا) بخاطر ارتقای سطح آگاهی و درک درست از حیل و نیرنگ کشورهای سرمایه داری در ضربه زدن بر بورژوازی ملی تدوین گردیده است. این رفقا نوشته حاضر را ۳۴ سال قبل از امروز در جدی ۱۳۵۷ تحت شرایط دشواری به جنبش کمونیستی کشور تقدیم نمودند.

«سرخا» از سازمان های انقلابی و پیشرو کشور ما بود که رزمندگان دلیر و رشیدی را در دامانش پرورش داد. این سازمان در مقابل روزیونیسم روسی و نوکران خلقی و پرچی‌اش مبارزه آشتی‌ناپذیر و جدی‌ای را به پیش برد. متأسفانه در اثر ضربات پیهم رژیم پوشالی روس بر هسته رهبری این سازمان و دستگیری و اعدام رهبران‌ش، امروز این سازمان وجود محسوس خارجی ندارد اما اسناد باقی مانده از آن می‌توانند در بلند بردن آگاهی نسل جوان کمونیست های انقلابی نقش بسزایی بازی نمایند.

«انتشارات محسن» با دیجتال سازی و پخش این جزوه آرزو می‌برد که نقشی در آگاهی دهی رفقای جوان ادا نموده باشد.

متأسفانه صفحات ۱۳، ۳۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۴۲ و ۱۴۳ در متنی که ما در اختیار داشتیم موجود نبودند. اگر دوستانی این جزوه را نزد شان دارند، خیلی ممنون خواهیم بود که با ارسال اسکن شده صفحات متذکره در تکمیل این سند مهم ما را یاری دهند.

انتشارات محسن

جدی ۱۳۹۱

پیش درآمد

اگرچه کمیت منافع عظیم اقتصادی و مالی اصلی ترین و محترم ترین انگیزه تجار و دست اندازهای استعمارگران بر سرزمینها و حقوق خلقهای گوناگون جهان میباشد / مع هذا فعالیتهای تجاوزگرانه آنها همواره همه جا بایک شیوه و اسلوب و حتی بایک هدف واحد انجام نمیگرفته و نمیگردد. گننالیزم و فرزند خلقان نشو- گننالیزم یا امپریالیسم همیشه مناطق را بعنوان مراکز بهره برداری استراتژیک یا رگهای حیاتی زندگی استعمارگرانه خود قائل شده و باین اهمیت درجه اول می دهند. این انتخاب طبعاً به دلیل وجود منازرینها با امکان تاریخی و امکانات مساعد برای تحقیقات علمی در زمینه علوم اجتماعی و زیست شناسی باشد / بلکه اساساً به دلیل وجود منابع عظیم زیرزمینی و امکانات مساعد بهره برداریهای کلان مالی است. (۱) در حول و حوش مناطق مذکور یا مستعمرات درجه اول "خطوط تدافعی" یا مستعمرات درجه دوم قرار دارند. و اینها / نواحی یا مناطقی هستند که اساساً وظیفه دفاع یا سنگر دفاعی را در برابر تجاوزات احتمالی سایر نیروهای استعمارگر به مناطق درجه اول یا استراتژیک را دارند. این هیچگاه بدین معنا نیست که استعمارگران نو و کهنه در رابطه با اینگونه ممالک دندان طمع خود را کشیده / توجهی به امکانات بهره برداریهای مالی و استعمارگرانه از منابع آنان ندارند. بهره کشی و استثمار غریز بخوی و خصلت جدایی ناپذیر استعمارگران قدیم و جدید بوده و هست.

بر اساس تقسیم بندی فوق است که مناطق و کشورهای مانند ایران (به دلیل منابع عظیم نفت / مس / بازاریها و فروش کالا / نیروی نظامی آموزش دیدم و تاندان مسلح و در گذشته منابع مروارید / درآمد گمرکات / راه های ترانزیتی) آفریقای جنوبی و رود زیا (معادن طلا و مس) برزیل و چلی (منابع قهوه / مس / بازاری فروش کالا و خرید نیروی کار) هند (در گذشته بخاطر

(۱) - در دوران امپریالیسم امکانات مزبور / اگرچه اساساً تغییری نگردیده ولی تفاوتهای دران ها رونما شده / از جمله وجود بازارهای مناسب و بکسر برای فروش کالا های امپریالیسم و نیروی کار ارزان قیمت و مشکلات محیط زیست در کشورها

طلاهای معابد بودایی و ادویه و امروز بازارهای وسیع فروش کالا / امکانات سرمایه گذاری و نیروی سیاسی (....) و... به صورت مناطق استراتژیک حفظ حاکمیت کنفدرالیزم و امپریالیسم بوده و هستند و امپریالیستها با جنگ و دندان و با وحشیانه ترین شیوه های قتل و سرکوب از حاکمیت خود در مناطق مزبور دفاع میکنند. و کشورهای مانند افغانستان (در گذشته سنگرد فاعی هند انگلیس و راه عبور این مستعمره زرخیز) عمان (پایگاه تدافعی از منابع نفتی خاورمیانه عربی و خلیج فارس / جمهوری چاد (پایگاه تدافعی و حفاظتی بحر مدیترانه های امپریالیستی در آفریقای مرکزی) و غیره به صورت مناطق درجه دوم یا سنگرد فاعی امپریالیسم در برابر تجاوزات رقبای خود / تجلی نمودند.

قرار گرفتن در دسته "کشورهای "کمربند دفاعی" هیچگاه از اهمیت این کشورهای در مبارزات ضد امپریالیستی نمیگاهد. بلکه از آنجائیکه این گونه سالک / راه های کلیدی و حلقه های ضعیف زنجیر امپریالیسم را تشکیل میدهند و وظیفه بسیار مهم و حیاتی در مبارزات ضد امپریالیستی به عهده دارند. و درست به همین دلیل امپریالیسم نیز در سالهای اخیر تلاشهای وسیعی برای هرچه محکمتر کردن سلطه خود بر کشورهای مزبور طرح و اجرا کرده است. که کودتا - های متعدد نمونه کوچکی از آنهاست.

چون حیات امپریالیسم وابسته به بهره برداری هرچه بیشتر و طولانی تر از مناطق استراتژیک / میباشد. بنابراین آنها هیچگاه حاضر به گذشت یا تن به بحث در مورد اینگونه مناطق نیستند. در صورتیکه بخاطر حفظ و استحکام حاکمیت خود بر مناطق استراتژیک مذکور / در جنگها و اختلافات فی مابین بر سر تقسیم مجدد جهان / غالباً بر سر میز مذاکرات "صلح" و در چهارچوگات "سازمان ملل متحد" از حاکمیت خود بر بعضی مناطق درجه دوم به نفع دیگر بهالگی های خود صرف نظر میکنند. و در واقع آنها را وجه الضمان بهره برداریهای امپریالیستی خود از مناطق استراتژیک / می نمایند.

در فوق کوشیدیم تقسیم بندی مناطق زیر نفوذ امپریالیسم را هرچه مختصرتر و کلی تر بیان کنیم. حال می کوشیم تاریخ معاصر افغانستان را بعنوان نمونه - ای از کشورهای مناطق دسته دوم / یعنی مناطقی که وظیفه دفاع از منافع

از صفحه گذشته) امپریالیستی و... کبرای استعمارگران کهن چند ان مطرح نبود.

امپریالیسم در منطقه را دارند یا در حقیقت در جمله "خط سهزامینی" امپریالیسم بد و مناطق استراتژیک شامل هستند را بررسی کنیم.

۵. فیسد مناطق افغانستان را نواحی مرتفع (بالا تراز ۴۰۰۰ فوت) و طالبان کوهستانهای صعب العبور تشکیل میدهد. این نواحی فاقد راه های مواصلاتی است. همین امر موجب گردیده تا نفوسی که در این نواحی زندگی میکنند / دارای حیات بسیار ساده شبانی بوده بسیار کم و اغلب هیچ ارتباطی با دنیای خارج و تمدن های پیشرفته تر / نداشته باشند. این امور جلگی باعث کند شدن هر چه بیشتر تکامل اجتماعی و در نتیجه نفوذ فوق العاده شدید روابط قبیلوی در بین اهالی مناطق مزبور شده است. روابط و همبستگی شد بد قبیلوی / اختلافات و دشمنی ها و در نتیجه جنگ های بین القبایلی را در بدن خود می پروراند. تاریخ کشور ما / نمونه های فراوانی از آنها را ثبت کرده که تا هنوز هم ادامه دارد. شرایط فوق همگی در جهت خلاف شرایط لازم برای بهره برداری های امپریالیستی میباشد. چرا که امپریالیسم / برای اینکه بتواند حداقل هزینه / یا حداقل هزینه قابل قبول به بهره برداری ها بپردازد / شرایط ویژه ای را نیاز دارد. از جمله امکانات سروی و استخراج معادن که این خود نیاز به ایجاد راه ها و وسایل ارتباطی متعدد دارد و علاوه بر شرایط جغرافیایی افغانستان هزینه بسیار گزافی را بکار دارد و از آنجائی که امپریالیسم هیچگاه در بند ایجاد یک زیربنای اقتصادی محکم و قابل دوام در مستعمرات پانیمه مستعمرات نیست و همواره در جستجوی راه های سهل و بازده فوری سرمایه گذاری خود میباشد / حاضر نیست هزینه هنگفتی را در رشته ای یا جایی سرمایه گذاری نماید که در آینده ای دور مرحله بهره برداری میرسد. (ایجاد راه ها و طرق مواصلاتی ضمن اینکه هزینه هنگفتی را می طلبد / مدتی بسیار طولانی را نیز بکار دارد که از حوصله امپریالیسم (الخارج است.)

دیگر از شرایط لازم برای استثمار سرمایه داری / بازار خرید نیروی کار ورزیده و ارزان و فروش کالا های مصرفی ساخته امپریالیسم / میباشد. روابط کاملاً مطلق قشودالی - قبیلوی و سطح فوق العاده پائین و ابتدائی زندگی (بطوریکه ابتدائی ترین

(۱) - در اینجا منظور امپریالیسم خاصی نیست. امپریالیسم هم شامل روسیه تزاری و هم شامل دیگر امپریالیستها میشود.

نیزهای بشری برحمت ارضا میشود.) موجب میگردید تا از طرفی نه تنها / مردم
افغانستان / هیچگونه اشنائی با وسایل تولید سرمایه داری و شیوه های آن نداشته
باشند / بلکه وابستگیهای قومی / فرنگی و سنن نفوذ الی صایان بودن سطح درک و
قدرت یادگیری آنها (بدلیل بیسوادی / محدود بودن برخورد ها و شناخت آنها
بشائی کاملاً محدود و روستا و زندگی بدوی و) بهمانه سد محکمی بود در برابر
حرکته آموزش لازم برای تولید سرمایه داری. از جانب دیگر روابط پایداری حاکم
بقتصاد جامعه / رفیقایان و پهلوانان حبابی از طریق تولید خانگی و کوچک / اقتصاد
روستا / اجازه نمیداد مردم برای خرید کالا های مصرفی امهریالیستی / برای -
سند اصولاً در چنین جوامعی / انگیزه ای برای مصرف اینگونه کالا ها نبوده و وجود ندارد.
با همین / باز خرید کار و فروش کالا های مصرفی / این شرط عمده بهره برداری -
های امهریالیستی / علاوه بر افغانستان وجود نداشت / و نیز امید نمی رفت در مدت
پنجاه کوتاهی (که خواست امهریالیسم است) ایجاد گردد. وجود امنیت و آرامش /
و دیگر شرایط لازم برای بهره گیری های امهریالیسم میباشد. تا تحت
این امنیت و آرامش مزبور و بدون تقبل هزینه های هنگفت پلیس و ارتش و نیروهای
سرکوب کنند بدیگر / قادر به استثمار خلق نگردد. در حالیکه وجود اختلافات و جنگهای
حسی بین قبایل افغانستان از طرفی و سکونت این قبایل در مناطق کوهستانی و دراز
بسترس نیروهای سرکوب کننده / و وجود جمعیت بزرگ کوچی که بدلیل حرکت
آب و هوا / غیر قابل کنترل هستند / علاوه بر امنیت لازم فوق الذکر راسب می نمود.
ا / امهریالیسم نمیتوانست بر ضائق دراز مدت خود اعتماد داشته باشد.
و این که وجود نظام ملوک الطوائفی و دست بدست گشتن سریع حکومت مرکزی و -
ی و امکان جذب آنها از جانب روسیه تزاری / هر چه بیشتر امید امهریالیسم را
انگلیس (در برآوردن انتظارات استثمارگران و اقتصادی خود به پادشاه) تبدیل
نمود.

بنابراین لحاظ فوق بود که امهریالیسم انگلیس مصمم گردید / عطای این یار
ایه اقا بشی بهخشیاید و از بهره برداریهای استراتژیک اقتصادی در گذرد. ولی
برخلاف وظیفه نخبه های سیاسی حاکمیت خود در عهد را بان تقوی نمودند.
چنین است که می بینیم لرد کیمز قوماندها را اعلی دهند / در فرمول بندی مذاکره با
جیب الله شرط اول اتحاد با افغانستان را اینطور فرموله میکند "طت اول وعده
نهاد با افغانستان در - - - - - از هنر - - - - - ان -

است. (۱) این وظیفه با شرایط خاص جغرافیایی - اجتماعی افغانستان کاملاً تطبیق میکرد. کوه های عظیم پامیر وحدود مشرقی وجنوبی وصحرای خشک جنوب غربی / سدسیدی در برابر تجاوزات سایر امپریالیستها بود. همچنین متحد کردن قبایل سرحدی وسرکوب بعضی از آنها / برای مدت کوتاهی که تجاوز دشمن (رقیب امپریالیست حاکم که انگلیس بود) جریان داشت امرچندان دشواری نبود. قبایل مذکور حاضر بودند برای مدت اندکی / ویساتکیه به وعده وعیدهای انگلیس وچپاول وغارت در جنگ / موقتاً دشمنی ها وکینه های قبیلوی دیرینه خود را فراموش کرده تن به کارگر - دانی امپریالیسم انگلیس دهند. اما / عرگاه اینگونه جنگها (۲) طولانی شده / خاصیت متحد کننده خود را از دست داده / مجدداً جنگها وزد و خورد های قبیلوی هدف اصلی راتحت الشعاع قرار میداده وانگلیس را ازیاری بسیار موثر واساسی نیروهای قبیلوی محروم داشته اند. در هر سه جنگ افغان - انگلیس / امپریالیسم انگلیس ابتدا به پیروزیهای سریعی دست یافت ومناطق عمده افغانستان را اشغال نمود ولی باتداوم جنگ وبدلیل فوق بمرور ضعیف شده رفت وپارای مقاومت در برابر نیروهای ملی (انسانیزاساساً ساخت قبیلوی داشتند) را از دست داد. تا جائیکه ناگزیر خاک افغانستان را ترک نمود وترجیح داد عوض اشغال رسمی با امر او حاکم خود فروش کابل وارد مذاکره شده معاهدات تنگین را بخلق افغانستان تحمیل نماید.

بنابراین دخالت امپریالیسم انگلیس در وطن ما از همان ابتدا به خاطر بهره برداریهای اقتصادی ومالی بلکه اساساً بمنظور ایجاد "کمر بند سبزه حفاظتی" در غرب ناحیه زرخیز هندوستان بود / تا بدین وسیله بر رویاهای طلایی ناپلئون وتزار روس برای دست رسی به "الاهای اماهه وادویه هند وایندیای گرم اقیانوس هند / بادیه های سوزد. بهر معین مناسبت که / هر چه

- (۱) - در معاهدات فی مابین امپریالیسم وافغانستان بندرت به قرارداد های تجارتی بر میخوریم که ان معدود هم بیشتر بخاطر نفوذ سیاسی بوده تا تجارت.
- (۲) - این جنگها / شامل خیزش و قیام نیروهای ملی کشور نیز میباشد. که امپریالیسم انگلیس برای خواباندن آنها بموارد از نیروهای قبیلوی کار میگرفت.

باین تفاوتی انگلیس را مورد اخلی افغانستان بر میخوریم / در عوض / با علاقه عجب و دیوانه و احکومات هند و لندن به کنترل روابط و سیاست خارجی - افغانستان رو برو هستیم . این وقتی کاملاً محسوس و ملموس میشود که توجه نمائیم در زمان دوران بی تفاوتی لندن نسبت با مورد اخلی افغانستان در هند حکومت و مقامات دولتی و ارتش عملاً و علناً در دست امپریالیسم انگلیس بود و کلیه قوانین حکومتی / قضایی و اقتصادی با نظارت مستقیم نمایندگان کاخ وایکنگسایم وضع میشد . و در ایران بسیاری از قوانین اقتصادی و قضایی بود - سیله عمال انگلوفیل وضع میگردد . ورشته های اقتصادی متعددی از قبیل گمرکات / د خانیات / بانک / امور ترانسپورتی و یا کاملاً در - انحصار امپریالیسم انگلیس بود / یا نفوذ تعیین کننده ای بر آنها داشت . در حالیکه در روابط خالاجی انچنان قید و کنترل صد فیصد که بر افغانستان اعمال میگردد / وجود نداشت . تجارت ایرانی / حداقل در زمینه تجاری / آزاد یهایی داشتند . نمایندگی های تجاری و سیاسی ایران در بسیاری کشورها وجود داشت و ایران با اکثر کشورهای جهان (حتی روسیه تزاری) روابط سیاسی داشت . رفتار خاص امپریالیسم انگلیس با افغانستان که گفتیم ناشی از شرایط ویژه کشور ما بود / بر رشد و تکامل اجتماعی - اقتصادی آن بی تأثیر نبود . عدم علاقه مندی امپریالیسم به سرمایه گذاری در کشور از طرفی و کنترل کامل روابط خارجی (اعم از سیاسی یا تجاری) از طرف دیگر / موجب توقف نسبی رشد اجتماعی - اقتصادی و در نتیجه پایداری هر چه بیشتر قومگیری و فتوح دالیزم گردید . و این خود / تا خیر ظهور بورژوازی رادسی داشت . این تأثیرات تا هنوز هم / ولی با تفصیلات نمکی وجود دارد . اگرچه بورژوازی حدوداً از دوران امیر شیرعلی خان بصورت عناصری پراکنده پدیدار شد و تا دوران امان الله - خان صورت نهفته ای یافت / ولی چوچه ای که از این نهفته برآمد / علیرغم غم خوار یهای مام خود (امان الله خان) / چون در هوایی سموم زاده شد انچنان ضعیف و نحیف بود که تاکنون (جز دوران کوتاه مبارزات ملی و آخر زمام داری شاه) قادر نبوده شخصیت و معیت مستقلی از خود تبارزدند . تاریخ معاصر افغانستان را در حقیقت میتوان تاریخ سرکوب بورژوازی ملی دانست . اگرچه دقیقاً این تاریخ / تاریخ مقاومت توده های

خلق پر رهبری خرد ه پورژوازی وهاضرملى فتودالى / نیز هست . معذالك هاید
 ازمان کرد که اتحادیه نامقدس فتودالها - پوروکراتها - سرمایه داران
 وابسته / بی جغت جامهای طلا بی خود را در شهادت پورژوازی ملی / هالا
 نیانداخته اند . چون امروز پورژوازی ملی افغانستان اگر هم وجود داشته
 باشد / فاقدان روحیات و تجلیات لازمه پورژوازی بالنده میباشد .
 درست بهمین دلیل است که / او هیچگاه قادر نخواهد بود / (همچنان که
 تاکنون قادر نبوده) رهبری مبارزات خلقهای تحت ستم افغانستان
 را / تاد راغوش کشیدن شاهد پیروزی / بدست گیرد . از این پس خلقهای
 کشورمان / بحق / بدنبال رهبری دیگر میگردند . این رهبر / این همیشه /
 که قادر است تا باخر / مبارزه / انهارا رهبری کرده / هالا خریده سرمزل
 پیروزی / به آزادی کارواندیشه / رساند / جز مارکسیسم - لنینیسم
 نیست / که در حزب طراز نوین طبقه کارگر / تجلی نمى یابد .

فصل اول

الف - مقدمه ظهور بورژوازی ملی :

طی جنگ اول افغان - انگلیس / بدلیل خیانت شامشجاع و سستی و تسلیم پذیری امیر دوست محمد خان / انگلیس موفق گردید / مناطق حیاتی افغانستان را اشغال نماید . معذالک هنوز بیانقاوت دلیوانه خلقهای افغانستان از جمله غزنیان / مردم لوگر / کابل / جلال اباد و غیره روپروشد و مجبور به خروج از - افغانستان گردید . امپریالیسم انگلیس کسر افکند و شوکت خورده خارج شد مجدداً و در کسوتی ظاهر اصلاح و دوست نما / وارد گردید . امیر دوست محمد - خان را زیر انقیاد خود آورد . امیر مذکور / به کمک امپریالیسم انگلیس موفق شد تا حدودی زیادی مرکزیت را در کشور برقرار کرده و امور مملکتی و لشکری را نظم و نسق دهد . لشکرا و وزیران / ره کیمیل انگلیسی (او مسلمان شد و نامش را به - شیر محمد گشتاند) و دیگر هارلان امریکایی و نایب عبدالصمد هندی بود / که حدود ۱۲ هزار سوار و سه و نیم هزار پیاده را شامل میشد . این سپاهیان دارای تسخواه عملیات نظامی و در ۱۱ مرکز نظامی متمرکز بودند . همچنین امیر کوشش می نمود / در مختلف مملکتی را از طریق وزارت خانه های مالی / داخله و در بار حل و فصل نماید . اگرچه ولایات کشور زیر اثر پسران او بود / مع هذا انهاد را بر همه تابع مرکز بودند و ناگزیر بودند از درآمد های خود / پس از کسر مخارج شخصی و مصارف محلی / بقیه را به خزینه مرکزی روانه نماید . اقدامات فوق / اگرچه ضربه سختی بود بر پیکر ملوک الطوائفی و راه را - برای ایجاد حکومت قوی مرکزی که مورد نیاز امپریالیسم بود / هموار می نمود / ولی نتوانست انرا به کلی از میان بردارد و نهلا فاصله پس از امیر / هر یک از سرانش در ولایات زیر اثر خود / داعیه سلطنت نموده / خود را امیر خواندند . بطوریکه مجدداً کشور در جنگال جنگ و خونریزی گرفتار آمد . تا اینکه بالاخره امیر - شیرعلی خان که والی هرات بود بر دیگران غالب آمده خود را امیر تمامی افغانستان خواند .

امیر شیرعلی خان تحت تعلیمات سید جمال الدین افغانی / خرد - بورژوازی انقلابی / با اصول مدنیّت جدید آشنا شد . سید مزبور / که خود در -

ارتباط با جوامع پیشرفته خارج / مفتون اندیشه و اصلاحات بورژوازی شده و اندیشه های ترقیخواهانه ای برای پیشرفت ملل شرقی خصوصاً مسلطانسان داشت / نقش عمده ای در شکل گیری افکار مترقیانه امیر شیرعلیخان داشت. سید میکوشید تا از طریق امیر موصوف افغانستان را وارد اتحادیه کشورهای پان - اسلامیت نماید. بنابراین در حالیکه در افغانستان / بورژوازی هنوز تبه - ساز مشیخص اقتصاد -ی - اجتماعی نداشت / اندیشه های بورژوا با مانه در سلطن جامعه فتودالی و متکی بر اساسات محکم قومی ان - الانضج میگرفت.

امیر شیرعلیخان / به پیروی از همنمود های سید کوشش نمود قبل از هر چیز مرکزیت را تا مین نماید. این در واقع اولین و مهمترین شرط توفیق او در سایر اقدامات اصلاحی بشمار میرفت. برای تحقق این شرط / او روابط خود را با اقوام ملی و ضد انگلیس از جمله قبایل معتمد بقیادت سلطان محمد خشان بن سعادت خان قایم نموده با برادران انگلوفیل خود از جمله عبدالرحمن جگننمود / تا اینکه بالاخره در سال ۱۸۶۸ میلادی برابر ۲۸ شهریور به برقراری مرکزیت موفق گردید. که این خود فرصتی بود برای پیاده کردن پوختنه هایش در مکتب سید جمال الدین. لذا / او ضاع لشکر اسروسامان داده مکاتبی چند گشود / مطبعه ای (۱) در کابل بنانهاد و کتبی از جمله قواعد لشکری بدستور و از انگلیسی به فارسی و پشتو ترجمه شد. و اولین جریده افغانستان بنام "شمس النصار" در همین دوران انتشار یافت. تاریخ گاهینه وزیر درا افغانستان از دوران امیر شیرعلیخان شروع میشود که صدراعظم آن - سید نور محمد شاه قندهاری بود و شامل وزارت خانه های داخله / خارجه / مالیه مک سپه سالار ویک منشی دربار بود. این گاهینه تا حدودی زیادی بدون تبعیض قومی و لسانی تشکیل گردید و از خویشان و نزدیکان او کسی در آن شامل نبود. اقدامات دیگری نیز که نشان دهنده جنبه های آزادیخواهی او گشت بورژوازی در اشکال ابتدایی خود بود و پرزدهاد. از جمله و بهخصوص تقویت ارتش و کنترل ولایات از مرکز بود / که آرامش نسبی را در مملکت بدنبال داشت. این امر که فی المنفسه مورد پسند همسایه شرقی / یعنی هند انگلیس بود موجب گشت که امپریالیسم انگلیس حکومت شیرعلیخان را برسمیت بشناسد -

گندم، بود / بحيث نایند، امپریالسم انگلیس در افغانستان گمین گردید .
 و در بالا حصار جاں گرفت . بدین ترتیب مستمره شدن کشور عملاً تحقق یافت و
 اصلاً حاکم قریانه شیرعلیخان بهر بار رفت . ولی مدد غذائیه های ملی که میسر فرم
 شکل قبیلوی خود / در برابر اشغال خاک خود از جانب بیگانه شد بدین احساسیت
 میادند و اثراتوهین به غیرت قبیلوی خود میدانستند / اینبار نیز با کت
 نشسته جنبش مقاومت را آغاز نمودند . نیروهای موصوف شجاعانه بردشمن -
 عملاً بهر مدد و پیوستن لشکریان بالا حصار بمجاہدین در گرما گرم نبرد / بهتایه
 رادی بود که براتش وزید و شور و هیجان مبارزین را د و چندان نمود . که در نتیجه
 ان ایوس کیوناری و عله او کشته شدند (۳ سپتمبر ۱۸۷۹) امپریالسم انگلیس
 بلا فاصله از پایادی خود در کمپانی هند شرقی و نیروی نظامی خود در هند که
 خواست . جنرال جمبرلین از دره خیبر / جنرال رابرتس از دره گورم و جن -
 ستیوارت از دره بولان که «جموعاً» ۵۰ هزار نفر میشدند خاک افغانستان را مورد
 حمله قرار دادند . ولی بر اثر مقاومت شجاعانه و جانبازانه خلقهای وطن به
 رهبری محمد جان خان وردک / غلامشک عالم اندر / صاحبان ترکی / سردار ایوب
 - خان و محمد عثمانخان صافی و غیره غنا سر ملی / نتوانست برخاک وطن عزیز -
 استیلا یافته انرا مستقیماً در تصرف خود گیرد و چون هند انرا مستمره امپراتوری
 انگلیس نماید . لذا گفته حشی خونخواری که از افغانستان رانده شده بود در -
 کسوت شغال حیلہ گر خون اشامی مجدداً وارد گردید . یعنی ترجیح داد افغان
 ها را بدست افغانها با نقیاد راورد . لذا / عبد الرحمن سقله / این چهره
 شناخته شده و مورد اعتماد خود را که سابقه ای طولانی در نوکری به اجنبی داشت
 به امیری گزید . (۱۲۹۶ هـ) (۱) لازم به تذکر است که در این عصر
 که عصر خیزش خلقهای مستمرات به ضد استعمارگران بود و در اکثر مستمرات
 مبارزات ازاد پیکش با شدت هر چه بیشتر جریان داشت / استعمار -
 امپریالسم برای حفظ منافع - استراتیژیک

(۱) - عبد الرحمن کسی بود که هم از توبره میخورد و هم از اخور . او در او -
 حکومت شیرعلیخان بمخالفت با او برخواست / سپس گریخته به بخارا رفت و مورد
 پذیرائی ژنرال کوفمن قرار گرفت . از جانب دیگر او را بهط خود را با ایران و عند انگلیس
 صمیمانه حفظ می نمود و چندین بار مورد حمایت انها قرار گرفت .

خود پدر شیوه های استعمار تجدید نظر نموده به شیوه های نوینی دست یافته بودند. یعنی عوض استقرار نیروهای نظامی خود در مستعمرات و تجاوز مستقیم و علنی در حیات، جوامع مستعمراتی / تصمیم گرفتند با وابسته کردن متغذین محلی حکومت بومی از آنها تشکیل داده و مستعمرات با اصطلاح استقلال بدهند. استقلالی که بهمانه "فرستادن پشت نخود سیاه بود و جز دل خوش کک برای فریب کودکان چیز دیگری نیست. چنین است که ناگهان با موج استقلال کشورهای مستعمره روبرو می شویم. ولی معذالک کلیه یا اکثریت قریب باتفاق آنها بلا فاصله پس از استقلال ظاهری خود در اتحادیه های بریاست و کنترل همان امپریالیزم سابق جمع میشوند. امپریالیزم انگلیس در افغانستان نیز چنین سیاستی را اعمال داشت و عبدالرحمن را با موری گزید.

عبدالرحمن بسیار خوب میدانست که "... برای حفظ شاهی خویش در داخل کشور بارو، سای قباایل با چه عطف و شدت رفتار باید کرد. ولی در سیاست خارجی با هندوستان بریتانوی باید چطور ملامت بود (۱) ...". با این ترتیب عبدالرحمن با حمایت مستقیم انگلیس و عوامل آن و ایجاد ترور و خفقان / نیروهای ملی را سرکوب نموده و بعضاً "رافریفت و" استقلال و تمامیت ارضی "کشور را تا" مین نموده! جنگ دوم افغان - انگلیس را با پایان بخشید. خلاصه اینکه سراز نو افغانستان را به صورت نیمه مستعمره امپریالیزم انگلیس درآورد / اصلاحات شرقی امیر شیرعلی خان را بی اثر نمود و شرابطی را که معرفت برای نسج و رشد بورژوازی مهیا کرد / سراز نو تیره و تار نمود. او "... در خونریزی و کشتار مخالفین نظیرنداشت ... نیمه سوادى هم داشت - چنانچه کتابی بنام پند نامه به فارسی نوشت ... و مخصوصاً دایره جاسوسی را در کشور تا" سپس نمود / حکام را به سرسنگداشت ... اوراق را هدری را برای سفر داخلی رایج نمود ...". (۲)

عبدالرحمن اولین امیر افغانستان بود که به یمن دستگاه جاسوسی عریض طویل خود / دشمنان خود را بطور سیستماتیک می کشت و به همین ترتیب موفق شد

- (۱) - تاریخ مختصر افغانستان جلد ۲ - پوهاند عبدالحی حبیبی ص ۱۲۷ .
(۲) - همان کتاب .

متأسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

که بنا بر آن از حدود بلوچستان تا چترال و واخان یعنی مناطق جن / پیشین /
 چغتی / وزیرستان / بلند خیل / گورم / پارا چنار / افریم / باجور / سوات بنیر /
 ویر / چیل / و چترال از افغانستان جدا بود هند انگلیس شامل شد (۲) .
 رازایان سیه کاری و خیانت کد در تاریخ سابقه ندارد / مزد خیانت های او
 از ۲۰۰ لک رومیه کد ارسالیانه به ۸۰۰ لک بلند رفت و برای حفظ حکومت سفاکانه
 اش و نه امداد و مسلحه جنگی دریافت داشت . چنین حکومت فاسد و مملکت
 بر سر دمی طبعا با مخالفت ها و تمیایان های خلق های قهرمان وطن روبرو میشد کد
 ناگزیر برای خفه کردن صدای اعتراض آنها / ارتش و نیروی سرکوب کارامد
 قهروری بود . بنا بر این یکی از مشغولیت ها و اقدامات عبد الرحمن همچون
 در وطن فروش دیگری ایجاد نیروی سرکوب و دستگاه پلیسی وسیع و گسترده ای
 بود . تعداد عساکر منظم او به ۴۰۰ / ۱۴۸ (۲) نفر رسید . (در زمان امیر -
 شیرعلی خان حدود ۵۰ هزار نفر بود) و فابریکات کالتوس سازی و تشنگ سازی را
 علاوه بر سلاح های کمکی انگلیس ایجاد نمود (۳) . او پس از مستحکم نمودن
 پایه های حکومت خود که بر پیکر خونین هزاران فرزند و لیوان آب و خاک بنا
 شده بود / برای اثبات مراتب عبودیت و وفاداری صادقانه خود فرزند
 گرچکش سردار نصرالله را به ربار امیرالیم انگلیس طرور و یعه روانه
 کرد (اپریل ۱۸۹۵) .

بنا بر این دیدیم افغانستان که با کوشش های روشن فکرانه امیر شیرعلی خان میرفت
 تا استقلال و حریت خود را بدست آورد در دوران عبد الرحمن از جمله اقطار و نواحی

(۱) - هم اکنون در جزو خاک پاکستان شامل است .

(۲) - چون احصائیه صحیح از نفرات ارتش در دست نبود و تاریخ نویسان
 عهد چندان پای بند روش علمی نبودند / احتیاطا در تعداد مذکور اشتباهی رخ
 داده باشد .

(۳) - عبد الرحمن در ملاقات های بانمایندگان انگلیس بارها تکرار میکرد / برای -
 دفاع از منافع شما رهنگ / من نیروی انسانی میدهم و شما سلاح بدید . این سلاح
 ها را با پول مردمی که نان برای سیر کردن شکم و کالا برای پوشاندن تن های لوث خود
 داشتند می خرید و بقبایل مورد اعتماد خود می فروخت و پول آنرا صرف عیاشیها و
 خریدن گزرانیه های وقیحانه خود میکرد .

وابسته به امپراطوری انگلیس گردید. کلیه امور خارجی افغانستان تحت تسلط هند انگلیسی درآمد و امیر اجازه نداشت بدون مشوره و موافقت د هلی هیچگونه ارتباطی اعم از سیاسی یا اقتصادی با سایر دول داشته باشد و در صورت چنین اجازه ای نیز کلیه ارتباطات بایستی از طریق د هلی انجام میشد. و گزارش مذاکرات توسط نماینده انگلیس در کابل بد هلی فرستاده میشد (۱) کنترل روابط خارجی افغانستان بهایی رسید که حتی روابط سنتی و عاری بهین قبایل و مردم سرحدی با انسوی سرحد رانیز شامل میشد و این خود مشکل بزرگی ایجاد می نمود. چون کنترل خرید و فروش ماست و مرغ و سایر فراورده های محلی بهین اهالی دوسوی سرحد عملاً ناممکن بود. ضیاء الملوک الدین که حقیقتاً باید اورا جلا د المله ناسید / برای حفظ ظاهر مستقل و ابروی نداشته و چانه زدن در میزان مزد خیانت خود / گاه گاهی مخالفتشایی جزئی به د هلی می نمود. از جمله اینکه او هیچگاه اولین نماینده د هلی در کابل رانمی پذیرفت و د هلی نیز همواره نماینده مورد نظر خود را در مرتبه دوم که مورد پذیرش امیر قرار میگرفت را اعی افغانستان می نمود! (۲) يك نمونه آن اینکه در جواب گرفتن حاکم هند انگلیسی که نماینده ای سلطان را به کابل فرستاده بود نوشت: "از نماینده ای که در افغانستان مقرر نموده بودند صرف نظر گردید. لیکن چیزی را در اختیار ما گذاشتید (بخوانید به ما مقرر نمودید) اینست که نماینده مسلمان

(۱) - انگلیس امور افغانستان را به د هلی واگذار کرده بود و انرا یکی از مناطق حوزه ما موریت گورنر هند میدانست. لهذا / هیچگاه حاضر نبود مستقیماً به افغانستان وارد مراده و مذاکره شود. بارها وزیر امور خارجه انگلیس از مذاکره مستقیم با امیر استکفاف ورزید و جارج پادشاه انگلیس جواب داد ن به نامه امیر را دون شان خود دانسته انرا بگورنر هند ارجاع میداد!

(۲) - این امر در دوران حبیب الله نیز صدق میکند. او همواره نماینده اول انگلیس را به د لایل موهومی از قبیل شیعه نبودن یا هندو شیعه بودن رد می نمود فی المثل در نوامبر ۱۹۰۷ ملک عمر حیات خان نماینده نخست بریتانیه را به دلیل جوانی و کم تجربهگی جواب گفت که البته انگلیس نماینده با تجربه گوئیم جاسوس پر تجربه تری را فرستاد!

وایستادیم (۱۱) این ارزی من و مردمان من است و این را شما غایت
 فرمودید. " و قبایلی را که نسبت بوجود نماینده انگلیس در کابل بسیار
 حساس بودند بانسان دادن نامه ۲۲ جون ۱۸۸۰ حکومت دهللی به روسای
 آنها / اینطور فریب میداد " حکومت بریتانیه هیچ نماینده ای در افغان -
 نستان مقرر نخواهد کرد. اما اگر در کدام موقع نماینده صلحمان خواسته باشید
 / کسی را برایتان خواهم فرستاد. تا زمانیکه شما کسی نخواهید / هیچکس از -
 طرف حکومت فرستاده نخواهد شد و اندر این موضوع اصرار نخواهیم ورزید. "
 (۱) (تاکید از طاقت) در حالیکه چندی بعد و طبقاً بد و ن هیچگونه
 درخواستی از جانب مردم / نماینده انگلیس کند رواقع دومین نماینده بود بنام
 کرنل محمد افضل خان با سمت جاسوسی بکابل آمد. سایر مخالفتهای
 عبدالرحمن باد دهللی / از جمله محدود کردن نفقات کمیسیون سرحدی بریتانیه
 و رسال ۱۸۸۴ / رد پیشنهاد لرد و فرین مبنی بر بد ارسن ترلسدن از هرات و
 موافقت با فقط دو صاحب منصب انگلیسی در ولایت هرات (برای سکنیت) و
 " مریضی دیپلوماسی " او در برابر تقاضای بریتانیه برای بد ارضیات لرد را برترس
 از کابل (۱۸۹۲) نیز از همان قبایس مخالفتها بود. هیچکدام آنها بنظر
 حفظ تمامیت ارضی و استقلال کشور با خدمت بخلق نبود. این امور بیانشی
 از منافع شخصی او و بیباختار احتیاط کاری در برابر روسیه تزاری بود که
 باز هم در تحلیل نهائی منافع شخصی او را در برداشت. امضا کننده معاهدات
 تکمیل و پورند و پنجاه هرات چگونه میتواند خدمتگذار خلق باشد!
 همه ای از میزان وابستگی و عبودیت او به اربان انگلیسی اش از نامه تاریخی ۲۲ -
 جون ۱۸۸۰ او به لیل گریفین حکمران هند معلوم میشود. او نوشت: " در
 پاره روابط و مراودات دوستانه من با قوای خارجی شما نوشتید که من بد و ن اندرز
 و مشوره شما (بریتانیه) نباید اقدام نمایم. شما لا حظه بفرمائید در
 صورتیکه من مانند حکومت کبیر شما دوست داشته باشم (۲) چطور میشود
 که بد و ن اندرز و مشوره شما با قوه دیگر مراوده نمایم. " و گریفین در ناع
 خود (۲۰ جولای ۱۸۸۰) به عبدالرحمن چنین امر میکند " . . . دولت روسیه

و ایران عهد نموده اند که از مداخلات در امور افغانستان اجتناب ورزند. پس ظاهر و هویدا است که ان جناب هیچ دولت دیگری سوی دولت بریتانیه روابط دوستی نمیتواند نگه دارند. " (تا کید از ماست) عبدالرحمن این دشمن جرار و قسم خورده خلقهای افغانستان / که اینچنین همیقام هزاران پیونده به امیرالیم انگلیس وابسته بود / با اینهم همواره از این - بهم داشت که انگلیس با دیگر سران قبایل طرح دوستی بریزد. عبدالرحمن مرد زیرکی بود و میدانست امیرالیم انگلیس (مانند همراه امیرالیم دیگری) که سابقه طولانی در فریب و نفاق افکنی بین خلقها دارد / حتی در صورت لزوم و ضرورت بدوستان و دشمنان خود نیز پشت میکند. این سیاست امیرالیم است که به انواع و اقسام تضمینها و اثبات بندیهای صادقانه و عالیشان اعتماد نکرده / بعنوان متحد بدو دشمنی / همواره رقبائی را همچون "شمشیر - دموکلیوس" بالای سرانعامانگاه میدارد که هیچگاه در فکر نافرمانی نباشند. بنا بر این / عبدالرحمن که پس از قتل و کشتار مخالفین خود و فریب بسیاری از سران قبایل کدام دشمنی مهمی برای خود در داخل باقی نگذاشت / برای جلوگیری از نفوذ انگلیس در قبایل و امکان فریفته شدن انستاتوسط انگلیس بر ضد خود / کوشش نمود ضمن اثبات وفاداری هرچه بیشتر خود بطلند و علی / انسانرا از دخالت مستقیم در امور داخلی افغانستان دور نگه دارد. بر همین اساس شدیدا از اعمار خط آهن و خطوط تلگراف اجتناب می نمود. چون اعمار اینگونه پروژه ها / بهر حال امکان برقراری تماس های مستقیم و دشمنی را با سران قبایل برای انگلیس مهیا می نمود. و این امر مخالف روحیه مطلق العنانی امیر بود. او در این راه انچنان مصربود که حتی زمانیکه راه آهن تاحصه چمن تمدید یافت / اتباع افغانستان را که تمایل با استفاده از آنرا داشتند / همسرگ

تمدید نمود.

پس از پایان زندگی ننگین عبدالرحمن / در دوران حبیب اله نیز وضع بهمین ضوال بود. در ۹ فبروری ۱۹۰۰ م - لسا (M - Lesar) - سکرتری سفارت روسیه در لندن طی یادداشتی بطرد سالنری درباره روابط روسیه و افغانستان نوشت "روابط روس و افغان

۱. معاهدات ۱۸۷۲ و ۱۸۷۳ (۱) تصریح و تضمین گردید و روسیه آن معاهدات را تا هنوز موثر می‌پندارد و افغانستان را با تمام معنی کلمه خارج از حیطه نفوذ خویش میدانند. روسیه در گذشته بنا بر احساس منافع و ستانه به بریتانیا کبیر/باستثنای انحراف ترانزیت/از مسیر عمل درست دیپلوماسی حتی تا به انجام پیشرفت که روابط غیرسیاسی هم (با افغانستان) برقرار نکرد. این مطلب یعنی خارج بودن افغانستان از دایره عمل روسیه تزاری توسط دولت آن کشور اعلام کرد. در سالهای ۱۸۷۴/۷۶/۷۷/۷۸/۸۲/۸۴/۸۵/۸۷/۸۸ تا... شد.

طریق ظاهر متحد و یکپارچه اردوگاه امپریالیزم و سرمایه داری در وطن ارامش ظاهری این اردوگاه/تضادهای عمیقی بر سر تقسیم منافع حاصل از سترنج خلقهای قاره های مختلف جهان نهفته است. این تضاد - های درونی/همواره بیک شدت وحدت عمل نمی‌کند/گاهی رونق اقتصادی و توافقه و گذشته‌های ما بین امپریالیست‌ها در حق یکدیگر موجب فروکش نسبی و موقتی این تضادها میشود و گاهی بالعکس بحرانهای دوره نظام سرمایه داری/قدرت گرفتن یک پادشاهی از امپریالیست‌ها و عوامل دیگر داخلی این اردوگاه/تضادهای مزبور را حاد نموده به مرحله تعارض علنی میرساند. جنگ‌های جهانی اول و دوم تبارز مشخصی از تضادهای مزبور بود. رقابت‌های خونین بین امپریالیست‌ها را اینجا و آنجای کره/ارض/لکه‌های ننگینی در صفحات تاریخ از خود بجای گذاشته است.

بدلیل فوق/معاهدات و توافقه‌های امپریالیسم و روسیه تزاری بر سر تقسیم افغانستان و خارج نمودن این کشور از ساحه استعمار تزار روسی نصبتوانست ابدی و بی‌احتی طولانی باشد. بخصوص که مرگ عبدالرحمن/بمنوان عامل خارجی در رقابت دو امپریالیسم در افغانستان/همچون پادشاهش نقش تسریع‌کننده بر مناقشات آنها داشت. با اغاز مارت حبیب‌اله و درست ۱۶ روز پس از تسلیم پادشاه داشت مکرتری سفارت روسیه به لسان‌زیری که

(۱) - این معاهدات در مورد تقسیم افغانستان و میزان مداخلات روس و انگلیس در افغانستان بین روسیه و انگلیس منعقد شده بود و افغانستان مطلقاً در آنها دخالت نداشت !!

فوقاً به آن اشاره شد. روسیه تزاری بدلیل داشتن سرحدات طويله با افغانستان وعدم امکان جلوگیری از روابط طبیعی و سنتی بین مردم طرفین سرحد / اقدام به ایجاد روابط تجارتي (غیرسیاسی) با افغانستان نمود. و در ۲۲ فبروری ۱۹۰۰ نماینده سیاسی روسیه در بخارا نامه ای در زمینه / به تجار افغانی می نویسد. امپریالیزم انگلیس از ارتقاء اینگونه روابط به روابط سیاسی نگران بود. چون بسیار خوب با تاتاریک معموله امپریالیزم آشنا بود و میدانست که امپریالیزم در ابتدا در لباس دوست و از طریق کمک های اقتصادی / طبیعی / فرهنگی و حتی میسون های مذهبی وارد میشود و کمک های مزبور بالاخره به تسلط در کلیه شئون کشور کمک گیرند و تغییر ماهیت می یابد. در حقیقت گرگ در کتوت سگ نگهبان گردد ظاهر میشود. بنابراین و برای تأکید حاکمیت خود بر افغانستان سفیر بریتانیه در سنت پترزبورگ شفاهاً به حکومت روسیه اطلاع داد (۲۹ جنوری ۱۹۰۲) " ... لیکن از آنجائیکه زمام امور روابط خارجی (افغانستان) را بریتانیه در دست دارد / ترتیباتیکه اندرین زمینه (روابط روس و افغانستان) صورت میگیرد بایستی با موافقت بریتانیه عملی گردد. " طبعاً کوششهای امپریالیزم انگلیس در حفظ آرامش و وضع موجود / بر میزان اختلافات روز بروز افزوده میشود و روسیه کوشش می نمود روابط مستقلی با افغانستان برقرار نماید. مضحک اینک که حبیب الله یعنی " پادشاه " با قبول روس و انگلیس امیر افغانستان هیچگونه دخالت و حق را نمی و حتی اظهار نظر در موارد فوق را نداشته و امپریالیست ها منور دخالت در افغانستان را در زمره " امور داخلی خود میدانستند ! " مناقشات و امپریالیزم بر سر افغانستان بسیار موجب اذیت و آزار " ذات مقدس " امیر میشد و خاطر مبارک چراغ ملت (۱) (سراج الملک !؟) را مشوش می ساخت. انعم نه بخاطر اینکه در مناقشات فی مابین دو متجاوز وحشی و خونخوار اجنبی / این خلق افغانستان است که خون و مال و کشور و هستی و ناموس خود را می بازدهد / نه بلکه باین دلیل که اعلیحضرت قدر و قدرت همایونی نمیتوانست پاسانی در پابده که گفته ترازوی کدام امپریالیزم

بود یگری می چربید تا خود را سالوسانه در جملهٔ سوکران و پای بوسان و شاطره کند. باین دلیل بود که نمیتوانست در شرایط بلا تکلیفی / با اراضی خاطر به عیش و نوش و شکار و فساد خود که لازمهٔ زندگی ننگین شاهان و ازاساسات اولیه سلطنت است بپردازد. و بالاخره / پهریشان خاطر بود چون مہترسیک چه بسا در این میانه ایشان نیز همچون بسیاری دیگر از اسلافش هدف حملهٔ خشم آگین و طوفان اسای خلقهای پرتنجیر کشیده میامورد بی مهربی بسا داران خود واقع شد و سر خود را از سرطنت کم کند و جسم کثیف و متعفنش لانهٔ کرم و مور شود. برآستی این بیچارگان در چنین مواقعی سرگیجه گرفته نمیدانند از کی طرفداری کنند. اگر از اولی طرفداری کنند و می سرش را بقتیر میزنند و اگر از دومی پشتیبانی کنند / اولی سرش را با شمشیر آخته خواهد پراند / ایمن امیرالهیستهای زبان نفهم هم حاضر نیستند مثل بچه های آدم / مثل افراد با فرهنگ و متمدن / هر چه را در افغانستان میتوانند چپاول کنند / سنا و پانه بمن خود تقسیم نمایند / هموار مثل سنگ و گریه در جنگ هستند / بیچاره اینگونه شاهان کدر این میانه جوی دو سرجتل میشوند.

ترک تازیهای روسیه تزاری که طیر غم خواست حبیب الله انجرام میگرفت و او قدرت پیشگیری از آنرا نداشت. موجب قطع مستعری حبیب الله و هم ارسال سلاحتهای خریداری شده و آواز جانب انگلیس شد. و در مقاله - ای از روزنامه نگار دلیلی میل در سنت پترزبورگ که در المؤید قاهره چاپ گردید (۲ اپریل ۱۹۰۲) چنین تعهد بد شده بود. " بقصد از مدت مختصری رویدادهای مهم در آسیای مرکزی بوقوع خواهند پیوست " و این نکته تا " کید گردید که " . . . امیر حبیب الله اتحاد با بریتانیه دارد. کرده و دست اتحاد و دوستی با روسیه دراز می نماید. " همان بود که منطلق شنبوخ و ستمزی بتصرف اهند انگلیس درآمد (۱۶۰۳) .

بالاخره تعهدات انگلیس و همچنین پیروزیهای جاپان در جبهه روسیه با میر قدرت ابراز وجود داده در اعلامیه ای که اشاعه داد گفت " حالا که جاپان پای روسیه را شکسته است ما باید کمرش را بشکنیم. جای تعجب است که افغانستان و انگلیس نتوانند روسیه را در شرایط موجوده بسازد و اوینزند. " باین امیر و امثال او باید گفت / هیچ جای تعجب نیست

چون شاهان و عظمی و غیر قابل مقاومت خلقها را پشت سر خود نداریست .
فقط اتحاد خلقها و رنجبران سراسر جهان بر عری پرولتاریاست که قادر
است نه تنها کمربند شاهان و سگان نگهبان منافع امپریالیستهارا بشکند /
بلکه شمار همراه پاداران " ابر قدرت " تان پدارمکانات خواهد آویخت .
و وجود ننگین تان را برای همیشه به گنداب تاریخ خواهد افکند .

بدنبال اظهارات فوق که ناشی از عقد خود بزرگ بین امیر موصوف -
است / هیأتی بریتانیایی بمسیرستی دن (Dane) ما موریت یافت
معاهده ای با امیر عقد نماید . هیأت منور بر اساس رعنمود لرد کیچر قوما -
ندان اعلی هند وظیفه داشت معاهده ای بر اساس دمواد زیر عقد نماید .

- ۱- ملت اول و عهد اتحاد با افغانستان دفاع از هند و ستان است
- ۲- معاهده غیر مصرح / غیر مصین و یکجانبه ای که با امیر سابق (عهد الرحمن)
عقد گردیده بکلی قناعت بخش نمی باشد (!!)

یعنی معاهدات با عبدالرحمن که روابط خارجی افغانستان را با لکل
در اختیار انگلیس قرار داده و متمم شده در صورت لزوم و هر وقت
پاداران انگلیسی اش امر فرمایند آماده فدا کردن حتی کل افغانستان و
فروش آن در راه منافع امپریالیسم انگلیس است / غیر مصرح / غیر مصین و یک
جانبه بوده و معاهدات جدید باید از اینهم صریح تر باشد و منافع انگلیس
را بیشتر مد نظر گیرد که رعایت حال هر دو جانب معاهده شود !!
اینست اشتعالی سیری نباید پروکیسه پر نشدنی امپریالیسم . بنا بر رهنمود
فوق دن معاهده زیر را با امیر حبیب الله / سراج المله منعقد نمود .

- ۱- اداره و کنترل روابط خارجی افغانستان .
- ۲- توطئه نکردن با قبایل سرحدی (بر ضد انگلیس) .
- ۳- تا "مین قدرتی که با بریتانیه دوست بوده و سدی در راه پیشرفت
روسیه گردد .

۴- فراهم آوردن تسهیلات تجارتی برای بریتانیا .
بدنبال موارد فوق مواد انضباطی و احتیاطی دیگری نیز از جانب انگلیس
 مطرح گردید . به پیروی از اینداندروز / شاعر که گوید " مزدان گرفت
جان برادر که کار کرد " دن نیز ما موریت داشت در مذاکرات / از راه تامین منافع

شخصی امیر / او را هر چه بیشتر به بریتانیه وابسته کرده / شارالیه را نسبت به بزرگمنشی پادار خود مطمئن گرداند . پتا* سی از همین خط مشی عدسومی امیر یالیم / به حبیب اله گفته شد تا زبانی که گردار و اعمال وی قناعت بخش باشد مستمری ادامه داشته و تسهیلات برای ورود اسلحه به افغانستان فراهم خواهد شد .

یکی از شیوه های عام امیر یالیم اینست که در معاہدات خود با دول زیر سلطه همواره راه را برای تفسیرهایی بنفع خود (حتی اگر این تفسیرها متضاد و نافی یکدیگر باشند) بهانه جوئی و فسخ قراردادهایی که از کار برد آنها کاسته شده / و عقد مجدد آنها با شرایط بهتر باز میگذارد . بر همین اساس / امیر یالیم انگلیس معاہدات خود را صرف با امرای افغان - نستان منعقد می نمود و نهاد ولت (۱) . بنا بر این بامرگ عبدالرحمن بریتانیه پیشنهادهای عقد موافقت نامه های جدید را به حبیب اله داده کوشش مینمود در معاہدات جدید مواد اسارت بارتری بگنجاند . اختلافات و بحثهای که بین امرای افغانستان و ناطقندگان بریتانیا تبار می نمود همواره چانه زنی بر سر میزان دست مزد خیانت و اداس امرابود . اختلافاتی در حدود ۶ یا ۷ لک روپیه کد ارکم باز نداد . !! هیچگاه بحث بر سر استقلال و آزادی کشور نبود . سردکرزن نایب السلطنه هند در مورد بعضی سخت گیریهای حبیب اله در هنگام مذاکرات / با انتقاد از " دن " اظهار داشت : " اگر دن موفق میگردد با ما میفهماند که مستمری و اعانه باقیمانده (۲) تا* دیمه میشود / رنجش و سو* تفاهم امیر در ظرف ۵ دقیقه بر طرف میگردد . "

پس از معاہده ۱۹۰۵ دن - حبیب اله کماکان کنترل و اداره روابط خارجی افغانستان در دست انگلیس باقیماند / تنها بعضی ارتباطات مجلس هموسپاسی در سرحدات افغان و روس (از قبیل مسائل مربوط به دزدیده شدن گوسفند مردم اوسو توسط افغانها / فروش محصولات و فراورده های

(۱) - البته در هنگام ضرورت و در صورت در برداشتن منافع / انگلیس بر احتیاط* میکرد امیر در حکم دولت است / بنا بر این عقد معاہده با امیر بمعنای عقد ان با دولت است !!

(۲) - بریتانیه همواره مقداری از مستمری امرار با عنوان ضمانت وفاداری بآنچه نزد خود نگاه میداشت .

محلی) در اختیار "امیر" قرار گرفت انعم با این شرط که طرق کنترل اینگونه روابط را بحکومت هند اطلاع دهد. حکومت انگلیس حتی بنوک و سگ زنجیری خود حبیب الله نیز اعتماد نداشت. (این در مورد کلیه سگان نگهبان منافع امپراتور - بالیس در سراسر جهان صدق میکند.) و احوال او را حتی در امور روابط عادی و سنتی و قبیلوی مردم دوسوی سرحد کنترل میکرد. اشتغالی سیری ناپذیر امپریالیسم موجب میشود که علیم گنجانیدان انواع و اقسام مواد اسارت بهار در معاهدات / هنوز هم راضی نبوده میگوید حتی الا مکان بیشتر کما می کنند. همچنین که پس از عقد معاهده تنگین فوق / نمایندگان مجلس اعیان انگلیس اظهار ناخشنودی نمودند !!

دست مریزاد معاهده فوق الذکر و سایر خد متگذاریهای صادقانه حبیب الله بد امپریالیسم سفر سرعیش و نوش و باد و گسارهای بی حساب حبیب^{الله} بود در هند. (۱۹۰۷) در این سفر امیر مورد پذیرائی گرم انگلیسها قرار گرفت و او را همچون کودکی که بد تماشای سامان رنگارنگ بازی میبرد / به دیدن جاذبه های توریستی و مناظر زیبا و امکانات فراوان عیش و نوش بردند. او که سخت - مجذوب این ظواهر فریبنده و خرننگ کن شده بود پس از بازگشت تصمیم به ایجاد و تقلید از آنها گرفت. معذالك بزودی با مخالفت شدید ملاها / - بخصوص ملا های لخمان مواجه شد و شایع گردید که امیر در سفر هند مسیحی شده است. جنجالهای فوق و همچنین خواب و خیال های امیر مبنی بر ساختن هندوئی در افغانستان با اعدام چهار ملا و همچون برف در افتاب تموز از بین رفت و امیر تصمیم گرفت افغانستان را همچنان بحال خود واگذارد تا چرخ تاریخ بهمان کنده و بیحالی که در دوران پدرش میگردید / بگردش خود ادامه دهد. در قرارداد روس - انگلیس کندرتارین ۳۱ اگست ۱۹۰۷ امضاء شد / روسیه مجدداً افغانستان را خارج از حیطه نفوذ خود دانست و بریتانیه بنوبه خود تعهد نمود بدون مشورت با روسیه موقف سیاسی امیر را تغییر نخواهد داد. و بهمان معاهده ۱۹۰۵ (معاهده دن - حبیب الله) اکتفا خواهد نمود. ابتدا برای رعایت ظاهر امر متین قرارداد مزبور (۱۹۰۷) را با اطلاع امیر رساندند. حبیب^{الله} با احتیاط بسیار روایت بدست

و اندست کردن آنها مگر و نیز منظور نشان دادن حق "امیری" خود بالاخره پس از
دوماده ان مخالفت نمود. ولی لندن باسنت پترزبورخ بتوافق میروند
که اصولاً "بعوافقت" امر "ضرورتی نیست!!" و توافق دول روس و -
انگلیس اندر امور افغانستان کافی است!! این استقلال مسخ شده و
کاریکاتوری افغانستان باوجود جواسیس انگلیسی و روسی در مناطق مهم
کشور تکمیل میگردد. لودویک ادلم و عده ای دیگر باصطلاح تاریخ
نویس دیگر ادعا دارند که نمایندگان انگلیس در کابل شدیداً تحت کنترل
عبدالرحمن و حبیب الله بودند. در حالیکه به استناد مطالب خود این -
حضرات / واضح و آشکار میشود که نمایندگان مزبور کدرقند هار/ هرات /
کابل و سایر شهرها و نواحی مهم ساکن بودند (اکثر آنها سلطان و افغانی
بودند) از کلیه امور افغانستان/ حتی از نامه های متبادله بین امیر
باروسیه و ایران مطلع میشدند و هرگونه حرکتی را بین قبایل و گروه های
سیاسی و اوضاع دربار را دقیقاً بدستی اطلاع میدادند. در
تمام مدتی که امیر حبیب الله در اصطلاح جلسات محرمانه خود با
زعمای امور افغانستان در مورد قرارداد ۱۹۰۲ روس - انگلیس درباره
افغانستان / بحث می نمود / از چشم تیزبین معاون شفاخانه انگلیس
در کابل دور نبود و تمام جزئیات جلسات محرمانه!! در اسرع وقت
بدستی گزارش میشد.

شفاخانه مزبور و واخانه مربوط ان که بروی تمام افغانها اعم
از ملکی یا عسکری باز بود و سببه بسیار خوبی برای جمع اوری اطلاعات
و تماس با جواسیس انگلیس بود (۱) .
کاپیتان لاسیون به طور کامل وجود داشت و حتی جاسوسان افغانی الاصل در
ابتداء بنابر قوانین هند محاکمه میشدند که بالاخره پس از مدت تعاد راشر
اعتراضات فتوالی عناصر روشنفکر (که مجدداً در حال نیرو گرفتن بودند)
حقاً جاسوسان پامان رتبه در افغانستان و بنا بر قوانین افغانستان
محاکمه میگرددند .

(۱) - روابط خارجی افغانستان در دوران عبدالرحمن لودویک ادلم -
ص ۱۰۲

سال ۱۹۰۸ بین طوایف زکا خیل / محمد و افرید یخا عقا و متعایی هر ضد انگلیس ظاهر شد که بنا بر پیشنهاد لرد مینتو (Minto) لشکر کشی تبیینی هر ضد انصاف صورت گرفت و مورد تاخت و تاز وحشیانه عساکر انگلیسی قرار گرفتند. رهبران انصار با اصطلاح محاکمه کرده اعدام نمودند. در تمام این مدت حبیب اله سکوت کرده و عکس الصلی از خود نشان نداد (توگوشی) انگلیس با اتباع خود و در داخل انگلیس روبرو بوده به تابعه افغانستان در حالیکه سایر قبایل بخصوص افغانهای ننگرهار بطور خود بخودی لشکری گرد کرده بدفاع از قبایل موصوف پرداختند که سالهای پسر جنب و جوش ۱۹۰۸ - ۱۹۰۹ راهب نبال داشت .

ب - پان اسلام و تاجیکان در افغانستان :

اتحاد اسلام یا پان اسلامیزم از همان اوان اسلام وجود داشت و در اشکال و شدت و ضعفهای مختلفی تبارز می نمود . گاه برای تسلط جویی بر ملل غیر عرب و شروتمند و استثمار آنها (لشکر کشی های صدر اسلام و گاه بمنظور دفاع در برابر متجاوزین بیگانه غیر مسلمان (مانند جنگهای صلیبی) بود . وزمانی نیز بعنوان خنصر مهمی در کسب و باد دفاع حداکثر منافع یک جناح از استثمارگران در برابر جناح دیگر (مانند دفاع پان اسلامیزم از نیروی محور در جنگ اول جهانی) تبارز می یافت .

پان اسلامیزم در عصر معاصر که مورد نظرمان نیز هست / اصولاً و - اساساً - توسط سید جمال الدین افغانی / شیخ احمد روحی و - یاران شان فرموله و پایه گذاری شده که دارای محتوایی ضد استعماری و ضد ارتجاع فئودالی بود و از ایدئولوژی بورژوازی (در شکل روشنفکری آن) - نشأت می گرفت . اساس پان اسلامیزم منور بر پایه اتحاد کشورهای مسلمان / زیر قیادت یک خلیفه و عدالت - بمنظور مبارزه با تسلط امپرا - طوری انگلیس که استثمارگر تسلط ان زمان بود / قرار داشت ، این اندیشه طیرغم محتوای مترقی خود و کوشش های نخستگی ناپذیر و درخور قدردانی - - - - -

رهبران آن / از انجائیکه در زمینه عدم وجود بورژوازی صنعتی قوی در -
کشورهای اسلامی شکل گرفت / در حد روشنفکری خود باقی ماند و نتوانست
همچون نهضت های بورژوایی - مذهبی در اروپا مانند کالونیسم -
پروتستانیزم توده های رنجبران را متشکل کرده به انقلاب بکشد
و ضربه ای قاطع بر نفوذ الیسم وارد آورد . گذشته از این عامل اغلی /
عوامل دیگری از قبیل خوشبختیهای روشنفکرمانه و عدم درک صحیح و
طبقاتی رهبران جنبش مبنی بر شناخت دوست از دشمن / درک شکست آن -
رل مهمی داشت .

سید جمال الدین افغانی بموضع دامن زدن انقلاب ازبائین و اتکا
اصلی بر توده های رنجبر (عمدتاً دهقانان) کوشش می نمود از طریق
تبلیغ وند و اندرز دادن به دولت ها و امرا و پادشاهان اندیشه های
اصلاحی خود را جامه عمل بپوشاند . بطوریکه ماه ها با ناصرالدین شاه /
مصره سفار و جناب تکار ایرانی بای می مراد و باز میگرد و زمانی با انور پاشای -
ترکیه و روز دیگر با خدیو مصر در دوستی می باز . افراد مزبور که هر کدام یند
طوایفی در قتل و جور و جبا و اول خلقهای کشور های خود داشتند شرایط
جمال الدین را تنها وقتی می پذیرفتند که خود " بزرگ خلیفه " اسلام
گردند ! آنها هیچکدام حاضر نبودند زیر انقیاد دیگری بروند .

(۱) - در این کشورها بورژوازی عمدتاً بصورت بورژوازی تجارتی یا دلال
وجود داشت که این خود ناشی از عملکرد امپریالیسم در کشورهای مزبور می
باشد . این شکل بورژوازی از انجائیکه بارشته های بسیاری با امپریالیسم و
صنایع امپریالیستی وابسته است و در حقیقت حیاتش وابسته به واردات کالا -
های امپریالیستی و صادرات محصولات سنتی از قبیل صنایع دستی / مواد -
اولیه و کشاورزی میباشد که در داخل بازار چند ان مناسبی ندارند .
لذا محافظه کارترین واپورتونیست ترین شکل بورژوازی است . که در
سیر رشد خود / دیر یا زود (غالباً بسیار زود) بصورت کارگزار -
بومی امپریالیسم در می آید .

حتی حبیب الله ادمی / داعیه خلافت اسلام را داشت. در حقیقت ایشان میخواستند با کسب لقب پرطمطراق "خلیفه اسلام" همچون "پاپ اعظم" آن نیروی مهنوی و لحن را به مثابه وسیله‌ای برای پاشیدن خاک به چشم تودم هابدست آورند و آنها را تا آخرین رمق "پدران و شفغانه" بنفع خود به کار گیرند. بنابراین نه تنها پان اسلامیزم انگونه که منظور نظر پانگذا ران آن بود / هیچگاه تحقق نیافت / بلکه پان اسلامیزم در هر کشور اسلامی و بنا بر شدت و ضعف مشار تجاع فتودالی و نفوذ استعمار در آنها / شکل ویژه ای به خود گرفت و حتی در ساره ای موارد کاملاً در خدمت نیروهای ارتجاعی حاکم درآمد. بطوریکه در جنگ جهانی اول عمدتاً در خدمت دفاع از دولت عثمانی و کشورهای محور (آلمان و متحدین آن) درآمد. لازم به تذکر است که جنگ جهانی اول اساساً به منظور تصرف بازار عا و مناطق بهره ده جدید و یادفاع از بازارها و مناطق بهره ده دست داشته بود. که توسط امپریالستیهای مختلف آتش آن افروخته شد.

مطالب فوق نباید ضجر باین تصور خطا گردد که گویا پان اسلامیزم معاصر عیجگونه خدمتی در جهت اصلاح یا انتشار اندیشه های بورژوازمایانه و مرفقی نکرد. پان اسلامیزم موفق گردید تا "تیرنستبا" عمیقی در بین افشار و شنفکر و تحصیل کرده مالک اسلام بجای گذارد و بعضی جنبشهای زودگذر اصلاحی (با خصلت تحریک از بالا) را دامن بزند.

اگر در تکامل کلاسیک جوامع / قدرت سیاسی آخرین سنگری است که به تصرف طبقه نوخاسته در می آید / در کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فتودالی قدرت سیاسی غالباً از اولین سنگرهائی است که به تصرف بورژوازی در می آید. این تصرف یافتن از همان ابتدا دارای خصلت ارتجاعی است و بصورت تقسیم منافع بورژوازی با عناصر متنفذ فتودالی و امپریالیسم تحقق می یابد. و با اساساً از جانب روشن فکران و قشر بالائی بورژوازی و اکثراً بصورت کودتا (عراق - لیبی - سوریه - مصر ...) و بدون پایه های توده ای انجام میگیرد. این شق نه زعلیرغم بعضی گرایشات مرفقیانده در ابتدای تصرف قدرت سیاسی / دچار چپ روی و راست رویهای شده / امپورتونیسم روشن فکرانه دیر یازود آنها را با شکست مواجه میسازد. پان -

اسلا مهزم مهترين غصرايد فولوزيكي كسب قدرت سياسي بطريق دوم راتشكيك ميداد .

اصلا حات امير شير علي خان و امان الله خان نيز از همين زمره هستند كه در صفحات ۹ بنده مفصلاً در مورد اصلا حات امانى بحث خواهيم كرد .

در سال ۱۹۰۲ يك دسته هفت نفرى از تركان عثمانى كه در بين آنها يك طبيعى / يك صاحب منصب نظامى و يك انجنير بوده بكايل آمدند و مذاكراتى را زير پوشش پان اسلا ميزم ولى در واقع بواى جليپ حبيب الله به اتحاديه نيروهاى مركز (محور) آغاز نمودند . اينگونه تماسها و مذاكرات خارج از نظارت و كنترل انگليستان نبود . ولى هر چه بود / روابط افغان و ترك موجب توسعه ايده هاى پان اسلا ميستى و ضد انگليسى (۱) گرديد . بخصوص كه در اين هنگام جنگ عثمانى و ايטاليا در بالكان جريان داشت و موجب جوش و خروش مردم افغانستان در دفاع از تركيه شده بود . مقالات محمود طرزي / دست پرورده پان اسلا ميزم در تركيه / كه در سراج الاخبار چاپ ميشد / نقش مهمى در دامن زدن و توسعه هر چه بيتر حالات همچنانى توده ها داشت . احساسات موافق مردم نسبت به تركيه و تاثيرات موقتي مبلغين پان اسلا ميست در حبيب الله / او را واداشت كه در آغاز جنگ جهاني اول از انور پاشا پاشاى تركيه / كسيه تكليف نموده كه " افغانستان بروسيه حمله نمايد بياهر برتانيه بتازد ؟ " (۲) د بوى نپائيد كه بهشتياني اميراز نيروهاى محور به اطلاع العاني هارسيد و انما هيا " تى را بمر كرد گى " نيد رمر " و عضويت " معتمد " انقلابى هندی را هياى افغانستان نمودند . از جانبى ديگر اينگونه عطيات امير كه خارج از چوكات وفادارى غلامانه به امپرياليسم انگليس بود و از ان بوى سر كشي ميامد / نميتوانست در راز چشم و گوش تيز بين و شنواى جاسوسان انگليس كه از اذانه در محافل افغانى رفت و آمد ميكردند / قرار گيرد . لهذا امير متوجه " اشتباكات " خود شد و بطيرغم شور و همچنان توده در بهشتياني از تركيه (بخصوص كه تركيه شركت خود را در جنگ و بعنوان اسلا م رسماً اعلام

(۱) - انگليس بر ضد نيروهاى محور مى جنگيد .

(۲) - ص ۱۱۱ اد مله

نموده بود . بیطرفی خود را اعلان کرد و با تکرار آن در ۲ اکتوبر ۱۹۱۴ توانست مجدداً اعتماد نایب السلطنه هند را جلب نماید . لذا نایب السلطنه مزبور در گزارشی به لندن ابراز میدارد " مردم افغانستان از ترکیه جانبداری میکنند اما شخص امیر را اعلان بیطرفی خود صمیمی و وفادار است . " بنا بر این روابط حسنه بین حبیب الله و حاکم نشین هند مجدداً برقرار گردید و بدنبال آن در ۶ جولای ۱۹۱۵ حکومت هند امیر را از مسافرت هیأتی مرکب از اشرف جرنی / ترك / ارضی و هندی بایران وعزم دخول انصاف افغانستان اطلاع داد و از او خواست تا آنها را زندانی و خلع سلاح کرده و تا پایان جنگ در افغانستان نگاهدارد . امیر حبیب الله پاسخ داد " مطابق خواهش نایب السلطنه معامله خواهد کرد " .

هیأت مذکور که ریاست نیدر میرو هنتگ بود در ایران مورد حمله با اصطلاح اشرار (۱) قرار گرفته و بسیاری از وسایل / هدایا (هدایای مزبور را برای فریقن حبیب الله و اطرافیان او آورده بودند . از دست دادن - هدف مذکور موجب با اصطلاح کم آمدن آنها نزد امیر شد .) و اسناد انقاشد . بشرو ۶۰ نفر اعضای باقیمانده هیأت مزبور در اگست ۱۹۱۵ با حال زاری بهرات وارد شدند و با استقبال گرم مردم و نایب الحکومه (۲) مواجه گردیدند . نایب الحکومه برای انشایونیفرمهای متحدالشکلی (وضع لباس و ظاهر اشرف انعام از سبب حمله اشرف را در داخل ایران بسیار اسفناک بود) ساخت و مردم دست آنها را می بوسیدند !! (۳) هیأت بروز ۲۶ سپتامبر ۱۹۱۵ از راه سزاه جات راهی کابل گردید و در بین راه بوسیله مستخدمین ترك امیر (۴) - - - - -

(۱) - اشرف مزبور افراد شاه ایران بودند که قویاً از انگلیس دفاع میکرد و در حقیقت الت دست انگلیس بود .

(۲) - علیرغم مخالفت حبیب الله با هیأت نیدر میرو - هنتگ / بعضی از اراکین حکومت و نواب سلطنت با هیأت موافق بودند . این نامه مرا می دورد دربار بسیار حاد بود که در صفحات آینده بان می پردازیم . (۳) - بوسیدن دست به این دلیل بوده که مردم می پنداشتند اعضاء هیأت مزبور ، راه اسلام می جنگند .

(۴) - حبیب الله عده ای از ترکها را برای دادن آموزشهای - سگری به عساکر افغانی استخدام کرده بود .

برپایست خیریه‌ی که موظف بودند عساکر امیر را تربیه کنند با مراسم نظامی باشکوهی استقبال شدند. بپوکوف قونسول روسیه تزاری در سیلعه از استقبال‌های مزبور و پیش آمد های نیک عامل حبیب‌اله نسبت به فرستادگان نیروهای محور/ به مستترگرات سکرتار امور خارجه هند شکایت نمود (۱). بنا بر این از لندن به امپدر مورد تعهدات و وظایفش تذکره داده شد و پس از اخطار به او مبنی بر انجام دستورات انگلیس وعده‌ای افزایش دولت روسیه کددار بر مستری او را نمودند. «! بنا» حبیب‌الله خیریه سبب اصلی استقبال از هیأت را بر طرف کرد و هیأت مزبور را در باغ باهرکاهل محصور نگاهداشته اجازه نداد در شهر گردش کنند و با مردم در تماس باشند. همچنین حبیب‌اله از ملاقات با هیأت استکفاف می نمود/ در حالیکه هیأت نیدرمیر- هنتگ اصولاً و برای جلب حبیب‌اله باردوی نیروهای محور بکاهل آمده بود. بالاخره در اکتبر ۱۹۱۱ بر اثر اقتصاب غذای اعضای هیأت ناگزیرانهاراد بنفطان بارداد انهم بمنوان هیأت اقتصادی نه سیاسی (۲) «!». هیأت نامه‌هایی افزایش کوتسلر/ انورپاشا و بقولی قیصر جرمنی باو داد. نامبردگان در نامه‌های خود خواستار راه عبور نیروهای محوره هند و شرکت افغان- نستان در جنگ بنفع نیروهای مرکز و بر ضد بریتانیه بودند. در طول مذاکرات حبیب‌اله با هیأت نیدرمیر- هنتگ/ شخصیت‌های افغانی و اعضای دربار در دسته مخالف متشکل شدند. یکدسته در حزب جنگ که نصرالله برادر حبیب‌اله و ضایات‌اله و امان‌الد بهران‌امیر و محمود طرزی نیز عضو بودند شامل شدند. روحانیون عناصر طرفدار ترکیه و اکثریت قبایل از ایشان پشتیبانی میکردند. دسته دیگر گروه طرفدار انگلیس بود که حول عبدالقدوس صدراعظم جمع بودند و بی‌هی

-
- (۱) - روسیه و انگلیس در جبهه مخالف نیروهای محور قرار داشتند.
 (۲) - اهداف اقتصادی برای هیأت مذکور با اصول مطرح نبود مادر درجات بسیار این قرار داشت. هیأت اساساً دارای اهداف سیاسی بود که همانا جمع آوری نیروهای بیشتر در جنگ با حداقل به طرف کردن بعضی ها بود.

— حلیفه مادراند را میرنیز در آن نقش فعالی داشت. گروه هراتی و یکمده از
تجار که با همدان رابطه داشتند از این دسته حمایت میکردند. حبیب الله نیز با
حمایت و جانبداری مخفیانه از همین گروه میکوشید رضایتمندی لندن را بدست
آورد. چنانچه در ۱۶ جنوری ۱۹۱۶ به جرج پنجم / شاه انگلیس ضمن شکایت
از کمی پول مستعری خود نوشت: "در ایند فیض حکومت رفیع و خدا داد —
افغانستان بیطرف خواهد ماند و همیشه بر دوستی حکومت اعلیحضرت شما با
دیده اطمینان و احترام می نگرد." اطمینان و احترام بر حکومت شاه انگلیس
چیزی جزانداختن حلقه نوکری و بندگی برگردن خود (حبیب الله) نبود. و لری
از آنجائیکه مردم و قبایل / بخصوص اهالی کابل / در اثر تبلیغات پان اسلامیتی
حزب جنگ و سراج الاخبار / شدیدا طرفدار نیروهای محور و فرستادگان آنها
بودند. لهذا / حبیب الله قادر نبود علنا با هیأت نیدر میر — هنتگ مخالفت
نماید. بنابراین میکوشید همواره و با بهانه های موهوم در پیشرفت مذاکرات
اخلال نموده و امروز و فردا نماید. و بلحم به سجن عضو هیأت مزبور که توسط
نیروهای متفقین (دشمنان نیروهای محور) در ایران اسیر و در تفلیس زندانی
بود در اکتبر ۱۹۱۶ اظهار داشت: "امیر یکروز طرفدار ما بود. و روز دیگر علیه
ما. پیش از این دو مرتبه دیگر نیدر میر تصمیم گرفت از افغانستان خارج شود.
لیکن مردود فسخه امیر با دادن اطمینان او را معطل نگه داشت ولی باز بوعده
خود توجه نکرد." ملا حظه میشود که حبیب الله همچون اسلاف و اخلافش
نه تنها با توده هاشیوه های بازی دادن و فریبکاری راهپیشه میکند / بلکه در
رابطه با همگان خود نیز از همین طریق کار میگیرد. حبیب الله میدانست که وجود
هیأت نیدر میر — هنتگ در افغانستان / همچون درجه اطمینان بر سر نیروهای
اماده طغیان توده هامیباشد. باین عبارت دیگر او خوب درک میکرد که تا
هنگامیکه هیأت مزبور در کابل است و ظاهرا با پای مذاکرات آن با امیر بازا است /
او میتواند مردم را فریب داده از قیام آنها جلو بگیرد. بنابراین میکوشید
ضمن اینکه قاطعانه از منافع انگلیس / یعنی با داران خود / دفاع می نماید. با
وعده وعید ها و امروز و فردا کردنها / هیأت را همچنان در کابل نگاه میدارد
همین شیوه جواب سر بالا بدینستای حبیب الله بود که هنتگ را واداشت تا
در نامه ای بوزارت امور خارجه جرمنی / امیر افغانستان را "مذهب" بخواند.

متأسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

میگرفت (۱) و امیر/ دست اندرکاران و رهبران پلان فوق را توسط نایب الحکومه قند هاردرستگیر نمود. همچنین تاخت و تازهای پراکنده قبيله مسمود بیک و بالاخره قیام عمومی انتشار سال ۱۹۱۷ بر ضد انگلیس قابل ذکر است. این قیام نیز توسط نیروهای انگلیس سرکوب شد.

دوران جنگ جهانی اول یکی از شگفتی‌ترین مراحل امارت حبیب‌الله بود. او بین دنیوی و یاد و گرایش/ یکی گرایشات و خواستهای خلق و دیگری انتظارات و توقعات پاداران خویش فشرده میشد. او ضمن اینکه پیش حافظ سیف‌الله نماینده انگلیس از وضع دشواری‌ها چیزی مستعری خودگله میکشد و درخواست حق الزحمه بیشتری می‌نماید و میگوید: "شما بهتر از هر کس میدانید در همین جنگ دو ساله اخیر صاعی جدی در سرحد بخرج داده ام تا فضای باشو بگرانه را خموش سازم. و این يك حقیقت است که کمترین انحراف از طرف من ازان - اندیشه ای که به بسیار رحمت و اشتیاق حفظ نموده ام یا مراد رگودال و جاه شک و تردید حکومت بریتانیه دوست و هم پیمان دیرینه می‌انداخت و یا از طرف رعایای مسلمان خود و با مسلمان‌های سرحد تکفیر میگردیدم... شما حکومت تاراز طرف من بازبان ساده و بطور مکرر اطمینان دهید که من دوست صدیق حکومت بریتانیه هستم و بیطرفی خود را... حفظ نموده ادامه خواهم داد..."

حبیب‌الله بالاخره در شب ۲۰ - ۱۹ فوروری ۱۹۱۹ در گله گوش لفظان بقتل رسید.

نتیجه: تحت شرایطی که فوقاً اشاره شد / بورژوازی دوران - نطفه ای خود را طی میکرد. چنانچه گذشته دیدیم / جز چند سال محدود امارت امیرشیرعلیخان و او اخردوران حبیب‌الله که شرایط نسبتاً مناسبی برای شکل گرفتن بورژوازی ایجاد شد و آزادی‌های مورد نیاز بورژوازی تا حدودی فراهم آمد / تمام سالهای دیگر این دوران خفقان مسموم کنند موسکوت سیاسی ناشی ازان برجایمانده حاکم بود. عبدالرحمن با تسلط ساختن حاکمیت سیاه با صطلاح "دین و مذہب" بر امور داخلی و تفویض کنترل صبه فیصد روابط خارجی به امیرالیمیم انگلیس / انظارکننده این دوره بی خبری یاد رواقع بازگشت به دوران شاه شجاع این سغله درد تاریخ بود. عبدالرحمن / معارف را که در دوره -

شیرعلیخان میرفت تا جایی بخود بگيرد و محلی برای انتشار اندیشه های اصلاح طلبانه و بورژوا مابانه شود مجدداً بحال سکون قبلی خود راورد .

شمس النصار / تنها اولین جریده افغانستان را تمطیل نمود و مطابق راهی چاپ کتب بی ارزشی مانند پند نامه (پند ارغای بیمارگونه عبدالرحمن که خودش نوشته بود) واداشت . فتور و عقب گرد فرهنگی مزبور / برای بورژوازی که نیاز فراوانی به آزادی ابراز عقیده و تبلیغ داشت ضربه ای کشنده ای محسوب میشد . بخصوص که بورژوازی افغانستان برخلاف روند طبیعی تکامل اجتماعی / از بالا به پائین و قبل از ایجاد پایه های اقتصادی آن ظهور نمود . یعنی اساساً شکل روشنفکری داشت . پایه بیان دیگر ایدئولوژی بورژوازی بر اقتصاد بورژوازی تقدم داشت . این تقدم عیجگاه هممنی ترکید ر اصل اساسی مارکسیستی مبنی بر تقدم پایه اقتصاد بر ایدئولوژی یا عبارت دیگر / اتکا رونا بر زیر بنا نیست . بدلیل نیمه مستعمره بودن افغانستان از طرفی امکان پیدایش ورشد کلاسیک بورژوازی از جامه افغانستان سلب گردید و از جانب دیگر بدلیل ارتباط و تربیه روشنفکران افغانی (مانند سید جمال الدین و محمود طرزی) در جوامع بورژوازی خلیج ایدئولوژی بورژوازی از خارج بداخل کشور وارد گردید (۱) و مورد پذیرش روشنفکران داخل کشور واقع شد . روشنفکران مزبور که بطبعا وابسته بطبقات فوقانی جامعه بودند (۲) کوشش داشتند از طریق جراید و تبلیغات نظرات اصلاحی خود را در جامعه شایع نموده / نوعی انقلاب اجتماعی (بهتراست اصلاح اجتماعی بگوئیم) را بوجود آورند . بنابراین و در چنین شرایط ویزمای / عوامل و امکانات تبلیغاتی یعنی عناصر فرهنگی و معارف نقش اساسی را در پیدایش ورشد بورژوازی ایفا می نمایند . از اینجا

-
- (۱) - نظیر این امر در مورد ایدئولوژی پرولتری مارکسیسم - لنینیسم نیز صادق است . کد زمینه رشد بسیار یان طبقه کارگر و صنعت اعم از کیفی و کمی مارکسیسم - لنینیسم از رشد و توسعه نسبتاً خوبی برخوردار است .
- (۲) - بخاطر همین وابستگی بطبقات فوقانی جامعه امکان سواد آموزی / بحث و ارتباط با کشورهای خارج را داشته . در حقیقت ازادیهای موجود برای طبقه حاکمه موجب پیدایش یک کشور روشنفکری در بطن آن گردید .

که اختناق فرهنگی تا شصت و شش درصد می‌باشد می‌گذارد .

عوامل مهم و اساسی دیگری که موجب رکود شکل گیری بورژوازی شد / کنترل کامل روابط خارجی و در نتیجه بی تحرکی اقتصاد سرمایه داری ملی (و حتی اقتصاد کالا بی کمبود وری) یاد ر حقیقت اختناق اقتصاد ی کشور گردید . بورژوازی غرب با جوامع صنعتی فعلی / تحت آزادی رقابت با تجارت و صنعت داخلی آزاد و شرکت فعال و آزادانه در صادرات و واردات / از طرفی موفق بانباشت سرمایه لازم برای ایجاد کارگاهها و موقوفات و رشد آنها با بریکات کلا ن گردید و از جانب دیگر در رابطه با بورژوازی سایر کشورها نه تنها موفق به رشد دادن و فرمول کردن این تئولوژی بورژوازی شد / بلکه تجارب پرارزشی در زمینه تولید و ایجاد موقوفات و فروش کالا (تجارت) کسب نمود . خلاصه اینکه استقلال کشور / بخصوص عدم کنترل روابط خارجی از جانب کشورهای پیشرفته شرق / موجب گردید تا بورژوازی تجاری پشوانه و پشتیبان عمده ای برای بورژوازی تولیدی و صنعتی گردد . و این خود نقش تعیین کننده ای در استقلال شهرها بعنوان مراکز قدرت بورژوازی و سپس حمله بر اساس و بنیان فئودالیسم داشت . ولی کنترل روابط خارجی افغانستان از طرف انگلیس باعث شد تا تجارت خارجی به حداقل ممکن خود تنزل نماید و صرف شامل داد و ستد تولیدات بیلری - شبانی گردد که انهم نه به شکل تجارت و انباشت سرمایه که به شکل داد و ستد جوامع اولیه یا معاظمه پاهای پای (جنس به جنس) بین مردم سرحدی بود (۱) . تجارت کوچیها بین افغانستان و هند هیچگاه قادر نبود و نیست که موجب ایجاد طبقه بورژوازی شود . چرا که اینگونه امورشائی از خصلت کوچیها (حرکت مداوم آنها بین هند و افغانستان) بوده نه خصلت

(۱) - در سال ۱۸۶۲ میلادی (دوران امیر شیرعلی خان) میزان تجارت - کشور یک میلیون و سه هزار (- / ۰۰۰ / ۰۰۳ / ۱) روبیه بوده و تجارت بزرگ - عبارت بود از ملا رحیم شاه و غلام قادر و گوینالداس شکاریوری در کابل و ملا جلال در قندهار . در دوره عبدالرحمن میزان تجارت اگر از حد فوق تنزل نگردد باشد / افزوده نشده است .

تجارت آگاهانه بورژوازی که موجب انباشت سرمایه و ایجاد نابریکات میشود. گذشته از این / میزان پائین تجارت کوچیک نمیتوانست نقش مهمی در کل اقتصاد افغانستان داشته باشد.

تجارت داخلی نیز اساساً دارای همین کیفیت بود. یکی دیگر از کموچک نیمه صنعتی نقش قابل تذکری در ساخت اقتصادی کشورنداشت و نمی توانست کمکی در ارتقاء سطح تجارت داخلی داشته باشد. بنابراین / جریا نکالنی جامعه انچنان کند بود که گویی اصولاً حرکتی نداشت و عوامل بالنده اجتماعی در خوابی عمیق فرو رفته بودند. از انجائیکه بورژوازی جز در شکل بسیار ابتدایی و نطفه ای وجود نداشت و ساخت اقتصادی - اجتماعی افغان - نستان نشودالی - قبیلوی بود / مقاومت مهم و متشکلی که دارای مضمون شرقی استقلال اقتصادی - سیاسی باشد در برابر عبدالرحمن و حبیب الله (تا واسطه امارت او) وجود نداشت. چون اصولاً نیروی صنعتی که خواستار یانیا زنده آزادی های بورژوا بانه از جمله استقلال روابط خارجی و داخلی به تبع ان آزادی تجارت و تولید باشد وجود نداشت (۱). اوضاع و احوال فوق تا واسطه دوران حبیب الله یعنی حدود سالهای ۱۹۰۷ - ۱۹۰۸ - وجود داشت. حبیب الله در معاهده ۲۱ مارچ ۱۹۰۵ (۱۳۰۵) وین و پلیم دن - سکرتر امور خارجه هندوستان تعهد می نماید " . . . در کلیات و جزئیات معاهد مربوط به معاملات خارجی و داخلی و دیگر تشریفات که پسر مغفور من / همیا لاله والدین با حکومت بریتانیه بریتانیه نموده من نیز عمل نموده ام / عمل میکنم و عمل خواهم کرد (!) و برخلافه هیچیک از ان وعده ها و معامله ها اقدام نخواهم نمود. " الحق که حق پدری و فرزندی را بخوبی رعایت کرد که گویند گندم از گندم بروید خار ز خار (در مورد این پدر و پسر چه باید گفت " خوار ز خوار " روئیده) اعتماد و اطمینان مبنی بر بندگی و نوکرمشقی

(۱) - منظور اینست که امکان تحقق کنترل کامل روابط خارجی / ناشی از - شرایط داخلی / عدم وجود بورژوازی بود که همین عامل (کنترل کامل روابط خارجی) سپس به عاملی برای جلوگیری از رشد سریع و انقلابی بورژوازی تبدیل گردید.

مبنی بر خیانت به خلقهای زحمتکش و فقیر افغانستان / محکمت و عمیق ترازی پس ...
 نمیشود. اری / حبیب الله جانی همچون پدر جانش هیچگاه خلاف انتظارات
 و خواستهای پاداران انگلیسی خود عمل نکرد. همانطور که ادامه دهندگان ...
 راه او / نادر جانی تگاب و ظاهر جانی تگاب را به او وفادار بودند و همانطور که داود
 سیه دل از راه انعام و ول نکرد و همانطور که باند و دین فروش ترکی با تغییر
 پادار خود همان ماهیت را دارند. اینان همه سرپایک کرباسند / اگرگاه سی
 تفاوتی بچشم میخورد / صرف در رنگ کرباس است. وگرنه کرباس سرخ و سبز
 و سیاه / بالاخره همه کرباسند و از یک جنسند.

شروع جنگ عثمانی و ایتالیا و تاسیس عمیقی که این جنگ بر کشورهای مسلمان
 نهاد (ترکیه در آنوقت مرکز اناسلام میزم بود) و گرفتن مادگی برای جنگ جهانی
 اول و بالاخره جنگ امپریالیستی جهانی اول و مشغولیتهای انگلیس در این
 جنگ موجب دگرگونیهای در نیروهای جهانی شد که تبارز مشخص آن در -
 افغانستان / ضعف نسبی حکومت و قدرت عناصر مترقی و روشن فکر بود. عناصر
 مزبور با آمدن گروههایی از ترکیه و کشورهای محور به افغانستان بیشتتر
 تقویه شدند و امکاناتی برای تبلیغات اصلاح طلبانه خود یافتند. ارگان
 تشکیلاتی اینگونه عناصر / حزب جنگ بود که در ان امان الله و محمود طرزی
 نیز شامل بودند و در برابر مدافعین انگلیس که در حزب دیگری متشکل بودند
 قرار گرفتند. یعنی برای اولین بار گروههای سیاسی مشخصه و علنا
 در فرم تشکیلاتی نوین (حزب) تبارز نمودند. اگر اعضا حزب جنگ همگون و
 کاملاً متحد نبودند ولی کلاً این حزب نماینده بورژوازی روشن فکر یا روشن فکران
 بورژوا ماب بود / که با تاسیس بورژوازی از مبارزات منطقه / بخصوص روند
 مبارزاتی در روسیه / ایران و ترکیه و دفاع از نیروهای محور در افغانستان
 تبلیغ می نمود. در ۱۹۱۱ محمود طرزی سراج الاخبار را همچون ارگان نشراتی
 حزب جنگ و روشن فکران بورژوا ماب انتشار داد. محور مقالات سراج الاخبار
 را " غرب عزم دارد اسلام را محو کند " تشکیل میداد که بر اساس
 پاناسلام میزم که رنگی ضد استعماری داشت متکی بود.

در حقیقت اصلی ترین خواست پاناسلام میزم / جانشینی امپراطوری اسلام
 بود بجای امپراطوری غرب صیحنه مخالفت اساسی و اصولی با استعمار و ستی

که بر توده های مسلمان تحمیل میشد. این اندیشه که ریشه در ایدئولوژی - بورژوازی تازه پای کشور های اسلام داشت / نمیتوانست خالی از بعضی عناصر مترقی باشد (۱). از آنجائیکه امپریالیسم انگلیس بزرگترین - امپراطوری امپریالیستی وقت بود و در بسیاری از ممالک اسلام به چپاول و غارتگری می پرداخت / ضدیت با انگلیس یکی از ویژگیهای پان اسلامیزم بود (۲). این خصیصه پس از آغاز جنگ جهانی اول و شرکت ترکیه عثمانی / مرکز همه پان اسلامیزم در آن تبارز بیشتری یافت. کمدر مقالات سراج - الاخبار نیز انعکاس می یافت. این جریده برای اولین بار تبصره هایی در امور بین المللی منتشر نمود و مقالاتی از جراید کشورهای محور و حتی از " مهندس راپرات " انقلابی هندی چاپ می نمود. نشریه مذکور محبوبیت بسیاری بین مردم / خصوصاً روشنفکران که غالباً در امور دولتی شامل بودند یافت . و عظیم پایان بودن سطح سواد در جامعه و چاپ مقالات بزبان دری / سهم مهمی در بیداری و رشد افکار توده های مردم داشت. بخصوص که برای اولین بار توده و حتی انسانی که " سواد کی " داشتند در مسیر چرانیات جهانی قرار می گرفتند. در حقیقت سراج الاخبار روزن کوچکی بود از محیط تاریک و مسموم افغانستان بدنیای پراشوب و طوفانده خارج .

امدن و اقامت نسبتاً دراز مدت هیأت نیدرمیر - هنتگ در کابل نیز بادی بود که براتش تبلیغات سراج الاخبار می وزید و مجموعاً محیط متشنج و قابل انفجاری را در افغانستان و خصوصاً کابل بوجود آورده بود. اوضاع فوق / که گفتیم عمدتاً ناشی از دگرگونیهای جهانی (از جمله انقلاب پیروز - مند کارگران روسیه تزاری در سال ۱۹۱۷) و تا " شیرانعا برزمینه مساعد داخلی (همبستگی اسلام مخالف با انگلیس) بود / فرصتی شد برای روشنفکران افغانی که درجه بیشتر بتوسعه و نشر اندیشه های بورژوازی بپردازند و

((۱) - عناصر مزبور عمدتاً عبارتند از بعضی خواستهای دموکراتیک در زمینه اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی .

((۲) باز تکرار میکنیم که ضدیت پان اسلامیزم با امپریالیسم انگلیس نه بخاطر - ماهیت استثمارگرانه انگلیس بلکه به سبب محدودیت عایی بود که امپریالیسم (در صفحه بعد)

و عناصر مساعد و بالنده به بورژوازی را متمرکز کرده مرحله جنبینی انرا تسریع کند . اکنون عناصری با اندیشه بورژوایی هرچه بیشتر شده و برای اولین بار بصورت قشر مشخصی (روشنفکران بورژوازی) تبارز یافتند که خواه ناخواه هر حکومتی بایستی آنها را به حساب آورد . بخصوص که عناصر مزبور عمدتاً وابسته به خود هیأت حاکمه بودند و نفوذ و اعتبار در خوبتر و جبهی در جامعه داشتند . این عامل جدید (قشر بورژوا - روشنفکر) از این پس مشخصاً در سیاست هیأت حاکمه و امپریالیسم نسبت با افغانستان تا بهرگز داشته و تا حدودی جای خالی " طبقه " بورژوازی را پر کرد . در دوران دموکراسی امانی / نونهال مزبور ریشه خود را مستحکمتر نهاده و وجود خود را هرچه بیشتر بر روند سیاسی کشور تحمیل میکرد . بطوریکه در دوران نادرشاه / امپریالیسم طیر غم کوششهای فراوان در بازگشت دادن افغانستان بدوران سیاه عبدالرحمن موفق نمیشود . بویژه که خود نادرشاه نیز یکی از همین عناصر روشنفکر بورژوا بود . بنا بر این امپریالیسم با استفاده از بعضی از عناصر همین قشر بورژوا - روشنفکر از جمله نادرشاه نوع جدیدی از وابستگی یعنی شکل نیمه مستعمره - نیمه فئودالی را اعمال میدارد . در حقیقت امپریالیسم بورژوازی را بعنوان يك واقعیت انکارناپذیر صحنه میگذارد و انرا در ضافع طبقه حاکمه که اساساً ساخت فئودالی داشت " شریک " نمود . در شیوه جدید استثمار / استقلال ظاهری افغانستان مراعات میشود و افغانستان با اصطلاح مستقل میتواند در روابط خارجی و - سیاستهای داخلی خود آزادی عمل " بیشتری " داشته باشد (۱) . در جای خود مفصلاً در این مورد بحث خواهیم کرد .

— — — — —

— انگلیس برای بورژوازی نو خاسته کشورهای مسلمان قائل شده بود . (۱) - چون یکی از شمار عای اصلی و مهم بورژوازی آزادی و استقلال کشور بود / لذا بورژوازی پس از رسیدن بحاکمیت (یا شریک شدن در آن) ناگزیر بود به نحوی انرا بر مرحله عمل در آورد . طبعمانچنانکه نه سیخ بسوزد نه کباب یعنی عم منافع خود و با داران امپریالیستیش حفظ گردد و هم بتواند مردم را جار صباخی دیگر فریب دهد .

فصل دوم

د موکراسی امانی و همدايش " طبقه " بورژوازی

امیر امان الله خان مرد روشنفکری بود با گرایشات ترقی خواهانه و انسان دوستانه. استعداد و تفکرات او در برخورد و مجالست با محمود طرزی و سایر روشنفکران آن عصر بارور گردیده و عرصه بیشتر شکل گرفت / تا اینکه بالاخره / موجودیت مستقلی در او بهافت. امان الله عضو حزب جنگ بود (که تأملات ضد انگلیسی داشت) و حتی در دوران امارت پدرش نیز در جهت اصلاح معارف / تبلیغات نفع ترکیه (مرکزبان اسلامیزم) و نیروهای محور و سایر امور مملکتی فعالیت می نمود. فلذا محبوبیت زیادی بین مردم کسب کرده بود. بطوریکه پس از کشته شدن حبیب الله / علیرغم اینکه نصرالله در جلال آباد خود را امیر و برادر و یگرش عنایت الله رانای سلطنت خواند / قشون و مردم کابل به امان الله بیعت کرده او را بهاد شاهی برگزیدند و بدنبال آن عساکر جلال آباد نیز با او بیعت نموده و نصرالله و عنایت الله را دستگیر نمودند.

امیر جدید در اولین ناعه ای که به لرد چلمسفورد نایب السلطنه هند نوشت (۳ مارچ ۱۹۱۹) ضمن اطلاع قتل پدر و امارت خود اظهار داشت " نهایت بران رفیق ما پوشیده بماند که حکومت مستقل و آزاد افغانستان خود را آماده میدانند که در عروقت و عمر موسم باد نظر داشتن ایجابات دوستی و استالحم قرارداد عاومما هداتی را با حکومت نیرومند انگلستان عقد نماید که در راه منافع تجارتی (۱) برای حکومت ما و حکومت شما مفید و سودمند باشد "

— — — — —

(۱) — تا اکید از ما است. همانطور که قبلاً نیز متذکر شدیم هدف اساسی انگلستان از کنترل و تسلط بر افغانستان / ایجاد سدی بود در برابران نیروهای که سودای دست یافتن به خزاین طلا و هندوستان را داشتند. امور تجارتی برای امپریالیزم انگلیس در درجات بعدی اهمیت قرار داشت، بنا براین ذکر کلمه " تجارتی " بدون حتی اشاراتی به روابط سیاسی / از جانب

و در جلسه دربار که بروز ۱۳ آوریل ۱۹۱۹ منعقد شد اعلان نمود: "من — خودم و مملکت خودم را از لحاظ داخلی و خارجی کاملاً آزاد و مستقل اعلان کرده ام. بعد از این مملکت من مانند سایر دول و قدرتهای جهان آزاد است. به هیچ نیروی خارجی باندازه یک سرما اجازه داده نخواهد شد که در امور داخلی و خارجی افغانستان مداخله کند و اگر کسی به چنین امری اقدام نماید گردنش را با این شمشیر خواهم زد." سپس رو بنمایند به بریتانیه کرده گفت: "ایا چیزی که گفتم فهمیدی؟"

بدنبال اعلان فوق و بمنظور جامه عمل پوشاندن به آن / محمد ولی خان را نمایندۀ افغانستان در بخارا تعیین نمود (۱). و مصاحباتی را در شورابرای — گردیدن سفیر را بران (رقیب دیگر انگلیس) برآه انداخت و بدین ترتیب برای اولین مرتبه / رسماً و طناً روابط خارجی افغانستان را خارج از کنترل امر — بهالیم آغاز نمود.

امان الله خان بلافاصله پس از امارت اصلاخات داخلی را آغاز کرد. محمود طرزی را بعنوان وزیر خارجه و عبد القدوس خان را بهیث صدراعظم انتخاب نمود. با توجه به اینکه از طرفی در گذشته روابط خارجی افغانستان — کاملاً در اختیار انگلیس بود و از طرف دیگر محمود طرزی بعنوان شخصیتی ضد انگلیسی شهرت کافی داشت (جریده شمس النهار که سردبیری محفود طرزی انتشار می یافت بدلیل تبلیغات ضد انگلیسی / از جانب نایب السلطنه عند توقیف شد (۱۹۱۶) و اجازه ورود بهند رانداشت) گزینش او بعنوان

— — — — —

— امان الله / نوعی مبارزه جویی زیرکانه میباشد.

(۱) — برقراری روابط (حتی اقتصادی) بین افغانستان و روسیه همواره — موجب ناراحتی انگلستان میشد. به خاطر حساسیت (که ناشی از رقابت دو — قدرت بود) بود که پیش از هر چیز روابط افغانستان و روسیه را کنترل می نمود. بنابراین تعیین سفیر در بخارا قبل از ایجاد هرگونه روابطی با سایر کشورها و بخصوص در زمانیکه حکومت انقلابی بلشویکها در روسیه حاکم شده بود / — دارای اهمیت فوق العاده ای است. که این خود حرکتی بگری است برای ابراز استقلال و خود مختاری افغانستان.

وزیر امور خارجه بسیار معنی نشان دهنده عزم امیر بود مبنی بر رهایی ن
افغانستان از قید استعمار انگلیس و کسب استقلال وطن .

امان الله بدون اینکه کوچکترین نظرخواهی بالندن و یاد علی بکنت /
مستقله دسته هایی را برای معاینه سرحدات روانه نمود و اضافه بر آن فرما -
ن برای قبایل سرحدی بدین مضمون فرستاد : " من این امر را برای رعایت
حلقه های صفحات شمال شرقی / سادات / پشایخ / ملا ها / خانها و معتبران
میفرستم و پایشان میگویم که در هندا نا آرامی عظیمی وجود دارد . تقریباً تمام
هندوها و مسلمانها امین و وفادارند (۱) لیکن جای تأسف است
که بر آنها ظلم میکنند و تمام انواع ناعدالتی را در مورد مذہب / عزت و " شرم " "
ایشان متحصصه اجرا میگذارند " امان الله باین امر بسنده نکرده در -
اوایل ماه مه ضمن مجلسی در دربار مظالم انگلیس را در هندا و حتی در بغداد
فاش می نماید . و حاضرین را با خطبای سخته میگوید : " . . . من از شما
میرسم که اگر برای جهاد آماده باشید / کمر هایتان را ببندید ! انوقت
فرارسیده است ! . . . من بیشتر مالیه نمیگیرم / همه شما غله را برای
جهاد جمع کنید و متولین از جباخانه تفنگ و مسلمات جنگی بخرند و بد غربا
باساس ضمانت تفنگ و مسلمات داده خواهند شد . " و یکروز بعد از جلسه
فوق اوراقی در سرحدات ظاهر شد که زیر متن آن شعار " لعنت باد بر
انگلیس و لعنت باد بر ظالم ها " چشم میخورد . در همین اوان افغانها
مناطق تورتریر و باغ را اشغال کردند .

امیر یالیشم انگلستان که عادت داشت برای افغانستان را همچون
کارگزاران صدیقی و نوکران حلقه بهگوش خود بداند . نمیتوانست رفتار
مستقلانه (یا بقول آنها / خود سری) امان الله را تحمل نماید . فلذا
حرکات استقلال طلبانه او / که در فون اشارت رفت / روابط افغانستان
و هندوستان (انگلستان) را بحالت کاملاً بحرانی و قابل انفجار در آورد .

نامه دمه ۱۹۱۹ امان الله خان در جواب نایب السلطنه هند
بدین مضمون که : " ابراز همدردی با سلام و احساس بشری من / برای نژاد

(۱) - منظور امانت و وفاداری نسبت به امان الله میباشد .

بشر بوده و ضمیر شاهانه من نفرت دارد از آن چیزهایی که ایمان / مذهب / آزاد و حریت انسانها را متاثر میسازد. " و این اولتیماتوم که : " . . . با منسوخ کردن قوانین ستمگرانه و با شناختن استقلال مطلق / حقوق مساوی و آزادی - حکومت افغانستان از هر طرف . . . " خطرهارا بر طرف نماید / موجب اشتغال هر چه بیشتر شعله خشم انگلیس گردید . بطوریکه در همین روز (۵ ماه مه ۱۹۱۹) حکومت هند کلیه صاحب منصبان بریتانوی لشکر هند را - جهت گرد آوردن نیروی بزرگی برای سرکوبی افغانها اخراج نمود . و بدنبال آن مناطق افغان نشین را بمبارد مان کرد . که این آغاز جنگ سوم افغان - انگلیس بود .

پس امداد از مزبور / اوج هر چه بیشتر شدت وحدت تبلیغات ضد انگلیسی بود . اینگونه تبلیغات بداخل خاک هند نیز گسترده شد . در پشاور (دران - غنگام) هنوز پاکستان ایجاد نشده بود (مرکز تبلیغات ضد انگلیسی دفتر رئیس " پسته افغان " بود و همین امر موجب بروز جنگ بین عساکر بریتانوی که در صدد بستن دفتر مزبور بودند و مردم که در دفاع از آن میکوشیدند / شد . که پس از یکی دو روز اغتشاش / بالاخره به بسته شدن دفتر " پسته افغان " - منتهی می گشت - - - - -

لندن که از دو جنگ گذشته (جنگ اول و دوم افغان - انگلیس) تجارب تلخی گرفته بوده به سیمه پایتخت تابستانی هند هشدار داد که اندر زتاریخ را فراموش نکند و اظهار داشت که ما از قشون منظم افغان هراس نداریم / بلکه از قبایل غیر منظم که بصورت پیگیر بر کمپ های منفرد و خطوط مواصلاتی ماحمله میکنند نگران هستیم . نگرانی یا هراس مذکور با راپر میجر جنرال دبلیو میسن - (۱) بحکومت هند و چند آن شف . راپر مزبور اطلاع میداد که امان الله خان و محمود طرزی پیامهای برای و . ا . ی . لنین و وزیر امور خارجه شوروی سو - سیالیستی / چیچرین / فرستاده اند . (۲ آوریل ۱۹۱۹) و نیروی خود را از پرنسپ برای واتحاد صلح امیز تمام مردم جهان اعلان کرده اند و محمود طرزی اظهار امیدواری نموده که روابط دوستانه دائمی بسیار زود بی -

شوروی بلشویکی و افغانستان تا سیس گردد (۱) .

روند تصاعدی کس و واکنش های فوق بالا خره منجر به جنگ سوم افغان - انگلیس گردید . در این جنگ نادر خان (بعداً نادر شاه شد) سپه سالار امان الله خان بود که در سمت جنوبی جنگ را رهبری می نمود . او در این جنگ پیروزیهای چشمگیری بدست آورد . ولی اردوی افغانستان در - مناطق چمن (رهبری جنگ بدست عبدالقدوس خان بود) و سمت مشرقی به شکست نسبی مواجه گردید و اراضی چندى را از دست داد . در همین احوال بود که پیشنهاد حکومت هند برای صلح با چنین شرایطى مطرح گردید : " ۱ - در باب آزادی جتاز انگلیز در افغانستان - ۲ - فوجها انگلیزی همان حد و دراکه قبضه نموده اند به قبضه داشته برای حفظ ماتقدم / استحکام خود را درست کنند و در موضع مذکور آزاد باشند . ۳ - همان مواضع را که نظامی افغانستان و اقوام سرحدی بذریعۀ افغانستان گرفته اند / مثل وزیرستان / را برای انگلیز واگذارند . ۴ - بیست مایل از موضع فوج انگلیزی فوج افغانستان دور بودن . ۵ - برای سرحد خط نوشتن . یعنی که ما صلح میکنیم و انتظار کامل نا امید ساختن " . چنانچه از متن شرایط معلوم است / انگلیس هنوز در فکر بازگشتاندن افغانستان بدوران سیاه عبدالرحمن و حبیب اللهى است . یعنی مستعمره کردن دوباره افغانستان .

امان الله خان در نامه ای که برای سپه سالار خود / نادر / به جنوبی میفرستد در مورد شرایط فوق اظهار عقیده دارد : " . . . از خداوند خود برای شمانیکنامى دنیا و آخرت را میخواهم . خود را بهریشان نسازید / اگر جان در تن و رمق در بدن داشته باشم / باین شرایط صلح را قبول نخواهم کرد (اگر صلح بشرف و عزت افغانستان نباشد / انشاء الله تعالى کاشی را - قه - - - - - نخواستیم - - - - - فرمودیم . . . " (۲)

(۱) - پیامهای مزبور توسط هیأتی بشمول برکت الله و کاظم بی انقلا بیون ترك و محمد ولیخان بشوروی برده شد . انقلا بیون ترك مزبور از اعضای هیأت نهد رمیر بودند که در افغانستان ماندگار شده بودند .
(۲) - نادر افغان - کشگی - فرمان نمبر ۳۸۸ امان الله خان ص ۳۹ اغمیه .

امان الله خان در تمام مدت جنگ و حتی بعد از آن / کوشش داشت در —
امورات مملکتی و لشکری باد یگر دست اندر کاران مشوره نماید و نظرات آنها را
استفسار کند : " در باب مصلحت و صلاحیت ضرور است که وکلای قوم داخلی
و سرحدی افغانستان شاملیت داشته باشند . باید از هر طایفه یک نفر وکیل به
حضور طلب گردیده همایشان حرف زده شود . . . " (۱) صلاح دید مذکور با
سران اقوام / گذشته از یک شیوه عمومی در خط مشی / مملکت داری امان الله
— خان / در این مورد بخصوص / احتمالاً به فرض جلوگیری خود سربهای احتمالی
نادر نیز بوده است . امان الله در اخیر نامه فوق الذکر بخط خود می نویسد :

دست از طلب ندارم تا کام (دل) برای

یا جان به جانان رسد یا جان زتن برآید .

در طی جنگ و با اوج هر چه بیشتر تبلیغات ضد انگلیسی و اصرار موکد
امان الله خان مبنی بر استقلال افغانستان / بریتانیه راه های جدیدی را در —
مبارزه وارد می نمود و کوشش میکرد بین مذاکره و تشبثات سیاسی از یک طرف و
جنگ و قهر از جانب دیگر / تلفیقی بوجود آورد . بر همین اساس / در برابر تبلیغات
ضد انگلیسی حکومت افغانستان / که با توجه به حالت ظلمیان و اما دگی انقلابی
— ای که در هند وجود داشت / برای بزرگترین و زرخیزترین مستعمره انگلیس
خطرات مملکتی انتظار میرفت / بریتانیه اقا خان پیشوای فرقه اسمعیلیه و عامل
سنتی خود را واداشت تا پیامی خطاب به پیروان مذهب اسمعیلیه در هند و افغا
— نستان صادر کند . اقا خان در این پیام حمله بر هند را " ناپاک و احمقانه
خواند و از طرفدارانش خواست که نسبت به بریتانیه وفادار باشند و در —
باره جهاد (که از طرف مخالفین انگلیس تبلیغ میشد) سکوت نمایند . در
ضمن وعده نمود که در عوض خموشی آنها / بایشان زمین داده خواهد شد . !
توسل فوق / همچون سایر تشبثات حکومت هند (انگلستان) به سلطان
ترکیه (که پس از شکست نیروهای محور / جانب انگلیس را گرفته بود) و —
نقیب بفدادر جهاد ضد انگلیسی / بی اثر ماند و نتوانست ای — باشد
بر اتش افراخته خشم توده ها — .

اگرچه از نگاه نظامی هیچکدام از طرفین / از جنگ، سوم افغان -
 انگلیس پیروز نبرامد (عرد و طرفه مقداری از خاک طرف مقابل را متصرف
 شدند) ولی معذرا / از نظر سیاسی و دیپلماتیک / جنگ مزبور شکست
 قاطعی بود برای امپریالیزم انگلیس. به بیان دیگر / این جنگ نقطه
 پایانی بود بر مستمره بودن سیاست حمایتی افغانستان بشیوه کهن.
 امپریالیزم که هیچگاه حاضر به تن دادن به شکست و عقب -
 نشینی نیست / حتی در آخرین لحظات نیز کوشش می نماید از وضع برتر -
 مذاکره و صلح نماید (۱). بنا بر این و در حالیکه امپریالیزم بریتا -
 نیای "کبیر" یا شکستهای چه در افغانستان وجهه در ایران و هند رو بر
 شده بود و ایجاد حکومت شوراهادر شمال معتبرترین مستعمرات آن / -
 شکلات متعدد منطقه و جهانی در راه استمرار و استمرار برای ایجاد
 نموده بود / خلاصه اینکه وضع دشواری را میسر دارند / باز هم / لندن
 با وفادارت و خیره سری عرصه تاسریه و طلی توسعه می نمود که برای
 برقراری صلح / الحان الله باید شرایط زیر را پسندید. (اهم آن نکات
 میشود) ۱ - کنترل روابط خارجی ۲ - به شیوات مالک خارجی در
 افغانستان اجازه داده نشود ۳ - قبول سرحد قدیم باستانی اسط
 بلکه انگلستان تمدیل کرده است (طی جنگ سوم) / انگلستان مناطق
 را متصرف یا اصطلاح "تمدیل" کرده بود ۴ - تسلیم دادن یا
 اخراج "لواکنندگان یافته انگیزان" هندی (۲) - ۵ - تسلیم
 دادن یا اخراج محمود طرزی و عبدالقدوس خان ۶ - بریتانیا حق
 دارد تا اسلحه افغانستان را کنترل نماید ۷ - افغانستان - شان
 نباید قبایل را مسلح نماید - ۸ -

(۱) - یکی از نمونه های جدید در عین حال سبیلک آن / پانشاری
 ولج و جهانهای امپریالیزم امریکا است. که در کفرانس پاریس و در -
 آخرین روزهای شکست خود / در برابر حیات ویتنام شمالی اعمال می داشت.
 امپریالیزم هاپیرو صارتی اصل "به مرگ بگیر یا به تیا راضی شو" هستند.
 (۲) - در همین دوران که دریای از انقلابیون هندی در افغانستان - شان
 آزاد اند به فعالیتهای انقلابی ضد انگلیسی اشتغال داشتند.

لرد چلمسفورد در ۳ جون ۱۹۱۹ در توضیح مطالب فوق نوشت / این امور اساساً همان چیزهایی است که قبل از او (امان الله خان) عبدالرحمن و حبیب الله به بریتانیه داده بودند. !! و امان الله نیز باید همان وطن - فروشان را سرمشق قرار دهد !! این است نمونه کوچکی از اشتباهات و قبحانه و بیشرفی امپریالیسم. ایشان با تسلط ساختن سگان خود بر جان و مال و ناموس خلقها و پایداری کردن غرور ملی آنها در ورائی از تاریخ / در حقیقت جای پای برای استعمار و استثمار دائمی خلقهای مستعمرات میخواستند بوجد آورند. یعنی هرگاه دولتی ملی یا خلقی بر سر کار آمد / امپریالیستها با استناد بگذشته اسارت باران ملت / یا به بیان دیگر مزرورانه و خبیثانه سرنوشت خلقهای ازبند رسته را "عطف به سابق" کرده / مجدداً دست اندازیهای خود را شروع میکنند. توگویی سابقه اسارت و بندگی خلقها برای ایشان "حق" را ایجاد میکند. زهی بیشر می و زخمی حماقت. بسیاری از خلقهای که با کسب آزادی خود نشان داده اند که امپریالیستها کور خوانده اند.

بهر حال / جواب امان الله خان به "شرایط" انگلستان چنین بود :
خلق افغانستان "مرگ ظاهر و هویدار بر زیر دستی اجنبی ترجیح میدهند و انرا حیات ابدی میدانند."

پس از چندی / مذاکرات صلح — بین هیأت افغانی بر عسری علی احمد و هیأت بریتانوی بر عسری گرانت آغاز شد. این مذاکرات بسیار کشال و خسته کن بود. انگلستان بنا بر خصلت همیشگی خود میکوشید موضوع اصلی و خواستهای مهم خود را در لفافه ای از امور جزئی و بحثهای بی مورد پنهان دارد یا با اصطلاح با مهارت دیپلماتیک خود طرف افغانی را فریب داده / — معاهده ای قابل تفسیر ب نفع خود عقد نماید.

مذاکرات مزبور بالاخره در ۶ اگست ۱۹۱۹ به امضاء معاهده ای انجامید که عمدتاً دارای این مواد بود (۱) تأسیس و برقراری صلح — (۲) جلوگیری توريد اسلحه از طریق هندوستان (انگلیس کنترل کلیه اسلحه توريدی افغانستان را میخواست) — (۳) ضبط اغانه باقیمانده و قطع مستمری امیر — (۴) بعد از سپری شدن شش ماه بریتانیه با هیأت افغانی روی موضوعات منافع مشترک و تأسیس دوباره روابط دوستی دیرینه مذاکره میکند. مشروطاً بر این که

حکومت افغانستان با کردار و اعمال (۱) خود نشان دهد که صمیمانه میخواهد دوستی بریتانیه را دوباره کمایی کند (۱) ه پذیرفتن سرحد هند و افغانستان طوریکه سابق تعیین گردیده و علامه گذاری آن بخشها که تاکنون علامه گذاری نشده است .

مضافاً بنا بر عداوت لندن / نایب السلطنه هند موظف شد از یکا بر بردن لقب " اعلیحضرت " در مورد امیر / جدا " خود داری نماید .

بامقایسه قراردادن فوق و آنچه کفانگلیمس قبلاً درخواست میکرد تفاوت چشمگیری بنفع افغانستان / بین آنها مشاهده میشود و این خود همانکرمیروزی نسبی خلق افغانستان در جنگ سوم افغان - انگلیسمی باشد . این قرارداد اگرچه جدایی مناطقی را که براساس معاهده ننکین در یونند از خاک وطن زده شده است را تأیید می کند / ولی همزمان برای اولین بار استقلال و آزادی افغانستان را رسماً بتصویب میرساند و کنترل روابط خارجی را که سالها بود بطور مطلق در اختیار امیرالایسم انگلیسم قرارداد داشت / در اختیار خود افغانستان را آورد . نکته " سنم دیگری که شایان توجه است / حذف ماده ایست در مورد انتقال بیون هندی که در مسوده رهنمود لندن به حکومت هند قرار داشت . امان الله خان - حاضر نبود حمایت خود را از انتقال بیون هندی قطع نماید . لذا / انتقال بیون موصوف کماکان از آزادی عمل انقلابی و سیمی در افغانستان برخوردار بودند - - - - - (۲) .

- (۱) - در حقیقت امیرالایسم انگلیسم انتظار داشت میتواند در مدت تعیین شده برنامه " نفاق بیند از حکومت کن " خود را با جرا " آورده و با در نظر داشت " اعمال و کردار " حکومت جدا " روابط دوستی " دیرینه " را که صاف و ساده کنترل همه چیز خلقهای افغانستان بود / برقرار کند . یعنی " ایندست و اندست کردن مذاکرات برای بدست آوردن فرصت مناسبه " اینهمه جال دیگر امیرالایسم است که فراوان بکار گرفته میشود .
- (۲) - پس از سقوط دموکراسی امانی و برقراری دیکتاتوری نادری / - ازادی عمل انتقال بیون هندی شدیدا " مورد اعتراض ملاها و محافظان ارتجاعی (بقیه در صفحه بعد)

چندی بعد هیأت نمایندگی دولت انقلابی شوروی بلشویکی بریاست کی براوین بکابل رسید و برورگسپتامبر ۱۹۱۹ با امان الله خان ملاقات کرد، دیدار هیأت منورازکابل منجر به عقد معاهده ای بین طرفین گردید که بموجب آن حوزه پنجاه شمالی هرات که قبلاً توسط روسیه تزاری از افغانستان جدا شده بود / مجدداً به خاک مام وطن ملحق گردید شوروی سوسیالیستی متعهد گردید که برای افغانستان پول / اسلحه / تجهیزات و مضامین جنگی و تخنیک کتک نماید (۱). در عوض کمکهای مذکور / افغانستان باید تبلیغات و تحریرات ضد بریتانوی را به همراه بلشویکها و انقلابیون هندی در سرحدات و داخل هند برآورد. بدنبال امضاء معاهده فوق / بزودی یک کاروان - دوصد شتری کمکهای نظامی شوروی بکابل رسید. اینست گوشه ای از فرقی عظیم شوروی سوسیالیستی / کشوریکه لنین کبیر تحت لوای مارکسیسم آنرا به پیش میراند و با روسیه تزاری که تحت حاکمیت تزار / این نماینده سفاک و خونخوار / رژیم تزاری که در جهت استعمار و وحشیانه ملیت های مختلف داخل و خارج روسیه راه می پیمود، روسیه تزاری با انعقاد قراردادها و ازدویند های غنی و مخفی با امپریالیسم انگلیس / خواهر خوانده استثمارگر دیگرش / افغانستان را در تقسیم نمود، خلقتای انرا از پراغیاد و وحشیانه خود میاورد. حوزه پنجاه را در قبایل عدم دخالت در امور افغانستان - فی الواقع عدم دخالت در امور هند انگلیسی / میر بود، ولی شوروی لنینی حوزه پنجاه را بنا به پیشنهادهای خود و بر اساس " عدل و انصاف و خواهش آزادانه مللیکه دران سرزمینها سکنه دارند " با افغانستان پس مسترد کرد، روسیه تزاری از سلف خود امپریالیسم انگلیس در جنگ جهانی اول " مصمانه " دفاع می نمود و همواره متفق راستین آن در سرگویی خلقهای بیخوار بوده است.

و بسیاری جراید قرار گرفت. با این توجیه که امان الله میخواست مردم را هند و کند و زمینهای مردم فقیر را به هند و می بخشیده و... کاسه داغ ترازش شدن محافل مزبور به خاطر " مردم فقیر افغانستان " بلکه اساساً بخاطر رفع خطر از سر حکومت انگلیس در هند بود.

(۱) - تصدعات و کمکهای فوق همه داوطلبانه و بدون هیچگونه فشار و چال و چم دیپلوماسی بورژوازی و بویژه امپریالیستی انجام گرفت.

ولی شوروی سوسیالیستی بلشویکی / افغانستان را بوسایل مختلف مالی / نظامی / تکنیکی / ممنوی ... یاری میدهند تا باطل زیرستم و استثمار شده همواره / انصاراد ر مبارزات ضد امپریالیستی اشان یاری دهد (۱) این تنها شمه ناچیزی از افتاب درخشان و گرمابخش مارکسیسم - لنینیسم / این دشمن قسم خورده و تیز جنگال سیاهی و برودت ناشی از امپریالیسم و استثمار است. دور نباشد روزیکه هرچم کلگون مارکسیسم - لنینیسم ابد غولوزی کارگران و زحمتکشان / برپا می‌گردد و جفاکاران ظفرمندان در طلا * لو * دراید. بدنبال برقراری روابط سیاسی بین افغانستان و شوروی سوسیالیستی / هیأتی از افغانستان برپاست جنرال ولی محمد خان به مسکو رفت و پذیرای مورد استقبال قرار گرفت. کمیسار زیمانوف ضمن خوش آمدگویی اظهار نمود: "بنام اتحاد جماهیر شوروی / من به جلالتهای شما / افغانستان و نخستین سفارت شان در ریاست حکومت کارگران و دهقانان روسیه / سلام و تحنیت میفرستم. این حقیقت تاریخی ثابت میکند که ان روسیه امپریالیستی که سعی میکرد زنجیر حقارت و بردگی را بگردن ملل کوچک بیندازد / محو و نابود شده ... ولی محمد ریاسح سلطان گلینه یکی دیگر از اعضای - مستقبلین چنین اظهار داشت: "ما میدانیم که مردمان سلیمان روسیه حالا آزاد هستند و ما اسید قوی داریم که با کمک شوروی افغانستان خودمان را و تمام مشرق را آزاد نمائیم" روز ۱ اکتبر ۱۹۱۹ ارادیه مسکو - ملاقات نیم ساعته هیأتی افغانی را با ولاد میرایلین لنین اطلاع داد و حصول این دیدار تبصره نمود که: "... انما امیدوارند که با کمک شوروی تمام مشرق از تسلط امپریالیسم نجات داده شود. ..."

با ایجاد حکومت کارگران در روسیه شوروی - سوسیالیستی و پیوند روابط ان با ملل شرق و از جمله افغانستان / جاذبه های انقلابی و خلقی حزب کبیر

(۱) - حکومت شوروی پس از خروشچف به عبت میگویند خود را د نباله - روضادق راه لنین کبیر جابزنند. امروز دیگر ماهیت رویزیونیستی - امپریالیستی انصار برای همگان / چون حقیقت / روشن و آشکار شده است. امروز خلق های جهان میدانند که شوروی سوسیال امپریالیست د نباله و لنین نه بلکه خائن بد مارکسیسم - لنینیسم و دشمن خلفای جهان است.

بلشویک / عده زیادی از طاعن تحت ستم راهبوی ان میکشیده از جمله از
افغانستان تعداد کثیری از انقلابیون و دوستان راستین خلق های زحمتکش
بدان سو روانه شدند. از جمله کاظم بی (ترك) که به عشق آباد رفت و -
باجبریده " صدای فقیر " که بزبان ترکی منتشر میشد همکاری نمود. او به
توسط حزب " بخارای جوان " (۱) افراد سیاسی افغانی و ایرانی را برای -
مبارزه با امپریالیسم انگلیس تربیه می نمود. کاظم بی در مورد رفقای بلشویک
خود خطاب بدوستان مسلمانانش چنین ابراز نظر می نمود: " من بشما
محکمترین اطمینان شخصی میدهم که بلشویکها در وستان واقعی و حقیقی مسلمان
- هامیباشند ". (تا کید از ما است)

یکی دیگر از این انقلابیون مولوی برکت الله (۲) (ترك) که بنا تاریخ مارچ
۱۹۱۹ در افغانستان می زیست نیز مسکوفت و کوششهای جهت تربیت
سیاسیون ایرانی و افغانی در مبارزه با انگلیس بعمل میاورد. گذشته از اینها
بسیاری از اتباع افغانستان در سپاه سرخ بلشویکها در ترکستان و درونام -
نویسی کرده و ضمن کمک به خلق های شوروی در راه کسب اتادی از قید تزار
و ارتش سفید / برای مبارزه ضد امپریالیسم انگلیس نیز آمادگی میگرفتند.
افراد مزبور اگرچه اساساً زیر تأثیران اسلامیزم و بخصوص جنبه ضد امپری-
الیستی ان بودند / مع هذا / در رابطه با بلشویکها / خواهی نخواهی از افکار
انعامات^۱ تر شده غاصری از مارکسیسم در افکارشان شکل میگرفت که همانرا با
خود بوطن میاوردند. در حقیقت میتوان گفت / مارکسیسم بصورت پراکنده و
نطفوی از همان ایام بداخل افغانستان نفوذ کرد. بهیژه که جمال پاشا^۲
(ترك) که مدتتعداد شوروی فعالیت انقلابی داشت در همین ایام برای
تربیه نیروهای افغانی بکابل آمد.

افغانستان هرروز قدم تازه ای در راه استقلال و خلاصی خود از -
کنترل امپریالیسم انگلیس برمیداشت که محکمترین انها / ایجاد ارتباط
هرچه نزدیکتر با شوروی لنینی بود. این موارد نمیتوانست حساسیت و نگرانی

(۱) - حزب خرده بورژوازی انقلابی .

(۲) - مولوی برکت الله و کاظم بی در انقلابی ترك بودند که اساساً تحت
تأثیران اسلامیزم بودند .

لندن بود هلی را برنیتگزید. بنابراین و برای بد تشدن اوضاع/ انگلستان بهاب مذاکره با افغانستان را باز نگه میداشت و کوشش می نمود در میدان دیپلوما - من بهالا خبر افغانستان را مجدداً بهام اندازد از جمله دیپلوماسی مزبور/ مذاکرات طولانی و خسته کن موسسوری بود که از ۱۲ اپریل ۱۹۲۰ در موسسوری آغاز گشت. رئیس شیا*ت افغانی در این مذاکرات محمود طرزی بود که به توجه بسوابق او/ این گزینش نشان از مبارزه جویی امان الله در رابطه با انگلیس داشت.

انگلستان حاضر بود استقلال افغانستان را برسمیت بشناسد ولی نه آنگهتان استقلالی که مثلاً برای امریکا یا فرانسه قائل است. در حالیکه طرزی اصرار داشت که افغانستان نیز باید مانند سایر کشورها مستقل شناخته شود و در لندن سفارت خانه ایجاد کند تا روابط آن مستقیماً با انگلستان باشد نه از طریق حکومت هند (۱). در صورتیکه بریتانیه حتی حاضر نبود عنوان "اعلیٰ حضرت" را برای امیر افغانستان برسمیت بشناسد. !! دیگر از سایل مورد اختلاف مسئله و زبستان بود که طرزی حاضر نبود هیچگونه گذشتی در مورد الحاق قطعی آن به افغانستان بنماید. (مقایسه شود با خاصه ضرجی های امیرای قباکی افغانستان)

در مذاکرات موسسوری هدف اساسی انگلیس این بود که در پوشش مذاکره بر سر مسائل متعدد / با دادن قروض مالی به افغانستان / آنرا وابسته بخود کرده با وارد آوردن فشارهای مالی آنچه را که اکنون گرفته نمیتواند از وایند بگیرد. یعنی مایل بود که يك عهدنامه قروض/ مشابه قرارداد اسارت بار ۱۹۱۹ ایران - انگلیس امضا نماید. قراردادی که موجب طغیان خلق ایران و سالا خر سقوط کابینه سیاه و شوق الدوله گردید.

اوضاع منطقه در هنگام مذاکرات موسسوری عملاً موجب ضعف موضع انگلیس شده بود. در ایران و شوق الدوله صدراعظم ناشیست. و نوکر انگلیس

۱۱- در گذشته کلیه امور خارجی افغانستان از طریق نایب السلطنه انگلیس در هند حل و فصل میشد و هیچگونه ارتباط مستقیمی بین لندن و کابل وجود نداشت. حتی شاه انگلیس جواب نامه های افغانی را از طریق حکومت هند میداد.

سقوط کرده بود و حکومت دموکراتیک در ازبکستان (شمال غربی ایران) تأسیس یافت / کمال اتاترک رهبر ناسیونالیستهای ترکیه بحکومت رسیده بود و در عراق قیامهای ضد انگلیسی صورت میگرفت. در هند / استوارترین مستعمره انگلیس نیز نهضت‌های ضد امپریالیستی / بخصوص مبارزات سلطانان شروع و تاحدودی اوج گرفته بود. این همه اگرچه موجب ترس و نراس انگلیس میشد / ولی با اینهمه حاضر نبود به اسانیدست از منافع استعماری خود - کشیده و آزادی افغانستان را برسمیت بشناسد. از طرف دیگر موقعیت متشنج و ملتشبه منطقه پشتوانه ای روانی بود برای مقاومت حکومت و هیأت افغانستانی در برابر خواستهای غیر مشروع وطمعکارانه امپریالیزم انگلیس. بطوریکه طرفین حاضر به گذشت از مواضع خود نبودند و همین امر کشمکش را با شکست مزاجه کرد.

هیأت افغانستانی پس از بازگشت از موسسوری با هیأت شوروی سوسیالیستی بریاست شورتمزلاقات نمود. (اگست و سپتامبر ۱۹۲۰) و مصوبه ۴ - معاهده ای را امضاء نمود که شامل کمک عسکری / نقدی / ایجاد فابریکات باروت سازی و اعمار خطوط تلگراف از کابل به هرات از طریق قندهار و کشتی بخار و ترجمان ملکی و نظامی بود. پی اعد شکست کنفرانس موزون و معاهده با شوروی ورود را اسکولنیکوف سفیر شوروی بکابل: خرمحمد ولی - خان در رأس هیأتی به اروپا برای ایجاد روابط سیاسی و سیاسی سفارت در کشورهای اروپائی بود. این همه که در جهت اعلان جبهه - استقلال افغانستان صورت میگرفت / خشم انگلیس را بر میانگیخت. بطوریکه حکومت بریتانیه به حکومت ایتالیا که در صدرا ایجاد روابط تجارتنه - افغانستان بود اعتراض نمود. که: بریتانیه در شرف عقد قراردادی با افغانستان میباشد (۱) که در اثر آن "تفوق و تسلط نفوذ سیاسی بریتانیه" در آن کشور تثبیت میگردد. و آن کشور (بریتانیه) "تا هنوز افغانستان را -

(۱) - با شکست کنفرانس موسسوری قرار شد مذاکرات مزبور در کابل دنبال شود. بنا بر این انگلیس مذاکرات موسسوری را "نا تمام" تلقی میکرد و بر این پندار بود که با ادامه آن میتواند "تفوق و تسلط نفوذ سیاسی بریتانیه" را در افغانستان - تحقق بخشد.

را داخل حیطه نفوذ سیاسی خویش می‌پندارد. " (!) در مقابل این حرکت احمقانه انگلیس / افغانستان را حضور نمایندگان شوروی سوسیالیستی / اناطولی و بخارای انقلابی در کابل / احساسات ضد بریتانوی خود را اظهار نمودند. — — —

بی‌اعتنایی حکومت افغانستان نسبت به امپراطوری " بریتانیای کبیر " بانجارسید که وقتی دایم وابسته حکومت هند از محمود طرزی منسب معاهده شوروی - افغانستان منعقد ۳ اگست را خواست / او در جواب گفت: " او (دایم) میتواند متن قرارداد را که در جراید منتشر میشود از طریق جراید مطالعه نماید. " عوام بیگویند چیزی که عوس دارد گله ندارد. روزی بود که دولت افغانستان مجبور بود قرارداد از عاشیراک روسیه تزاری و - انگلیس در مورد افغانستان بین خود میگذاشتند / از طریق مطبوعات بدست آورد. ! ! ولی امان‌الله خان و محمود طرزی " قانون " مذکور را وارونه کردند تا جای گله‌ای نباشد.

بدنبال تثبیت خط عشی مستقلانه حکومت افغانستان / معاهداتی بین حکومت مزبور و دولت دیگر امضا گردید. از جمله معاهده " ۲ فقره ای با شوروی سوسیالیستی (۲۸ فروری ۱۹۲۱) (۱) معاهده تجارتی با ایتالیا (۲) (۳ جون ۱۹۲۱) معاهده با فرانسه (۳) (۲۸ اپریل ۱۹۲۲) معاهده با ایران (۴) (سرطان ۱۳۰۰) امضا گردید. فی الواقع برای — — — — —

(۱) - " فقره هفتم : طرفین عالتین / معاهدین / ازادی ملل مشرق را به اساس خود مختاری و بموافقت خویش عمومی هر ملت ملل ان قبول میکنند. " فقره نهم : بنابر دستورلین اراضی ایکه قبلاً روسیه تزاری از افغانستان گرفته بود " با مراعات اساس عدل و انصاف و خواهش آزادانه طلبیکه در ان سرزمین - عاسکند دارند " پس داده میشود.

در واقع برای اولین بار استقلال و تمامیت ارضی افغانستان از توسط شوروی سوسیالیستی برسمیت شناخته میشود و علاوه بر ان کمکهای بلا عوض بسیار نیز با افغانستان میدهد. (۲) - بین گنت اسفوزا وزیر امور خارجه ایتالیا و محمد ولیخان سفیر فوق العاده افغانستان امضا شد.

(۳) - بین سوسیوپونگری از فرانسه و محمد ولیخان امضا شد. (۴ در صفحه بعد)

اولین بار بوق افغانستان در اسامان معالک خارجی با هتزازد رآمد .
 امان الله خان ضمن کمایی کردن استقلال و خارج نمودن کنترل روابط خارجی
 کشور از حیطه نفوذ انگلستان / از د خالت انقلا بی در امور هند انگلیسی نیز با یسی
 نداشت . قبالا " معا عده " بین د ولت اوود ولت شوروی سوسیالیستی بر هبری ولا د یمیر
 ایلچ لنیر / رفیق کبیر زحمتکشان جهان / را د ر هورد د امن زدن بمبارزات ضد امپریال
 یالیستی خلق های هند وستان خاطر نشان نمود یم . بر همان اساس بود که امان الله
 خان تبلیغات شد ید ضد انگلیسی را اوج بیشتری داد د و حتی اجازه داد د ولست
 ، وقتی انقلا بی هند وستان / در افغانستان تشکیل گردد . رئیس جمهور " د ولست
 انقلا بی هند وستان " مهند را پرات انقلا بی هند ی و موضوعیت نیز ر میروند ر اعظم
 ان حرکت الله (انقلا بی ترک و عضو یگر هیئت نید ر مبرکد . با هلتویکها نیز روابط حسنه
 - ای داشت) و وزیر امور اداری ان عبید الله بودند . د ولت مزبور به تربیت انقلا -
 بیون و مهاجرین هندی که د ر گروه های پر جمیت و بناید عوت امان الله خان به
 افغانستان میامدند / میپرداخت . و برای انقلا بیون د اخلی (انقلا بیون د اخلی هند و
 - ستان) بپ / اسلحه / و سایر تجهیزات جنگی و نشریات ضد انگلیسی تهیه و ارسال
 میداشتند . مهاجرین هندی که با افغانستان میامدند مورد پذیرائی حکومت قرار
 میگرفتند و از امتیازات بسیاری از قبیل زمین / معاش / امنیت و خلاصه هر گونه
 تضمین بود و باش برخوردار بودند . با انها همچون تبعه افغانستان رفتار میشد و
 حتی برای اینکه بعد هب انشاتو عین نشود بنا بر فرمانی (۱۲۹۹ هـ) قربانی
 گا و موقوف شد و در مراسم مذهبی و اعیاد مسلمانان موظف شدند موزی گا و ر گوسفند
 قربانی نمایند . د ر اعلامیه مزبور واضحاً به اتحاد مسلمانان و هند و ان د ر برابر امپریا -
 لیسم انگلیس اشاره شده بود . (اکثریت قریب باتفاق هنوز د افغانستان
 از عتقاب مهاجرین مزبور میباشند .)

کوششهای امان الله و یارانش د رکسب استقلال و آزادی روابط خارجی از قید
 کنترل انگلیس خلاصه نمیشد . بلکه ایشان میکوشیدند با ایجاد اصلاحات د ر زمینه
 د اخلی نیز / شرایط را برای ارتقا " هر چه بیشتر کشور آماده نمایند . فعالیت های
 اصلاحی مذکور بخصوص و بیش از هر چیز د ر زمینه تعمیق و گسترش معارف (معارف
 حتی د ر دوران حبیب الله فیق الق - - - - - داده مورد توجه

(۴) بین مرزا حسن ، محتشم السلطنه و وزیر امور خارجه ایران و عبد الفزیز سفیر
 افغانی امضا شد .

امان الله نشان بود و اغلب اوقات او را بخود مشغول میداشت . (و شرکت نسوان در امور اجتماعی تبارزن نبود ، تحصیل اطفال در ابتدا هیچ ها اجباری نبود و پروگرام تدریسی عمومی نگاشت تصویب گردید ، بطوریکه برای اولین بار نظامنامه نگاشت اعم از پروگرام تدریس و مسائل مربوط باستحانات و غیره تنظیم و تصویب شد . نگاشت عذایب نفیسه / نگاشت نالی علوم شرقی / نگاشت المسند / نگاشت سیاسی / تعدادی زیاد از نگاشت ابتدائی و لیسه / عزیزه و غیره از دست آورد های دوران انسانی است . فی الواقع احداثات بنیادی در تمام ابعاد امور روینایی میشد .

در دوران انسانی / آزاد یهای قابل توجهی بن نسوان داده شد ، بنابر قانون ایشان حق سیاستند همچون مردان در نگاشت به کسب علوم بهره از دست و حتی عده ای از دختران را برای تحصیل غن قابلگی به ترکیه فرستاد . (در گذشته حتی محصلین ذکور نیز از حق بخارج نداشتند) در حد ۱۳۰۰ جریده ، " ارشاد النسوان " به چاپ رسید که در زمینه های مختلف از جمله وظایف زن در اجتماع و در خانه / اشتبازی / آرایش و خوی و خصایل زن شرافتند مقالاتی خوبی منتشر می نمود . (۱)

مطابع گسترش یافته و جراید بسیاری را منتشر می نمودند . بطوریکه طی این دوران (۱۲۹۸ - ۱۳۰۲) و به پیروی از : " اخبار جمیع خبر است و دیگر دولتی که اخبارند باشند / بین خبری باشد یعنی (گزینگ) است . " (۲) ۲۳ جریده ، را اخبار مختلف چاپ و نشر میشد . (۳) بعضی از این جرایدها

(۱) - سر صدر " ارشاد النسوان " روح اغزا معروف به نفیسه شمشیره حبیب الله طرزی و دیگران اسامی معروف به بی بی عربی عصر محمود طرزی بودند .

(۲) - امان اغضان / سال اول / شماره ۶ ص ۵

(۳) - برای اولین بار در دوران شیر علی خان فقط چند شماره ای از مجله

النساء انتشار یافت پس از درء تارک عبدالرحمانی که هیچ جریده ، و اخباری انتشار نمی یافت در او اخذ و به حبیب الله شمساراج الاخبار منتشر میشد . بنابر این میتوان گفت میزان انتشار جراید در دوران امان الله نسبت به قبل از آن ۲۳ برابر زیاد شد .

مانند ثروت / ارشاد النساء / . . . اختصاصاً در یکی از زمینه های اقتصادی
نساء / عسکری / معارف / صحیه . . . مقالاتی درج میگردند .
چنین سطح نسبتاً بلند و بی سابقه ای از انتشار جراید / قانون مطبوعات
را لازم می نمود که آن نیز در همین دوران تصویب شد .

مطبوعات بخصوص امان افغان (۱) که سخنگوی دولت بود / عمدتاً به
نشر مطالب روشنفکرانه و آموزشی در زمینه های مختلف از جمله مفاهیم اجتماعی
- حقوقی مثل وطن / قانون / دولت / ملت / حقوق . . . و مطالب علمی در زمینه
های بیولوژی / طب / نجوم و غیره میپرداختند . بدیهی است که مفاهیم و مقولات
مربوط به گاه روز و روزی روشنفکر تحلیل و توضیح میشد .

"امان افغان" مجدانه و پیگیر میکوشید روشنفکران را تشویق نماید تا در
حیات علمی و زندگی اجتماعی کشور خود سهم بیشتری داشته باشند . "امان
افغان" گوشه گیری و بی تفاوتی روشنفکران نسبت با امور کشور را چنین نکوهش
می نمود : " . . . لهذا امان متدین و فیلسوفان شهری را که کناره می جویند
و راه غایت می پویند . . . و راحت خود را به رنج خلق مقدم میدانند از صفت
رحم بلکه از سایر مزیای انسانی ناری و اسیرند خود پسندی و تن پروری و -
بست ترازمره عوام و عنصر بیایم می شماریم " (۲) و بر همین مبنا در گام
شماره های "امان افغان" اخبار مبارزات آزاد ییخس علل مختلف دنیا /
حتی اروپا و آمریکا چاپ میشد و بطور محسوس و روشنی از مبارزات علل مستعمرات
بر ضد استثمارگران دفاع نموده به تبلیغ همبستگی با انتمای پرداخت و عقلائی
از جراید مختلف خارجی از جمله حبل المتین (جریده مترقی فارسی زبانان هند
که در خارج هند بخصوص در ایران طرفداران فراوان داشت و مزاحمت های
فراوانی برای دولت ارتجاعی سلطان ایجاد نمود .) / چهره نما / شفق سرخ . . .
چاپ میکرد که اغلب با شرحی از خود "امان افغان" همراه بود .

امان الله خان در دادن نظم و نسق به سیستم اداری کشور نیز کوششی

- (۱) - امان افغان توسط شاگردان محمود طرزی اداره میشد و عوض سراج الاخبار
به سردبیری محمود طرزی در زمستان ۱۲۹۷ هـ ش (دسامبر ۱۹۱۸) از انتشار
ایستاد منتشر شد . (۲) - امان افغان مثال اول شماره ۵ ص ۶ .

فراوان مبدول داشت . از جمله هیئت دولت و وزارت خانه (دایره نظارت) های مختلف تا سیس نمود . (در نیمه دوم ماه ثور ۱۲۹۸ تشکیل ۹ وزارت خانه از جمله وزارت تجارت و وزارت خارجه را اعلان نمود .) و شیوه های عصری را در کار آنها مری داشت . اینجنیران و متخصصین خارجی مخصوصاً المانی را با استخدام وزارتخانه های مختلف در آورد (۱) . (در مکاتیب مسلکی از استادان خارجی بویژه ایرانی کار می گرفت) و مساعی زیاد در ایجاد سرکها / بند ها سیم تلگراف و توبه مرصا بر خراج داد . سپس از تشکیل لوی جرگه جلال آباد (۱۳۰۱) قرار بر این شد که عرساله لوی جرگه منورسویه ملی و در کابل تشکیل گردد و نمایندگان مردم سراسر کشور در آن شرکت جویند . تشکیلات ادار و امور مختلف مملکتی نه با فرمان بی چون و چرای شاه / بلکه از طریق نظامنامه — — — — — انجام میگرفت . در دوران امانی جدود ۵۰ (پنجاه) نظامنامه در امور مختلف تصویب شد . با وضع عسکری سروصورت داد و از تعلیمات عصری و دلی در آموزش عساکر کار گرفت . ارد و راه سلا حهای مدین از جمله طیاره مجر و ساخت و افرادی را برای آموزش فنون عسکری و طیاره بان به جرمنی و ایتالیا فرستاد (۲) . عسکری اجباری را معمول ساخت / عوض در عسکری را بکلی ملغ نمود و صرف بدل نقدی انهم بمبلغ یک هزار روپیه را قبول نمود (مبلغ بدل نقدی را افزایش داد که این مرد و مورد اعتراضی فنودال زادگان واقع گردید — — — — —)

- (۱) — استخدام و کارگماری متخصصین خارجی مثل دوران ناد رو بعد از آن / بدون ضابطه و معیار نبود . اصل مشم در رگزینش آنها میزان کارایی و مفید بودن بود .
- (۲) — هر د و لتی بلحاظ ماهیت طبقاتی خود ناگزیر از تقویت ارتش یا نیروی — — — — — سرکوب می باشد . ولی تفاوت در چگونگی کار برد آنست . در دوران امان الله ارتش بمشابه نیرویی برای تسریع حرکت اجتماعی مرفقی بکار گرفته میشد . اخافه بران بین توجع می که برای تحکیم ارتش و پیشرفت سایر موسسات اجتماعی از قبیل مصارف / صحیه / اقتصاد و معطوف میشد نسبتی منطق و معقول برقرار بود / نه همچون دول و حکومت ارتجاعی که پیش از هر چیز به رشد اله سرکوب بفرغی ایجاد سد و برابری و های — — — — — سالنده اجتماعی توجه دارند .

در امور اقتصادی نیز توجه فراوان مبذول می داشت. وزارت اقتصاد را تأسیس کرد و تجارت خارجی را که قبلاً از این دید قدرت انگلیس اسیر بود / به وزارت مزبور واگذار نمود. معاهدات تجارتی با بسیاری از کشورهای عالم انعقاد نمود. با انگلیس (۱۳۰۰) / با فرانسه (۱۲۸۰ به ۱۹۲۲) / با شوروی (۱۹۲۴ = ۱۳۰۳) / با آلمان (۳ مارچ ۱۹۲۶ = ۱۳۰۵) / با هلند (۳ نوامبر ۱۹۲۷) / با مصر (۱۰ مه ۱۹۲۸) / با فنلاند (۱۷ جولای ۱۹۲۸) / با سوئیس (۷ فبروری ۱۹۲۸) / با شرکت سنگ لا جور در برلین (۱۸ مه ۱۹۲۸) و

امان الله خان خرج و دخل کشور را منظم نمود / بودجه را مرسوم کرد و برای اولین بار در افغانستان نوت افغانی چاپ منتشر نمود. این نوت هادر - اندازه و اشکال مختلف یک / پنج / بیست و پنج / پنجاه و صد روپیگی چاپ می شد. شرکت های متعددی اقتصادی از قبیل شرکت ترانسپورتی بنام نقلیات بین کابل و تورخم / شرکت تنویر / کمپنی آلمان - افغان / فابریک سمنت / فابریک گوگرد سازی / ماشین خانه جبل السراج / کمپنی استخراج معدن بدخشان و - مصادن ذغال سنگ / فابریک باروت سازی / شرکت امانیه / شرکت شکر / شرکت لا جور / شرکت افغان در امر صادرات و واردات و تجارت داخلی تشکیل شد. که همگی قدم های بودجهت تحکیم زیربنای اقتصادی سرمایه داری و ایجاد طبقه بورژوازی .

اصلاحات اجتماعی - اقتصادی - سیاسی امانی / بخصوص کاستن از - قدرت ملا ها / کم کردن بودجه مساجد / آزادی نسوان / تغییر لباس مردان و زنان (روی لوجی زنان) خلاصه اصلاحاتی که جنبه تعدیل در قدرت و سلطه دین را داشت / بهانه و وسیله ای شد برای مخالفین استقلال و آزادی افغانستان با در حقیقت موافقین انگلیس و مترجمین داخلی . بنابراین اینگونه عناصر با ایجاد اغتشاشات و شورش های کوشش در برانگیختن انگیزه های مذهبی و دینی مردم نموده و آنها را بر ضد امان الله خان و حکومت مرکزی می شورانند. یکی از آتش برانگیزی های استعمار و ارتجاع داخلی شورش جنوبی بود .

دولای گردیزی بنام های عبدالرشید و عبداللہ باین عنوان که نظامنامه - های امانی / بخصوص نظامنامه جزا مخالف شریعت اسلام است (ملا مان

مزبور امان الله راقاد يانی (١) میخواندند) / مردم قبایل سرحدی بخصوص طوایف منگل وجد ران را بشورش و سرپیچی از امان الله خان دعوت کردند دعوت مذکور از جانب رهبران طوایف که سری به آخر امپریالیزم انگلیس داشتند لیک گفته شد و بلوای جنوبی واقمیت یافت . بطوریکه شورشیان بزودی برگوئل " تیره " و بسیاری از نواحی جنوبی استیلا یافتند . این - شورش با توجه به مستق و " انسان دوستی " روشنفکر مابانه امان الله که موجب احمال در سرگوشی شورش میشد / هرچه بیشتر وسعت یافت تا اینکه حتی بعد از غزنین و قندهار نیز رسید .

در ابتدا " شورشیان مزبور به پشتیبانی و تأیید علاهاتقاضای " تعدیل " نظامنامه راضی نبودند . ولی معتمد ابعاد از " تعدیل " آن در لوی جرگه ای که با شرکت با اصطلاح علماء تشکیل شد / شورش نه تنها فرونشست / بلکه اوج بیشتری یافت . بخصوص در این هنگام شخصی بنام عبدالکریم (مشهور است که موسوف پسر حبیب الله بوده است) که از گذشته داعیه سلطنت داشت و در هند انگلیسی میزیست / رهبری شورش را بدست گرفت و مجدداً ادعاهای خود را تکرار نمود . امور فوق بروشنی هر چه تمام نشان میداد که بلوای مزبور نه بغرض تعدیل نظامنامه ها و اسلام دوستی رهبران شورش (ممکن است توده های عامی شورش واقعا با چنین خواستی تفنگ برگرفته بودند) بلکه اساساً ملهم از خواسته ها و منافع امپریالیزم انگلیس بود که بدست روئسای

(١) - قادیانی مذکور است در چارچوکات دین اسلام . رهبران فرقه احمد قادیانی یکی از افراد دهکده قادیان در پنجاب بود که در ادارات انگلیسی - هند بصفت مرزا کار میکرد . او مشکوک به داشتن روابط نزدیک با انگلیس بود . قادیانی ها در هند و بخصوص در پنجاب از ادانه فعالیت میکردند و تمهیدات آنها نسبتاً زیاد بود . مبلغین قادیانی از جمله نعمت الله پنجشیری برای اولین بار در دوران امان الله خان به افغانستان آمده شروع به تبلیغ و ترویج بیمن احمالی نمودند و وعده ای را نیز بیرو خود ساختند . امان الله خان با تصویب قانون اعدام قادیانیها و اعدام رهبران آنها قائل را خواباند .

انگلو فیل (۱) قبایل سرحدی و یاری مردم جاهل برافروخته شده بود .
 جریده ایزوستیا منتشره مسکو و اخبار ایتالیا / شورش فوق را با کمک
 مبنوی و مالی انگلیس و منظور و از گونی و موکراسی امانی میدانستند .
 بهر حال شورش رفته رفته دامنه وسیعتری بخود میگرفت تا جائیکه
 امان الله خان ناگزیر از مردم قبایل شمالی و مرکزی کمک می طلبید . مردم کابل
 و قبایل طرفدار امان الله همچنان و اشتیاق و آفری برای سرکشی شورش — روز
 میدادند . شاگردان مکاتب را و طلبانه لباس رزم پوشیده تقاضای اعزام به جبهه
 جنگ را داشتند و اتباع کشورهای شوروی و سوسیالیستی / آلمان / ترکیه و فرانسه
 توسط سفرای خود آمادگی خود را برای بهارزه با شورشیان اعلام کرده اظهار
 نمودند حاضرند همچون مردم افغانستان در جنگ شرکت نمایند . بالاخره
 شورش مزبور با کمک مردم و قبایل مرکز و شمال و محامین مکاتب و " قاطبه "
 اغانی رز شنفکرو وطن پرست " منکوب گردید . مع الوصف و با وجود سرکشی
 شورش / بلوای مزبور رشدت و فرما سیون امان الله خان بی تا " تیر نهود . از جملت
 تا " تیرات ان و شاید معتبرترین ان " تعدیل " ارتجاعی نظامنامه بود که
 مشکلاتی زاد رزمینه اصلاحات مورد نظر امان الله و یارانش ایجاد می نمود .
 بعضی از موارد " تعدیل " شده نظامنامه بقرار ذیل است :

- ۱- نکاح صغیره جایز است (قبلا " ممنوع " شده بود)
- ۲- تعین جزای مجرم قبل از وقوع واقعه موقوف (یعنی عروقت جرمی
 واقع شد / محاکم شرعی جلسه کرده و در مورد ان بحث نمایند تا دوازه میزان
 جزای مجرم بموافقه برسند . در حقیقت مخالف با قانون جزا که از پیش
 قوانینی را برای جزای مجرمین تعین می کند . یعنی نبودن " قانون جزا " تا
 بدین وسیله دست " قضات شرع " برای تهرئه یا سبک کردن جزای مجرمین
 " قدرتمند " ازاد باشد .)
- ۳- تعلیم نسوان در مکاتب ممنوع و فقط در خانه های خود و توسط —
 اقارب و محارم انجام شود .
- ۴- کسانی که تحصیل السنه غیر مسلمان را می نمایند بایستی ابتدا " از مکتب

دینیات و عقاید (! !) فارغ شده باشند . یادگیری السنه دول غیرمسلمان فقط در صورت ضرورت مبرم آزاد است .

د - توجه کامل به امام و مؤمنان های مساجد و السلطنه کابل و ولایات شود .

۶ - آزادی در عقاید و در دین نه قبل بوده / نه باشد و نخواهد بود . (توجه گردد به کوششهای امان الله خان برای غیومزدی کردن ساخت سیاسی کشور) از آزادی منظور آزادی در امور شخصی (!) است نه آزادی در مورد های دینی و سیاسی (!)

۷ - گرفتن تذکره مربوط به امور شرعیه است .

۸ - نگاه تاجدار مرتبه مشروط نشود .

۹ - ایجاد دارالصریه و مکاتب حفاظ برای حفظ قرآن عظیم اشان (مقایسه کنید با محدودیتهای متعددی که آقایان " علما " برای یادگیری علوم غیر دینی اعمال می داشته اند)

۱۰ - ملت مختار باشد که خودش وارد عسکری شود یا عوض بداند و با چهار صد روپیه (قبلاً یک هزار بود) خوش بپردازد . (کلمه " ملت " را خان زادگان و پاداران بخوانید . چون ملت نه قدرتی عوض دادن دارد و نه انجمن پولی که خوش بپردازد)

موارد " تمذیل " خود انجمن گویا و حاکی از اهمیت ارتجاعی حضرات " علما " و محافظین " شریعت نبوی " است که نیازی به تصریح بیشتر ندارد که گویند : آنچه عیان است چه حاجت به بیان است ؟

یکی در دست بعد از " تمذیل " نظامنامه بنفع کهنه پرستان و نوکران اسپانسم " امان افغان " مقاله مفصلی بنام " پیدایش تشکیلات اجتماعی "

(۱) - دین اسلام و علمای راستینی مسلمان هیچگاه با موارد فوق موافقت ندارند . مسلمانان انقلابی که ریشه در خلقهای زحمتکش دارند بشیخ وجه حاضر نخواهند شد که دین و مذهب را اقتصاد دست اویزی برای فریب توده ها کرده و منفع استثمارگران و دشمنان وطن بکار گیرند . در این رساله هرجا از " ملاها " و دین نام برده میشود مقصود انجمن از اصطلاح روحانیون دینی است که اساساً و عمدتاً متوجه حفظ و پاسداری منافع طبقات ارتجاعی و ضد خلق میباشند .

چاپ می کند (۱) . که در آن از عقاید اسپ نسرود رمورد ایجاد جوامع و تقدیم
 گارحت می نماید . بدین مضمون که : " . . . این ترتیبات و انتظامات جامعه
 اصلی و حیاتی بوده بدون طرح ریزی و نقشه کشی يك . باید نفر وجود آمده اند
 و تنها با سمنی و مجاهدت افراد / برای رفع احتیاجات خصوصی افراد تولید شده
 است . . . " (تکیه روی کلمات ازینا است) تقسیم کار را نیز ناشی از عامل فوق
 (کوشش و مجاهدت انفراد برای رفع احتیاجات خود .) میدانند . اگرچه تحلیل
 مذکور بسیار ناقص است / ولی مع هذا شدیدا " مغایر مفاهیم دینی و باور -
 داشته های غیر علمی توده ها است مبنی بر اینک که خدا شاه را شاه
 افرید و زارع را زارع و غریب را غریب .

*

*

*

مقیوط و مسوکی راسی

۱

امان الله پس از بازگشت از سفر اروپا (۱۳۰۲) عزم داشت اصلاً تا
 بیشتری مبنی بر آنچه در آن دیار دیده بود / در افغانستان نیز روید مست
 گیرد. بلی متأسفانه این اصلاحات / همچون اقدامات گذشته اوج نهی
 رومانی داشت و از سطح تجاوز نکرد. لاجرم جزیرانگیستن احساسات و مخالفت
 جوابانه مردم و دادن بهانه بیشتر بدست ارتجاع داخلی و بیاد امپریالیسم
 تأثیری در ساخت اجتماعی - اقتصادی جامعه نمیتوانست داشته باشند.
 اصلاحات مذکور عمدتاً شامل امور عینی و فرهنگی از قبیل اجبار مردم به پوشیدن
 دریش / ساختن بناهای بسبک اروپایی و حتی تصمیم او بایجاد پایتخت
 جدید افغانستان در چند کیلومتری کابل (دارالامان) میشد و این امور
 ضمن اینکه عمارت گراف مالی را در بر داشت نمیتوانستند رابعد اقتصاد
 کالایی و روابط سرمایه داری تأثیر تعیین کنند، حتی قابل توجهی داشته
 باشند. بهارزه، باز هنیات فخر دلی و رسوم صنوی مردم (بدون ایجاد
 پایه های اقتصادی فرمینگ بورژوازی) موقعیت مناسب و آید، الی رابرای
 کسانی که اصولاً مخالف اصلاحات امان الله و استقلال افغانستان بودند
 بوجود آورد. ارتجاع که «مواره مترعد چنین موقعیت ها و شرایطی بود / با
 تحریکات همه جانبه ای یکبار دیگر مردم را بشورش و بلوا واداشت.

تحریکات مزبور قبل از همد، در شمالی تأثیر بخشید و مردم رابه جنبش
 آوردند. در راهش شورش شمالی شخصی بنام حبیب الله بچه عبدالرحمن سقا*
 / نوکر ملک محسن گلکانی که سوابق زیادی در ردی و قطاع الطریق و همچنین
 در دوره شمولیت در عاگر اجیر دولتی داشت. سوابق مزبور خواهی نخواهی
 تجاری و امور نظامی ساوداده بود. حبیب الله که بعد عابنام بچه سقا*
 یا سقا* زاده معروف شد / موفق گردید با استفاده از زود باوری مردم و نفوذ
 فوق العاده دین در آن همان آنان از طرفی و شرایط مناسب ناشی از اصلاحات
 بی پایه ویند ارگرایانه امان الله از طرف دیگر / توده های شمالی و مخصوص

کوه دامن را بر علیه حکومت مرکزی بشورانند . او خود را " مهدی موعود " و دارند
رسالت خدا را برای برانداختن حکومت " ضد دینی " امان الله خان " کافر "
نامید . ارتجاع فتوای نیز که امان الله را سوار راه خود میدانست عریضه
بیشتر ادعای او را توسیع و تعمیق داد تا اینکه موصوف بزودی بهمنوان رهبر
دینی شناخته شد و توده ها سر فرمان او نهادند و بدون اینکه خود بدانند
آتش بر خرمن خود افروختند .

در همین اوان (۲۴ عقرب ۱۳۰۷) جنبش اعتراضی دیگری نیز در حد و
جنوب رونما گردید . که باعث سوختاندن حکومت محلی و اشغال بعضی
نقاط استراتژیک شد . شورشهای شمالی و جنوبی ظاهراً بدون ارتباط با
یکدیگر شروع شده و آج میگرد . هر کدام کوشش داشتند زودتر یکدیگر را
حکومت را از آن خود کنند . " ستوراده " که راه نزدیکی به کابل داشت و از
جانبی اختلافات قبیله‌ای در این سمت کمتر بود موفق گردید پس از شکست در
حمله اول به کابل (۲۳ قوس ۱۳۰۷) در پیورش ثانی کابل را متصرف شده خود را
شاه بخواند (۲۸ جدی ۱۳۰۷) .

مشهور است که حبیب الله " بچه سقو " روابط حسنه ای با انگلیس
داشت و حتی رسماً از اعمال یابہ بیان دیگر جاسوس انگلیس بود هاست . در اینکه
او قبل از شروع بلوا جاسوس بوده و شورش را بنایت خدمت با امپریالیزم انگلیس
آغازیده است / اسناد و مدارک جبهه‌ی در دست نیست (۱) ولی بر فرض که با
چنین وظیفه ای شورش را شروع نکرده باشد / شکی نیست که پس از قدرت
گرفتن بلوا / انگلیس در وجود او شخصیتی را یافت که میتواند بهمنوان سنگ نگهبان
منافعش از او کار گیرد . بخصوص که این دزد قهار صرف منافع شخصی و قبیله‌ای
خود نمی‌اندیشید و کشور و ملت مفاهیمی بود که در حقیر او گنجایش درک آنها
نداشت . از نشانه های " وابستگی " او به انگلیس یا باصطلاح گوشه چشمی که
انگلیس به این " رهبر ملی " داشت اینکه / پس از تصرف کابل و سیله " سقویها "
/ برای نجات عنایت الله برادر امان الله که بصفت نایب الحکومه در کابل
می‌زیست و اسیر شده بود / از انگلیس کمک خواسته شد / دولت منورنجیات

(۱) - ممکن است اسنادی در این زمینه موجود باشد که امید داریم کسانی که اسناد
منور و هرنوع اسناد دیگری را که روشنگر گوشه های تاریک تاریخ وطن مان -

عنایت الله را ازیند "سقویما" موکول باجازہ " رهبر ملی " / یعنی "بجه سقو" نمود . (!؟) و در هنگام سقو کابل توسط "بجه سقو" با پخش اهلامیه های در امان کابل ذریعہ طیارہ / خود (انگلیس) را بی طرف میدانست . توجه کنید به بیطرفی وعدم دخالت در امور داخلی افغانستان در دوران عبد الرحمان و حبیب الله . آیا امریالیسم اصولاً میتواند در امور داخلی ملل ضعیف تر بیطرف باشد ؟ آیا اینگونه "بیطرفی" حاجز بمعنی پشتیبانی است ؟ این بمعنی آنست که کسی مایلند ارد دست بنظارہ حملہ گرگ خونخواری هرگله ایستاد و بزرگوارانه سرخود را بلند گرفته ابدای بیطرفی میکند . چنین شخصی مسلماً در صورت حملہ چوپان هرگرم و در رتنگنا قرار گرفتن گرگ / از مایلند ار خود بیطرفانه بنفع گرگ کمک خواهد گرفت و چوپان را در خون خواهد غلطاند .

حکومت "بجه سقو" از عمان آغاز مصارف با اعتراض و مخالفت بسیار از نواحی افغانستان گردید . از جمله هزارجات / نورستان / وردک
 فعلاً آنه بنده او اسلحه بدست گرفته خواستار بازگشت امان الله خان بودند . بدین ترتیب مردم قهرمان و سلحشور شمالی که در شورش اول جنین در کنار امان الله خان قرار داشتند و مجدانه بکمک سایر وطن پرستان برضد عوامل بیگانه بپاخواستند / اینبار ناآگاهانه الت دست عوامل دیگر همان بیگانه قرار گرفتند و با واژگون کردن دموکراسی امانی / در واقع استقلال و خودمختاری افغانستان را واژگون نمودند . اری مردم شمالی ناآگاهانه تیشه به ریشه ملیت و غیرت و غرور خود زدند و باعث شدند که سیاهی در تاریخی مبارزات خلقهای افغانستان و خصوصاً مردم کوهدامن ثبت شود . این لکه جز با ایثار و فداکاری / جز با سرخی خون پاک نمیشود . میدان این فداکاری و ایثار جز میدان مبارزه قاطع و قهرامیز برضد رژیم وطن فروش حاکم فعلی نخواهد بود .

امان الله خان پس از فرار از کابل سلطنت خود را در قندهار اعلام —

— — — — —
 — میباشد / احتکار ز کرده انها را در دسترس همگان قرار دهند .
 این یک فریضه ملی هر فرد وطن پرست است .

داشت و سپاهی بد و رخود گرد آورد و بقصد حمله بکابل حرکت نمود / ولی مسهذ ا
د را واسط راه بدلیل ناامیدی بسیار که حاکی از تزلزل و خصلتهای روز و اما بانه
اولود / منصرف شده بازگشت نمود . در این هنگام در حوالی " مغز " یکنفر ملا
توسط يك تهرجه به او حمله ور شد که ناکام گردید و دستگیر شد و توسط همان
تهرجه اسد ام گردید . در پوش کتابیکه همراه ملای مزبور بود يك تصدیق
انگلیسی یافت شد که گویا حکایت از خد متگذاری اوبه انگلیس می نمود (۱) .
سو " قصد مذکور بیش از پیش امان الله را دلسرد و سرخورده نمود بطوریکه روز
۴ جوزا ۱۳۰۷ علیرغم مخالفت طرفدارانش از طریق رباط مهندبه چمن رفته
و برای همیشه افغانستان را ترک نمود .

بدین ترتیب امان الله یکبار دیگر تسلیم پندارگرایی و رقت قلب روشنفکرا
خود شد و بدین ایستادگی قاطع و تاپای جان در برابر دشمن / میدان را برای —
دشمنان خود و عوامل ارتجاع سیاه افغانستان خالی نموده خلق بیپا خواسته
کشور را بی سرور و غیرماند . او میگفت : " من خود را از سلطنت خلع کردم / دیگر
هیچ کاری برای تصرف شدن سلطنت نمی کنم / زیرا بسیار گشت و خون در مملکت
واقع خواهد شد و ملت من بکلی خراب خواهد شد . . . "

امان الله که از مبارزه طبقاتی درك صحیحی نداشت و نمی فهمید و طبقه
برای پیروزی و بر سرکسب حاکمیت سیاسی خود هیچ راهی جز جنگ خونین / —
جنگی که متاسفانه بسیاری چیزها را نابود خواهد کرد و بسیار وحشیگریها
را بروز خواهد داد / ندارند . خالی کردن میدان باین دلیل که در کشور
خانه جنگی می افتد / ملت قربانی می دهد و خرابی هر کشور حادث میشود /
اگرچه نیت پناکی است / ولی جز کمک بد دشمن / چیز دیگری نیست . اگر خلق
در مرحله کوتاهی که جنگ جریان دارد قربانی می دهد / اگر خانه جنگی و خرابی
ببار می آید / در عوض موجب نابودی قطعی و ابدی ظلم و استثمار میشود .

ان گونه احساسات رقت انگیز و رمانتیک دقیقاً باین منجر میشود که استثمارگران
و امپریالیسم خلق را با جاقوی طلا و بر سر پشت طلا می سرببزند . چه
بمحرکه خون مادر میدان نبرد ریخته شود / جایی که منجر به پیروزی توده های

رنجبروز حمتکش میشود. کمونیست ها عیجگاه خواهان جنگ نیستند و لسی معتقدند که جواب مشت را فقط با مشت و جواب تفنگ را فقط تفنگ میتوان داد / انعام معتقدند که: " قدرت سیاسی از اولسه تفنگ برمیخیزد. " - آمو نیست ها امید اند که جنگ ضد ظلم و استثمار حق است و نمیتوان در برابر آنها - جسم و قهر و سرکوب دشمن تاندان مسلح / به او را و ادعیه و جاد و توسل یافت. کمونیست ها عصمانه میارزه قهرامیزاد شمن زحمتکشان / با ارتشهای امپریالیست ها را افسار راه خود قرار داده و قاطعانه در این مسیر راه می پویند. دیگر زمانی رسیده است که این حقیقت و واقعیت را باید پذیرفت که امپریا - لیسم و استثمارگران با سرمایه پدران و وریش سفیدانه از میدان بدر نه میروند و نمیتوان برای انسلن نمودن آنها کتابهای " دیل کارنگی " را تجویز نمود. آنها فقط و فقط زبان جنگ / زبان خون / زبان خرابی و پیداد را می فهمند و ما نیز ناگزیر و حتی علیرغم " دیل خود بایستی یا همین زبان با آنها صحبت کنیم.

درس تلخ تاریخ است که بارها و بارها تکرار شده و آن اینکه اغلب در بین توده ها و عناصری این درك صحیح تر و انقلابی تر از مبارزه طبقاتی و شیوه های مبارزاتی وجود داشته و این رهبران بوده اند که غالباً آنها را بکج راه کشانده اند (۱). در همان هنگامیکه امان الله و اراکین حکومت او بدون مقاومت از برابر گردن کشان " ستوی " گریختند / گروه ها و سازمانهای مقاومت در کابل تشکیل شد. این دسته ها عمدتاً متشکل از طلاب و روشنفکران بود / جماعت های مزبور بصورت مخفی و فدائی تشکیل گردید که در نوع خود شاید اولین بحساب آیند. یکی از این گروه عباس فدائی که از طلاب مدارس تشکیل شده بود / قصد داشتند برای ترور " بچه سقو " بهی در مسجد سرپل کار - گذارند / ولی بنا بر ابرخائن خائفی بنام قاری دوست محمد که بغلط در بین ایشان جا گرفته بود / نه تنها موفق با اجرای پلان خود نشدند بلکه در و نغراز - آنها بناهای حبیب الله خان و عبدالرسول خان دستگیر و شربت شهادت نوشیدند. قاری دوست محمد نیز علیرغم خیانت بوطن و رفقاییش و پیوستن

(۱) - این امر عمومیت ندارد و نباید از آن کم بهاداد ن به رهبری و پرستش

دادن به جنبش های خود بخودی فهمیده شود.

سار و وی دشمن اعدام گردید . او صرف بخاطر نزدیکی خیانت کرد و از پسرش جاسوس و یا فرستاده پلیس نبود . جمعیت دیگری از فدائیان توسط سردار حیات الله خان وزیر عدلیه امان الله خان تشکیل و مسلح شد که انتم در اثر خیانتش فاش و خود حیات الله خان دستگیر و ششید گردید و دیگری اراکش از هم پناهند . علیرغم واحد بودن مضمون تبلیغاتی فتنه های شمالی و جنوبی یعنی سرکافری بودن امان الله خان / رواج دین کفار / بسته شدن عنقرب ساجد توسط امان الله (علت ظاهری هردو جنبش متکی بر انگیزه های مذهبی بود (۱)) - و جنبش از یکدیگر مستقل بودند و هر کدام داعیه سلطنت داشتند . بنابراین پس از سقوط کابل بدست " سقویما " جنبش جنوبی اوج بیشتری یافت و مخالفتهای خود را با حکومت کابل اعلام داشت . این امر / یعنی رقابت دو - شورش با هم گذشت از اینکه نمایندگان رضایانهای آنها است / موجب تقویت این نوعی نیز میماند که شورش شمالی برخلاف شورش جنوبی که از آغاز بدست انگلیس در آن نمایان بود / ابتدا " مستقل از نفوذ انگلیس آغاز گشت ولی پس با زور قدرت گرفتن تبدیل به الهای در دست امپریالیزم شد .

II

ساد را افغان در محبوحه جنگهای استقلال رهبری سپاهیان افغانستان را در سمت جنوبی بمحمد داشت و موفق گردید شکستهای چندی بر عساکر انگلیسی

(۱) - قبلاً در مورد انگیزه مذهبی بلوای شمالی صحبت کردیم . فتنه جنوبی نیز اساساً " وظایف " همان انگیزه ها را داشت . اویزی برای رسیدن با هدف ضد ملی خود کرده بود . نیمه اول ماه جدی ۱۳۰۷ از طرف شورشیان در مشرقی (مشرقی نیز به شورش جنوبی پیوسته بود) جرگه ای تشکیل شد که شرایط خود را برای رفع نافرمانی و آرام شدن مردم به دولت ثامانی ارسال داشت . ایضا " از جانب ملا غا " روحانیون " قندهار نیز خواستهای مطرح گردید که حکومت بایستی برانداخته و صلح گذارد . اهم خواستهای ملا های قندهار و تصویبات جرگه مشرقی که به شحوعایی یکسان شستند و نشان دهند و وابستگی آنها یک منبع است / چنین است :

(در صفحه بعد)

بارد آورد / بطوریکه میتوان گفت مشارالیه نقشی نسبتاً محسوس در کسب استقلال وطن داشت. بلافاصله باید اضافه نمود که نقش مزبور بدون وجود امان الله خان و بارانش همچون محمود طرزی / بشیخ عنوان نمیتوانست محلی از اعراب داشته باشد. نادر همچنانکه بعداً به تفصیل بیشتر خواهیم دید / نه بدست آوردن استقلال / بلکه نابود کننده استقلال وطن بود. بهر رو / امان الله خان نادر را بخاطر مساعیش در جنگ سوم افغان - انگلیس عزیز داشته و تحت حمایت خود گرفت. (غافل از اینکه مارد راستین می پرورد.) بطوریکه تا مقام وزارت حرب و اورا ارتقا داد. نادر که تصور نمیکرد استقلال وطن و حاکمیت فتووالها و ساخت اجتماعی - اقتصادی قبیلوی در تعارض با یکدیگر باشند در آغاز در تحکیم استقلال وطن میکوشید ولی پس از مساعدت و خطر افتادن

۱- تشکیل مجلس اعیان (طیما) متشکل از روحانیون درویش / فتووالها و ردیهای قبایل ()

۲- پس خواسته شدن محصولات افغانی که برای کسب فن قابلگی به ترکیه رفته بودند.

۳- علمای دیرینه باید بتوانند مانند سایر علما وارد افغانستان گردند.

۴- برهنه کردن دست و روی منع است و خانمها نباید موی خود را قطع نمایند.

۵- شرط شهادت نامه تدوین برداشته شود (یعنی هر کس میتواند تدوین کند. این ماده دست ملایان بی سواد و مفروض را کاملاً باز میگذارد.)

۶- توزیع تدوین موقوف و اخذ آن بصورت قومی باشد.

۷- سختی جزای شراب نوشی.

۸- تبدیل تعطیل هفته از پنجشنبه به جمعه.

۹- پوشیدن برقه چین در برای زنان. نسوان نباید لباس اروپائی بپوشند.

۱۰- شرط پیری و سریدی از نظامیان لغو شود (احتمالاً منظور لغو وجه

پارچه است. بدیهی است که این "لغو" بالفور رجعت و ارتش انقلابی خلق ما هیتا تفاوت دارد.)

۱۱- مکتب مستورات تا مجلس اعیان و وکلا مظل شود و همچنین

تسوان (بقیه در صفحه ۷۱)

موقعیت ارتجاع نشود الی به خطای خود پی برد و بنای مخالفت با اصلاحات اجتماعی امان الله را گذاشت. اختلافات مزبور مرور اوج بیشتری یافت / بخصوص که با افعال رفرم های امان الله خان در ارتش و کنار گذاشتن صاحب منصبان ارتجاعي و مورد حمایت نادر و ایجاد احزاب متعدد / که موجب ضعیف شدن موضع نادر و سران قبیلوی - نشود الی در برابر امان الله خان میشد / اختلافات آنها به مرحله بحرانی رسید . نادر لپرای مبارزه با امان الله - خان از انگیزه های دینی و نفوذ روحانیون (توجه کنید که ارتجاع چگونه درین راه رچند گاه یکبار همچون افیون برای تخدیر توده های زحمتکش به کار میگیرد و چگونه از اعتقادات مذهبی توده ها به مثابه برنده ترین و مهلکترین حربه برای به بند کشیدن آنها سود میبرد .) و عناصر ارتجاعي ارتش که همگی ستکی بر نشود الیسم و ساخت قبیلوی جامعه بودند / کار می گرفت (۱) . بالاخره اختلافات مذکور منجر به اخراج نادر از برادرانش شاه ولی و محمد هاشم از افغانستان گردید (۲۴ حوت ۱۳۰۴) . البته بهانه " رسمی " اخراج مریضی و نیاز به استراحت و استخوان سبک کردن و پوشش رنگ و روغن آن نیز در مقام " سفارت " افغانستان در ساریس بود . لابد برادران او نیز بدین - دلیل از افغانستان " برآمدند " که جناب نادر نیاز به تیمار و پرستاری داشتند ؟ ! . برادران مزبور در ۳۰ نوامبر ۱۹۲۶ (۱۳۰۵) از گنبد مقامات حکومتی سبکدوش گردیدند ولی همچنان در ساریس ساکن بودند و دیدن و بازدید های مشکوکی داشتند (۲) .

— سایر مواد نیز عمدتاً شامل نوع لباس و سایر امور مذهبی و قومی است .

(نقل از بحران و نجات) تالیف محی الدین انیس .

(۱) - عده ای دست اندرکاران آنوقت معتقدند که نادر در فائلد جنوبی - ال های ۱۳۰۲ - ۱۳۰۳ دست داشته است . هر چند سند معتبری گواه بر او و رفوق در دست مانیت ولی بدلیل نفوذ فراوان او در بین قبایل جنوبی و مشرقی و همسویی شافع انشا و روند حوادث / احتمال صحت مطلب فوق تا حد نزدیک به یقین میباشد . توجه کنید به تقارن زمان اخراج او (حوت ۱۳۰۴) و شورش جنوبی و سپس منفک کردن نادر از گنبد مقامات دولتی .

(۲) - سرور ارد او و محمد ظاهر شاه نیز در همان هنگام در فرانسه محصل بودند .

بنابر این توصیف ویراد رانش در هنگام سقوط کابل در پاریس میزیستند
 اپلا فامله پس از استعاضا بر او جماع میخوش افغانستان و برای رهبری شورش
 جنوبی و شرقی یا با اصطلاح برای "انجام رسالت خود در رازادی وطن از
 دست در زدن مقوی" از طریق هند به جنوبی وارد شد. (صوت ۱۳۰۷) و
 برادرش محمد هاشم را برای تحریک و رهبری اقوام مشرقی بدین صوب روان
 نمود. بدین صورت سه تفنگدار از کورکه در جنگهای استقلال با قبایل جنوبی و
 مشرقی ارتباط نزدیک و دوستانه ای بهم زدند و نتیجتاً نفوذی در بین آنها
 داشتند. بهادری و خطرناک و گرفتن منافع طبقاتی و قبیلوی ایشان مجدداً عهد و
 صیقلی تازه کرد. اینبار قصد کسب قدرت سیاسی (قبلاً "استبانه" انفرادی
 وجود امان الله میدیدند) متعقد شدند.

"بچه سقو" چون بحکومت رسید / توسط سردار احمد شاه پسرعم
 نادر و عبدالعزیز وزیر مختار افغانستان در وطنان / پیامی برای نادر فرستاد
 تا هر چه زود تر با افغانستان آمده با حکومت او همکاری نماید. حتی طیاره
 ای برای او ارسال داشت. ولی نادر قبل از رسیدن به یک بقصد جنوبی حرکت
 نمود. بود. مذاکرات بین "سقو" و نادر در جنوبی بوسیله شاه محدود
 برادرش نادر که از حرمان و نزدیکان بچه سقا بود ادامه میافت. کوششهای
 بچه سقا برای جذب نادر بحکومت خود نشان میداد که بین اهداف او و
 شاه راملا اختلافی در بین نبود. و هر دو در خدمت یک هدف و یک مقصد
 بودند. (۱) در این میان آنچه مورد اختلاف بود / مسئله پادشاهی
 بود. طبیعتاً سردی چون نادر با سوابق مبارزاتی و مقامات بلند حکومتی
 (وزارت حرب) و موقعیت اجتماعی برتر (۲) درون شاهان خود میدانست تحت

(۱) - اینکه "بچه سقو" بعنوان جنگ تاریخ مورد نظر و دشمن همگان است و
 نادر بعنوان ناجی افغانستان هرساله و بهر بهانه ای "تجلیل" میشود نه
 بلحاظ تفاوت آنها بل به نسبت حاکمیت خاندان نادر و وطن فروش محمد
 - زائی است و گرنه خود و "میدان انگلند" (Vladimir Lenin) بودند.
 (۲) - نادر روشنفکری بود از طبقه "حاکم" چند زبان میدانست
 و دارای تمییز سیاسی و فرهنگی در هند و کشورهای اروپایی بود.

فرمان يك قطاع الطريق عامی باشد . و همچنین " بچه سقو " کسی که سالها محرومیت کشیده و برای سیر کردن شکم خود بهر کار شاقی از زدی و — راه زنی گرفته تانوکری و شاگرد سماوات بودن دست یازیده و نسل اندر نسل جز فرمان بردن ورنج کشیدن نصیبی نداشته / حال که بقدرت رسیده و فرصتی یافته تا انتقام گذشته نکبت باروسیا به خود و قوم محرومیت کشیده خرد را بگیرد / چگونه حاضر خواهد شد این فرصت نیکوراد و دسته بهمر رنج نابرده و تازه از راه رسیده ای چون نادر تسلیم کند ؟ مبارزه آنها مبارزه قدرت طلب بود / بنابراین مذاکرات آنها نتیجه ای نمیتوانست داشته باشد و تهاجم بود که قاور بود بین آنها حکم کند .

نادر زدی در جنوبی بجمع آوری سپاه پرداخت . وزیر پناه / احمد زائیس / درخیل / جدران و سایر قبایل را که بین یکدیگر اختلافات قبیله ای متعددی داشتند / بر سر امر همتر / کسب قدرت سیاسی / متحد نمود . جالب اینکه این " نجات دهندگان وطن " مکرراً بر سر چپور و چپاول و تقسیم غنائیم قبایل مغلوب همچون گنگا گرسنه بر سر استخوان به جان یکدیگر می افتادند و از این رهگذر مشکلاتی برای نادر که به استخوان پاره اعتنایی نداشت و بسیار پیش از آن میخواست (حکومت افغانستان) فراهم میاورد . لازم بود که راسته در همین دوران حکومت امان الله خان در قندهار برقرار بود و یکی از تبلیغات نادر به قباایل و توده های طرفدار امان الله برقراری مجدد حکومت امانی بر سر اسرافا — نستان بود . او تاروهای آخر / هدف اصلی خود / یعنی غصب سلطنت را مخفی میداشت .

علیرغم مشکلات فراوان که عمدتاً ناشی از اختلافات بین القبا^{پل} و خصوصاً اختلاف عقیده در مورد حکومت آینده بود (۱) / وی با مانورهای

(۱) — بسیاری از قبایل موافق امان الله خان بودند و تقاضای بازگشت او را داشتند از جمله عبد الحکیم خان حاکم اعلی گردیز پرادر عبد المیز خان وزیر حرب امان الله خان که اکثریت مطلق مردم گردیز از او حمایت میکردند . عده ای نیز در جمله مخالفین حکومت امان الله خان بودند مانند

زیرکانه و مکارانه و کارگرفتن از نفوذ معنوی و قدرت بیان خود و همچنین تجاریسی که در طول جنگ سوم افغان - انگلیس کسب کرده بود و اشنا بی زیادی که با روحیات قبایل آن صوب داشت / موفق گردید آنها را موقتاً و تا کسب پیروزی خود حول خود متمرکز گردانند .

طرز العمل نادر به خلاف سرداران و رهبران نظامی فتود الی و سرکردگان اردوی " بچه سقو " که صرف جنبه نظامی داشت / شامل تبلیغات و مانور - های سیاسی / چه بوسیله نشر شبنامه ها و جراید و چه تشکیل مجالس سران اقوام و ریش سفیدان و زرد و بند های متعدد با متفذین قبایل نیز میشد . در حقیقت شیوه های او بسیار به روشهای رهبران بورژوازی مناست . نباید فراموش نمود که او شخصی بود با تحصیلات عالی و سالهای طولانی با مطبوعات همکاری داشت / از جمله " اتحاد شرقی " و جرائد حری و وی در جریان بلوای جنوبی - جریده اصلاح را بعنوان ارگان با - جنگوی فتنه مزبور بایگذاری و منتشر نمود . (۱۶ اسد ۱۳۰۸) که محاسبین مردم بخش می نمود . شمارها و تبلیغات سیاسی او بر محور وحدت ملیتهای کشور / ایثار برای وطن ترقی و پیشرفت مردم و خصوصاً اسلام قرار داشت . یعنی عدالت - ممان شمارهایی که موفق گردیدند قبایل را در جنگ سوم افغان - انگلیس متحد گردانند .

بدین ترتیب / این بورژوازی روشنفکر که عمیقاً در فتود الیسم و ساخت قبایلی افغانستان ریشه داشت / بعنوان شخصیت مناسبی برای ایجاد مرکزیت دوباره در افغانستان / بدون در خطر قرار گرفتن منافع فتود الها و سران قبایل تجلی نمود . بویژه که دارای صفاتی از قبیل بیرحمی و سفاکی / اراده و تصمیم زبرکی و تیزهوشی / قدرت بیان و خیل گیری فراوان بود . این محاسن (۱) نمی توانست از چشم امپریالیسم دور بماند . امپریالیسم که از نظر اثر نادر

— اقوام زرت / سراوخه / سلیمان خیل / کتوا و غیره از آنجائیکه نادر ناگزیر بود این اقوام را یکجا گرد آورد / کار دشواری در پیش داشت و هر روز باز در خورد — ملی بین آنها رو برو میشد . لذا مجبور بود طوری سیاست بازی کند که طرفداران امان الله او را موافق حکومت امانی بدانند و مخالفینش او را مخالف . فرار امان الله در حقیقت کمک معنی بود به نادر در پیرون آمدن از گرداب این مشکلات .

در ایران و ترکیه (رضاشاه و کمال پاشا) نتیجه های مثبتی گرفته بود / نادر
 "غازی" رابهنوان شاه افغانستان یاد ر حقیقت حلقه اتصال دهنده
 فتودالیم و روزوازی کمپراد و برگزید و اورا یاری فراوان داد . پیروزی نادر
 بدون کمکهای مادی و معنوی انگلیس امکان ناپذیر بود (۱) .

اعلان سلطنت نادر بهنوان "نادرشاه غازی" (۲۲ می ۱۹۲۹)
 ۳۰۸ (برابر اکتوبر ۱۹۲۹) پایان دوران دموکراسی امانی و آغازگر
 حاکمیت کمپرادوری فتودال - پیرو بود . این نقطه عطف تاریخ افغانستان
 یکبار دیگر مردم وطن پرست میهن را به یاد این عزل تلخ و دردناک تاریخ
 انداخت که :

ترقی های عالم رو به بالاست / ما از بالا رو باین می ترسیم !

نتیجه : از حدود سال ۱۹۰۷ تضاد بین امپریالیست ها شدت و
 حدت خاصی یافته و روزه روزا ج بیشتری میگرفت . بطوریکه از روند تکاملی
 تضاد های مزبور بوی باروت و خون بخوبی استشام میشد . ل هذ ان پروهای
 مختلف امپریالیستی سخت مصروف بر کردن انبارهای ذخیره و کوت کردن
 سلاحهای قتاله بودند و جنگی را که بزودی واقع خواهد شد / تدارک می
 دیدند . این تدارکات که شامل تبلیغات سیاسی و زد و بند های بین دول و جمع
 - اوری "متحد" نیز میشد نمیتوانست بدون تأثیر در کشورهای مستعمرات
 - نباشد /

در جنگهای امپریالیستی / مستعمرات و کشورهای وابسته که همچون
 اقمار حول نیروهای امپریالیستی مختلف گرد آمده اند / نقش عمده ای دارند .
 اینان اساساً وظیفه "تأمین نیروی انسانی / مواد خوراکی / امور لوژستیک و
 معمرات از عمه میدان جنگ را داشته و در خطوط مقدم جبهه قرار دارند .

(۱) - نادر بهمنی مالی برای بر آوردن نیازهای جنگی و بذل و بخششها و مصارف
 گزاف تبلیغات و غیره نداشت و سران قبایل نه حاضر به تقبل اینگونه مصارف
 کمرشکن بودند (انعا اساساً بخاطر چورو و چپاول در جنگ شرکت میکردند .) و نه
 چنین امکانات مالی کلانی داشتند . همچنین است اتحاد قبایل متضاد المنافع
 و مشکوک که بدون حرکت چشم و ابروی انگلیس امکان پذیر نبود .

بطوریکه شکست یا پیروزی آنها تا "تیرا استراتژیک" و تعیین کننده در نتیجه جنگ دارد. لذا در سالهای تدارک جنگ جهانی اول / رقابت گسترده و وسیعی برای جلب حمایت مستعمرات و تحت الحمايه ها و نیمه مستعمرات جریان داشت. هیأت های گوناگون از طرفین اساسی جنگ با دستها و انبان پراز هدایای خرننگ کن و نطق های اتشین منی بر استقلال و آزادی کشورهای مذکور / به ان نواحی سرازیر شدند. از جمله مهمترین آنها که به افغانستان آمدند هیأت های ترکی و جرمنی از "محور" بودند. هدایای تبلیغات و رقابت های هیأت های مزبور موجب هیجان و شیفتگی و مضامین سردرگمی بین اراکین حکومت گردید. و از جانبی دیگر / توده ها و مخصوص اقشار روشنفکر هر چه بیشتر رجریان امور جهانی قرار گرفته حالتی ملتعب و تحریک کننده بر جامعه مستولی شد که خواهی نخواهی موجب بی اثر شدن نسبی خفقان و سکوت و سکون فلسج کننده پ یشین گردید. شرایط جدید فرصتی میداد به روشنفکران در برابر عقیده و سؤال و جواب از یکدیگر و تبلیغات. بخصوص که یکطرف جنگ (نیروهای محور) خود را متحد اسلام نشان میداد و انرا عملاً در پیوند با ترکیه عثمانی یعنی مرکز اسلام میزم بورژوازی بمعصه* نظم و میرساند و با زدن رنگ غداستعماری به تبلیغات پان اسلامیستی / "داعیه" دفاع از حقوق خلق های مستعمرات را داشت.

در همین اوان جنبشهای رهائی بخش و اصلاح طلبانه متعددی در حول و حوش افغانستان جریان داشت از جمله جنبش ناسیونالیستهای ترکیه برهبری کمال پاشا / جنبش انقلابی حیدر عمو و قلو (با انگیزه های بلشویکی) و کوچک خان و ایجاد جمهوری شوروی گیلان در ایران / حرکت های ضد انگلیسی انقلابیون هند و بخصوص مسلمانان در هند و مهمترین همه و سمت و اوج مداوم مبارزات بلشویکی و سالاخره پیروزی اتحاد روسیه تزاری. برخورد و بالکنتیکی امور مزبور با هم از طرفی و با جامعه افغانی از طرف دیگر / به همراه نیروی روشنفکری ای که از خارج بداخل سرازیر شد / همگی دست بهم داده موجب شکل گرفتن قشر روشنفکر بورژوازی افغانستان گردید که در ایجاد و ادامه دموکراسی امانی تا "تیری" تعیین کننده داشت.

ولی از آنجائیکه دموکراسی امانی و اصلاحات بورژوا ما بانه ان اساساً -

انگیزه روشنفکری داشت و فاقد پایگاه مادی نیرومندی بود / قادر نبود -
 رفرمهای اجتماعی و زینایی را به عمق برده به اصلاحات یا تغییرات انقلابی
 در رعایت ساخت اقتصادی - اجتماعی تبدیل نماید. لهذا اصلاحات
 فرهنگی امان الله خان که تقلیدی از فرهنگ بورژوازی اروپا بود / بعنوان عناصر
 بیگانه با جامعه و فرهنگ افغانی تبارز نمود و تحمیل آن بر مردم / مقاومت و
 خدیت انقارایی امد خود داشت. و این فرصت مناسب و ذی قیمتی بود که در
 اختیار ارتجاع و عوامل امپریالیستی قرار داده میشد تا با دامن زدن عرچه
 بیشتر نارنجایی های مردم و با اتکا بر پایه مادی و سیمی که فرهنگ ارتجایی
 (انچه که در خدیت باد موکراسی امانی قزار داشت) فنود الی - قبیله‌وی
 ازان برخوردار بود / موجبات سرنگونی و موکراسی امانی یا حکومت بورژوا و روشنفکر
 را فراهم آوردند. انتشار جراید مختلف / گشودن مکاتب و لیسه ها /
 گذشتادن نظامنامه ها برای اصلاح روابط اجتماعی / آزادی دادن به نسوان
 حمایت از تجار و پیشه وران اصلاح نسبی ساخت سیاسی کشور و سایر اصلاحات
 مترقیانه امان الله خان همه و همه اگرچه تاثرات مثبت و مفیدی
 از خود بجای گذاشت ولی معذرت آن نمیتوانست در ایجاد رژیم سرمایه داری
مستقل نقش تعیین کننده داشته باشد.

مهمترین انتقاد بر رفرماسیون امانی عدم رعایت تناسب منطقی بین
 اصلاحات زینایی و اصلاحات زیربنایی بود. امان الله خان اگرچه فابریکات
 و مؤسسات تجاری چندی ایجاد نمود / ولی انهابرای رشد و قدرت گرفتن
 قابل قبول بورژوازی که لازمه سلطه و برقراری فرهنگ و روابط بورژوازی
 است / کافی نبود.

با اندک دقت و غور در اوضاع و شرایط ان موقع متوجه میشویم که
 صرف نظر از نااگاهی ها و خلصت های احساساتی و روشنفکرمانه و نزدیک بینی
 های امان الله خان و یارانش / او شان در شرایط فوق العاده نامساعدی
 که همچون بند های گرانی بر دست و پای آنها پیچیده شده بود / مجبور
 بودند افکار ترقی خواهانه خود را بر مرحله اجرا بگذارند. افغانستان اگرچه
 روی کره ارض و بین ملل نسبتاً پیشرفته ای (کلیه کشورهای منطقه از افغان -
 نستان پیش تر بودند) قرار داشت / ولی انچنان حصار محکم بدوران کشیده بودند
 که "شما" ی بورژوازی و صنعت را در آن راهی نبود. توگوئی افغانستان -

لکه سیاه فراموش شده ای است بر نقشه جغرافیائی جهان . تبسماره های —
ارتباطی قابل ذکر با خارج / تورخم و چمن بود که انحصار عمدتاً مورد استفادۀ
کوچیه ها و افراد قبایل قرار داشت و وسیله ایشان قرق میشد . راه های
مواصلاتی در داخل جزیره راه ها و مالروها نبود (خط آهن / تلگراف /
تلفن اصولاً برای مردم افغانستان ناشناخته بود) که همین باعث اصلاح
طریق مواصلاتی نیز از امنیت نشانی نداشتند و هر چه بود را عزنی وقتل مسافران
(اگر اساساً کسی بفکر مسافرت می افتاد) بود . اقتصاد و فرهنگ فتودالی —
قبیلوی تسلط تام و تمام داشتند و همچون دوزنه فلج کننده بر ای پیرفت
و تکامل افغانستان سنگینی میکردند و قدرت هر نوع حرکت را سلب کرده بودند .
جزئی تجارت خارجی که انهم بشکل سنتی و اولیه بود در قید اسارت کامل
انگلیس قرار داشت . (انگلیس حتی در دست ماست و قوروت بین قبایل
سرحدی داخل با خارج افغانستان را کنترل می نمود .) روستاها و شهرهای
جد افتاده مملکت زندگی در خود فر بسته داشتند . انهامی توانستند سالیان
سال همچون جوکیان هندی باران بارانی سر کنند بدون اینکه از احوال
همسایه های خود خبری گیرند . خود تولید میکردند و خود مصرف . شاید تنها
ارتباط انحصاری نیای خارج ما مورین منحوس مالیاتی بودند که هر از چند گاهی
همچون ساعقه بر سر مردم بهمنوای با اصطلاح شهرها و روستاها فرو میامدند . .
در چنین اوضاع و احوالی بود که دموکراسی آمانی از بن اقلیت روشنفکر
زاده شد . ولی ابا بلند پوزیهای خیر خواهانه این اقلیت نمیتوانست جوابگوی
کلیه ضرورت های جامعه به تغییر و تکامل باشد ؟ بخصوص که افغان —
نستان پس از سالها خود بود رخود بودن (۱) که نوعی رخوت و بی حالی مزمن
را بد نهال داشت / ناگهان در مسیر حادث ترین حوادث و در گرگونیهای جهانی
وزد و بند های امپریالیستی قرار گرفت . از طرفی ارتقا سویه فرهنگی و درک علمی

— — — — —

(۱) — پس از جنگ دوم افغان — انگلیس در روزه های افغانستان بروی خارج
به طور کامل بسته شد و دیکتاتوری شاه عبدالرحمنی فضای کشور را اشغال نمود
این موقعیت تا اواخر امارت حبیب الله دوام داشت که در طی آن افغانستان
بمرداب راکد و زنگار بسته ای تبدیل شد .

توده ها از دست و دشمن / از تنگنا و امکانات / از ضرورت ها و فریب ها / انباید
 ها و نباید ها بمنوان وظیفه مبرم در دستور العمل انقلاب قرار داشت / و در —
 واقع بدون آن حتی نیم قدمی هم نمیشد رجعت کسب استقلال و رهایی از
 قید و بند امپریالیسم برداشت. و از جانب دیگر انجام وظیفه مزبور بدون
 پایه ای مستحکم و طبقاتی امکان نداشت. چگونه در انچنان با تلافی که پیشتر
 گفته آمد / میتوان د فمنا چنان پایه ای را / چنان جای پائی را ایجاد نمود ؟
 ایجاد پایه طبقاتی یافى الواقع ایجاد طبقه بورژوازی که حامل فرهنگ نوین
 و مترقی مورد نیاز آن عصر بود / تحت سلطه کامل و بی خدشه فئودالیسم و روابط
 قبیلوی و رمدت کوتاهی که در اختیار "موکراسی امانی" بود عملاً
 ناممکن می نمود .

بورژوازی کلاسیک غرب طی سالیان دراز و همراه بارشد گرفتن انگیزه
 نیاز به تغییر و تکامل / (طبعا برای کسب حداکثر منافع نیروی نوین) که خود
 متاثر از روابط بازو ازادانه اقتصادی — اجتماعی بین المللی بود (۱) / در رجا
 رشد یافت. در این مسیر / بورژوازی غرب همواره بدون اینکه با دشمنی صد
 چند قویتر از خود (امپریالیسم) روبرو باشد / مبارزه کرد / شکست خورد /
 تجربه اموخت / اموخته ها را بکاربرد / قوی شد. جای پایها را مستحکم کرد —
 استوار شد / بالنده شد و بالاخره پیروز گردید. خلاصه گوئیم / سروتین
 بورژوازی غرب منطق و موازات یکدیگر رشد کردند. بمثابة یک کل. چنان
 بود که سرنه تنها هیچگاه مبارک را نمیبرد / بلکه راهگشای آن و راهبر آن بود .

— — — — —

(۱) — این مطلب هیچگونه تباین یا تاثر قاطع و تعیین کننده نیروهای مولده
 یا زیربنابر "نیاز به تغییر و تکامل" یا ایجاد نهاد های جدید اجتماعی —
 سیاسی ندارد. این تاثرات یا به بیان دیگر / پویائی مزبور / همه محموله ایست
 سوار بر روند روابط بین انسانها یا جوامع انسانی از طرفی و روابط "انسان"
 و طبیعت از طرف دیگر. بدیهی است که شدت و ضعف / دینامیسم و سکون —
 روابط مزبور تاثر قاطعی در ارتقاء کل جامعه به مراحل بالاتر ندارد. از همین
 جا است که فئودالیسم شرق همراه با اشراق "ارامش بخش" و سکون نسبی آن
 چند هزار سال دوام آورد ولی سرمایه داری همین شرق همراه با هیجان و
 التعاب فرهنگی آن بیش از چند صد سال نخواهد پائید .

اماد رافغانستان (واکثر قریب باتفاق کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودال) دقیقاً عکس رابطه فوق برقرار بود. در اینجا صنعت و تجارت نمی توانست در آن مدت کوتاه عمر "دموکراسی امانی" و تحت سیاستهای پندارگرایانه "دموکراسی امانی" رشد کند. چون نیروی کار لازم وجود نداشت (مردم وابسته بزمین یا قبیله و در حد نهایت پائین کارایی صنعتی بودند) / چون بازار کالائی وجود نداشت / چون پول کافی وجود نداشت - (اقتصاد کاملاً بسته و خود مصرفی بود) / چون راه های مواصلاتی و طرق ارتباطی لازم وجود نداشت / چون مواد اولیه اماد موجود نداشت (حتی معادن سروری نشده بود) / چون بعلمت رخوت و بیماری زمین سکون / انگیزه حرکت و تغییر وجود نداشت / چون / چون فی الحقیقه آنچه وجود داشت / مخالف سرمایه داری و روابط بورژوازی بود. در دریای تاریکی و ارتجاع فقط یک نقطه روشن نهایت خرد وجود داشت / قشروشن فکر / یک سر سری که برتنی استوار نبود. یا اگر بود / تن نقد رنجیف و ناچیز بود که سر همه چیز / یعنی کل شده بود. حساب چنین موجود عجیب و ناقص الخلقه ای (در تقریباً کلیه کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودال همین "موجود" - ناقص الخلقه زاده شده و سرنوشت تقریباً همه آنها نیز مشابه بوده است.) (۱) با کرام الکاتبین است. فکر معجزه ای میشد تا ازان "چیز" قدرتی حاصل میابد. اماد دیدیم که معجزه نشد. ازان "چیز" جز "چیزکی" نمیتوانست حاصل آید. ازان همیکل نامتوازن / موجود نامتوازن تر "بورژوازی کمپ رادور" پدید آمد.

(۱) - تنها آن دسته از کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودال توانستند خود را از شر این نطفه بورژوازی کمپرادور خلاص کنند که مارکسیسم - لنینیسم را قراه راه خود قرار دادند. مانند چین / البانی . . . اگر بعضی از اینگونه کشورهای از راه مارکسیسم - لنینیسم انحراف کردند / این بمعنی عدم کارایی مارکسیسم - لنینیسم در پیش گیری از ایجاد رژیم سرمایه داری وابسته نیست. چون این کشورهای هیچگاه تبدیل به سرمایه داری وابسته نشدند. نقص را - باید در ساخت رهبری این کشورها جستجو کرد نه در مارکسیسم - لنینیسم.

از آنچه که در فوق آمد نتیجه میشود که / از انجائیکه "رفرماسیون امانی" و "موکراسی امانی" بدون اتکا بر زمینه مادی گسترده و مطمئن اعمال میشود / (بمبارت دیگر خملت فرهنگی طبقه^(۱) بورژوازی بر خملت مادی آن برتری و پیشی داشت) نمیتوانست مانا و دام دار باشد. یعنی انچنان نیروی که حافظ و پشتیان و تکامل و هند عناصر فرهنگی فوق یا بمبارت دیگر "موکراسی و رفرماسیون امانی" باشد وجود نداشت. لہذا اصلاحات مزبور حکم نهال کوچکی را داشت که در شوره زار روئیده باشد. این نهال علی رغم فعالیت های شبانه روزی باغبان / بدلیل املاح مضر که در خاک وجود دارد و ضعف نسبی خود نهال محکوم بمرگ است. مگر اینکه باغبان دلسوز ما اساساً و عمدتاً و در ضمن ایاری و مواظبت مداوم نهالچه خود / کوشش نماید ترکیب قلیائی و مضر خاک را تبدیل کرده شرایط مساعدی را برای رشد و تکامل نهالچه مهیا گرداند. این کاری بود که دولت روشنفکری امان الله خان نتوانست انجام دهد. تاجائیکه طوفان شن ارتجاع نهالچه سست بنیان اورا بکلی از میخ وین کند و نابود کرد.

با این وجود موکراسی امانی فرصتی بود برای رشد عناصر اولیه بورژوازی. عناصر مزبور که از نیروی فعال و قدرت سیاسی بالنسبه خوبی (بسیاری از بورژوا - روشنفکران موکراسی امانی از طبقه حاکمه و حتی خاندان حاکم بودند) - برخوردار بودند نتوانستند تا حدودی شکل بگیرند. اگرچه اینچنین شکل گرفتن وان قدرت سیاسی تا تیر لازم را بر ساخت اقتصادی - اجتماعی جامعہ نداشت ولی هر حال بعنوان نیروی رشد یابنده و بالنده مطرح بود و ارتجاع قادر نبود وجود انرا تبادیلده انگارد. بویژه که شرایط تکامل اجتماعی بطور استراتژیک رشد انرا ایجاب میکرد. همچنین شرایط جهانی (ایجاد حکومت بلشویکی شوروی / اوج مداوم پیمکارهای ملی در سراسر جهان / نیاز

(از صفحه گذشته) - این مقوله بحث مفصلی بکار دارد که جایش اینجا نیست. (۱) - شاید چنین چیزی را نتوان طبقه نامید. ما هم خود نیز بر همین باور هستیم. ولی لزجانب دیگر سمت کمی قدرت ان نقد شده بود که از جوکات قشر فراتر رفته بود.

روزافزون اقتصاد امپ ریالیستی بیزارهای فروش کالا و منابع جدید معدنی و انسانی (شیوه های کهن استثمار امپ ریالیستی را کند و بی اثر کرده بود . بطوریکه نیروهای امپ ریالیست نه قادر بودند به نفعشان بود که از ایجاد و رشد اقتصادی و روابط تولیدی روزواپی جلوگیری کنند . آنچه آنها میخواستند یاد ر حقیقت استراتژی نوین آنها در فرمول " روزوازی بلکه / استقلال نه " خلاصه میشد و میشود .

بدین ترتیب چهره ای همچون نادر / یعنی پدیده ای که علیرغم نبودن (۱) / قرابت های آشکار و نهان با اسلاف کهنه خود داشت / مطبوع طبع امپ ریالیسم قرار میگیرد . نادر ضمن حفظ عناصر ارتجاعی فتودالی و قبیلوی / بخصوص در زمینه فرهنگی / و رشد و تکامل تولید و روابط روزواپی نیز خنک و شید / البته تا آنجائیکه موجب تعارض و مورد سؤال قرار گرفتن حاکمیت امپ ریالیسم نشود . در واقع سگ را نقد رمی پوراند که مطیع باشد نه اینکه دست بادارش را ندان بگیرد . بدین گونه طبقه روزوازی نوپای افغانستان ناگزیر شد از همان آغاز / عوض حرکت استوار و متکی به نفس / شیوه حرکت سینه خیز و متکی به " دیگران " را پیشه کند . یعنی زائیده ای شود بی هویت و اراده از سرمایه داری امپ ریالیستی .

(۱) - توجه کنید بسوابق و خصلت های روزواپا نادر !

افغانستان نیمه مستعمره — نیمه فئودال

(بورژوازی کمپ — رادور)

۱) آغاز : آغازگر این مرحله از تاریخ افغانستان نادر افغان یانادرشاه بود . فامیل سردار محمد نادر ابن سردار محمد یوسف (از خانواده سردار یحیی خان) پس از برکناری امیر محمد یعقوب از امارت کابل / بهند تمسید و در " دیره دون " مسکون شد . ولی دیری نگذشت که بنابعد عودت عبدالرحمن بکابل و پس عودت نمود . (۱۲۷۸ - ۱۸۹۹) و خدمات خود را مجدداً به فامیل شاهی پیشکش کرد . بانکاح خواهر نادر برای حبیب الله وابستگی با بقایای و قوم انعاما هر چه بیشتر مستحکم گردید و بدین ترتیب نادر در بنمله خانواده حکومتگر افغانستان شامل شد نادر که دوران کودکی و جوانی خود را در هند و تحت حکومت انگلیسی هند سپری نمود تربیتی بورژوازمایانه یافت .

سردار محمد نادر نیز همچون همگنانش در سایر کشورها / مانند جیانگایشک (چین) / رضاشاه (ایران) / حبیب بورقیه (تونس) ملک حسن (مراکش) / موبوتو (زئیر) / نهرو (هند) . . . ابتدا با لباس انقلابی و در اردوی بورژوازی انقلابی فعالیت سیاسی خود را شروع نمود . او با موافقه و حتی کوشش و جدیت وسیع در زمینه اجرای اصلاحات ترقیخواهانه / بعنوان مرد وطنخواه و مترقی معرفی شد . ولی بزودی و در اثر بهسرفست سریع نهضت انقلابی توده / که خطر نابودی ارتجاع و ساخت قبیلوی — فئودالی (پایگاه های نفوذ و سلطه امپریالیسم و هیأت حاکمه) را پیامد خود داشت / بهادستگاه سیاه ارتجاع ساخته و از دشمنان قسم خورده — انقلاب و یاران وفادار ضد انقلاب گشت . او نیز همچون دیگر اسلافش / به خاطر خدمات گذشته و چهره انقلابی / ب طور موقتی از خود بیرون داده بود — (این گذشته با اصطلاح " خوب " نادر تا هنوز نیز موجبات گمراهی بعضی از مردم را فراهم آورده است .) موفق گردید توده های مردم را حول شعار آزادی دین و کشور و در خود جمع نماید . ولی معذراً / در خلفاها

تعماران و بادهاران انگلیس و ایادی داخلی آن، خونخواریکه چندی پیش توسط همین توده، محاپزیر کشیده شده بود - / عقد و پیمان بست که مجدداً قدرت را به انحصار خویش کند و خود در رأس قدرت سیاسی منور قرار گیرد .

روند سیاسی فوق / که در کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودال و نیمه عده انقلاب بورژوازی را تشکیل میدهد / حاصل دوران پیدایش و قدرت گرفتن امپریالیسم است و دیده نوظهوری را در تاریخ انقلاب خلقها بدنبال دارد / که همانا اتحاد و طبقه متحد میاشد در چپ اول خلقها . یعنی فئودالها با قشر فوقانی بورژوازی ملی از طرفی و این عسرد و امپریالیسم از جانب دیگر / متحد میگردد . اتحاد دو گانه منور در - بهترین حالت رشد و ترقی خود عبور مسالمت آمیز و غیر انقلابی فئودالیسم به سرمایه داری (سرمایه داری کمپرادور) را بدنبال دارد . سرمایه داری ای که نمون دار بودن خصوصیات کلی استثنای سرمایه داری اروپائی دارای ویژگیهای نیز هست که انرا از سرمایه داری کلاسیک اروپائی فرق میداند . عمده ترین این ویژگیها / وابست بودن سرمایه داری منور است به سرمایه داری امپریالیستی . باوریکه سرمایه داری کمپرادور به کل زائید، ای باده واقع شکل پشت جبهه ای و تدارکاتی سرمایه داری جهانی را بخود میگیرد که اساساً و عمدتاً در خدمت سرمایه داری امپریالیستی میباشد . این جنبین وابستگی با عمیستگی سرمایه داری کشورهای امپریالیستی اساساً / فرق می نماید . عمیستگی سرمایه داری های امپریالیستی امریکا / آلمان / ژاپن و غیره به صورت وابستگی و کمک متقابل چند عمار می باشد در جوهر و چپ اول خلقهای سراسر جهان . اینان منطبق بهره ده جهان را بین خود تقسیم می نمایند و در صورت ضرورت و هنگام خیزش خلقهای مستعمرات و نیمه مستعمرات برای رهائی از چنگال بهره وران پلید / یکدیگر را یاری میرسانند .

عمکاری فوق رقابت های رانیز در بطن خود می پروراند که گاه تا حد جنگهای بین این خواهران یک ریشه و بطن باور می گردد . و جنگهای جهانی را بر سر تقسیم مجدد مناطق بهره ده و مورد چپ اول ایجاد می نماید . ولی وابستگی بورژوازیهای کشورهای مستعمره نیمه مستعمره بطور و سرمایه داریهای

کلی خارج از این چوکات قرار داد. این نوع وابستگی در چوکات روابط
 با اروپا بیشترین با ارباب و ناظر قرار دارد. بیشترین بدون با داران خود
 نمی‌تواند. قادر به ایستادگی بر روی پای های خود نیستند. پایه های سست
 آنها در طوفان خشم خلقها / همچون پای های غول گلین در سیلاب خانمان
 برانداز / به چشم بهمزدنی از هم خواهد پاشید. سرمایه داری وابسته
 (کمپ رادور) در کشورهای نیمه مستعمره - مستعمره هیچگاه قادر نیست
 و چنان استقلال ندارد که از چهار چوکات برنامه جهانی امپریالیسم و
امپریالیست های مشخص افراطی بگذرد. برنامه چپ اول منابع اقتصادی
 و انسانی مستعمرات و شیوه های آن از طرف با داران امریکا و روشنین و -
 اخیراً سکونشین طرح میشود و برای دولتهای محلی با در حقیقت عوامل
بومی امپریالیسم / فرستاده میشود. و ایشان ملزم با اجرای آن هستند.
 البته بین عوامل بومی مذکور با داران شان نیز اختلافاتی بروزی نماید.
 و لوا این اختلافات نه از زمره تناقضات بین عمکاران امپریالیست (که گاهی
 به جنگ منجر میشود) بلکه از جمله اختلافات اقا و نوکردان اش میباشد. در
 واقع گپ بر سر چند رویه بیشتر یا کمتر کار مزد خوش خدمتی است با بحث
بر سر سلامت و صحت بیشتر اقا میباشد. عما نظور که نوکرد صدیق
اقای خود را از افراط در شراب نوشی و اعمال جنسی بر حذر میدارد. تاریخ -
 بکرات نشان داده که های دولتهای خود فروخته در هنگام جنگ
 بین امپریالیستها / علیرغم اختلافات خود با ارباب / چگونه مانند ابوالجهمی
خانهای فئودال / در اردوی با دار خود بضد دیگرا امپریالیستهای جنگند
 و حساب خلقهای کشور خود فدا کاری میکند.

فقر و و چال دیگری که بعضی از کشورهای نیمه مستعمره - نیمه -
فئودال بکار میرند و دین وسيله میکوشند ذعنیت توده ها را مغشوش کرده
شرایط را برای استعمار هر چه بیشتر انها افرا عم آورند / مقوله با اصطلاح
بیطرفی یا غیر انسان است. ایند سته کشورها با دروغ ادعا میکند در هیچ
اردوی امپریالیستی قرار ندارند و در قبال امپریالیسم بهر شکل و عنوان
که باشد / مستقل میباشند. تاریخ چندین ساله دروغ و قیحانه مزبور / ماهیت
ضد خلق و وابستگی انرا به ارتجاع داخلی و جهانی بوضوح بر ملا کرده است.

به طرفی مزبور در حقیقت همه طرفی است. سردمداران و پیروان نظریه غیر-
انسلاک / برای حفظ خود و حاکمیت خود چالاکی کرده به همه امپریالیستها
هاج می‌دهند. اینان همانقدر که تیزعوش هستند / ترسو و جیون نیز می‌باشند
نمی‌خواهند کسی (امپریالیستها) را از خود برنجانند و از این که مباراد رگیر
- و در امر که بین امپریالیستها زهر ساکوبیده شوند ترجیح می‌دهند با
- جواب مثبت دادن به طرفین دعوا / بهن خود را خلاص کنند. اینان اپور-
تون نیست ترین بخش طبقه حاکمه کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودال را
تشکیل می‌دهند اینان کسانی هستند که هم در مسجد نماز می‌خوانند و هم در
کلیسا. چند قبله دارند و در برابر عترت قبله با اخلاص و وفاداری یکسان !!
مصرف می‌آورند. اینگونه دولت‌ها با درك توازن نسبی قدرتهای مختلف
امپریالیستی / ترجیح می‌دهند که عوض بگردانند اختن حلقه نوکری يك امپر-
- الیست یا يك جناح از امپریالیست‌ها مجموعه ای از حلقه های نوکری را بگردان
بیاویزند (۱) . در واقع ایشان هم از توبره می‌دورند و هم از انحر که
متاسفانه این هر دو / قوت لایموت خلق‌ها است .

اگر در لحظات صلح نسبی بین امپریالیستها / سیاست نهایت اپورتونیستی
ورزیلانه " غیرانسلاک " / " غیر متعهد " / " بی‌طرفی فعال " (؟)
تا حدودی می‌تواند موفقیت آمیز باشد ولی در هنگام اوج تضادها بین امپریا
- لیستها و منجر شدن آنها به جنگ / کشورهایی با اصطلاح غیر متعهد و لسی
در واقع متعهد در برابر همه امپریالیستها / مجبور میشوند موضع و طرف خود

(۱) - لازم به تذکر است که در بین کشورهای غیر متعهد یا بی طرف هستند. کشور
- هایی که در اندام خرد بورژوازی انقلابی حاکم است و واقعا برای ایجاد
سیستمی مستقل از چپ و راست / نه سوسیالیستی و نه سرمایه داری / میکوشند
تاریخ نشان داده است که " خیر خواهانه " خرده بورژوازی اینگونه
کشورها جز نوشته ای برابر نیست و اگر آنها کاملاً بی تردید به اردوی پ رولتاریا
و برای ایجاد سوسیالیسم واقعی نه پیوندند / یا بوسیله کودتایی واژگون شده
و عناصر امپریالیسم مجدداً قدرت را بدست میگیرند و یاد برابر خیزشهای
حق طلبانه زحمتکش و احزاب رادیکال و رولتری چاره ای جز پناه بردن به
دامان الوده و کثیف امپریالیسم ندارند .

را صریحاً "انتخاب کنند و در سنگرمشخصی قرار گیرند و گرنه از همه طرف کوبیده میشوند. مثال اینگونه کشور علمثال مردی است که از او پرسیدند انگور میخوری — یاپ نیر؟ واو گفت "انیر" یعنی هم انگور و هم پنیر چون "انیر" وجود خارجی نداشته / لذاته انگور به او داده اند و نه پنیر و آن بیچاره در حسرت مرد وماند که بماند.

کمی از بحث خود و رافاتادیم. باز گردیم به سردار محمد نادر با حلقه*
رابط بین فتود الها و بورژوازی کمپزاد و رافغانستان.

سردار محمد نادر پس از رسیدن به قدرت / بزودی / جمعیتی بنام جمعیت العلماء در کابل تأسیس نمود (۱۴ قوس ۱۳۰۸) تا با اصطلاح حکومت را بر اساسات اسلامی پی ریزی نماید ولی در واقع جمعیت مزبور و شش بود — برای ایجاد خفقان فرهنگی و سیاسی / بطوریکه از آن پس کلیه اقدامات ضد مردمی و خبیثانه* او بنام و با تمویب جمعیت موصوف انجام میگرفت. از جمله لایحه تبلیغ که اوایل ماه دلو ۱۳۰۸ از طرف وزارت عدلیه نشر گردید. این لایحه هرگونه تبلیغ و خطابه را در اجتماعات مذهبی بخصوص روزهای جمعه را / از وظایف روحانیون (روحانیونی که اهلیت آنها به تمویب جمعیت العلماء* رسیده باشد.) میدانست و محدود به آنها نموده و روحانیون را نیز ملزم میداشت در چارچوگات لایحه مزبور سخن برانند که این محدود و نیز جزا و تجامی ترین و مضحکترین مسائل همش با افتاده مذهبی نبود. از جمله اینکه "اگر کسی در جواب شخصی که او را بگوید مگرتو خدایی که غیب برانی؟ اری گوید. یا بگوید از خدا نمی ترسم / کافر است. و هرگونه تشبیه به نبی و خلفا* / اعم از اینکه سهوا باشد یا عمد / کفر محسوب میگردد." در حقیقت مسائلی مانند ایا کشمش پل و حرام است یا چند فرشته میتواند سربك سوزن بنشینند.

منظور از لایحه تبلیغ در واقع سانسور سخنرانیها و خطابه های عناصر مترقی مذهبی بود که در اجتماعات مذهبی روشن کردن اذهان توده ها و شناساندن اسلام مبارز و مترقی میپرداختند. میدانیم که دین و مذهب نیز مانند هر پدیده دیگری فرهنگی قبل از اینکه یک چیز ثابت و دگم و اسمانی باشد / پیرو خواست ها و گرایشات طبقاتی است و در حقیقت طبقات مختلف

خواهش ما / تعالیات و احساسات طبقاتی خود را در رکوت و لباس دین و مذہب
 بیان میکنند و عناصر مذہبی تجلیگاه گرایشات طبقاتی است. بدین دلیل
 است که همواره دین و مذہب طبقات فرادست با دین و مذہب طبقات فرودست
 متفاوت بوده است. البته این هر دو بطور رسمی پیرو دین اسلام بوده اند ولی
 معضد او علیرغم یکسان بودن قرآن و احادیث برای طبقات حاکم و محکوم
 تفاسیر طبقات مزبور از قرآن و احادیث نبوی متفاوت بوده است. برای طبقات
 حاکم / فرمانبرداری / تسلیم برضای خدا (که در واقع همان رضای طبقات
 حاکم است) و از پیش تضمین شدن سرنوشت هر کس و گردن نهادن به قضا
 و قدر / محتوای معنوی اساسی دین را تشکیل میدهند ولی برای طبقات محکوم
 دین بمعنای مبارزه با ظلم و ظالم / برابری / برادری / احسان و نیکی
 و دفاع از حقوق انسان و غیره میباشد. این برداشتی است که روشنفکران مذہبی
 متعلق به طبقات فرودست از دین دارند و در ترویج آن میکوشند. تاریخ
 بسیار بسیار نمونه های انرا بسیار دارد و نه تنها در اسلام / بلکه در کلیه
 ادیان. معمولاً در هنگام فروکش مبارزات توده ای و آزاد ییختن (در وقت
 رونق اقتصادی) / بدلیل سلطه بی چون و چرا و مستحکم طبقات ارتجاعی
 حاکم / مفهوم ارتجاعی و تسلیم طلبانه دین رواج مییابد و حتی طبقات فرودست
 بان گردن می نهند ولی در هنگام شعله ور شدن آتش مبارزات رها ییختن
 خلقهای تحت ستم (که اساساً انگیزه و عامل اقتصادی دارد) / مفهوم
 مبارزه جویانه دین تجلی یافته تکیه گاه فرعنگی و روانی زحمتکشان در مبارزه
 اتشان میگردد. از اینگونه موارد میتوان صدرا سلام (حمله اعراب فقیر
 و گرسنه بر ضد فتود النوا برده داران عرب و مالک غنی اطراف) نهضت های
 دهنقانی دوران فتود الیسم در نیای اسلام مثل سربداران خراسان (بخصوص
 طرفداران درویش حسن جویری که حتی برخلاف سنت درویشی و صوفیگری
 که چشم پوشی از متعلقات دنیایی است / با التمام از منافع همیشه وران و -
 دهنقان خرده پا / نقش بسیار ارزنده و فعالی در انقلاب دهنقانی و کسب
 امتیازات اقتصادی و طبقاتی داشتند) (۱) / صفاریان / اسماعیلیان / خرم -
 دینان / مزدکیان و در این اواخر بان اسلام میزم و سید جمال الدین افغانی و در همین
 (۱) - رجوع شود به کتاب نهضت سربداران تا لیف ای . پ . پ . طروفنسکی

دوران خودمان گروه ها و سازمانهای انقلابی مسلمان در سراسر کشور عسای
اسلامی را نام برد . اینان چنان تفاسیری از کتب و رسالات مذهبی بدست می
دهند که بکلی با تفاسیر طبقات حاکمه متضاد میباشد . بدین ترتیب
ملاحظه میشود که لاین نیز مانند سایر پدیدهای رومانی / تابع زیربنای پایه
بیان دیگر تابع منافع اقتصادی و طبقاتی میباشد و لا غیر . پدیدها نوظهور و
انحرافی مارکسیسم اسلامی دقیقاً بیانگر همین رابطه میباشد . مارکسیسم —
لنینیسم عمیقاً و کاملاً "از منافع توده های زحمتکش دفاع میکند و از طرف دیگر
اسلام پایه چندین ساله در زمین توده های دارد که قادر نیستند بیکباره خود را
از قید و بند آن خلاص کنند . بدین ترتیب است قوانین اسلامی را بکمال اصول
مارکسیستی تشریح و تفسیر میکنند . در حقیقت مارکسیست های اسلامی در —
واقعیت دنیا / به مارکسیسم — لنینیسم متوسل میشوند ولی برای اینکه اندنیا
را نیز از دست ندهند ! حاضر نیستند ایده ایسم دینی را بیک سو بگذارند
و آنرا نیز حفظ می نمایند . اینها نمیتوانند تا ابد چنین سلالت ایزد سرور و
واقعیت گرایی (مارتیالیسم) و ایده ایسم (ذهنی گری) / را حفظ کنند و
بالاخره بیک از دو طرف خواهند رفت .

لوايح تصويبي جميعت الملما / میگوید با قید و بند هایی از توسعه و
پاگیری اسلام مترقی یا اسلام مرد مغرب پیشگیری کند و اسلام فلج کننده
و تسلیم طلبانه را که در خدمت فتود الهاور و ساي قبایل و بطورگی طبقه
حاکمه بود / بر توده مردم تحمیل کند .

لايحه تبليغ حدود مسائل شرعی را که روحانیون مجازیه بحث در اطراف
آن بودند را در عاده مفصلاً مشخص کرده / علاوه بر آن پروگرام تهلیفاتی
مربوط به جمع را / حتی در جزئیات نیز / از جانب جميعت الملما تضمین و اجرای
انرا دقیقاً کنترل میکرد . تا هر چه بیشتر مردم را از سیاست و مسائل اجتماعی
دور کرده به امور غیر واقعی و فلج کننده واردانند .

جميعت الملما مشتمل بر ۲۰ نفر از روحانیون وابسته به طبقه حاکمه
بود . که وظیفه آن " پخش طرق صحیده از برای اعتلای کلمته الله . . .
و اطلاع از عقاید صحیده . . . و عدم مداخله نااهلان در ساخت مقدس

(از صفحه گذشته) — ترجمه کریم کشاورز .

شرع انور و اظهار ایمان کردن در وحدت ملی / گذار حفظ حقوق ملت و دولت
توصیه نمودن . . . " بود (تأکید بر کلمات از ما است .) واضح است که اطلاع
از عقاید صحیح و معنای دستگاه تظلم عظیم و انگیزه یون می باشد تا هر
کسی را که کوچکترین مخالفتی با طبقه حاکمه دارد شناخته تسلیم دستگاه های
سرکوب کننده میبارنا اهل بودن نیز جز مخالفت با طبقه حاکمه نمی بوده در
مورد وحدت ملی و دفاع از حقوق ملت نیز سلطنت چند ساله نادر خود بهترین
گواه چگونگی آن است .

جمیعت العلماء در اولین اعلان ۵ ماده ای خود با نقل قول از قرآن -
واحادیث چنین مقرر می دارد :

۱- " هر که با پادشاه بیعت نکند و میبرد / مرگ او مرگ جاهلیت
است . . . "

۲- " . . . بعد از بیعت / اطاعت و معصیت امری است که راجع
اطاعت و معصیت امر خود (خدا) مساوی فرموده . . . "

۳- خدا گوید " . . . جمیع اوامر شرعی پادشاه را خواه محبوب
باشد یا مکروه اطاعت کنید . . . " (!!)

۴- پیغمبر " . . . وجود پادشاه را ظل الله حس کرده / اعانت
او را اعانت خدا تعریف می کند . . . "

۵- " . . . زجرهای و طاقی پادشاهی را مساوی بکفایت قتل
بواسطه امر می دهد که ایشان را بقتل برسانید . . . " (۲۹ بهج اسد ۱۳۰۹)

لازم به تذکر است که در تمام دوران سلطنت نادر شورش و طغیان در -
سراسر افغانستان وجود داشت . مانند شورش های مکرر شمالی (داود زائی /
گلکان / کوهدا من) ابراهیم بیگ / عبدالرحمن ترکی و . . . که عمدتاً
بوسیله قبایل جنوبی سرکوب شد .

کاربرد دولت وجودی الهیه ۵ ماده ای فوق در متن چنین انواع مفشوش
اجتماعی - سیاسی بخوبی روشن و قابل توجه است . در ۴ ماده اولیه با
استناد به کلام خداوندی (بر اساس همانگونه تفسیر که قبلاً ذکر شد) شاه
راحتی اگر محبوب نباشد (!!) ظل الله و نماینده خدا را است اطاعت
و فرمانبرداری از او امری الهی / دینی و شرعی للمداد من نماید و سرپیچی از فرمان

شاه را / حتی اگر عکروه باشد / کفر میداند که البته موجب عذاب الیم و دوزخ —
 اتشین اند نیایی میشود و رماده پ نجم جزای این دنیا بی طاغی و یاغی امر
 پادشاه را نیز تضرع میکند که همانا مرگ به شمشیر است.

مذ هبی کردن مجد سلطنت تنها از طریق مجمع العلما نبود. بلکه به
 طرق مختلف مستقیم و غیر مستقیم / کوشش میشد ارتجاع مذ هب را بر کلیه امور
 مملکتی مسلط نماید. به طوریکه مطابع مهم از جمله مطبعه جدید و تنها
 مطبعه ای که ماشین لیتوگرافی داشت را برای چاپ رساله های عوام فریبانه
 و خرزنگ کن مذ هبی اختصاص داد. عدلیه و معارف را در اختیار روحانیون
 ارتجاعی قرار داد. ستون مبارزات ازاد بیخش و خداستعماری خلقهای
 جهمان و همچنین مقالات علمی و روشنگرانه مطبوعات دوران امانی به بحث های
 گمراه کننده مذ هبی و تبلیغ قضا و قدر و مبارزه با عناصر آگاه و ریالیست و حواش
 طبیعی (زلزله و سیل) و مطالب بی ارزش دیگر داده شد. ملک سعود ستون
 ارتجاع اسلام و پایگاه مهم امپریالیسم در منطقه که در دوران امانی خائن
 به اسلام و ملل تحت ستم نامیده میشد / ناگهان انقلابی و یار و یاور مردم
 مسلمان قلمداد شد. اقاخان رئیس فرقه اتمیلیه و جاسوس مشهور انگلیس که
 برای مقابله با مبارزات ضد انگلیسی امان الله / پیروان خود را بخدا امان الله
 — خان تحریک می نمود / ستوده شد و مورد تجلیل قرار گرفت. سالنامه کابل
 ۱۳۱۱ ضمن چاپ عکس یک صفحه ای موسولینی جنایتکار معروف و مغرور قاتل
 هزاران ایتالیائی و غیر ایتالیائی / او را بعنوان قائد کبیر و با کفایت و کار دان —
 فاشیسم ستوده ترقیات و پیشرفت های ایتالیا را بد و نسبت میداد / نسوان
 مجد را بد نیای تاریک و مختنق قبل از دموکراسی امانی رانده شدند. سواد
 — اموزی انعام گردید و دخترانی که برای تحصیل قابلیت به ترکیه رفته
 بودند / تحصیلات خود را بایان نبرده واپس خوانده شدند.

نهاد شاه تا بد انجام ریاست لاج دین داری پیش رفت که هر چهارشنبه
 یک ساعت قبل از ظهر ساهیئت جمیعت العلما مجلس کرده را مورد شرع و
 مملکتی با انعام مشوره می نمود. و بکمک همین روحانی — فتوای الحاق تالیفات —
 امان الله خان و دوران امانی را انتظام میداد.

بنابر تصویب ماده ای لوی جرگه (۲۲ سنبله ۱۳۰۶) لزوم " نشان و
 رتبه و القاب " که در دوران امانی حذف شده بود / مجدداً تصویب گردید.

قوم و قوم بازی مجدد^۱ رواج یافت و شونیزم نادری جانشین ناسونالیسم دوران امانی شد. جریده اصلاح مصرانه تبلیغ می نمود که -

"پیکرم از قوم هم جانم ز قوم ظاهرم از قوم / پنهانم ز قوم"
واضح است که قوم گرایی تهاجمی قوم حاکم که البته همان طبقه حاکم نیز بود/ مجاز بود و اقوام دیگر از قبیل عزاره / ازبک / تاجک / ترکمن حق نداشتند متحد^۲ از منافق قومی خود در برابر قوم پشتون دفاع نمایند. در میان افغانها نیز / منظور نادرتما می قوم نبوده بلکه قشر حاکم یا همان سران قبیله و فتود الهابودند که بایستی تمامی قوم جان و پیکرش را فدایش نماید و ظاهر و باطنش در برابران یکی باشد و از او .

نادر شاه که حتی به سران قوم و سایر فتود الهای بزرگ اعتماد نداشت - برادران و نزدیکان خود را با مقامات بلند و حساس برگزید از جمله محمد هاشمی صدراعظم / سردار شاه محمود وزیر حرب / شامولی وزیر مختار در پاریس که اختیارات بسیار زیادی داشت / سردار محمد عزیز (پدر محمد داود) سفیر مختار در - برلین. گذشته از دادن کلیه اختیارات مملکتی به فامیل خود / برای جلب و پاسیو کردن و سرکوب مخالفین خود از دوشویه کشت و کشتار و بزدل و بخشش کار می گرفت. خانه بخشی غای او شامل پول نقد / زمین / قلعه و جایدار و غیره میشد .

در ۸۸۰ سال ۱۳۱۰ اصول اساسی (قانون اساسی) مملکت در ۱۱۰ - ماده تنظیم و تصویب شد . قانون مزبور متکی بر لایحه تبلیغ و اعلان ماده - ای جمعیت العلماء بود که پیشتر از کران رفت / در واقع فرموله کردن و عصری کردن خط مشی دیکتاتور مابانه ضد ملی و ضد خلقی و عوام فریبانه نادر بود . بعضی از مواد مهم اصول اساسی مذکور در زیر نقل میشود :

ماده ۷ : . . . تعیین صدراعظم / منظوری وزرا و عزل و تهدیلشان و تصویب اصولات مصوبه شورای ملی / اجرای احکام شرعی و اصولیه / فرماندانی عمومی قوای عسکری افغانستان و اعلان حرب و عقد مصالحه و علی المصوم معاهدات / عفو و تخفیف مجازات تفریری مطابق شرع شریف (! ؟) از حقوق جلیله پادشاهی شمرده میشود . " طبیعی است که شرع شریف همان مسلمانان نادری است . بدین ترتیب عرسه قوه / مقننه / قضائیه و مجریه بمعهدده يك نفر و اگزار گردید .

ماده ۲۲: "عموم مکاتب در زیر نظارت و تفتیش حکومت میباشد تا در امور تربیه و تعلیمیه آنها برخلاف عقاید و مصطلحات اسلامی نباشد..."

ماده ۲۳: "مطبوعات و اخبار داخله که برخلاف مذهب نباشد مطابق اصولنامه ان ازاد میباشد... مطبوعات و جراید خارجی که بمذهب و سیاست حکومت افغانستان اخلاص نرساند داخل ان بافغانستان ازاد است..." بنابراین ماده عوامریانه کلیه اثار علمی و روشنگرانه و سیاسی به عنوان غمذ میبودن و اخلاص در نظم جامعه حق نشر و رودند داشتند.

ماده ۶۲: "مجلس اعیان مرکب است از اشخاص تجربه کار و سیاست که را ساز طرف قرین اشرف پادشاهی انتخاب و تعیین میشوند..." (تا کید از ما است)

ماده ۶۸: "تصویب اصولات موضوعه متعلق به مجلس شورای ملی و اعیان است..." اعضای مجلس اعیان رسماً و قانوناً از جانب شاه انتخاب میشوند و در انتخاب اعضای مجلس شورای ملی نیز شاه اعمال نفوذ می نماید و بر اساس ماده ۷ تصدیق اصولات مصوبه شورای ملی از اختیارات شاه است!! و و کلیه اندامی یعنی دموکراسی نادرشاهی و اخلاص.

ماده ۷۰: "در مورد مطالبی که مجلس اعیان تصویب می کند و شورای ملی رد ان موردیه" مجلس دیگری مرکب از یکمده اعضای مجلسین (ارائه میشود)... اگر برای مجلس منتخبه مجلس شورای ملی موافقه نکرد موضوع بحضور مولوگانه مصری میگرد و به اراده (شاه) فیصله میگرد!! یعنی اراده یک تن شاه بالا تر از کلیه مردم افغانستان حتی اعضای مجلس اعیان که از خود طبقه حاکمه میباشند / قرار دارد.

۷۶: "هریک از وزراء در سیاست عمومی و دولت مشترک و در امور موظفه وزارت متعلقه مخصوصاً / بنزد شورای ملی مسئول اند بنام علیه ذات شاهانه غیر مسئول میباشند..." پس از ان همه اختیارات و حقوق شاه / بالاخره شخص ذات شاهانه از مسئولیت کلیه وطن فروشان و جنایات فارغ البال میگردد.

ماده ۸۷: "محاکم عدلیه مرجع دعاوی عمومی شرعیه میباشند."

موارد فوق مشتی بود نمونه خروار که بیش از ان واضح و آشکار است که حاجت به تشریح داشته باشد. نادر با تشکیل مجلس اعیان (میزان ۱۳۱۰)

و مجلس شورای ملی (۱۴ سرطان ۱۳۱۰) و تصویب قانون اساسی (۸ عقرب ۱۳۱۰) و سایر تصاویر و اصولنامه ها کوشش داشت با ایجاد یک بوروکراسی متمرکز و جمع و جور و یکارگیری شیوه های موثر تر حکومت / حاکمیت فئودال - کهنه را و در هر چه بیشتر وسعت و عمق بخشید .

در زمینه اقتصادی ناد رگرایش مفرطی به دادن امتیازات انحصاری به تجارت داشت / اعم از تجارت داخلی یا خارجی . بطوریکه در آن دهه مدتی توپیک - ند و شکر / پتروش / مونیوپرز جات آن / استخراج و صدور سنگ لاجورد (۱) تجارت تمام گیاهان وحشی مملکت چه گیاهان کوهی یا دشتی و یا باغات (۲) و بسیاری امور دیگر در انحصار شرکتها قرار گرفت . امتیازات انحصاری مزبور با تضمین حقوق بسیاری بنفع تجارت انحصارگر همراه بود . شرکت اسهام افغان در دوران ناد روسست هر چه بیشتریافته و بر بسیاری از جنبه های تجارت مسلط گردید . بطوریکه نبض تجارت کشور دست شرکت مذکور قرار گرفت و تصمیمات آن میتوانست در رجعت دادن تجارت افغانستان تا غیر قطعی داشته باشد . طبیعی است که دادن چنین اختیارات و سیمی برای یک شرکت که وابستگی کاملی به طبقه حاکمه و دولتی که غمد خلق بودن آن همچون روزواضح است / عواقب وخیمی برای آینده کشور دارد .

دادن انحصارات فوق به عده معدودی از تجار که وابستگیهای عمیقی با دولت داشتند و حق و حساب میرداختند / باعث میشد تا از ایجاد و گسترش طبقه بورژوازی ملی و رقابت آزاد بین تجار ملی / که باعث پیشرفت اصول سرمایه داری میشود / جلوگیری گردد . تجارت انحصارگر که بدلیل وابستگیهای خود به طبقه حاکمه موفق شد در انحصارات مزبور ابدست آوردن برای حفظ

(۱) - هایلک شرکت برلنی .

(۲) - گیاهان مزبور مصرف کیمیائی و طبیی داشت . امتیاز انحصاری مزبور برای مدت ۲۰ سال به شرکت اصلاح داده شد و دولت متعهد شد از جان و مال ملا موین شرکت در برابر مردم محافظت نماید (گیاهان باغات اهالی نیز جزو این قرارداد بود و همین باعث بعضی اعتراضات مردم میشد .) و از کار سایر تجار و حتی مردم عادی در این زمینه شدید جلوگیری نماید و ماشین آلات و سامان شرکت از محصول گمرکی محاف باشد .

منافع خود ناگزیر از پیروی از پروگرامها و خواستهای امپریالیسم بودند و هستند از جانب دیگر تجارت منفرد و بخصوص تولید کنندگان خرده پاقاد رنبودند با این غولهای کمپ را دور رقابت کنند / ناگزیر به عوامل این انحصارات تبدیل میشدند (دکانهای خرده فروش انحصارات) همین روند در کار تولید کنندگان نیز موثر است. به نسبت امکانات و تسهیلات فراوان تجارت / سرمایه معدتا در دست انحصارگران انباشت میشود و اینها میتوانند مازاد (اضافه) سرمایه خود را از رشته تجارت به رشته تولید و صنعت انتقال دهند و در آن زمینه نیز طرز العمل انحصاری را سرایت دهند که این امر بخودی خود موجب پیشگیری از رشد و بالندگی تولید کنندگان خرده پاقاد و مستقل و در تحلیل نهایی باعث جلوگیری از بوجود آمدن بورژوازی صنعتی مستقل و ملی میشود. بنابراین در زمینه تولید نیز وابستگی به امپریالیسم و نفوذ الماراتعمیم میدهند. در حقیقت بورژوازی تولیدی و تجاری درهم تلفیق شده (چون در اینگونه کشورها - تجارت بمراتب سودآورتر از تولید و صنعت است / لذا بخش تجاری عمده و قویتر میشود.) و هر دو سمورت کمپرادوری می یابند. روند فوق در تمام دوران نادرشاه تا به امروز دوام داشته و پیرویه تکاملی خود را طی می نماید. با این تفاوت که فعلا نقش عمده را بورژوازی بوروکرات - کمپرا - در برعهده دارد. و بخش غیر بوروکرات مجبور شده گامی بمقرب بردارد. بعداً مفصلاً در این خصوص بحث خواهیم کرد.

روشنفکران که حکومت ملی و مترقی امان الله خان را تجربه کرده بودند / زمینه خوبی برای مقایسه و قضاوت حکومت غد خلقی و ارتجاعی نادرشاه و - برادران او / داشتند. لذا در برابر او مقاومت های مبارزه جویانه ای ابراز می داشتند که شکل روشنفکرانه و غیر قومی داشت. البته حرکات مزبور شکل غیر متشکل و پراکنده داشت. از جمله محمد عظیم ولد منشی نظیر به سفارت انگلیس رفته و افغانی و یک انگلیسی از مو ظفین سفارت راترور می کند (۱۵ سنبله ۱۳۱۲) موسوف از جمله طلایی بود که برای تحصیل به اروپا فرستاده شده بود. (در دوران امان الله) و شخص لایق و باسوادی بود (۱) . در ۱۶ -

(۱) - در همین دوران امان الله خان در خارج تبلیغات وسیعی را بر ضد حکومت نادرشاه انداخته بود .

می نامند .
- حکومت ارتجاعی پشتون ها را بد و نلفکیک و باقتی خلق افغان یا قوم افغان -

جوزای ۱۳۱۱ نیز شخصی بنام سید کمال / سردار محمد عزیز (برادر کلان نادر وید محمد داود و نسیم) سفیر مختار افغانستان در برلن را ترور کرد و بالا ختره در روز ۱۷ عقرب ۱۳۱۲ به ساعت ۳ بجه عصر در چمن باغ دلگشا / در محفل که برای دادن جایزه و انعام به شاگردان لایق مکتب برپا شده بود / به دست عبدالخالق یکی از شاگردان ممتاز افغانستان طومار سیاه زندگی نادرش را برچید،

عمانطور که شیوه پادشاهان و دولت‌های جنایتکار و فاشیست در سراسر دنیا است / دولت افغانستان نیز مبارزین راه آزادی از جمله سه قهرمان فوق را (همراه با محمود / عبدالله و اسحق معاونین عبدالخالق) متهم به دغری بودن و فساد اخلاق و شراب نوشی داشتن انگیزه های پست شخصی متهم نمود . و کوشید علت اصلی اقدام آنها را در زیر پوشش اینگونه تبلیغات مفرغانه پنهان دارد و ذهن توده ها را مغشوش کند .

از آنجائیکه ترورهای مذکور و مخصوص ترور نادر با انقلاب و خیزش متعدها خلقهای افغانستان برای واژگونی قطعی وابدی هرگونه استثمار و خالست امپریالیسم همراه نبود / نمیتوانست تا "تیرا استراتژیک" در سرنوشت کشور - حلقه های تحت ستم وطن داشته باشد . لذا با مرگ نادر جانی و وطن فروش / پسرش / ظاهر سفله و نوکر منش برگرسی او تکیه زد و باز عماران خورک بود و عماران درک . یعنی خلقهای افغانستان کماکان از جانب فکودالها / سرمایه داران وابسته به امپریالیسم / بروکراتها و نظامیان بلند رتبه که همچو سگان پاسبان / حافظ منافع اربابان طمعکار خود بودند / استثمار میشدند .

سرنوشت کشور هنوز در اختیار دزدان و عوام و عوس کسانی بود که با سانی و برای ارضای خواسته های پست و حیوانی خود / منافع ملی و وطن عزیز را به معرض فروش و بیلام میگذاشتند . مشابهت و یکسانی خط مشی ضد خلقی و ضد ملی نادر و ظاهر بهمان و اشکار چشم میخورد . پس از قتل نادر / بلافاصله بنا بر فرمان

۲۵۷۲
۱۱۴۸۴
(۲۷ عقرب ۱۳۱۲) ظاهر شاه / محمد هاشم مجد را "بصدارت - عظمی برگزیده" شد و شاه محمود برادر دیگر نادر به وزارت حربیه مقرر گردید . ظاهر شاه در خطابه د، ماده ای (به عدرا عظم) ضمن تأکید بر مذ هبی بودن (برای عوام غریبی) کشور و لزوم شعبه احتساب و تعمیق نفوذ روحانیون

در پاری بر مومسات قانون گذاری خط مشی ضد خلقی پدرش را تأیید و پاپیندی خدشه ناپذیر خود را به ان اعلام میدارد. ظاهراً برای تحکیم هر چه بیشتر حاکمیت فتوالی — امپریالیستی توجه ویژه ای به نیروهای سرکوب کننده داشت. ماده سوم خط مشی ده ماده ای اوسخن از تشکیل قشون پلیس / ژاندارمری و تعلیمات عصری به اندک و بسط امکانات و اختیارات آنها دارد.

الیگارشی فامیلی کماکان وجود داشت. بطوریکه اکثر مقامات حساس و پسر مسئولیت بین افراد فامیل شاه که معمولاً اشخاص لاابالی / غیر صالح و سخت — پای بند هوا و عوسهای بیمارگونه خود بودند تقسیم میشد. در ۱۳۱۵ محمد هاشم / شاه محمود و سردار ولی کاکای شاه بترتیب صدراعظم / وزیر حرب و وزیر مختار و نماینده فوق العاده شاه در ساریس / برنو و بروکسل بودند. سردار نصیم و سردار محمد داود بچه های کاکای شاه و وزیر معارف و قوماندان عسکری قندیمار و فرهاد و سردار احمد شاه و وزیر دربار بودند. این شیوه بذل و بخشش و تقسیم چوکیها که سرنوشت ملیونها مردم زحمتکش ورنجیده کشور ما وابسته به آنها بود یکی از شیوه های عادی و رایج دوران سلطنت پدر و پسر سیه زندگی بود. نهایتاً گاهی بر اثر مخالفتها و ضدیتها سارافته ها چوکیها دست بدست میگشت ولی تادوران سپاه داودی (صدارت داود) و بعد از آن که حکومت و بوروکراسی بیشتر شکل طبقاتی یافت تا فامیلی / همیجگاه از محدوده فامیل و خویشان نزدیک شاه بیرون نرفت.

۲- چگونگی حاکمیت قوم پشتون

مسئلهٔ پشتونستان

نژاد ساکنین افغانستان نژاد آریایی و احتمال غالب / افغان‌ها نیز تیره ای از همین نژاد می‌باشند که از همان اوان مهاجرت آریایی عابه افغانستان / در این سرزمین سکونت اختیار کرده اند .

افغان‌ها به این سبب که در کوهستانهای صعب العبور و جنگلات کوهمستانی مسکن گزیده اند / خصائل جنگجوی و آزادگی را تا هنوز حفظ کرده اند و کمتر مورد هجوم و سیطره اقوام دیگر قرار گرفته اند . بعین لحاظ نژاد آنها نسبت به نژاد سایر اقوام و تیره های آریایی مانند / تاجیکها / هزاره ها / پارسیها (ایرانیان) هندوها / . . . کمتر با نژاد های دیگر مانند مفلوها سامیها (اعراب) . . . مخرو ج شده است و خون آنها نسبت به سایر اقوام آریایی خالص تر میباشد . (این اصالت نژادی افغانها به هیچ وجه و هیچ دلیلی نمیتواند دال بر برتری نژادی یا تفوق سیاسی آنها باشد .)

عدم ارتباط یا کمی ارتباط اقوام افغان با سایر اقوام و سایر تمدنها / اگر از جانی موجب عدم ترکیب نژاد آنها با سایر نژاد ها شد / از جانب دیگر موجب پسمانی و محدودیت فرهنگ و ایستایی نسبی اقتصادی - اجتماعی آنها نیز گردید . تاجائیکه در مناطق افغان نشین کوهستانی / میتوان انواعی از جوامع اولیه و حتی بنا بر مشاهدات بعضی اشخاص / مواردی از زندگی حیوانی و دوران جمع آوری میوه (دوران قبل از تولید) را مشاهده نمود . (در مناطق صعب العبور و جنگلی نورستان / افرادی مشاهده شده اند که علیرغم ظاهر انسانی آنها / بکلی بد و راز فرهنگ و غرایز انسانی بوده اند . آنها نه بانان آشنایی داشته اند و نه چیزی بعنوان پوشاک می شناخته اند . زبان آنها نیز چیزی در حد و آوای حیوانات بوده است و بیشتر جنبه صوتی داشته تا کلمات و مفاهیم قراردادی و گرامری) .

علیرغم قدمت احتمالی سکونت اقوام افغان در افغانستان و انتساب آنها به نژاد آریایی / انسائیکلو پدیای اسلام استعمال و رواج لفظ " افغان " را

به قرن پنجم تا دهم هجری (یازدهم تا پانزدهم میلادی) می‌رسند و
مینویسد " . . . اولین دفعه در تاریخ " القبی " (اصطلاح افغان) بنظر
می‌رسد . اما اشخاصی معین عهد یعنی البیرونی و الادریسی در تشریح احوال
کابل و قندهار . . . ذکر از آنها نکرده اند . القبی بیان می‌کند که :
سبکتگین افغانها را در فوج خود داخل نمود و محمود به وقت حمله به تخارستان
فوجی داشت که عبارت بود از هندوها / خلج ها (یعنی غلجائیها) افغان
نما و غزنویها . تاریخ بیهقی که زمان چندی متاخر است واقعه مذکور
را محمد یقی می‌نماید و حمله مزبور را سال ۴۱۱ هجری (۱۰۵۲ - ۱۰۶۱) م
بوقوع پیوست .

البیرونی صرف یکمرتبه ذکر از افغانان نموده است یعنی : در کوه -
های مغربی هندوستان چندی قبایل افغان تابه وادی سند سکونت دارند .
بعد از این ادوار اصطلاح " افغان " را وقتاً فوقتاً تابه ترفیع و فوز
افغانها به پادشاهی هندوستان و غور رسیدن شان می‌شنویم - بالاخره
میرویس و بعد احمد شاه ابدالی نام افغانیان جنگجو و دلاور را در دنیا
روشن و بلند ساختند . " (۱) .

بنا به نظر شمس الدین سامی بی‌مصنف " قاموس الاعلام " قوم افغان
یکی از اقوام آریائی است و زبان آنها (پشتو) با لسانهای فارسی و سنسکریت
(ازالسنه آریائی) بسیار مناسب و مشابهت دارد و نام افغان از طرف ایرانیها
به این اقوام داده شده است .

پشتونها همان افغانهای کوه نشین میباشند . استعمال و شیوع کلمه
پشتون ابتدا در هندوستان شروع شد و اغلب هندویمالفظ پشتانه یا
پختانه (جمع پشتون قراقراده زبان پشتو) را منحرف نموده پتتمان می
خواندند .

" قوم پشتون در کوه ها و جبال افغانستان سکونت داشته و با ازادی و
استقلال وطن خود یک شمع و محبت فوق العاده دارند و گاهی مغلوب نشده
اند . بنابراین ایرانیها این مردم کویمسار و ازاد را به نام

“افغان” موسوم کرده اند . “ (۱)

“بالا خره” پشتون در اصل نام قبیله “شجاع و جنگجوی اریائی افغانستان” و کلمه “افغان” یک اصطلاح ادبی میباشد . “ (۲)

میر محمد غبار در تاریخ خود در اینباره می نویسد “... اینان از وقتیکه تاریخ بیاد میدهد در شرق افغانستان و جبال سلیمان اقامت داشتند و بتدریج در چارچوب جانب منتشر گردیده و بالا خره سرزمین “پشتونخواهی” کنونی را تشکیل دادند ... اینکه پشتونزبانان خود را من حیث المجموع پشتون و پشتهان یا پختون و پشتهان میخوانند دلیل است بر قدامت این نام نسبت به ... افغان ...

امام “افغان” که قرن چهاردهم از طرف نویسندگان چون الغی و فرشته و ابن بطوطه در مورد قبیله یا قبایلی از پشتونزبانان ذکر میگردد / بعد از بیشتر و وسیع تر و ادبی تر شد / میرفت ... یعنی تا قرن هجدهم “افغان” نام عمومی پشتونزبانان مملکت قرار گرفته بود و تا قرن نوزدهم وسعت آن بجایی رسید که نام عمومی افغانستان اعم از دری زبانان و ترکی زبانان و غیره شناخته شد . “ (۳)

افغانها به نسبت شجاعت و جنگاوری خود که همانطور که پیشتر تذکر دادیم / عمدتاً حاصل موقعیت اجتماعی و گوه نشینی آنها بود / به سپاه شاهان خراسان و ایران و عند استخدا می شدند و تا مقام قوماندانی و فرماندهی نیز ارتقا می یافتند . اینگونه فرماندهان که به سبب عملکرد موثر آنها در سرکوبی قیامها و خیزشهای دهقانان و ملل تحت ستم فوق العاده مورد توجه و حمایت پادشاهان قرار داشتند / اقطاعها و سرزمینهای رانیز دست می آوردند و بنوعی خود اقوام و خویشان خود را حمایت کرده آنها را بدرجات بالای عسکری ارتقا میدادند . این امر (بدست آوردن مقامات بالای عسکری و در پی آن کسب اقطاع متعدد) باعث گردید تا افغانها بشهرنشینی نیز خوگنند و با آداب و رسوم

(۱) و (۲) - سالنامه کابل سال ۱۳۱۲ تا ۱۳۰۳ . برای مطالعه بیشتر به سالنامه مزبور و سایر سالنامه ها مراجعه شود .

(۳) - افغانستان در مسیر تاریخ - میر محمد غبار - صفحه ۳۰۸ - ۳۰۹ .

حکومت ود ولتمداری نیز اشنا گردند. در واقع آنها از زندگی کوهستانی برسد هو مجذوب ساخت اجتماعی - اقتصادی فتود الی گشتند.

از قرن دوم به بعد پشتون عمدتاً بدوش و بدوش سایر مردم افغانستان در مقابل خارجی مهاجرت کرده اند. در قرن یازدهم و دوازدهم / مهاجرت قبایل پشتون در اطراف و جوانب کوه غای سلیمان آغاز میشود. در قرن چهاردهم و پانزدهم مهاجرت ها شدت بیشتری بخود گرفت. مهاجرین مزبور " در استیلا بر اراضی جدید قسماً اهالی سابق مناطق را اخراج و قسماً تحت - تبعیت خود به امور زراعت و امید داشتند " (۱) از قرن هفدهم و هجدهم قبایل بزرگ غلجائی و ابدالی در مناطق زابلستان و قندهار کسب قوت نمودند. پشتون ها حتی به ماورای دریای سند / به ملتان و پنجاب و هند متوسط هم رسیدند و لودیانه و روهلکند بشکل مسکن دائمی پشتون ها را بد. بطوریکه قسمتی از آنها را در ولایت " کتر " ی هند بنام " روهیله " یعنی مردم کوهستان می نامند و ولایت آنها هم " روهل کند " نام گرفت.

دوران اشغال افغانستان (از قرن شانزده تا هجده میلادی) توسط دولت های صفوی (ایران) / بابری (هند) / شیانی (از احماد چنگیز مغول و همرازیکه که مناطق شمال و شمال شرقی را اشغال کردند) موقعیت مناسبی بود برای کسب قدرت و مقام بزرگان و سران افغان. در واقع این دوران که سایر ملیت های افغانستان شدیداً در چار ضعیف و خانه خرابی گردیدند / زمینه مساعدی شد برای ارتقاء موقعیت افغان ها. بطوریکه در همین دوران / هرغم اینکه ادبیات و نثر و سیری قفقزائی می پیمود و ادب با و علمای دگر زبان بد ربا رهند و ایران می کوچیدند / ادب و فرهنگ پشتو یکی از درخشان ترین دوران حیات خود را طی میکرد و مکاتب بایزید روشن / ملا درویزه و خوشحال - خان بمیان آمد و سمرای چون رحمن بابا / عبدالقادر ختک و کاظم شیدا ظهور نمودند و بایزید روشن برای زبان پشتو رسم الخط وضع نمود.

در همین دوران بود که گرگین خان گرجستانی از جانب دولت صفویه (ایران) با ۲۰ هزار عسکر به حکومت قندهار منصوب شده بود. موصوف که

طبعی بسیار شرور و دامن‌دار است برای حکومت کردن خود سیاست نفاق افکنی بین اقوام منطقه را پیشه کرد. گرگین برقبيله غلجائیه با هرغد ابد الیهاتکیه کرد و بسیاری از ابد الیهاتکیه‌ها را بگشت و زمین و اموال آنها را به غلجائیه داد. به‌طوری‌که ابد الیهاتکیه‌ها مجبوراً به حدود بین گرشک و فراه کوچیدند و در دشتهای شورابک و فراه به مالداري پرداختند و قسماً در ولایت هرات تاحدود اسفزار پراکنده شدند.

میرویس از قبيله هوتکی غلجائی که در شعر قند هار ساکن بود و به امور تجارت و خرید و فروش اشتغال داشت / مورد حمایت گرگین قرار گرفت و تحت همین حمایت به مقام "کلانتری شهر" رسید. میرویس تا آن‌حدود مورد اعتماد گرگین واقع شد که نه تنها در امور مالیات گیری به او مشوره‌ها میداد بلکه گرگین هیچ کاری را بدون مشوره او انجام نمیداد.

میرویس علیرغم اعتماد فراوان گرگین نسبت به او / به عشق ازادی و وطن و برای جلوگیری از ظلم و ستم گرگین بدین‌سان صغویه در اصفهان متوسل شد. شکایت - عا من نمود تا اینکه بالاخره گرگین بفعالیت‌های او واقف شد و او را طور تبعید به اصفهان فرستاد. میرویس هوتکی بسبب هوش و ذکاوت موقع شناسی اینکه داشت موفق شد اعتماد شاه ایران و بعد راعظم او را جلب کرده آنها را نسبت به گرگین بدگمان سازد و مجدداً کلانتری شعر را بدست آورد و با سفری که بمعکس نمود فتوایی مبنی بر برحق بودن مبارزات مردم بر ضد سلطه ایران و خصوصاً گرگین دریافت نمود.

میرویس که مورد اعتماد مردم منطقه / اعم از غلجائیه و ابد الیهاتکیه (و اما ابد الیهاتکیه بود) بود و بیش از هر کس دیگری ضعف و فساد حاکم بر دینار ایران واقف بود / با گرفتن فتوای علمای مکه موفق گردید سایر اقوام کشور از جمله هزاره‌ها / تاجیک‌ها / ازبک‌ها و بلوچ‌ها را بدین‌گونه جمع نماید و بکمک جبهه متحدی که از اقوام مزبور تشکیل داد موفق گردید گرگین و تعداد کثیری از عساکر او را کشته و کشور را از یوغ اجنبی رهایی بخشید.

بدین ترتیب بود که برای اولین بار میرویس هوتکی موفق گردید با ایجاد جبهه متحدی از اقوام و ملتهای مختلف / حکومت قوم افغان را پایه گذاری کند. (۱۷۰۹ - ۱۷۳۸) (۱). اگرچه میرویس در مدت حکومت خود ... پاورقی در صفحه بعد ...

متأسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

متأسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

حکیم الله (شاه شجاع!) گاهی احدی را از قوم و اهل فرنگ / در زمره نوکران منتظم و منسلک نخواهد کرد / و کسیرا از اهل فرنگ اجازت استقامت به "ملك افغانستان" بدون اطلاع و استرضای سرکار انگلیس (!!) اعطا نخواهد فرمود. "هكذا رماه چهار. از این تاریخ به بعد نام رسمی کشور" افغانستان "قرار گرفت." (۱)

بدین ترتیب روشن میشود که "افغانستان" حتی نام خود را هم از انگلیسها دارد. و این بدیخی است که بدلیل دامن زدن هر چه بیشتر به انگیزه قوم پرستی و شوبنس سران افغان و در پی آن افکندن آتش نفاق و برادر کشی بین ملت های ساکن این آب و خاک بوده است. از قدیم استراتژی تجاوزگرانه انگلیس بر اهل "نفاق افغن و حکومت کن" مبتنی بوده است.

فوقا، دیدیم که بموجب اسناد موثق و غیر قابل تردید تاریخی (۲) و همچنین با واقعیت امروز که هر کسی میتواند بچشم سرانرا مشاهده نماید / افغانستان مسکن تاریخی اقوام و ملیتهای مختلف مانند ازبک / هزاره / بلوچ / تاجیک / ترکمن / پشتون میباشد و هیچ رومنیتوان این منطقه یا محدود سیاسی - تاریخی را منسوب به یکی از این اقوام نمود. اغلب اقوام مزبور از نژاد آریا - ئی و برادران رخواه ران هم خون میاشند و هیچگونه برتری و فوقیت یکی بر دیگری / با هیچ توجیهی و هیچ وصله و پینه ای قابل قبول و معقول نیست. اینگونه برتری های غیر علمی و ساختگی حتی در مورد نژاد های متفاوت نیز بی تردید / مردود و بوجه است. حاجت به تأکید نیست که برتری فارسی - زبانان یا سایر ملیتها نیز بر ملت پشتون به هیچ روی قابل قبول نخواهد بود / حتی با این عنوان یا توجیه که چون افغانها قرن ها بر سایر ملیت ها مستم رواداشته اند / حال نوبت آنان است که زیرستم سایر ملیت ها در آیند. !! این دلیل که متأسفانه بعضی "انقلابیون" نیز از نادامن میزنند / دلیلی میان - تنی / بوج و ارتجاعی است. ما (سرخا) برابری و خود مختاری کلیه

(۱) - افغانستان در مسیر تاریخ - مقدمه ۳۱۰ .

(۲) - برای معلومات بیشتر به کتاب "نظام اقتصادی افغانستان"

نوشته به ولیک / عنواکادری علوم شوروی مراجعه شود .

اقوام و ملیت ها کشور را قبول دارند و ایران تا کید میوزیم .
 باعده ^{*} گونه فوق مشخص شد که از حدود ۷۰۰ یا ۸۰۰ سال پیش
 ملیت پشتون که در کوه های صعب المبور شرق و جنوب شرقی افغانستان فعلی
 ساکن بودند / بسبب ازدیاد جمعیت و کمبود زمین قابل کشت / که سختی
 همیشه و مضیق زندگی را پی آمد خود داشت / به اراضی هموار و قابل کشت
 مجاور خود هجوم آوردند .

افغانها مردم کوه نشین بودند . در بهار و بهار با سختی ها و شوا ری های -
 زندگی کوه نشینی ابدیده و محکم شده و عموماً افراد ی در لیر و بی باک پرورش یاب -
 فته بودند . گذشته از این / وجود سنتها و عادات جامعه اشتراکی اولیه و زندگی
 قومی از یک طرف و نیاز عمومی و معطر به کسب منابع جدید تغذیه از جانب دیگر /
 موجب همبستگی و پیوند عالی آنان شده بود . در حالیکه در اراضی هموار مجاور
 دوستانهای محل سکونت افغانها / فتود الیسم در پیرمانده و کهنه شده بود
 و عیش و عشرت و راحت طایفی فتود الهاکه ناشی از دوران انحطاط فتود -
 الیسم بود / موجب تحلیل و اضمحلال نیرو و توان حکومت فتود الی اراضی
 مزبور شده بود .

استعمار شدیدی و وضع نا هنجار همیشه در حقانان که زیرستم و جور فتود ال
 - های خود گامه جان بلب شده و نفرت عظیمی از آنها بدل داشتند / مزید بر
 علت شده و ساعت تشدید عرصه بیشتر ناتوانی و عدم مقاومت حکومت فتود الی
 در برابر هجوم افغانها میشد . اهمیت ناراضی در حقانان هنگامی بد رستی
 معلوم میگردد که توجه نمائیم سپاه و لشکر فتود الها اساساً از همین در حقانان
 ناراضی گرسنه و بی رمق تشکیل میگردد . و طبعاً اینگونه افراد / که شدیداً
 در چارپاس و ناامیدی و فساد نیز هستند / به هیچ وجه قادر نبودند انچنان که
 باید و شاید وظایف سپاهگیری خود را به انجام برسانند .

امور فوق موجب پیروزی پشتونان بر اقوام غیر پشتون مجاور و در نتیجه سلطه
 انان بر اراضی هموار و قابل کشت مناطق مجاور گردید . ایشان با امکان در اراضی -
 مزبور و کسب خصلتهای فتود الی / از طرفی اقوام غیر افغان را شدیداً مورد
 استعمار قرار دادند . و از جانب دیگر با تحکیم موقعیت برتر خود در اراضی
 اشغالی / بنای دست اندازی بمناطق و اراضی در برتر رانیز گذاشتند / تا

جائیکه بر بسیاری از نقاط غیر افغان نشین تسلط یافته و اقوام دیگر را به انقیاد خود در آوردند (۱) .

پیروزی افغانها بر سایر اقوام موجب قدرت گرفتن هر چه بیشتر آنها شد . تا اینکه بالاخره به حاکمیت پشتون بر سایر اقوام و تأسیس افغانستان منجر گردید (۱۷۰۹ و ۱۷۴۷) .

در قرن ۱۸ و اوایل قرن ۱۹ قبایل پشتون متجاوزان در مرحله فتود الی شدند و از این پس طبقه حاکمه خصلت فتود الی - پشتون یافت . در این طبقه " فتود ال / فتود الی افغان از برتری اشکار نسبت به فتود الی های سایر اقوام برخوردار بودند و عملاً " حکومت از آنان بود . فتود الی غیر افغان کارگزاران یا قدرتمندان در درجه دوم طبقه حاکمه بودند . بر همین اساس / استثمار قومی / یعنی ستم قوم افغان بر سایر اقوام از همان اوان تسلط قوم پشتون پایه گذاری شد و به یکی از بنیادهای مهم میمنه تبدیل گردید که تا هنوز ادامه دارد و - بکرات مورد استفاده امپریالیسم جهانی و نیروهای ارتجاعی و ضد خلقی داخلی بفرس سرکوب خیزش اقوام غیر افغان قرار گرفته است .

سران و برهبران تیره های مختلف پشتون پس از گذاره فتود الی - تجزیه اردوگاه واحد " افغان " به دو طبقه متخاصم (فتود الی و دهقانان) / خصلت فتود الی یافته و پس از تحکیم موقعیت برتر خود / در مقابل - شان و حاکمیشان افغان / همانند عینی را که بار و خن خون و یا ختن جان خورد حکومت را به آنها غویض کرده بودند / را بکار کشیده شدیداً مورد استثمار و بهره کشی قرار دادند . دهقانان فقیر و مزدوران پای لوج افغان هرگاه منافع یا عموماً و هموس فتود الی مفرور و بیک منزل و وحشی افغان (۲) ایجاب

(۱) - افغانها در جنگ با اقوام مناطق هموار و دشت (زراعتی) پیروز شدند (بد لایلی که در متن اشاره شد) ولی در جنگ با اقوام غیر افغان کوهستان نشین مناطق مرکزی (عزاره جات) شمال شرقی و غیره موقعیتی بدست نیاوردند . برتری فعلی آنها بر اعمالی مناطق مذکور عمدتاً بدلیل امکانات - حکومتی است نه قدرت و توان قومی بالقوه آنها .

(۲) - خصوصیات فوق در مورد فتود الی های سایر ملیتها / اعم از شرق و غرب / - عمومیست دارد .

می نمود / شمشیر دست برای سرکوبی شورشی‌های آزادخواهانه اقوام غیر افغان یافتح سرزمینهای دیگر سیج میشدند و بدینگونه خود بداند /
 موجبات بقا و دام دشمنان خونخوار و وحشی و مفتخوار خود را فراهم میاوردند . ولی بالاخره / سالها استوار شدید و وحشیانه فتود الهای افغان بر دهقانان فقیر افغان موجب شد که دهقانان و مزدور کاران پشتون مشابهت های زیادی بین خود و افراد هم طبقه خود از اقوام دیگر بیابند . ایشان بهر درمی یافتند که قوم و وابستگیهای قومی نمیتواند بیان گرمنافع انها بوده و نقشی در مبارزات ازاد یبخش خلقها / در یکار عظیم ازادی فکر و کار بر علیه استثمار و انقیاد اندیشه و کار داشته باشد انها بهر درمی میکردند که ایشان بیش از اینکه به فتود الهای افغان نزدیک باشند / به دهقانان و زحمتکشان هزاره ازبک / تاجیک / ترکمن و . . . نزدیکند . انعام هسته اعسته می نمیدند که ایشان در اردوی زحمتکشان و بدین هیچگونه تفکیک قومی / در برابر اردوی فتود الحاقیستم گران / از هر قومی که باشند / قرار دارند . زحمتکشان و دهقانان فقیر افغان بهر درمی نمیدند که شمار ناد رجلا د مبنی بر :

” بیکرم از قوم هم جانم ز قوم طاهرم از قوم پنهانم ز قوم “
 جز برای فریب استثمار شوندگان افغان و تفرقه در اردوی متحد زحمتکشان نیست . و اینها همه برای تحکیم پایه های قدرت فتود الحاقیستم پیشگان میباشد و پس .

رشد آگاهی سیاسی و طبقاتی زحمتکشان پشتون و امکان وحدت و یکی شدن رنجبران و مستعیدگان کشور و زدودن مرزهای قومی بین دهقانان فقیر وطن / که مستقیماً تبااهی و نابودی حکومت و طبقات استثمارگر یعنی فتود الهای ایملدی امپریالیسم را بدنبال داشت / موجب میشد تا طبقات عزبورسات تبلیغ تفاوت های قومی / برتری قوم افغان بر سایر اقوام و دامن زدنی دشمنی های قومی لبه تیز نیروی پسر قدرت و خشم آگین توده عمار از خود دور کرده بر سر خود توده عمارت زحمتکش فرود آورند تا بدین وسیله چند صباحی دیگر به باده نوشی و هوسرانی و جنایات خود و دام دهند .

استثمارگران وستم پیشگان و در رأس آنان امپریالیسم / برای ایجاد تفرقه و نفاق نه تنها اختلافات قومی را اختراع و دامن میزنند / بلکه از هر موضوع

وانگیزه ای که موجب اختلال و اغتشاش در وحدت زحمتکشان و نیروهای ضد -
 امپ ریالیستی شود استفاده میکنند . همچون اختلافات مذهبی / عقیدتی /
 اختلافات ملی / اختلافات نژادی و حتی اختلافات سلیقه ای .

در قرن بیستم و بخصوص پس از جنگهای جهانی / با اوج مبارزات خلق
 - های مستعمرات و خلوست انصار برای آزادی و استقلال میهنشان / امپری -
 یالیسم جهانی و خصوصی امپ ریالیسم انگلیس / ناچار شد از بسیاری از مستعمرات
 خارج شده یا لا اقل شیوه های استعمار علنی و آشکار خود را با ایجاد حکومت
 نظامی مستقل و بیومولی در حقیقت وابسته و خد متگذاری خود / بطریق جدید
 و موثرتر و پنهانی بهره برداری تحول دهد . مفعول امپ ریالیسم علیرغم
 ایجاد حکومت دست نشانده و خد خلق در مستعمرات / باین نیز اکتفا نکرده
 برای تضمین منافع دراز مدت خود (بخصوص برای وقتی که احیاناً نیروهای
 ملی و وطن پرست بر کشور حاکم میشوند) . کوشش میکند راه های رابری -
 در حالت مجدد در اینگونه کشورها و منحرف کردن نیروهای ضد امپ ریالیستی
 از مبارزه اساسی و اصولی با امپ ریالیسم بازنگهدارد . از جمله این راه ها
 یا جل ها / یکی اختلافات ملی و سرحدی بین کشورهای رسته از استعمار است .
 امپ ریالیسم انگلیس هنگامیکه مجبور شد از ایران و عراق خارج گردد اختلافات
 سرحدی متعددی را از خود به ارث گذارد و با خروج از خلیج فارس / در نوار
 باریکی در ساحل جنوبی خلیج بیش از ۱۰ کشور و امارت ایجاد نمود و در میان هر -
 کدام یکی از شیوخ فاسد و جنایتکار و حلقه بگوش خود را قرار داد و بطور خبیثانه
 و متحرکی انچنان مرزهای مفشوش / ناروشن و درهمی برای آنان تصین کرد که تا
 هنگامیکه برغمه و یا بعضی از این کشورها شیوخ احمق و خود خواه و سفله ای مانند
 شیخ شارجه یا امیردبی حکومت میکنند شعله جنگ و برادر کشی بین ملل این
 قسمت کوچک خلیج مستقل خواهد بود . جنگ صحرائی اوگادین بین سومالی و
 ایتوبی و ارتیر و بسیاری دیگر از نقاط جنگ زده آفریقا و آسیایان گره همین
 سیاست امپ ریالیستی نفاق افکن و حکومت کن میباشد . خط دیورند و مسئله
 پشتون و بلوچ و اختلافات سرحدی مربوط به اب شیرمند / که "شکررنجی"
 همین را بین حکومت ارتجاعی ایران و پاکستان و افغانستان ببار آورده است -
 نیز از همین زمره " اختلافات " میباشد .

همچنانکه دزد برای توفیق خود دزدی / بازاراشفته میخواهد و ماهیگیران گل الود / امپریالیسم نیز برای بهره برداری هرچه اسانترو بیشتر از کلیه منابع کشورهای دیگر / خواهان پراگندگی و تشتت نیروهای ملی و ضد امپریالیستی است. اختلافات مذهبی / قومی / زبانی / فرنگی / نژادی و ملی که بطور مصنوعی از جانب امپریالیسم و سگان زنجیری آنها و نیروهای ارتجاعی و ضد خلقی اختراع و دامن زده میشود دقیقاً در خدمت عسفی فـوق است .

بر اساسات فوق بود که حکومت نادر و ظاهر و مخصوص د اود تصمیم شد که هرچه بیشتر اختلافات قومی و ملی را دامن زده ، آتش انرا بر خرمن خلقهای افغانستان و پاکستان که تازه خود را از یوغ انگلیس رها نموده بودند بیفکنند . لذا با به اصطلاح پشتیبانی و دفاع از حقوق " خلق " (۱) افغان در حقیقت ستم افغان را بر سایر خلقهای افغانستان غسل تعمید داد . انرا بر بیشتر وجوه زندگی اجتماعی بسط و تصمیم دادند .

حکومت ضد خلقی افغانستان بخصوص در دوران ده ساله صدارت د اود جانی / میکوشیدند از افغانها بعنوان چماق سرکوب برای کوبیدن اقوام غیر افغان استفاده کنند . بعنوان مثال در سال ۱۳۲۴ (۱۹۴۵) امریکا مبلغ ۲۰ ملیون دلار را ظاهر ابرای اصلاح امور ایاری و سرکسازی با افغانستان داد . که قسمت عمده آن وقروض بعدی امریکا بصرف اعمار پروژه وادی هلمند رسید . در اطراف مفید بودن و انتقال بی بودن پروژه مزبور بسیار گفته و نوشته اند . ولی معتمد حقیقت امرها در واقع علت اصلی انتخاب هلمند و ارغنداب برای با اصطلاح اصلاح سیستم ایاری و زراعت / امکان دادن مردم جنوبی و کوچیها در نواحی مزبور بود . تا هم از انجا بعنوان عامل سرکوب کننده خیزشهای احتمالی مردم مناطق غرب و جنوب غرب و مرکزی استفاده کنند و هم کوچیها و مردم جنوبی را که به علت حرکت مداوم و سکونت در کوستانها صاحب المبور غیر قابل کنترل هستند / تحت کنترل خود در آورند . پس از شکست پروژه وادی هلمند و ارغنداب (در صفحات اتی نشان خواهیم داد که علت شکست پروژه مزبور استفاده ها و فریبکارهای امپریالیسم امریکا و ایادی داخلی آن بود .) که شکست امکان کوچیها و افغانها را در نواحی مذکره بدنبال داشت . تصمیم گرفته شد انهارا در نواحی شمالی کشور و در بین اقوام ازبک / ترکمن / تاجیک و غیره سکونت دهند . جریده انیس (پاورقی در صفحه بعد)

در سال ۱۳۳۰ (۲۵ و ۱۲۱ جنوری ۱۹۵۱) از تدوین قانون ناقلین (افغانها) نقل داده شده از سرزمین اصلیشان راناقلین می گفتند (برای شروع سال ۱۳۳۱ تذکره داده است که تحت نظریه حمایت اداره ناقلین و وزارت داخله اجرا می شده است. بی جهت نیست که امروز مردم پشتون در سراسر افغانستان حتی در مناطق شمال غربی و غرب کشور/ که هیچ رابطه تاریخی با قوم پشتون ندارند / پراکنده اند و همچون کسانی که در ملک پدری خود بسر میبرند / نهض اقتصادی محل را درست دارند. در سراسر افغانستان میتوان مناطق افغان نشین را - یافت که همچون مناطق یا شهرک های یهودی نشین اسرائیل مابین جمعیت اعراب / بین اقوام غیر پشتون واقع شده اند و هیچ توجه تاریخی منبئ بر سکونت دائمی آنها در آن مناطق وجود ندارد (۱). اینها همه بغیر از آن مردانی هستند که اختلافت قبیلوی به پیروی از سیاست نفاق افکن و حکومت کن میباشند که از دوران سیامادری شدت فوق العاده ای یافت. انتقالها و جابجایی های اجباری مزبور بقیمت خانه خرابی مردم محلی و گرفتن بهترین زمینها برای تازه واردین انجام یافت و خونهای بسیاری از طرفین بر سر این سیاست فاشیستی حکومت غمد خلقی افغانستان ریخته میشود. حکومت مزبور از پشتونها خاری ساختند و در بغل اقوام غیر پشتون وطن جای دادند. بدبینی عاوشك و تردید هاورد شمنی های سیاست مزبور تا هنوز و تا بسیار سالهای بعد ادامه خواهد داشت و این یکی از موانع معم راه انقلاب رهائی بخش و متحدانه کلیه خلقهای افغانستان میباشد. لعنت بر استعمارگران و نوکران بومی آنان باشد که اینچنین خون مقدس ملیونها را مردم زحمتکش و بی گناه را در بهای باره گساری و عیش و نوش و منسده جوئیهای خود میپردازند. مرگبرانسانان باد!

حاکمیت قوم پشتون نمیتوانست در زمینه فرهنگی تبارزند داشته باشد. در عقب ۱۳۱۵ برای اولین بار تکلم و کتابت زبان پشتو برای ما مورین اجباری میشود. (در حالیکه زبان سایر اقوام از جمله ازبکی و ترکمنی از نگاه تاریخی و گرامری به مراتب بر زبان پشتو ارجحیت داشتند.) و آنها موظف میگردند تا در مدت ۳ سال به

(از صفحہ گذشتہ) - حکومت ارتجاعی پشتون عمارت و تفکیک طبقاتی خلق افغان یا قوم افغان مینامند.

(۱) - بنابر مقدمه عمین بحث محل اصلی و تاریخی ملیت پشتون کوه های سلیمان واقع در شرق کشور بوده است.

توبگویند و بنویسند. انجمن ادبی که در سال ۱۳۰۹ تأسیس شده بود روز اول
 ثور ۱۳۱۶ به پشتوتول، تبدیل گردید. تحول مزبور توسط سردار محمد نعیم وزیر
 معارف وقت و چغیره روباحفت و مزور حکومت انجام شد. موصوف در سال ۱۳۱۲
 رئیس پشتوتولنه شد و نقیض فعال وعده ای در توسعه و تعمیق ستم فرمندی افغان
 بر سایر خلقهای افغانستان داشت. وزارت معارف تقویت و توسعه زبان پشتو
 را هدف اول خود قرار داد و انرا زبان ملی گردانید. شونسم پشتون تابید ان حدی
 رسید که در رجراید و خصوصی سالنامه کابل اساس و نامهای پشتوانتخاب و برای
 نامگذاری اطفال و غیره بمردم پیشنهاد میگردد. نام اصلی بسیاری از قرا و
 محلات به نامهای پشتوتبدیل شد مانند / گشتاندن نام شاعران عرات به زرغون
 کافر دره به پشتونوات / افشارنانک چی به اسپین کلی و غیره. ۹۰ / انتشارا
 انجمن ادبی (پشتوتولنه) که قبلا گفتیم به ریاست محمد نعیم اداره میشد
 به زبان پشتو و درباره تاریخ ادبیات / قومیت و برتری نژادی قوم افغان بر سایر
 اقوام و نژاد ها بود. در این مقالات مطالب بسیاری برای به کرسی نشاندن نظریه
 برتری قوم افغان جعل میشد و حقایق متعددی وارونه جلوه داده میشد.
 پس از تأسیس رادیو کابل (۱۳۲۰) تبلیغ شونسم افغان در همه رادیو واحد
 بسیار زیادی تشدید گردید. ماده ۳۵ قانون اساسی ۱۳۴۳ (۱۹۶۴) شمار
 میداد که "از وظایف دولت است که پروگرام مؤثر برای رشد و توسعه لسان
 پشتوتحیه کند." روند فوق علیرغم یاوه گوئیهای باند ترکی - ببرک مبنی بر تساوی
 خلقها تا هنوز ادامه دارد. تساوی حقوق خلقها برای این نوکران سوسیال امپریالیزم
 جز مبنی پخش چند امنگ و خواندن بلسان ملل غیر افغان نیست. انهم
 خواندن های که همه در تمجید و تعریف از کودتای روسی باند خلق و پرجم است.
 در فرصتی دیگر به یاوه گوئیهای این سفله همانیز خواهیم پرداخت.
 ستم افغان تها در زمینه فرمندی تشدید نشد. بلکه با روی کار شدن نادر
 خونخوار / در حیطه اقتصاد و نیز در رجات فوق العاده تشدید گردید. شرکت
 های متعدد و از فنود الها و تجار کمپ راد و ران پشتون تشکیل گردید و حکومت
 تسهیلات بسیاری را برای انها قائل شد. بطور نمونه شرکت پشتون قند ها را
 مثال میاوریم. سرمایه شرکت پشتون ۲ میلیون افغانی بود و اساسا برای فروش
 و صدور میوه قند ها را تشکیل شد ولی بزودی در رشقوق تورید و بطرول / شکر / یخ سازی
 صدور / نه / ترانسپورت / نجاری / خرید و فروش میوه کابل و غیره نیز فعالیت

خود را تصمیم داد. این شرکت تنها در سال ۱۳۱۶ به الفهر ۵۴/۲۰۳/۱۶۸۰ (۱) -
افغانی محصول گمرکی پرداخته است. (اصل سرمایه آن ۲ میلیون افغان بوده -
است!) وقتی شرکتی تنها در یک سال بیش از نیم کل سرمایه خود محصول گمرکی
میرد از د/طبیعی است که چند برابر سرمایه خود در یک سال مفاد خالص خواهد
داشت. این چنین فعالیت وسیع و سودآوری جز کم و لطف بی شائبه انجائیکه
نبین و کنترل اقتصاد و زندگی کشور را بدست دارند امکان ندارد. (۱)

تبارز خارجی شوینسم افغان / مسئله با اصطلاح پشتون و بلوچ است. قرار
- دارد یورند یا خط د یورند یکی از بند های اسارت اورومرگباری است که
عبد الرحمن این وقاحت و دنائت مجسم / با پشتیبانی امپریالیسم انگلیس و ارتجاع
داخلی و تأیید تزار روس بر خلقهای افغانستان تحمیل نمود.

در تمام دوران عبد الرحمن / حبیب الله و ناد ۲۲ (سال حکومت ظاهر شاه
هیچگونه سخن و مخالفتی با خط د یورند یاب نه بیان دیگر د لسوزی برای سرنوشت
خلقهای پشتون و بلوچ وجود نداشت. ولی در فستاه سال ۱۳۲۴ مسئله ای بنام
معضله خلقهای پشتون و بلوچ تولد یافت و دولت های ارتجاعی افغانستان از همین
سال تا به امروز برای آزادی تعیین سرنوشت خلقهای مزبور اشک تصاح ریخته
و میریزند. توگوش ظاهر شاه در فستاه متوجه شد که خلقهای بنام پشتون و بلوچ
در انطرف مرز شرقی اش زندگی دارند. (ولی او کور بود و افغانها و بلوچهای د رند
افغانستان را که بفل گوشش بودند نمی دید!) لذا مصمم شد از آزادی تعیین
سرنوشت آنها!؟ دفاع کند. همه میدانند که حقیقت جز این است. کجایده
شده کسانی که با انواع وسایل و حیله نظامی - اقتصادی - سیاسی میکوشند
توده های رنجبر و زحمتکش وطن خود را در تار و پود های مرکب و فلیج کننده ای -
اسیر گردانند / برای آزادی دیگران میکوشند!؟ این نغمه سرائیها خبیثانه و زلانه
انسان را بیاد افسانه پیر زال جاد و گری می اندازد که با پند پرائی از اطفال خرد سال
و بیگانه ای که می ربود / آنها را خوب می پروراند و چاق میکرد تا در روز موعود چاشت

(۱) - نو محمد ترکی منشی عمومی و صدراعظم حکومت با اصطلاح دیموکراتیک
افغانستان دست پرورده و دست آموز شرکت مزبور است.

پرمج و مصالحی از گوشت انجمن برای خود تدارک ببینند. اگر استان زال جاد و گر افسانه ای پیش نیست / آژو طمع سیری ناپذیر امپریالیسم و سگمای زنجیری آن از جمله نادروظا، مورد و ترکی واقعیت و حقیقت است. حقیقتی که تاریخ خلقهای مختلف جهان مدعای نمونه و مثال انفراد رسیده دارد. قال مقال و قبحانه و - دایه های ممبران تراژماد شدن دولت و حکومت افغانستان برای خلقهای تحت ستم پشتون و بلوچ نیز خارج از جوکات فوق نمیتواند باشد.

جنگ جهانی دوم و مشغولیت و درگیری نیروهای امپریالیستی در جنگ های یکدیگر از جانبی موجب برپا شدن و فتنای جان و مال مدعیان مزارنفر از توده های کارگرو زحمتکش جهان گردید و از جانب دیگر بدلیل کمتر شدن فشار و اختناق امپریالیسم بر مستعمرات (چون انحصار رمد انحصار عمده جنگ درگیر بودند) خلق های مستعمرات فرصت یافتند تا متشکل شده و مبارزات آزاد ییخس و ملی خود را اوج داده غالباً به پیروزی برسانند.

بر اساس همین روند مبارزاتی است که در طی و پس از جنگ جهانی دوم بسیاری از کشورها با استقلال رسیدند (۱). از جمله آنها هند و استان مستعمره انگلیس بود. توده های هند و استان تحت رهبری و حزب کنگرس و مسلم لیگ (برعبری مهاجمانندی و محمد علی جناح) که احزاب بورژوازی - خرده بورژوازی بودند موفق گردیدند و در ۲۹ اگست ۱۹۴۷ "استقلال" خود را بدست آوردند. (۲) - دقیقاً از همین هنگام مسئله پشتون و بلوچ یا اصطلاح این "تبعیضات سیاسی افغانستان و پاکستان" اختراع گردید. قبلاً گفتیم امپریالیسمها خروج اجباری خود از مستعمرات و مناطق تحت نفوذ / برای ایجاد تفیق و تفرقه بین ملل و

(۱) - چون اکثریت مبارزات آزاد ییخس خلقهای مستعمرات در طی جنگ جهانی دوم و بعد از آن بر رهبری بورژوازی و خرده بورژوازی انجام گرفت / اینگونه کشورها پس از دوران کوتاهی استقلال ملی / مجدداً و یا شیوههایی نو در تار و پود روابط مستعمراتی - نیمه مستعمراتی گرامدند.

(۲) - در این سال هند و استان بد و کشور (دومینیون) هند و پاکستان تقسیم شد. این دو کشور اگرچه ظاهراً از بنده امپریالیسم انگلیس رستند ولی مجبوراً و یا فاصله با عضویت در کانون ملت پیوند های آنها با امپریالیسم حفظ گردید.

خلقهای مستعمرات پایه بیان دیگر بازگذاشتن راه های بازگشت و مداخله خود / اسباب خانه جنگیها را مصنوعاً ایجاد می کند و با تحریک عوامل و ایادی مزدورو - حلقه بگوش خود / خلقهای منطقه را بجان یکدیگر می اندازد تا از گرد و پاشان و پریشانی و خانه خرابی حاصل از آن / خود بنوایی رسیده تا آنجا که میتوانند کیسه های گشاد خود را به انبارند . مسئله پشتون و بلوچ نیز همین قعاش اختراعات امپریالیستی است . خلقهای پشتون و بلوچ / همچون خلقهای مختلف پاکستان و افغانستان / مانند برادران و خواهران هزاره / ازبک / پنجابی / سندی / بلوچ و افغان . . . خود در بند اسارت ظلم و ستم حکومت پاکستان و افغانستان هستند . چهارراه رعاشی این خلقها / اعم از اینکه در افغانستان باشند یا در پاکستان / اتحاد و یکپارچگی و مبارزه تساپای جان با هرگونه ظلم و ستم و استثمار میباشد . و این جز از طریق پذیرفتن مارکسیسم - لنینیسم که بحق تنها امید ثلویژی نجات بخش خلقها و توده های تحت ستم است امکان پذیر نیست . انهایم که توده های خود را با هزاران نیرنگ و فریب در بند جاهلیت و - پلیدی و استثمار نگه میدارند / چگونه میتوانند یا میخواهند خلقهای دیگر را آزاد کنند ؟ د ولتهای افغانستان و پاکستان و تمام ان ارتجاعیون و مفسدینی که گوشش دارند چهره های گریه و دندانه های خون آشام خود را زیر نقاب الفاظ و اکت های و روغین و با عطلال مرقیانه و بشر و ستانه مخفی دارند / بی کم و کاست از جمله همان پیرزال جاد و گراد می خوار هستند .

پس از ایجاد پاکستان / هر ساله مسئله پشتون و بلوچ بعنوان دست - اویزی برای گرم نگه داشتن توراخته فاسد و منطقه از طرفی و منحرف کردن از همان خلقهای در بند افغانستان و پاکستان از مبارزه بر ضد حکومت جابرو ضد - خلقی کشورهای مذکور از جانب دیگر مورد استفاده قرار گرفته است . قال مقالهای مصرعانه حکومت ظاهر و د ولت سرد ارشاد محمود (د سال ۱۳۲۴) یعنی همان سال تشکیل پاکستان سرد ارشاد محمود عوض برادر رخنو خوار خود سرد ار محمد - عاظم بصدارت رسید .) و سرد ارد او د سیه دل و غیره د ولتهای افغانستان تا بد انجا رسید که بصورت یکی از اصول خدشه ناپذیر سیاست خارجی و داخلی افغانستان در راعد و بصورت دیوانه وار و حتی مضحکی بران تأکید میورزند . هر ساله مقالات و کتب تبلیغاتی متعدد و مزخرف و وچی در این رابطه انتشار می یابند .

د رسال ۳۲۹ کلا ۵ د افغانستان ۳۸ کتاب چاپ ومنتشر شد که ۱۱ عدد د ان بطور اختصاصی بمسئله فوق میپرداخت و اکثریت بقیه هم ا.ان خالی نبود. در همین و نفسای باصطلاح پشتون پروری بود که ظاهر شاه فرزند ششم خود محمد د اود را بنام "پشتون یار" ! ^{۳۳} وگذاشت به همین سبب بود که علیرغم سن بسیار کم او این طفل د راکثیر مجامع و مجالس رسمی شرکت داده میشد. میزان صداقت و پیگیری ظاهر شاه / این جلا د خلقهای افغانستان / هنگامی اشکار میشود که بیاد بیاوریم د رست زمانی که مردم باجور ذریعه طیاره های پاکستانی بمبارد مان میشدند و اقوام کوکی خیل وافریدی برای رسیدگی به " فجایع استعمار جیان پاکستان " جرگه تشکیل داده بودند و جنایات " حکومت ظالم کراچی " را مورد اعتراضی شد بد قرار میدادند / ظاهر شاه د رست در همان روز تشکیل جرگه و قتل پشتونهای باجور و سرحدی تلگرام تبریکه بمناسبت " روز پاکستان " عنوانی رئیس جمهور پاکستان بکراچی مخابره کرد (۳ حمل ۱۴۰۰ (انیس) . اینست معنی د فاع از حقوق خلقها. جانب اینکه در همین اوان در حالیکه حکومت افغانستان نسبت به ارتعاع سرحدی بی تفاوت بود / کاسگین این رویداد د ریز یونست مرتفع را مفتاح شمرده بفرض د امن زدن هرجه بیشتر به اشوب / پاکستان را تهدید می کند که : " بدلیل نزدیکی سرحد اتش (شوروی) به منطقه نمیتواند نسبت به رویداد های مزبور بی تفاوت باشد !

د در دوران مداخلت د اود یکبار دیگر و هر چه شد بد تیراقت با اصطلاح پشتون پروری " و د فاع از حقوق پشتون و بلوچ " دمیده شد. د اود جدره ای بود که بنا تا " شد و نظر موافق رویزیونیستهای روسی قدرت را بدست گرفت و در ضمن کسی بود که پس از سالها آموزش د رجلا د خانه نادری و هاشمی لیاقت خود را د سرگز سی جنبش های ازاد ی بخش توده هایبه اثبات رسانیده بود. لذا موصوف از " مسئله " پشتونستان بمثابه " يك حربه د و دم استفاده نمود که يك لبه ان متوجه حفظ منافع شوروی رویزیونیستین بود و لبه د دیگرش جنبش توده های شهری (خرده بورژوازی) را که د ران سالها (سالهای ۱۳۳۰) بسیار اوج یافته بود - منکوب میکرد. د رازایی حکومت د اود بود که پاکستان میگوید با پشتیبانی امریکا - سلیم امریکا خط د یورند جنبه رسمی و ابدی داده / پشتونستان را جز جدائی ناپذیر خاک خود قلمداد نماید و در ضمن افغانستان تحت فشارهای زیادی قرار داشت تا به اردوگاه " غرب " بپیوندد و این خود خطری بود برای شوروی.

باین لحاظ بود که داود بادست اویز قرار دادن " مسئله پشتونستان " در سال ۳۴ (۲۹ مارس ۱۹۵۵) ازادیو نطقی بر ضد پاکستان ایراد نموده و انکشور را تهدید نمود . روز بعد حدود ۱۵ هزار نفر سفارت پاکستان در کابل را چور کرده بیرق انرا لگد کوب نمودند و صحنه های مشابهی در قند هار و جلال اباد و برابر کنسولگریهای پاکستان خلق نمودند و بدینال مظاهرات مزبور قوای افغانستان نیز تجدعیز گردید و روابط دو کشور سیار تیره شد . دعوا جالبی طرفین ادامه داشت تا اینکه بالاخره در اواخر پائیز همان سال بامیانجی گری امیر مسعود ابن عبد الرحمن شاهزاده سعودی و یکنفر نماینده مصر که بکابل آمدند افغانستان عذر خواهی کرده محمد نصیم شخصاً پرچم پاکستان را بر فراز سفارت ان کشور برافراشت . چون عوامل اصلی مسئله (منحرف کردن از همان توده ها از وضع مفشوش داخلی و گرم نگه داشتن آتش اختلاف در منطقه) کماکان وجود داشت / باوصف اشتی طرفین / داود از اخلال و دخالت در رختونستان و اوضاع داخلی پاکستان خودداری نمی کرد . در ۱۰ نوامبر ۱۹۵۵ لوی جرگه را فراخواند که سیاست خرابکارانه اورا تأیید نمود . دلیل ظاهری و محکمه پسند داود برای اقدام آتش این بود که / پاکستان با گرفتن کمک از امریکا توزان قوایین پاکستان و افغانستان را بهمزده است و باید این وضع جبران گردد . براین اساس لوی جرگه فرمایشی اجازه " جبران " مزبور را به او تفویض نمود . همین بود که یکماه بعد از لوی جرگه / یعنی در ۱۰ دسامبر بولگانین و خروشچف زعمای شوروی ضمن گردش در آسیایلا قات رسمی وارد افغانستان شدند . رهبران جدید شوروی (پس از مرگ رفیق استالین) کسه خواستار تشدید اختلافات دول آسیا بودند تا تاب به آسیاب خود بپریزند / صریحاً پشتیبانی خود را از داود اعلام داشتند و کمکهای زیادی را به او وعده دادند . از جمله کمک صد ملیون دلاری که برای اولین بار در تاریخ افغانستان موفق شد چنین مبلغ کلانی از یک کشور خارجی بدست آورد . (قبل از ملاقات مذکور کل کمک کشورهای کمونیست به افغانستان حدود ۴۰۰ ملیون دلار بود !) تا این هنگام کمکهای امریکا بر شوروی فزونی قابل ملاحظه ای داشت . گرفتن وام فوق الذکرو سایر کمکهای شوروی به افغانستان و قبول اقتصاد پلان گذاری شده - و غیره که همه نشان از گرایش دولت داود بطرف شوروی داشت طبعا نمیتوانست

مطبوع طبع زعمای امریکا واقع گردد. لذا به اشکال مختلف مورد تعدید امریکا قرار گرفت و روابط بمرو سرد شده میرفت تا جائیکه ایزنهاور رئیس جمهور وقت امریکا نامه ظاهر شاه را که در مورد امور پاکستان بود بکلی بی جواب گذاشت (او آخر سال ۱۹۵۵) و ژرژ لیبافسکی وزیر امور خارجه امریکا در کتاب تاریخ خاور میانه چنین تعدید کرد: "... این بازی دود و زه و ایجاد رقابتی که در قبول کمکهای مالی و فنی شوروی صورت میگیرد از لحاظ روانشناسی عمل خطرناکی است و در مبارزه خاور ویا خترگستاخی بعضی ملل را بیشتر خواهد نمود. (۱) " و - " دولت افغانستان ان با قبول کمک شوروی و مبارزه با پاکستان در اموری که در نظر هر شخصی در و راند پیش از مسائل درجه دوم محسوب است با استقلال و حیات خویش بازی میکند. " (لازم بیاد آوری است که امریکا و پاکستان در پیمان بغداد هم پیمان بودند و میکوشیدند افغانستان را نیز به ان بکشند.) و او که در سیاست "گدائی گری" خود موفق شده بود بلا فاصله پس از خروج رهبران شوروی در - صاحبی ای مطبوعاتی بر "سیطرفی" خود تا "کید نمود و از حمله به پیمان بغداد خود داری کرد. بلکه تعدیدات عو" شواقع شد و افغانستان در ستر خوانی شد که دولت و حکومت فامیل وطن فروش نادری "بیطرفانه" ناظر چور و چپ اول ان از طرف امپریالیسم و سوسیال امپریالیسم بودند، در تمام دوران اشتغال "مسئله پشتونستان" شوروی رویز یونیمش استوارترین پشتیبان دولت های افغانی یاد رواقع پیگیرترین و مصرترین اش بیا ر مصر گسبوده است. همچنان که قبلا انگیزه شوروی امپریالیستی در دامن زدن اختلاف مزبور سمیع وجه ملسم از اندیشه والای مارکس و لنین یعنی برحق تعیین سرنوشت خلقتا توسط خود خلقتا و بدون هیچ قید و شرط نبود. بلکه رهبران خائن شوروی قصد داشتند و دارند که با تجزیه پاکستان و ایجاد پشتونستان دست نشانده خود شان از طرفی موقعیت امریکا / امپریالیست رقیب خود را / تضعیف کرده و از جانب دیگر رویای خود را منوی بر محاسره چین بحقیقت پیوند دهند. البته رویای دیرینه پطر کبیر / تزار قمار روسی را نیز نباید از نظر دور داشت و ان در سترسی به اب های اقیانوس هند است که امروز اهمیت صد چند نسبت به دوران تراریافته است. ناوگانهای نظامی و اقتصادی سوسیال امپریالیست های روسی سراسر اقیانوس های دنیا را مسی پیمایند و در شمال بحر مند از خلیج فارس تا سواحل هند پایگاه مداخلتی دارند

(جنس مرده بند عراقی در رستمی علیه خلیج) که این البته برای انساب بسیار تو عین -
 امیز است بخصوص که توجه کنیم بناد رگراچی / عباس / شامپور / آبادان / چاه
 بشار / بحرین / شیخ نشینهای خلیج / دیوگاریا . . . بطور کامل در اختیار
 امریکا یا متحدین آن میباشد . خلاصه گوئیم / حقوق و جان و مال و ناموس و همه
 چیز مردم زحمتکش ورنج دیده پشتون و بلوچ وجه معامله رقابت و کشمکش و
 زد و بند بین امپریالیستهای روسی و غربی است . و اجرا کنندگان و واسطه های
 این معامله نیز دولت های فاشیستی و ضد خلقی پاکستان و افغانستان میباشد .
 بیجهت نیست که زعمای شوروی در عمر فرصت (از جمله در سفر جوزای سال
 ۱۳۴۶ نیکولای پساد کورنی به کابل) از موقع خرابکارانه افغانستان در مسئله
 دفاع می کنند و امپریالیستهای غربی نیز با انواع و اقسام حمل مانند وعده و وعید -
 های و فشار های اقتصادی و سیاسی چه مستقیماً و چه توسط عوامل خود مانند
 شاه ایران و امرا و شیوخ عرب میگویند افغانستان را بجرگه . . . بکشند و او را
 دارند به بهای مورد قبول / خلق های پشتون و بلوچ را بفروشد . تاکنون شوروی
 بهای بیشتری پرداخته و تاکنون برنده او بوده تا اینکه چه پیش آید . . .

(۱) . . .

در ادامه عمین عداری و چشم بندی است که میدان پشتونستان / روز
 ملی پشتونستان / مجمع پشتونستانهای عمیم کابل / تراوشات بیمارگونه و محملات
 نمرگونه " ازاد مردان و ازاد زنان " ریش و پروت در پشتون و پشتون دوست
 تولد می یابند .

— — — — —

(۱) - حزب عوامی علی رهبری خان عبدالولیخان نیز به نیت ازاد کردن خلق
 پشتون / بلکه بمنظور کمایی کردن اعتبار و نفوذ و در نتیجه کسب امکانات اقتضا
 - دی برای طبقه فئودال پشتون عمل میکند . برای رسیدن باین هدف او -
 میخواهد بر رویایی از خون و کوهی از اجساد زحمتکشان پشتون تخت مرمرین
 و کاخ عاج خود را بنانند . در این رابطه / او ناگزیر است در میدان مبارزه بین
 امپریالیستهای با گزند داشتن جان و مال و ناموس و وطن پشتونها از این یا آن امپیر
 یالیست در برابر یگران کمک بگیرد . فعلاً که گفته خائنین کرملین نشین می
 چرند . البته این اولین بار نیست که رژیم باصطلاح سوسیالیستی شوروی با
 سیاهترین و سفاک ترین و کهنه ترین نظام / نظام فئودالی از د ر سازش درآمده است .

در حالیکه مردان غیور و لیبر و فرزندان راستین پشتون و بلوچ در کوهمستان
 های صعب الغبوره مناطق بد آب و هوای افغانستان / محروم از کوچکترین
 وسایل ضروری زندگی با اصطلاح "زندگی" می کنند . دولت های افغانستان
 و قبیحه ورنه یلان نه نمره پشتون دوستی و پشتون خواهی سر میدهند / در حالیکه
 مرگ و میر ناشی از عدم تغذیه صحیح و نبودن وسایل درمانی و صحنی / یکی از
 عادیترین و عامترین مسائل روزمره پشتونها و افغانهای زحمتکش است . شاعران
 و ادیبان جیره خوار پشتون در رازآنان و شرابی که میگیرند / قطعه ها و شعرهای
 غرا و طویل در مجالس فرمایشی و عوام فریب میسرایند / در حالیکه بیش از ۹۰ فیصد
 خلق پشتون و بلوچ مقیم افغانستان از کوچکترین امکانات سواد آموزی و پرورش -
 علمی محروم هستند . آنها از نگاه مرحله تاریخی در مراحل اولیه رشد جوامع
 انسانی قرار دارند و نه تنها هیچگونه کوششی برای رسانیدن آنها از این
 اوضاع اسفناک نمیشود / بلکه این مدعیان جنایت پیشه و خونخوار دفاع از حقوق
 خلقهای پشتون و بلوچ / هرگونه حرکت مرقیانه این خلقها را به وحشیانه ترین
 و فاشیستی ترین طرق منکوب می کنند . جای دارد خلقهای قهرمان و دلیبر
 پشتون و بلوچ با اتحاد رزمنده با سایر خلقهای زیرستم افغانستان / متحدان
 و مشترکان انجنان اتشی بپا کنند که نسل این جانیان پرمردعا / داود و هما /
 ظاهرشاه هما / واعوان و انصارانان باند خلقیهای ضد خلق را برای ابد از
 صحنه گیتی براندازند . انجنان اتشی که روح پلید عبدالرحمن / حبیب الله
 نادر و داود ایندانه های تسبیح وقاحت و بیشرمی را برای همیشه از ذهن و فکر
 خلقهای افغانستان بزداید . جای دارد که خلقهای افغانستان / برویرانه
 ها و خاکسترهای کاخها و قصرهای خونخواران متعده اوست در دست یکدیگر
 باسروش پرتابین آزادی / دنیای برادری و برابری / دنیای شگوفائی و استقلال
 کارواندیشه را بنانهند . ورنه باشد آن روز .

متأسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

متأسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

— های سیاسی از جانب دیگر / نیازید يك سری امکانات و شبکه های
تسهیلاتی دارد . این امکانات و تسهیلات عمدتاً عبارتند از سرکها / وسائل
مخابراتی / سروی و استخراج معادن / تعلیم و تربیه نیروهای کار / ایجاد
انگیزه های مصرفی بین خلقهای مستعمرات / ایجاد دولت بوروکراتیک
(در نهایت دولت بوروکرات — تکنوکرات) وابسته و بالاخره تبلیغ و تلقین
انجمن فرهنگ یا زمینه فرهنگی ای که دست اندازیمای امپریالیستی را توجیه
کند و یا حداقل بی تفاوتی خلقها را بر برابرچو و چپاول امپریالیسم و ایادی
داخلی آنها را در برداشته باشد .

سرمایه داری امپریالیستی هیچگاه نخواهد توانست با حفظ فتودا —
لیزم / بعنوان يك ساخت منسجم و پی خدشه به امکانات فوق دست یابد
بنابرین امپریالیسم ناگزیر از مبارزه با فتودا لیزم است . نابودی فتودا لیزم
بوسیله امپریالیسم (۱) ماهیتاً با نابودی فتودا لیزم : خط نیروی انقلابی
خلق و بورژوازی انقلابی تفاوت دارد . خلقهای انقلابی فتودا لیزم را بطور
تمام و تمام وجهه جانبه / بعنوان يك سیستم / بعنوان يك ساخت اجتماعی —
اقتصادی — فرهنگی — سیاسی / یکدم / قاطعانه و برای همیشه ریشه کن
میکنند . همچون درمقانی که درخت مریض / بیحاصل و مضر خود را با تمام
زوائدش نابود میکند تا بحال / درخت یادانه مفیدی را زرع
کند . ولی بالعکس امپریالیسم ضمن مبارزه مرحله مرحله ای با جنبه های
دست و پاگیر فتودا لیزم (دست و پاگیر برای رشد سرمایه داری وابسته) مثل
شیوه های تولیدی / بازار و اقتصاد خود کفایتی / ان جنبه های فتودا لیزم
را که بحال خود مفید یابد / بخصوصی جنبه های استثمارگرانه و فرهنگی
انرا / حفظ می کند .

در حقیقت / سرمایه داری امپریالیستی در رابطه با فتودا لیزم همچون
طبیعی است که " پدر کلان " مریض / محتضربی هوش و مردنی فامیل را بهزور
آنتی بیوتیکها و مسکنها حفظ می کند تا سایه متعین و هیئت " پدر کلان " —

(۱) — محرک باعث از امپریالیسم است / دربرگیرنده سوسیال امپریا —
لیسم نیز میشود . چون این مورد و اساساً و ماهیتاً شیوه های هگونی را در
چپاول خلقها و ...

همچنان بر سر فامیل گسترده باشد، علیرغم اینکه وجود پدرکلان موجب ازارتکلیف و خان خرابی فامیل شود. در مورد حفظ فنود الیسم (پدرکلان سرمایه داری) البته انگیزه حفظ این وابستگیهای عاطفی و فامیلی پل سود و جپاول اقتصادی میباشد.

بنابراین امپریالیزم میگوید تا ابتدا با ایجاد بازارهای پولی بتخریب تد ریحی اقتصاد خود کفایتی فنود الی پیدا از د و زمینه را برای فروش کالا های خود مهیا ننماید (۱). پس از آن به ایجاد توسعه رشته های تجارتی و رهایی (سود خواری) از قبیل شرکت های صادراتی - وارداتی / بانک ها / شرکت های بیمه / ترانسپورت های حمل و نقل زمینی و هوایی و غیره می پردازد و سپس به ایجاد صنایع واسطه ای / تعمیراتی / مونتاژ و صنایع یکمیلی صادرات می کند (۲). رشته های تجارتی - صنعتی فوق همگی ضمن تسهیل بهره برداری های امپریالیستی و مزورانه سرمایه داری جهانی و عوامل وطن فروش و بومی انحصار / استثمار و روابط فنود الی را برای مدتی نه کوتاه (مدتی که لازم است تا سرمایه داری کمپرادور بر کشور تسلط یابد) تقویت می کند. تقویت مزبور اساساً بلحاظ جلوگیری از رشد بورژوازی انقلابی و در نتیجه سلطه بورژوازی انقلابی و مستقل میباشد.

تخریب اقتصاد خود کفایتی توسط اقتصاد کالایی و در نتیجه توسعه بازار فروش داخلی / صادرات مواد زراعتی - معدنی و تولیدات صنایع دستی سنتی / مستقیماً موجب تشدید فشار فنود الی ها بر دهقانان / مزدوران / کارگران معادن / تولید کنندگان خانگی و شاگردان کارگاه ها میشود (۳). — — — — —

— فنود الیزم دارد که این به هیچ وجه نمیتواند نشانه انقلابی بودن آن باشد.

(۱) - در رشد کلاسیک سرمایه داری تخریب بازار خود کفایتی بطبع و بابهای ایجاد مونوپول و فاکتور و فابریکه ها انجام می یابد نه مانند کشورهای وابسته به تابع رشد کمپرادور و تجارت وارد کننده اموال مصرفی امپریالیستی.

(۲) - مراحل فوق یاد یوار چین از هم جدا نشد است و نمیتوان برای انحصار مرز کاملاً مشخص قائل شد. در یک مقطع زمانی میتوان همه گوشه های فوق را مشاهده نمود. ولی معضله در هر زمان یکی از آنها عمده است.

— — — — —

پسای طی پروسه فوق / امپریالیزم برای احتراز از ایجاد ورشدد يك بورژوازی ملی / شدیدا میكوشد از ایجاد صنایع پایه ای و زیربنایی لازم و ضروری برای تحكیم و حاكیكیت اقتصاد مستقل / وقائم بذات سرمایه داری پیشگیری كند ، بدینوسیله استكه پیشگیری مزبور عدم رشد و پیا سرگرمی بورژوازی ملی را پامد خود دارد ، پایه بیان دیگر / لازمه پیشگیری مزبور / سرگرمی و محدود نمودن بورژوازی ملی است .

بنابراینچه در فوق آمد / در نظریه ساده انگارانه خرید بخود سرود و غیرواقعیبنانه خواهد بود . اول تصور ساده دلانه و محافظه كارانه بورژوازی ملی و خرد ، بورژوازی كه گمان میكنند میتوانند با اتكا به " قدرت همای سرمایه داری خالچی " بهشت سرمایه داری غرب و ژاپن را برای خود بوجود آورند . مثال اینان مثال آن دختر ك شیر فروش است كه كوزه شیر پر سر در راه ده به شمع را خود فكر میكرد كه شیر خود را بقیمت بسیار خوب میفروشم / از پول آن كالای بسیار مقبول میخرم و روزمیله عنعنوی انرا پوشیده از پیش خانه " خان " كه پسر بسیار مقبول و خوش همكلی دارد تیر میشوم . او از كلگمین مرامی بیند و من برای اینكه در نظرای معتز جلوه كنم / " اینطور " چرخ میخورم !! چرخیدن همان وجهی شدن كوزه عمان و كوب پند و گرسنگی خوردن فامیل عمان !!

بورژوازی ملی و خرد ، بورژوازی افغانستآن باید بدانند و از كشورهای دیگر نظیر ایران / مصر / سوریه / كورهای جنوبی / هونگ كونگ / . . . درص بگیرند كه آنها هیچگاه نمیتوانند ژاپن یا امریكا یا كشورهای اروپائی شوند . آنها هیچگاه نخواهند توانست با اتكا به امپریالیزم / سرمایه داری - مستقل ایجاد نمایند / هیچگاه . . .

نظریه ذ عنكرانه وواهی دیگر اینستكه كشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودال هیچگاه و از هیچ راهی نخواهند توانست به سرمایه داری برسند . پیروان نظریه فوق تصور میكنند كه امپریالیزم هیچگونه تضادی با فئودالیزم ندارد . یا اینکه امپریالیزم میتواند / یا حتی بهتر میتواند در يك جامعه فئودالی به حداكثر منافع استثمارگران خود برسد . نتیجه منطقی و غیرقابل گریز تئوری فوق اینستكه باورد داشته باشیم كه سرمایه داری و فئودالیزم هیچ

تضاد اساسی با هم ندارند و میتوان در طبق نظام فتودالی / بهره برداری - بشیوه سرمایه داری نمود . امروزه همه گان / هر که حتی اندکی با دسایل اقتصادی - اجتماعی آشنا باشد بطلان منطق فوق را باور دارد . همانطور که در فوق مختصراً اشاره شد / امپریالیسم (که بالاترین مرحله سرمایه داری است) برای ایجاد امکانات بهره برداری و استثماریه حد اکثر ناگزیز است فتودالیسم را از میان بردارد . این نوع از بین بردن یا نابودی / در - حقیقت شکل مسالمت آمیز گذار فتودالیسم به سرمایه داری میباشد . چیزی که بنا بر محتوی ضد انقلابی و ارتجاعی آن / غایتی ارتجاعی و ضد خلقی دارد .

یعنی سرمایه داری وابسته . این است تفاوت اساسی و بسیار مهم عبور مسالمت آمیز فتودالیسم به سرمایه داری با شکل انقلابی آن / انچنانکه غرب و ژاپن پیغمورند . این شکل عبور / یعنی تحکیم سرمایه داری پس از یک انقلاب / دیگر نمیتواند جایی در سیر تکاملی جوامع معاصر داشته باشد .

سالمهاست که شیوه رسیدن به سرمایه داری / سرمایه داری مستقل و ملی / متسرور و غیر عملی شده است . امروز فقط در راه وجود دارد . یا تبدیل شدن به زائده ، سرمایه داری جهانی (اعم از اینکه سرمایه داری غریبی بر اساس مالکیت خصوصی باشد یا سرمایه داری دولتی و بوروکراتیک سوسیال امپریالیستی) که معنای دیگرش وطن فروشی و خیانت به خلقهای وطن است . با ایجاد جبهه متحد از کلیه نیروهای انقلابی خلق با هر ایدئولوژی - ای که هستند و دست بازیدن بیک انقلاب توده ای که هست و بود امپریالیسم و نوکران داخلیش را بسوزاند و نابود کردن کامل عیار و همه جانبه امپریالیسم و گذار بسوی سوسیالیسم که سرنوشت محتوم کلیه کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فتودال است . این راه / راه انقلاب بیون واقعی است . راه کمونیستهاست . شوروی امپریالیستی و نوکران رنگارنگش پیوندگان راه اول هستند . آنها را بشناسیم و قاطعانه با آنها مبارزه کنیم ! پیروز باد راه دوم / راه - انقلاب / راه خلقها / راه سوسیالیسم !

برای حسن ختام بحث فوق / جمع بندی رفیق مائوتسه دون را از خصوصیات جوامع نیمه مستعمره - نیمه فتودال در زیر میآوریم . خصوصیات مزبور ویژگیهای عام و کلی جوامع مذکور میباشد نه شرایط مشخص آنها .

۱- اساس اقتصاد طبیعی خود کفایتی دران فتودالر ویران شده است/ ولی اساس نظام استثمار فتودالی / استثمارد حقانان بوسیله مالکان ارضی / نه تنهادست نخورده / باقی است / بلکه با پیوند با استثماریکه توسط سرمایه کپراد و روربائی صورت میگیرد / بطور روشنی در زندگی اقتصادی ... تسلط دارد .

۲- سرمایه داری ملی چین تا حدودی تکامل یافته و نقش نسبتاً بزرگی در زندگی سیاسی و فرهنگی ایفا کرده است . ولی سرمایه داری مذکور به شکل اساسی اجتماعی - اقتصادی ... مبدل نشده و هنوز بسیار ضعیف است و قسمت اعظم ان کم و بیش با امپریالیسم خارجی و فتودالیسم داخلی کشور مربوط است .

۳- حکومت استبدادی امپراطورها و اشراف و ازگون شده است ولی ابتدا تسلطه ملیتاریستی و بوروکراتیک طبقه مالکان ارضی و سپس دیکتاتوری بلوک (دیده شود) طبقه مالکان ارضی و بورژوازی بزرگ جایگزینان - گردیده .

۴- امپریالیسم نه فقط شرایطهای حیاتی / مالی و اقتصادی ... بلکه قدرتهای سیاسی و نظامی کشوران نیز زیر کنترل قرار داده است .

۵- از آنجا که چین زیر سلطه کامل یا جزئی بسیاری از دول امپریا - لیستی قرار داشته و از آنجا که چین مدتهاست در واقع تجزیه شده است و بالاخره بعزت بزرگی سرزمینان (در مورد افغانستان کوهستانی بودن) از نظر تکامل اقتصادی - سیاسی - و فرهنگی وضع فوق العاده ناموزونی دران - مشاعسه میشود .

۶- توده های وسیع خلق چین و قبل از همه دهقانان در اثر یوغ و گانه امپریالیسم و فتودالیسم و بوسیله و در اثر حمله وسیع امپریالیسم ژاپن / روز بروز فقیرتر میشوند و حتی بسیاری از آنان خانه خراب میگردند . انشاد رگرتگی و سرمایه سر میبرند و از هرگونه حقوق سیاسی محرومند . بندر ممکن است در جای دیگری از جهان به يك چنین فقر و عدم آزادی که خلق چین (بخوانید افغانستان) بدان دچار است برخورد (۱) *

در زیر میکوشیم روند اقتصادی تبدیل افغانستان به کشوری نیمه-
مستعمره - نیمه فئودال را در رشته های سرمایه ای - ربائی - تجارتی -
واسطه ای نشان دهیم .

الف - سرمایه های ربائی و تجارتی :

یکی از مهمترین و در عین حال اسانترین و ملموسترین سود آورترین راه های
الاندوزی و پولدار شدن / ربا خواری و یا سود خواری است . اساس
ربا خواری بر موقعیت شناسی و بی رحمی سود خوار عتکی است . یعنی شخصی
سود خوار با هستی درک کند که مشتریان او تا چه حد محتاج و در مضیق
هستند و بر مای نیاز فوری آنها پول / بایشان قرض داده و بسته بغور است و
مهرصیت احتیاج آنها / سود هنگفتی بران بیند . افراد و اشخاص نیازمند نیز
بسیار فسرانند / عده ای مریض رویموت دارند که جان او در گرسول دوا و -
دآتسراست / بسیاری از دهقانان نیز بر اثر خشکسالی یا سیل یا زلزله و
سایر بلایه خدایی و یا ظلم و جور بیش از حد با داران خود و یا احجافات
متعدد حکومت مرکزی و عمال محلی آنها و غیوه و غیره محصول خود را از دست
داده اند و یا مجبورند برای بر آوردن هوسها و مطالب با داران مرکزی و
ملی / محصول خود را / یعنی قوت و لایموت و هست و نیست خود را بهمن بها
بفروشند و برای تهیه حداقل نیازهای خود صرف انقدر که نمیرند و اصل
را بهمال آینده پیوند دهند دست نیازسوی سود خواران / که معمولاً در این
مواقع حسی و حاضر هستند / دراز کنند . بسیاری دیگر نیز بدلیل مختلف اعم
از مفلسر شدن / دادن رشوت برای رفع گرفتاریهایی که اغلب مصنوعاً برای
انها تولید شده و غیوه و غیوه نیاز بیول دارند . در چنین شرایطی که برای
سود خواران همچون بنشست برین است / ربا خواری بصورت حرفه مهم
صرفه ای در میآید .

ربا خواری از اعصار پیشین وجود داشته و حتی در دوران برده داری -
بودند بازرگانانی که از طریق زد و بند با حکومتات برد همداری و دادن
حق و حساب به آنها / دستشان در چورو و چپاول خلقهای زحمتکش و تصی دست
باز گذاشته شده بود و از همین درک مآلها اندوختند و برده ها خریدند
و قصرها آباد کردند . ولی هیچگاه ربا خواری هم چون دوران سرمایه داری

بصورت يك سيستم كالا، منجم و عالى و با كاربرد ناي وسيع بسويه جنائى تبارز نيافته بود .

امروز بانكدارى / كه نوع علمى و تكامل يافته ربا خوارى دوران برده - دارى و فئودالى است / بصورت يكي از متمدن ترين رشته ها و بقولى يكي از رسته ناي صنعتى سرمايه دارى تبديل شده است . بطوريكه غول ناي بى شاخ و دم سرمايه دارى عالى و ربائى ميتوانند با اشاره چشمى حكومت متمسك دى را ساقط كرده و نوكران زرخريد خود را عوض انعاما عقردارند . (۱) انعاما كه در اثر سالها غارت و چپاول و مكيدن قطره قطره خون خلقهاى جهان و از درك ربييه روسيه پيرزنان / كارگران زحمتكش / مردم محتاج در حال مرگ همچنين قدرتى رسيده اند ميتوانند جمعيت اصلى حركت بسيارى كشورهاي جهان را تضمين كنند . بسيارند نمونه اى اينگونه كشورها و اينها اكثرا كشورهايى هستند كه برانعاما خرد و بورژوازي با بورژوازي خوش باور و ساده لوح حكومت ميروند . اينان عوض اتكا بر نیروهای خلقهای انقلابى خود / چشم اميده با اصطلاح ابر قدرت نهاد دوخته و به بازيمای ديپلماتيك و شمع بده - بازيمای سياسى ميرداختند و ميردا زنند .

سرمايه دارى عالى و ربائى پس از جنگ جهانى اول و بخصوص پس از جنگ جهانى دوم سرطان واررشد نمود و شاخ و بنجه خود را در سراسر گيتى پهن كرد . در كشورمانيز اين پروسه بدوا " از دوران نادرشاه آغاز يافت كه بهرود تشديد شده ميروند .

در ۱۳۰۹ دلو ۱۳۰۹ شركت سهامى انحصار صادرات و واردات با ۵ ميليون سرمايه (۵/۵۰ متعلق به دولت) تشكيل گرديد . در جمله وظيفات اين شركت غرب سكه و اعوربانكى نيز شامل بود . شركت مزبور در ۲۸ سنبله ۱۳۱۱

(۱) - يهوديان از ازنه قديم بى رحمت ترين وعده ترين ربا خواران بودند (در يهوديت ربا خواري جايز است) / امروز نيز ايشان نبض بزرگترين بانكداران را اختيار دارند و فاسق ترين شيوه ها را بكار ميبرند . پشتيبانان اصلى اسرائيل همين بانكداران يهودى هستند كه در سراسر دنيا پراگنده اند . در افغانستان تاجندى پيش سراى شاهزاده مركز عمليات بانكى سنتى و در دست يهوديان بود .

تجدید تشکیلات یافته و در سرمایه آن ۷۰ فیصد افزودی بعمل آمد (از ۵ میلیون به ۳۵ میلیون رسید). که سی فیصد آن از حکومت بود و با سهم شرکت سهامی افغان سهمی گشت. افزایش سرمایه خصوصی از ۱۰ / به ۳۰ / - بهمانگر نفوذ روز افزون سرمایه داری خصوصی است. طبعا سرمایه خصوصی مزبور متعلق به خاندان شاهي و کمراد و رها بود که بسبب داشتن ارتباطات دولتی و خارجی موفق شده بودند از راه های غیر مشروع سرمایه هنگفتی بهم زتنند.

شرکت سهامی افغان تنها با موریانگی و ربای اکتفا نکرده / بپیمان آزادی - های بی حد و حصری که در استثمار و مکیدن اندک خون باقی مانده در - رگ های خشکیده / خلق های افغانستان داشت / کوشش می نمود در هر زمینه سوداوری که درک داشت دخالت نماید. بطوریکه بزودی انحصار توريد پطرویل / قند و شکر / موتر و پرزه جات آن / امور ترانسپورتی و صد و رسی فیصد پوست قره قل را بدست آورد. اضافه بر آن در سایر زمینه های تجارتی از قبیل پنبه / سنگ های قیمتی / تریاک و غیره نیز فعالیت میکرد و بدلیل قدرت مالی و امکانات دولتی (۱) بسیاری داشت در این زمینه هانیز فعال مایشاء بود.

شرکت اسهام افغان در ۱۳۱۲ رسماً بعنوان بانک ملی خوانده - شد (۲). بانک ملی با شرکت اسهام سابق که از امکانات مالی و تخنیکی

(۱) - همانطور که گفته آمد شرکت اسهامی که بعداً بانک ملی خوانده شد با شرکت دولت تشکیل گردید ولی قسمت اعظم سرمایه آن متعلق به سرمایه داران کمراد و روفتودالشا بود. به سبب عدم اطلاعات کافی نمیتوان ترکیب سرمایه را دقیقاً مشخص نمود. ولی بدیهی است که همان مقدار سرمایه دولتی نیز اساساً در جهت خواست و میل سرمایه داری کمراد و روفتودالشا و با داران امپریالیست آنها خدمت می نمود و در واقع سرمایه مزبور - و نه هیچگونه احساس مسئولیت و بطور رایگان / از کیسه خلق های افغانستان در - اختیار دشمنان افغانستان گذاشته میشد.

(۲) - بانک ملی در اول سرطان ۱۳۱۲ تشکیل شد ولی اساساً از سال ۱۳۱۳ کاران اغاز گردید.

بلندی (۱) برخوردار بود بصورت یک قطب مالی نقش تعیین کننده در اقتصاد افغانستان داشت. این بانک میتواند بنا به درخواست سهامداران خود و از طریق اعمال نفوذ و ایجاد قید و بند های بردست و پای تجار و بورژوازی - ملی / جهت رشد اقتصادی کشور را تعیین نماید. واضح است که خواهست سهامداران منبهره که متشکل از نفوذالاعمال / سرمایه داران کپرادور / بوروکرات - های کپرادور بود / نمیتوانست انگیزه ای برای ایجاد زیربنای لازم برای ساختمان صنایع اساسی و بنیادی و صنعتی نمودن کشاورزی باشد.

این ارزو / یعنی ایجاد صنایع و زراعت (اقتصاد) مستقل و متکی بخود خواست و ارزوی خلقها و زحمتکشان افغانستان است. عوامل و سنگان زنجیری امپریالیسم مختلف از جمله رهبری اقتصاد کشور را با مورریایی و صرفاً تجاری گوشش میکنند ساخت اجتماعی - اقتصادی کشور را دران حدی که برای بهره برداری خود و با داران خود لازم میدانند - نگاه دارند. و از رشد انقلابی و با اصطلاح "خارج از کنترل" جلوگیری کنند. بر همین اساس است که دولت های ضد خلق و مدافعان نژادری و باندها و ترکی تا این حد با اینگونه سرمایه گذاریها / سرمایه ات اسارت بار / با اعتدالاج دولتی ارج میگذارند و برای آنها اهمیت قائلند.

نموده اند: "بعضی فوق العاده بانک ملی اینکه بانک مزبور در سال ۱۳۱۴ از طریق اعمال نفوذ برشش شرکت تجارتی (صاغر / برادران / دیانت / ... / قناعت و کوشش با مجموعه ۱۴ ملیون افغانی سرمایه) و شرکت صادرات پنبه و شمش و قند گل (شرکت اتحادیه سمت شمال این شرکت از اتحاد چند شرکت تشکیل شده بود و مجموعه ۵۰ ملیون افغانی سرمایه داشت) / توانست ۹۳٪ صادرات قند گل را بخود اختصاص دهد.

ملاحظه میگردد سرمایه بانک ملی که اساساً از غلیات خود خواری و بانگی (واسطه ای / اسمعاری ...) رشد یافته بود / چگونه با استفاده از قدرت و تسلط شروع خود سایر زمینه های اقتصاد را زیر سیطره خود میآورد تا مجدداً برای دست انداز و چپاول و بعد از قویتر و خریس تر گردد.

(۱) - در سال ۱۳۱۴ مجموعاً ۴۲ شرکت تجارتی وجود داشت که کوچکترین آن شرکت برادران در رشته جرم و هویت دوزی با ۲۰۰۰ / ۰۰ - افغانی و

یکی دیگر از طرق گستردن اتوریته دولتی و عوامل امبریالیسم براقتصاد کشور در قید کشیدن و در نتیجه وابسته کردن بورژوازی (زد و دن و بیژگیهای ملی و استقلال طلبانه از بورژوازی) افغانستان شراکت بانک ملی بود در شرکت های مستقل تجاری / بطوریکه در سال ۱۳۱۴ بانک مزبور در هفتاد و هشت شرکتکننده تجاری وقت اشتراک نمود از جمله ۳۳ لک از ۱ میلیون سرمایه شرکت اتحادیه هرات و ۶ لک از ۱ / ۵ میلیون سرمایه شرکت عمارات تریاک هرات و ۳۶ لک از ۱۵ میلیون سرمایه شرکت اتحادیه شمال و ۱۱ لک و ۲۵ هزار از ۱۵ میلیون سرمایه شرکت وطن در قند عمارات شریک شد (۱) و مبلغ ۲۵ میلیون افغانی بعنوان کردیت به سایر شرکتها پرداخت نمود (۲) بدین ترتیب علاوه بر این میشود که دولت (طبعاً دولت منظور طبقه حاکمه و در اینجا بمعنای خاندان شاهی / جواسیس بیگانه و فئودالیهای سرمایه دار شده و وابسته میباشد) با شرکت مستقیم خود در امور تجاری

بزرگترین بانک ملی افغانستان بود.

(۱) - ظاهراً سرمایه بانک ملی نسبت به کل سرمایه شرکتهای نام برده کم است. ولی معذراً این کمبود بشیخ وجه موجب این نمیشود که از نفوذ فوق العاده بانک بر شرکتهای مزبور کاسته شود. چون سرمایه این شرکتها از سرمایه داران و تجار متعدد تشکیل میشود که اغلب نمیتوانستند با هم وحدت و رازقت داشته باشند. در اینگونه موارد معمولاً بزرگترین سرمایه دار از جمله شرکا / نهی امورات شرکت را در قدرت خود میگیرد. و چون بانک ملی در این شرکتها کلا نترس و معتبرترین سرمایه دار بود (قبلاً گفتیم بزرگترین سرمایه دار کشور بطور غیر قابل قیاسی / بانک ملی بود) امور را در دست خود داشت. همین طور است شرکتهای سهامی که با شراکت امپریا لیستهای این کشور میشود و ظاهراً سرمایه امبریالیستی نسبت به سرمایه ملی با دولتی کمتر است. رایج ترین اینگونه سرمایه گذاریها / شراکت ۵۱ - ۴۹ فیصد است.

(۲) - کردیت مزبور را هم بایستی در جمله شراکت محسوب داشت. چون با انچهان قید و شرطهای اسارت باری همراه است که عملاً همان خواست بورژوازی که را در شراکت در سرمایه ها برآورده میسازد اضافه سود حاصل از آن.

وسرمایه داری و با اختصار دادن مستمترین منابع مالی و تجارتی بخود نبخش
اقتصاد کشور را درست میگرد و بورژوازی از عماران اغاز رشد خود مواجه با
اشکالات متعدد و دگرگیرند های اسارت اور گوناگون میکند .

بحث بر سر این نیست که آیا اقتصاد رعبری شده یا اقتصاد دولتی
صحیح است یا نه . (از نگاه منافع زحمتکشان و ملی) بخودی خود و به طور
مجرد نمیتوان جوابی به پرسش فوق داد . باید پرسید کنترل کدام دولت ؟
دولت کارگران و ملی / دولتی که از عناصر و طبقات انقلابی خلق تشکیل شده
است یا دولتی وابسته به امپریالیسم و حافظ منافع طبقات ارتجاعی
داخلی ؟

کنترل دولت انقلابی کارگران / دولتی که حافظ منافع زحمتکشان و -
استثمار شوندگان است نه تنها صحیح است / حتی لازم و ضروری نیز میباشد .
این امر بدین لحاظ است که از دست اندازی سرمایه های خارجی و عناصر
وابسته به امپریالیسم و ارتجاع داخلی و همچنین قدرتهای عالی داخلی
(اعم از ارضی یا پولی) در امور اقتصاد کشور جلوگیری شود و اقتصاد بصورت -
اقتصاد خلقی و توده ای تجلی یابد تا در نتیجه آن / پایه های اقتصاد
و استقلال کشور تحکیم گردد . اینگونه دول (دول کارگری) عوض مصروف
داشتن ورا عبور شدن سرمایه کشور بسوی امور مصرفی و تجاری (به
صورت صادرات و واردات کالاهای مصرفی و اغلب غیر ضروری) انچنان که
بباید علی میگردد / کوشش دارند سرمایه و بورژوازی (ان بخش مستقل و ملی
بورژوازی را که در کشور های نیمه مستعمره - نیمه فئودال تا مدت ها بعد از
حاکمیت دولت کارگری بزندگی خود ادامه میدهند .) کشور را بسوی ایجاد
فابریکات و تولیدات صنعتی در رشته های زراعتی - صنعتی مستقل و ملی و
عمومی سوق دهند و با مصروف داشتن اکثریت نیرو و توان کشور / اعمال زنیروهای
مالی و مادی و صنعتی در راه ایجاد زیربنای ضروری اقتصاد سوسیالیستی /
بورژوازی را هر چه بیشتر تحلیل برده بر عکس پرولتاریا . ا هم از نگاه کمیت و
عم از نگاه کیفیت ارتقاء میدهند . پروسه فوق بخش عمده پروسه دموکراسی -
تیک نوین را در بر میگیرد .

ولی دول ارتجاعی و ضد خلقی افغانستان نمیخواستند و نمیخواهند

بشیوه فوق عمل کنند. چون آنها حامل و حافظ منافع ارتجاع داخلی و امپریالیسم خارجی بودند. هستند. امپریالیسم بورژوازی مستقل و ملی را دشمن و سدر راه کسب حداکثر منافع خود میدانند. از طرف دیگر و میخواستند در مدتی هرچه کوتاهتر بیشترین سود را بدست آورند. بنابراین باسوق دادن سرمایه های بورژوازی به راه های تجارتی و واسطه ای / اول اینکه بوسیله آنها کالاها و مواد مصرفی و تجملی و بی ارزش خود را به تنهایی گزاف میفروشد و مواد خام لازم برای فابریکات و مؤسسات خود را به قیمت بسیار ارزان بدست میآورد و از جانب دیگر / از شکل گیری یک اقتصاد قدرتمند و متکی بخود کسبه و امن پیروزی و سمات و استقلال خلق آنهاست جلوگیری که حاصل آن ثروت مند شدن و رشد سرطان و ارتق و رفو قانی بورژوازی / یعنی ایجاد قشر بورژوازی کمپراد ورمی باشد. راه مزبور دقیقاً راهی بود که دولت نادر و فرزند آن خلف او پیش گرفتند. در راه این قشر وابسته و خود فروخته خانواده دربار بود و عمت.

برای اینکه قطره ای از دریای سود بی کران این طبقه طفیلی و مزد و بربر ما معلوم شود مفاد خالص (۱) بانک ملی طی سالهای ۱۳۱۴ - ۱۳۱۷ در زیر میآوریم.

سال	مبلغ (به افغانی)	ملاحظات
۱۳۱۴	۸,۱۷۱,۵۳۳/۱۱	اکثر سود مزبور از درک انحصارات بیج فی المثل در سال ۱۳۱۴ از انحصارها
۱۳۱۶	۲۴,۴۲۷,۱۱۸/۶۳	و مقرر ۱۶۸۱۲۹۰/۰۰ - افغانی
۱۳۱۷	۱۴,۳۶۳,۸۳۳/۵۱	و انحصارات شکر مبلغ ۱۸۶۱۴۴/۹۱ افغانی سود خالص داشته است.

برای نشان دادن تأثیر تعیین کننده بانک ملی یا بورژوازی کمپراد و بر اقتصاد

(۱) - مفاد مزبور شامل امور بانکی - تجارتی بانک ملی است ولی در برگیرنده مفاد اتحادیه شمال نمیباشد. اتحادیه مزبور که بخشی از سرمایه بانک ملی -

کثیر عمین پس کد بدانیم این بانک در سال ۱۳۱۹ خد و ۶۵ مو مسه تجارتی را کاملاً با قسطاً در اختیار خود داشت .

دولت نه تنها از طریق مالی شرکتهای تجارتی راتحت انقیاد خود میآورد / بلکه از طریق بهر و گراسی نیز آنها را مجبور به تبعیت از لایهای خود می نمود . بطوریکه رو . ساو گردانندگان اکثر شرکتهای و موسسات از طرف دولت انتخاب و منصوب میشدند .

دست اندازها و خالیهای بانک ملی محدود به رشته ربایی و تجارت نمیشد . همانطور که گفتیم نه تنها عامل کسب حداکثر سود انگیزه حکومت و با داران امپریالیست آنها بود / بلکه جلوگیری از تشکیل و گرفتن يك صنعت ملی و بالنده از عده های استراتژیک و مهم آنها محسوب میشد . بنابراین روند کنترل بهر و زوازی ملی و اقتصاد کشور / کلیه ساحه های اقتصادی افغانستان را - در بر میگرفت (۱) .

از جمله اینکه در ۲۴ ثور ۱۳۱۵ دولت افغانستان با " سوافغان ترك " - شوروی قراردادی را امضاء نمود مبنی بر اینکه کلیه صادرات و واردات با شوروی (کلیه تجارت با شوروی) در انحصار بانک ملی قرار گیرد . صادرات و واردات در آن سال برابر ۵۰۰ / ۳۸۰ ۳۵۴ ۱۰ - دالر میشد .

سرمایه بانک ملی (شامل بخش تجارتی آن) از ۳۵۰ میلیون افغانی در سال ۱۳۱۱ (در آن موقع شرکت اسهام افغان نام داشت .) به ۶۰ میلیون در سال - ۱۳۱۶ (۵ سال بعد !!) رسید که با ۳۰۰ میلیون افغانی از آن جمله بنای

(از صفحه گذشته) - را احتوا میکرد / تنها در سال ۱۳۱۴ به میزان ۶۵ / سرمایه خود سود خالص داشته است . ما " خذ ارقام سالنامه های کابل .

(۱) - برای درك بهترا اهمیت کنترل دولت در امور اقتصادی و زندگی بهر و زوازی ملی / لازم بتذکراستکه کل سرمایه افغانستان در ۱۳۱۹ مبلغ ۲۱۰ کسرو افغانی بوده و کلیه ما " مورین / کارگران / موترانان / باغبانان / تجار و عله فنی در صنایع دستی / صنعتی و تجاری افغانستان بالغ بر ۱۲۰۰۰ - نفر بوده - است . همانطور که در متن آمد قسمت تعیین کننده سرمایه و نفقات مزبور در کنترل مالی و بهر و کراتیک دولت (طبقه فئودال و کمپرادور) بودند . ما " خذ سالنامه های کابل .

در خالت در امور صنعتی را نیز گذاشت. در بخش صنایع و معادن به تفصیل به اینگونه در خالت های ارتجایی نیز خواهم پرداخت .

جنگ جهانی دوم و تأثیرات سالهای قبل و بعد از آن به صورت بحران اقتصادی در افغانستان تبارز نمود . همین بود که در سال ۱۳۱۷ (نظریه مشکلات اقتصادی که از آن درك رونما شده بود / یعنی از بین رفتن قسمت اعظم بازار صادرات و بروز مشکلات در حمل و نقل کالا و تفریقات مداوم قیمت ارزهای خارجی و تنزل پول افغانی نسبت به ارزهای خارجی و غیره که منجر به نقصان مفاد شرکت های تجاری (که در انحصار دولت بودند) شد بود . دولت را واداشت تا سیاست انحصارگرانه خود تا حدودی چشم پوشیده از تجمع امور در دست بانک ملی بگذارد . لازم به تذکر است که بانک ملی به تنهایی در کلیه شقوق اقتصادی از قبیل صادرات و واردات / امور بانکی و بانکی / امور صنعتی و ترانسپورتی فعالیت عمیقی داشت و در بسیاری موارد به طور انحصاری عمل می نمود .

بحران اقتصادی فوق از طرفی و تعالی دولت / به مثابه نماینده طبقات فئودال و بورژوازی کبراد و و امیرالیم / به منافی تر کردن و نتیجه بخش تر کردن ساخت مؤسسات دولتی و کارکرد های انحصار ریمه برداری و حفظ منافع با داران خود از طرف دیگر / موجب شد که تفریقات در دستگاه های دولتی و شیوه بهره گیری های اقتصادی آنها رونما گردد . همین بود که در سال ۱۳۱۷ انحصار توریید شکر / و ترمیرزه جات آن از بانک ملی جدا و شرکت های جداگانه محول گردید و همچنین انحصار میوه شرکت پشتون لغو گردید و انحصار صادرات پوست قره گل به سرمایه ۲۰ میلیون افغانی که به بانک ملی متعلق بود که پنجاه شرکت جدید التاسیس زاده شد .

در اواخر سال ۱۳۱۷ و اوایل سال ۱۳۱۸ بانک جدیدی بنام افغانستان بانک با سرمایه ۲۰ میلیون افغانی (۱) تشکیل شد . وظایف

(۱) - در بحران اقتصادی ای که فوقاً بدان اشاره شد / دولت برای تأمین امور مالی خود از طرفی و جلوگیری از ضرر و زیان فئودال ها / بهر و کرات دعا و کبراد و - ها از طرف دیگر / ناگزیر شد بسیاری از انحصارات و فابریکات خود را بفروشد . سرمایه افغانستان بانک قسماً از سرمایه بانک ملی و قسماً از درك فروش

بانکی از قبیل نشر بانکوت ها / خرید و فروش طلا / اجرای کلیه معاملات
خزانه داری و بانکی مؤسسات دولتی و بلدییه ها / نشر اوراق بهادار
تعیین نرخ تبادل پول افغانی و . . . به د افغانستان بانک داده شد .
خلاصه اینکه نبش امور مالی و بانکی بدست د افغانستان بانک افتاد .
قبلاً گفتیم که در اثر بحران ناشی از جنگ جغانی و تقلیل زیاد قیبه
اجناس صادراتی دولت ناگزیر شد مؤسسات و فابریکات خود را بفروشد و
برای بهتر شدن شیوه های تجارتی و مالی خود / د افغانستان بانک
کرد تا صرفاً با امور بانکی و مالی بپردازد . ولی مع هذا / از آنجا که
بستن بورژوازی ملی یکی از برنامه های استراتژیک دولت بود /
بانک بلا فاصله با مساعد شدن شرایط جغانی و رفع نسبی بحران اقتصادی
/ مجدداً و برانپ و سریعتر از بانک ملی بنمای دخالت و با اصطلاح -
" شراکت " در مؤسسات خصوصی را گذاشت . این شراکت عمدتاً در
بخش صنایع بود که تازه رشد خود را بعنوان یک رشته مستقل سرمایه
داری آغاز کرده بود . نتیجه شراکت های مزبوره تعا و وابسته کردن
و محدود نمودن بورژوازی مستقل بود / بلکه متضمن سود های هنگفتی برای
طبقه حاکمه بخصوص قایل شاهی / نیز بود . جدول زیر همین بخش ناچیزی
از پول مزبور میباشد .

مقادیر خالص د افغانستان بانک (۱)

سال	مبلغ به افغانی
۱۳۲۱	۷,۸۱۸,۷۸۴
۱۳۲۳	۱۱,۸۲۲,۲۲۶
۱۳۲۴	۱۱,۴۱۵,۷۳۲,۷۸

— فابریکات و مؤسسات تجارتی تا " مین شد " .

(۱) - کلیه امارات و سالنامه های کابل اخذ شده است . بدیهی است که
ارقام مزبور حداقل ارقام هستند و شامل دزدیها و حیف و میلها .

لازم به تذکر است که اولاً سالهای مزبور مصارف با وج بحران اقتصاد بود (سال - های جنگ دوم) و دوم اینکه سود خالص بانک را باید با بنیه اقتصادی امروز افغانستان در نظر آورد نه قدرت اقتصادی امروزان.

بنابر این افغانستان بانک نیز همچون سلف خود بانک ملی پسر از مدتی از طریق دادن کسب و قرضه به مؤسسات تجارتی و صنعتی در این گونه مؤسسات شریک شد و بدین وسیله از رشد مستقل و رقابت آزادانه آنها که از نیازهای اولیه و حیاتی بورژوازی برای رشد و تعالی میباشد. جلوگیری میکرد. گذشته از این / شراکت بانک و مؤسسات تجارتی و صنعتی همچنانکه در گذشته یاد آور شدیم / موجب نفوذ بوروکراتیسم در امور شرکتها و فابریکات میگردد و عمین امر یکی از عواملی بود که از کارایی عمر گونه پهلانی برای تدویم کار و نو سازی ماشین آلات فابریکات جلوگیری می نمود. به همین لحاظ بود که ماشین آلات فابریکات پس از مدتی بکلی مستعمل شده و از آنجائی که کدام ذخیره یا ضعیفی برای خریداری ماشین آلات جدید در نظر گرفته نشده بود / پس از مدتی فابریکات مزبور از کار باز میماند. مانند فابریکة قند بفلان / فابریکات نساجی و غیره (اصولاً صنایع افغان - نستان صنایع کهنه و پیر هستند. هم از نگاه سطح تکنیک و کارایی آنها و هم از نگاه عمر ماشین آلات آنها).

بدین ترتیب پس از دوران کوتاه بحران جهانی و سردرگمی دولت که موجب فروش انحصارات و فابریکات کهنه شده ان گردید / مجدداً سیاست انحصارگرانه خود را دنبال نمود. سیاست مزبور در سال ۱۳۳۳ با تأسیس ریاست انحصارات دولت و اج واج تازه ای یافت. تا این زمان انحصارات اغلب با شرکت دولت و سرمایه داران خصوصی انجام میگرفت ولی از این پس دولت را "سا" و مستقیماً "انحصار توارید پطرویل / شکر / دخانیات" روده / موتور و فروش نصولات من را بعهده گرفت. رشته های فوق از هر در آمدترین شقوق تجارت محسوب میشد که علاوه بر دست بوروکراسی قرار گرفت که بدلیل عدم کارایی و تفوق انگیزه سود جوئیهای شخصی در بوروکراسی و حیث وسیل سرمایه های ملی / ضربه دیگری بود که به انباشت سرمایه و استفاده از سرمایه های ملی در جهت ارتقا و رشد کشور و نه پتان ضربه دیگری بود بشکل - گیری بورژوازی ملی افغانستان.

در انحصارهای دولت - خصوصی معمولاً کلیه یا محتملترین هزینه ها به

دولت تعلق میگیرد ولی مفاد آن بین سرمایه داران وابسته و بوروکراتها تقسیم میشود. همچنین / چنین شرکتها پس از تسهیلات مختلف مانند معافیت گمرکی فروش انحصاری که بالاترین قیمت کالاها و در نتیجه بیشترین سود ممکن را در بردارد / سفارشها و خریدهای دولتی و غیره برخوردار میشوند.

انحصار در شرایط رشد اولیه و محدود بورژوازی جز "تا" نرسد کننده و سرکوب کننده برای بورژوازی ملودارد. دولت با شرکت چند سرمایه دار - کمپرادور که اغلب وابسته به دیپلومات حاکم بودند با پشتوانه مالی و "قانونی" / شرکت های خرید و رانت سیطره خود میگرفت و همین امر موجب جلوگیری از رشد همه جانبه بورژوازی / خصوصاً بورژوازی صنعتی میشد. بدین ترتیب که انباشت سرمایه نه در دست تولید کنندگان صنعتی که از تولید خرد و مونوفاکتور شروع میکنند / بلکه در دست سرمایه داران بزرگ کمپرادور و سرمایه گذاری در سود اورتین و زود حاصلترین رشته ها انجام میشود. این عمل "بعبارت" اکثر "بصورت سرمایه گذاری در رشته تجارت کالا های ساخته شده غرب و صدور مواد خام به کشورهای صنعتی متبازر میشود. اینگونه سرمایه گذاری ها نهایتاً در حکم لکه های از روابط بورژوازی در حد بسیار محدود آن در زمینه وسیع فتوالی میباشند. اینگونه سرمایه گذاریها و سرمایه دار شدن جامه چنانچه در پیش گفتیم / نه تنها نمیتواند "تیری" در نابودی فتوالی الزم برای مدت نسبتاً درازی داشته باشد / بلکه برعکس موجب رونق بازار فرآورده های فتوالی و در نتیجه تحکیم سیستم فتوالی برای مدت نسبتاً درازی میشود. یکی از وجوه تبارزان رونق فساد و سود و سلم (پیش خرید کردن حاصل از تراستی حیوانی و صنایع دستی که سلف خری نیز نامیده میشود) میباشد که مختص بازار فتوالی است. از جانب دیگر سرمایه گذاریهای دولتی (منظور دول ضد - خلقی است) و عناصر وابسته بدولت و سرمایه داری خارجی و شراکت انحصار سرمایه گذاریهای خصوصی ملی / موجب وابسته شدن هرچه بیشتر اقتصاد کشور به سرمایه داری جهانی میشود. این وابسته شدن نه بعنوان دو همکار و از - موضع برابر / بلکه به نسبت پس مانی کشور / بعنوان زائده ای از سرمایه داری جهانی میباشد. یعنی کشور فقیر و عقب مانده صرف وظیفه پشت جبهه ای یاد ر حقیقت و وظیفه "تا" بین مواد مصرفی و اولیه (اعم از نیروی انسانی یا مواد معدنی و حیوانی و زراعتی) فابریکات صنعتی سرمایه داری جمع - انسانی

دادارامیباشد .

وابستگی مزبور موجب میشود که پیشرفت یا باعطلاح ترقی اقتصادی - کشور وابسته صرفاً بر اساس منافع و خواستهای امپریالیستهای امپریالیست مشخص انجام گیرد . در تحلیل نهایی و در بهترین صورت سرنوشت اینگونه کشورها حتی در حالتیکه باعطلاح صنعتی هم شوند / سرنوشت ایران / - ترکیه یا مصر کنونی است .

مارکس گفت : " سد واقعی تولید سرمایه داری / خود سرمایه است . " و های م . سوزی اقتصاددان مشهور فرانسوی در تشریح کلام مزبور چنین میگوید : " معتقد هستم که تحت شرایط امروزی در کشورهای توسعه نیافته نیز میتوان نشان داد که سرمایه انحصاری / حتی اگر در ملک افراد داخلی باشد / سدی است در برابر تولید سرمایه داری . " (۱)

استراتژی دولت در زمینه اقتصادی / سیاست تجارت انحصاری یا در حقیقت سرمایه داری انحصاری بوده است . وقتی وضع اسف بار اقتصاد افغانستان بیشتر روشن میشود که توجه کنیم علاوه بر سیاست انحصار طلبی / گرایش عمده و آگاهانه به سوق دادن سرمایه عابست تجارت بوده است . در سال ۱۳۲۳ تنها بانک ملی در برابر ۷۲ ۵۶۴ ۶۰ ۱۰۹ - افغانی گردید به شرکتهای تجارتی فقط مبلغ ۲۴ ۷۷۲ ۲۶۰ - افغانی به شرکتهای صناعتی قرض داده است . گذشته از این مبلغ ۲۵ ۶۵۹۸۱۴۰ - افغانی نیز برای تسعین تجارت قالین و پوست قرض پرداخته است . و در سال ۱۳۳۶ در برابر مبلغ ۱۵۰۰۰۰۰۰ - افغانی سرمایه گذاری داخلی در شق صنایع مبلغ - / ۱۶۱۰۰۰۰ - افغانی تمهید در رشته ترانسپورتی بکار افتاد و در همین سال (۱۳۳۶) از مبلغ ۱۱۳ میلیون افغانی گردید به تجارت و صنعتگران مبلغ ۷۴ میلیون برای صادرات پنبه / ۳۰ میلیون برای صادرات قمرنگ و فقط ۹ میلیون برای امور صناعتی مزار شریف پرداخت شد .

اینهمه نشان دهنده پشتیبانی فعال دولت از تجارت یا در حقیقت ارتجاعی ترین و محافظه کارترین قشر بورژوازی میباشد . یعنی کوشش در گسترش

ان بخشی از سرمایه داری که بیش از هر چیز مورد توجه و احتیاج سرمایه داری -
جغانی است و این دقیقاً به قیمت خلغ سلاح افغانستان در برابر امپریالیسم
جغانی پایه بیان دیگر تضمین پس عانی افغانستان میباشد .

■

■

■

بر اساس بحران عمومی جنگ دوم جغانی / دولت سردار محمد ناسم از
حدود سال ۱۳۱۸ با بحرانهای شدید اقتصادی - مالی روبرو بود . دولت
مزبور که بخودی خود وفقی نفسه دولت ضعیف و حقیری بود در برابر مشکلات
مزبور استادیگی کرده نتوانست و بالاخره در سال ۱۳۲۴ جای خود را به سردار
شاه محمود که وزیر حرب بود داد . (در همین زمان سردار محمد داود عوی
اوس عنوان وزیر حرب مقرر گردید و به هیئت این انتهاب کله خود را کله کرد (۱)
به بحران / احجافات سیاسی - اقتصادی که بطور مستمر و استراتژیکی
بر روروزاری ملی وارد میشد گویا کافی نبود که انواع و اقسام ملایات و ساسطلاح
گمگنای نیکوکارانه و افزودن حق گمرک و غیره و غیره بر شانه نحیف ان بار شد .
گمرکات سال ۱۳۲۴ نسبت به سال ۱۳۲۳ صد فیصد افزون شد (۱).
تجار و صاحبان صنایع ملی مجبور بودند آغانه های مختلفی بپردازند . فی المثل
بانک ملی پس از تشکیل در افغانستان بانک بعنوان بانک دولتی / بانك ملی
بانك خصوصی شد که البته دولت نیز تابع معمول در ان شریک بود . (۲) -
ملیون افغانی برای تعمیر فاکولته ادبیات و دارالمساکین و فاکولته حقوق و
شرکتشای قره گل خدمت استخدام معلمین خارجی لیلیه ها (مدنفر) و -
دارالمساکین ۱۷ ملیون و سایر شرکت های مالی پرداختند که جمعا مبلغ
۲۸ ملیون افغانی را احتیاج نمود .

در سال ۱۳۲۴ دولت بمقادیر مستطابعی گندم از امریکا خرید و برای -
اینکه قیمت ان در داخل زیاد نشده و باعث طغیان و شورش خلق نشود / تجار
و موسسات را مجبور نمود مبلغ ۷ ملیون افغانی بعنوان آغانه بپردازند . (در

(۱) - محصول گمرکی عمدتاً از درك فعالیت تجار و تجارت خارجی حاصل میشود
کم یا زیاد شدن محصول گمرکی نقش مهمی در توسعه تجارت خارجی و انباشت
سرمایه پایه بیان دیگر استحکام بورژوازی دارد .

متأسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

متأسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

جالب است توجه کنیم که در همین زمان که يك چنین فشار سنگینی بالای
بورژوازی وارد میاید / آذافناست ان بانك / یعنی بانك دولتی که بالا ترین رقم
سود را داشت / از اینگونه امور با اصطلاح خیرخواهانه بکلی برکنار بود . و مفاد
خالصی آن هم رساله / پس از کسر مصارف سرسام آور عیاشی ها و شب زنده داری -
های " خاندان سلطنتی " بر سرمایه ان افزوده میشد تا از قدرت بیشتری در -
جماعت استثمار خلعها و محکمر کردن بند های دست و پای بورژوازی ملی برخوردار
شمار گردد .

تادوران صدارت د اود / دریافت مالیات و تنظیم درآمد های دولت
پیر و کدام نظم و ترتیب مشخصی نبود (۱) . اساسا درآمد های دولت متکی
بر مالیات های زراعتی و د عمقانی بود که اکثرا وسیله فتود العا و متفذن ان کلان محلی
حقیق و میل و چپ اول میشد و برای حکومت مرکزی چندان چیزی عاید نمیشد . از
جانب دیگر دولت با گذارت ریجی از يك دولت کامالا فتود الی به دولت کپ رار و
ری با ماهیت نیمه مستعمره - نیمه فتود الی و موظف شدن بوظایف
جدیدی که قبلا نداشت / دیگر نمیتوانست همچون گذشته ب همان مبلغ جزئی
الیاتعای زراعتی و مواشی بسنده کند / انتم با ان سیستم گفته . لذا از ان پس
(عمدتا) و اساسا از دوران صدارت د اود .) کوشش میشد تا ساخت دولت و -
ملکود عا و نهاد های دولتی را بر دگر گونیهای اجتماعی که بر سر د ساختاجتا
عی - اقتصاد ی جامعه رونما شده بود / منطبق گردانند . لذا طبقه حاکمه
به تاسیس وزارت خانه و موسسات و مدیریت های جدید یا تجدید سازمان
انها و تصویب قوانین و نظامنامه های متعدد ری پرداخت . بدین ترتیب گام -
جدیدی در راه تقسیم بیشتر کار و ارتقا بیشتر کارایی شقوق مختلف دولتی و در -
نتیجه خدمتگذار ی بیشتر برای امپ ریا لیسیم جهانی برداشته شد . این گام
دقیقا بمعنی محدود نمودن بیشتر و علمی تر بورژوازی ملی بود .

بدینال تجدید سازمان دولت و ایجاد زمینه مناسب برای بهره برداری
سرمایه های امپ ریا لیستی تالیفات دیوانه واری برای جلب سرمایه داران -

(۱) - بقول سالنامه کابل سال ۱۳۳۲ صفحه ۶۶ / حتی بطور رسمی هم که
شده " لایحه تقسیم و تمین وظایف د وایرو موسسات مالی د وزارت مالیه
بکلی وجود نداشت و از این رهگذر / مسئولیت و صلاحیت صمیم مانده بود . "

دیگری نیز که عمدتاً از اتباع هند و پاکستان بودند / در رشت خرید و فروش (غیرتولیدی) محصولات فتوالی و تکه باب فعالیت داشتند که نقش مهمی - در اقتصاد کشورند داشتند .

پروگرام جلب سرمایه های خارجی همچنان ادامه داشت و در دوره ' صادرات و اود حتی تشدید نیز شد . ولی چون تجار و سرمایه داران اروپائی و کشور های صنعتی چند آن رغبتی به جاذبه های اقتصادی افغانستان نداشتند / بنابراین دولت میکوشید تجار غندی و پاکستانی را بخريد محصولات فتوالی کشور جلب کند (هند بزرگترین بازار فروش محصولات افغانستان بود که این مقام را تا بنوز نیز حفظ کرده است .) و در ضمن احتیاجات خود را بخصوص در زمینه منسوجات ذریعہ انعام رفیع سازد . همین بود که در سال ۳۳۶ (برای ۷۸ تاجر غندی و ۱۷ تاجر پاکستانی و ۶ (!!) تاجر از سایر ممالك رسماً موقع سرمایه گذاری در افغانستان داده شد . تجار غندی در اثر آزاد یها و امکانات بسیار وسیع و گوناگونی که برایشان مهیا گردید / بهرور به وزنه بسیار سهم و حتی تمین کننده ای در اقتصاد کشور تبدیل شدند . تا آنجائیکه امروز حتی عر فرد عادی میتواند بچشم سر بیند که چگونه اقتصاد کشور از طرق گوناگون و با تارهایی نهایت محکم به اقتصاد و تجار غندی بسته شده است . آنها حتی بازار و ملی و اسماری کشور را علیرغم وجود بانگهای متعدد با اصطلاح دولتی - را اختیار خود دارند (علاوه بر سرای شاهزاده که مرکز این بازار است بسیاری از هندوان با اصطلاح افغانی شده در رشت و سایر نواحی به پنج پول اشتغال دارند .)

احتمائیه زیر نشان دهنده ترکیب واردات کشور و نیز تأثیر تجارت

(از صفحه گذشته) - آلات برقی به سرمایه صد هزار مارک و انتشارات فرانکلین امریکا برای امور طباعتی به سرمایه صد هزار دلار . میزان کم سرمایه و همچنین ماهیت غیرتولیدی آنها قابل توجه است بخصوص که سازمان فرانکلین - اساساً بر اثر و بمنظور توسعه نفوذ دستگاه جاسوسی و پراگندن فرهنگ منحط و سرکوب شده مستعمراتی تأسیس گردید . مؤسسه مذکور در اکثر کشورهای وابسته وجود دارد و نقش پشتوانه فرهنگی را برای چپاول اقتصادی

هندی و پاکستانی که اکثر در رشته تجارت منسوجات فعالیت داشتند میباشند .

در مدت ۵ سال از ۱۳۳۰ تا ۱۳۳۵ واردات موترهای بمیزان ۶۵٪ مواد تعمیراتی ۸/۱۶۵٪ و منسوجات سندی ۷۸۹٪ بلند رفت (۱) .
ترکیب فوق بوضوح بیانگر روند ارتجاسی و غلبه بورژوازی بالنده ملی و حلی سیر اقتصاد کشور پسوی وابستگی هرچه بیشتر به اقتصاد و تولیدات خارجی است . موترهای لاری (که عمدتاً از آمریکا و انگلیس وارد میشد) و مواد تعمیراتی بر اساس نیازهای سرمایه داری جهانی وارد میشد . موترهای لاری کالاهای خارجی را به بازارهای پراکنده کشور میرساندند و بدین ترتیب در هر کجای کشور و رولات دور افتاده غنیمت سهمگین بورژوازی بی رفق و تنهای کشور را در می ساختند (۲) .

روند فوق در دوران داود عمق و توسعه بیشتری یافت . در سال ۱۳۳۳ دولت داود بمنظور تقویه سرمایه داری رهایی (سود خواری) و گشودن هرچه بیشتر روزه روستا بروی سرمایه داران و سرمایه بوروکرات - کپرادور / قانون بانکها را تصویب و بانکهای زراعتی / صنایع روستایی (قسمتی از سرمایه این دو -

(۱) - در حالیکه یکی از اقلام وارداتی را هر ساله منسوجات سندی تشکیل میداد / تولید این مواد در داخل تنزل میکرد . فی المثل در سال ۳۷ و ۱۳۳۸ - تولیدات نخ پنبه ای ۵۷٪ / منسوجات پنبه ای ۲۵٪ تنزل نمود . (بهشرفت پلان و تحلیل اوضاع اقتصادی - وزارت پلان ۱۳۳۶) .

(۲) - حتی امروز که کشور با اصطلاح صنعتی شده است مشاهده میگردد که ساده ترین تولیدات بورژوازی حتی ساده ترین اشتوپهایی که نظیر آن در داخل کشور تولید میشوند / از عند وارد میگردد و باقی نقاط کشور نیز میرسد . هر اشتوپ و هر کالای خارجی مشت محکم است بر سرفرو افتاده بورژوازی ملی . حال امروز را مقایسه کنید با سال ۱۳۳۵ که بورژوازی به مراتب ضعیف تر بود . با رویکار آمدن " جمهوری دموکراتیک " (!؟) و وابستگی به هند و سلوک روسیه و پلانهای رنگارنگ با اصطلاح سوسیالیستی " حزب خلق " سرگوبی بورژوازی ملی به نفع بورژوازی کپرادور - بوروکراتیک هرچه بیشتر شدت یافت .

بانك از اعانه تحصيلي تجارقره گل تشكيل ميشد . تا ۱۰ سيمن کرد که به قرض دادن به روستائيان و فروختن مواد زراعتي اختصاص داشتند . (۱) و پشتتسي - - - - - تجارتی بانك و بانك رهني و تعميراتی نیز در همین سال تأسیس گردید .

یکی از شقوق بسیار مهم و عمده اقتصاد سرمایه ای / تجارت رایي یا بانكها است . اینها از درك استثمار مردم / سود و سلم / گروگیری و هزاران چال و فریب دیگر سرمایه های هنگفتی بهم میزنند و سرمایه مزبور را مجدداً در جهت استثمار توده ها بکار میاندازند . با این تفاوت که به بهار کی سرمایه های بدست آمده / ساحه فعالیت خود را تا حد امکان وسیعتر ساخته و اشکال نوینی از استثمار رابه شیوه های رایج خود اعانه می نمایند .
جدول زیر بیانگر بخشی از مفاد خالص و سرشار بانكها و شدت افزودنی آن - میباشد .

سال بانك		۱۳۳۷	۱۳۳۶
تپشتی تجارتی	۸ ۶۷۶ ۰۱۲/۶۳	۱۶ ۳۱۸ ۷۴۷/۹۳	
بانك ملی (*)	۲۳ ۹۷۹,۶۶۱	۴۴ ۹۸۷ ۳۹۱/۴۵	
د افغانستان بانك	۱۱۳ ۶۰۹ ۵۶۴/۸۶	۱۱۳ ۳۰۲ ۳۹۲/۱۹	
بانك تعميراتی	۳ ۶۹۴ ۰۰۴/۲۲	۳۰۵۵ ۵۶۶/۹۰	
د زراعتی	۳۰۹۴ ۷۵۳/۱۲	۴ ۴۲۸ ۵۱۰/۷۷	
اعتبارات صنعتی	—	۶ ۳۵۰ ۸۷۹/۷۷	
جمع	۱۸۲/۳ ملیون	۱۸۵/۲ ملیون	

(۱) - بانكهای مزبور علاوه بر اینکه سود زیادی از بابت قروض خود از مشتریان میگرفتند / بطرق مختلف دیگر نیز آنها را به قید می کشیدند . از جمله بانك زراعتی د عقانان را مجبور می نمود تا د برابر هر ۲۰ هزار افغانی زمین که د رگرو بانك داشتند / تعداد ۱۰ سهم یکمدا افغانیگی از سهام بانك را بخرند . این تعداد سهام برای هر يك لك افغانی اضافه بر ۲۰ هزار / ده سهم افزوده شده به (* - در صفحه بعد)

اکثریت سهام بانك ملی و پشتی تجارتی بانك متعلق به سرمایه داران
خصوصی (کمپرادوران و اعضای وابسته به خاندان شاهی) بود و بالا ترین سود
و بیشترین شدت افزودی را دارند و حالیکه بانکهای دولتی از قبیل بانك —
تعمیراتی / بانك وراحتی و اعتبارات صنعتی به نسبت بانکهای خصوصی مفاد
کمتری را نشان میدهند. این امر نه بمعنای ساطع و خد متگذاری این بانکها
بمردم یا رحم و انصاف آنها باشد / بلکه اساساً ناشی از حیف و میل پول —
توسط مدیران و رؤسا و هزینه گزاف بوروکراسی بانکها مزبور می باشد. و گرنه
بانکهای دولتی در جیباول و غارت خلقها چیزی از بانکهای خصوصی کم
ندارند.

در تحلیل بررسی جدول فوق باید توجه داشت که بانکهای فوق —
(جنرال بانك ملی و افغانستان بانك) همگی در سال ۱۳۳۲ تا ۱۳۳۳ میلادی
بنابر این در سالهای ۳۷ — ۱۳۳۶ بانکهای مزبور از تجارب زیادی در زمینه
جیباولگری برخوردار نبودند. در سالهای بعدی و موازات انداختن تجارب
بیشتر در زمینه / طبعا ارقام بیشتری برای نشان دادن سود خالص آنها
بکار رفته است.

(از صفحه گذشته) — می رود. همچنین برای تضمین هزینه ^{بیشتر} استشاریانك / اغلب
کل افراد يك قشلاق را بعنوان ضامن قرض گیرند مقید می نمودند.

(۳) — گفتیم که بانکها شیوه های متنوع و ابتکاری فراوانی برای یغماگری اختراع
و بکار میگیرند. از جمله بانك ملی و افغانستان بانك برای کسب هر چه بیشتر
سود / از طریق فشارهای مختلف بر تجار ملی انهارا و امید داشتند تا اسمسار
خارجی خود را به قیمت ارزان به بانك بفروشند و بانکها انرا به قیمت بسیار گرانتر
مجدداً به آنها می فروختند. فی المثل بانك ملی بالغ بر ۲۸ لك پوند از تجار
خریداری نمود و با سود خالصی ۱۳ پوند ۱۳ افغانی (!!) انرا پس فروخت.

اینهمه ضربه دیگری است بر بورژوازی ملی که بموجب آن تجمع سرمایه
از دست بورژوازی و مترقی برآید، و در دست بورژوازی کمپرادور و عناصر
مرتجع دولتی انجم میگیرد.

جالب است به بینیم که این باصطلاح قرض یا گردیدیت که بانکها بمرد
میبرد اختد چگونه مصرف میشود و چه نقشی در ارتقاء و دگرگونی ساخت اجتماعی -
اقتصادی کشور بازی می نمودند .

جدول زیر نوع مصرف قروض بانکهارا طی سال ۲۷-۱۳۳۶ نشان
میدهد . که خود مشتی است نمونه خروار (■) .

نوع قروض	سال	۱۳۳۶	۱۳۳۷	تفصیلات
غیر سرمایه ای		۱ ۲۳۳/۴	۱ ۳۸۲/۳	+۱۴۸/۹
سرمایه ای		۱ ۲۷۰/۷	۱ ۲۹۱/۵	+ ۲۰/۸

قرض غیر سرمایه ای قروضی است که بمصارف عادی و معیشتی / مرگ و میر
تولد / ازدواج و غیره میرسد . در جدول ملاحظه میشود که باجه شدت بالای
در یکسال افزایش یافته است . بخصوص که شدت افزونی آنرا با قرض سرمایه -
او مقایسه نمائیم .

قرض سرمایه ای اگرچه قاعدتاً بایستی بمصرف ایجاد کار / فابریکات و
مؤسسات برسد ولی بخش زیادی از آن نیز بمصارف عادی و غیر سرمایه ای میرسد
و آن بخش ناچیز دیگر بمصرف امور تجاری و خرید و فروش پیداوار محلی میشود و
بما بمصرف کارهایی از قبیل خرید حیرانات کاری / گرت بندی و جوپه کنی و
ساختن یکی دو اطاق برای نشیمن اولاد ها !!

از طرف دیگر میزان قروض باصطلاح سرمایه ای انقدر کم و ناچیز است که
بخصوص با در نظر داشت سطح تخنیک و روابط صنعتی فوق العاده پایین
نمی توانست بمصرف ایجاد فابریکات حتی ورکشاپ نیز برسد .

بنابراین جدول فوق اگرچه بخودی خود نیز باندازه کافی نشان دهنده
وضع وخیم توده ها و حیف و میل سرمایه های ملی است / ولی قادر نیست عمق
و خامت مسئله را بیان دارد .

(■) - ارقام به ملیون افغانی است . ماخذ پیشرفت پلان و تحلیل اوضاع
اقتصادی - وزارت پلان سال ۱۳۳۹ ص ۳۳۹ .

این همه نشانه وضع نهایت خراب خلقهای افغانستان می باشد که برای مصارف روزمره و عاجل خود ناگزیر اند از مؤسسات و افراد سود خوار قرض بگیرند (۱). از آنجائی که توده های مزبور در دست بدلیل همان فقر و فاقه ای که موجب قرض گرفتن آنها از بانکها میشود / نمیتوانند قروض خود را با سود فوق العاده آن در موعد مقرر بپردازند / همان توده زمین و گلم بهره ای را هم که دارند و در قبال قرض بگروهانك داده اند / از دست داده و خاک سیاه می نشینند .

بنابراین پرواضح است که مفاد سرسام اورسانکها و بندیدن مداوم سرمایه ریایی در قفا از درك خانه خرابی اکثریت مردم وطن انجام میگیرد . اری - سرمایه ریایی که اینقدر دولت (بخصوص سرمایه داری جهانی و امپریالیسم) در رشد آن میکوشند و اساساً متعلق به عناصر کمرادر و دولتی بود / با تجارت جان و مال و خون و شرافت ملیونها خلقهای وطن به چنین موقعیت و توابی رسیده اند .

از جانب دیگر تمرکز سرمایه در دست افراد سود خوار و طفیلی (از آنجا - نیکه اینگونه افراد و مؤسسات دلال هیچ قدم مثبتی در تولید و ارتقاء و سایر تولید و سطح تخنیک بر نمی دارند و از حاصل دسترنج دیگران زندگی میکنند به تمام معنی طفیلی و انگل هستند .) که عمدتاً بزرگترین انحصارهاست کمرادوری نیز دارند / موجب میشود تا سرمایه از بخش های تولیدی و بالنده و انقلابی فرار کرده و بنابراین شق صنعت و زیربنای صنعتی که از مهمترین عوامل ترقی و رشد بورژوازی انقلابی است / همچنان راكد و همان باقی ماند . این امر بنوبه خود و مستقیماً در پس مانی کل کشور تا شهر انداخته / امارت و تحت سلطه بودن بانیها مستعمره بودن آنرا تحکیم و دوام می بخشد .

گذشته از قانون بانکها و تأسیس بانکهای متعدد / داور برای اولین

(۱) - جدول فوق تنها همین قروضی است که از بانکها گرفته شده است . قسمت اعظم قروض مردم از سود خواران محلی دریافت میگردد که هیچ نوع امارتی برای نشان دادن آنها وجود ندارد و اصولاً قابل کنترل نیستند . بآدر نظر داشت قروض مزبور میتواند تنها به بخشی از فلاکت فوق العاده عظیم و باور نکردنی خلق های افغانستان پی برد .

بارقانون سرمایه گذاریهای خارجی مشتمل بر ۱۵ ماده رادرتاریخ ۱۸ میزان ۱۳۳۳ وقانون تجارت در ۹۴۴ ماده رادرقوس ۱۳۳۳ نیزه تصویب رسانید . امور پولیس راسرو صورت داد . مخابرات ومواصلات رابهنرمود . ارتش رابساتجهیزات عصری مجهزگرد (انچنانکه بتواند صدای اعتراضی حق - طلبانه رادر گلوخفه کند . وگرنه ارتش اوانچنان نبود که بتواند " تجاوز بیگانه " راپس براند .) وساتقسیم زمینهای دولتی بین ما* مورین وبوروکراتهای کلان / پیوند بوروکراتها (بورژوازی) رابافشود الیزم محکمنرمود .

بدین ترتیب دولت داود باتمرکزخشدن به بوروکراسی طبقه ضد خلقی حاکمه ونزدیک کردن هرچه بیشتر و عملی ترفشود الهای " واقع بین " وسرمایه - داران کمپ رادور بهم / به نقطه عطفی ردتاریخ سرکوبی خلقهای افغانستان بخصوصی بورژوازی ملی / تبدیل شد .

دوران ده ساله صدارت داود و همچنین جمهوریت او / ازمتمرکزترین و قیق ترین ودعین حال فاشیستی ترین دولتهای ضد خلقی افغانستان محسوب میشود . (هجزدوران حکومت " دموکراتیک خلق " که ازهرنگاه بخصوصی در موارد فوق بردولت فاشیستی داود پیشی گرفته است .) داود برای ایجاد چنین دولتی نیازهای مالی فراوان داشت که عمدتاً از طریق مالیاتها واحجافات بر خلقهای کشور تا* مین میشد ومقادیر مهمتاهی نیز از درك قروض خارجی بود که ان نیز در نهایت موجب تداوم اسارت واستعمار خلقها میشد .

اگر در کشورهای عقب نگاهداشته شده سرمایه های خارجی / بهررو / یک سری نهادها / تا* سمیات وروابط صنعتی - بورژوایی رایج امد خود داشت / ولی معذرا / افغانستان به علت پس ماننی فوق العاده وموقعیت خاصی جغرافیائی واراضی اش از اینگونه امور محروم بود وسرمایه گذاران خارجی جز " خرید وفروش وباتجارت (بشکل رایجی نیز) حاضر نبودند دران سرمایه گذاری کنند . ارتباط انها اکثراً / دلالات افغانی یا به عبارت بهتر بابورژوازی تجاری کمپرادور افغانستان بود که وابستگیهای شدید وعمیقی با دساروهیئات حاکمه داشت .

سرمایه های خارجی نهایتاً در صنایع واسطه ای مانند ترمیم موتورها

سامان آلات ساخته سرمایه داری جهان بکار می افتد و این نیز بنظر ایجاد تسهیلات جهت فروش بیشتر کالا های امپریالیستی یاد تحقیقت قدم دیگری در جهت تبدیل نمودن افغانستان به بازارهای سرمایه داری جهانی است .
بنا بر اینگونه مؤسسات که اندک مدت تا بدست خود خارجی مباداره -
میشود مردم بیشتر راغب بخريد کالا های خارجی میگردند .

بدلیل پائین بودن سطح اشتغال در مؤسسات مزبور و همچنین کنترل خواجه برانعماء / آنها نمیتوانند قدم موثری در ایجاد طبقه کارگر بردارند .
انحصار نهایت خرده بورژوازی صنعتی را مانند شاگردان کارگاه ها (ورکشاپها) و دکاکین نجاری و انگری رشد میدهند . انهم نه بان حدی که بتوان بران تسلط یا تکیه داشت .

در تحلیل نهایی و در نهایت / رشد اینگونه " صنایع " (صنعت واسطه - ای اگر بتوان انرا صنعت نامید) منجر به ایجاد صنایع مونتاژ میشود که امروز یکی از پلا یو یکی از قیود بسیار محکم بردست وپای صنایع کشورهای جهان سوم (نیمه مستعمرات) است . با اصطلاح غولهای صنعتی اینگونه کشورهای (ایران / مصر / پاکستان / تایوان / کوریا ی جنوبی و ...) از قبیل فابریکات موتور سازی / ذوب آهن / لکوموتیف سازی / طیاره سازی / صنایع فولاد سازی و سامان آلات نظامی همه از همین زمره اند . اینگونه صنعتی شدن تطبیق نوین سیاست استعماری - استشاری امپریالیسم است که حدود ۱۹ از اواسط دهه ۱۳۳۰ آغاز گشت .

همانطور که در آغاز کلام سخن رفت / امپریالیسم بدین ترتیب تولید بازار فروش کالا و خرید مواد خام و نیروی کارگران / همه را یکجا جمع آورد - تا از مزینه ها هنگفت حمل و نقل فارغ شود . تا از پرداخت عا شای بیلا و اعتصابها و در سرهای طبقه کارگر کشور خود بی غم شود . تا محیط زیست خود را که بر اثر دود و کثافات و زوائد فابریکات صنعتی دیگر غیر قابل زیست شده / بیالاید و در گرد اگر خود شوای مفرحی ایجاد نماید . تا از درد سر کمکات / مالیات های گمرکی کشورهای " رو بر شد " بر خیزد . (لازم بتوضیح است که در اینگونه کشورها توانیش وجود دارد که بموجب انفا کالاهای نامکمل یا پرزه جات ضروری برای فابریکات مونتاژ از مالیات های گمرکی -

مصاف هستند .

امپریالیسم پس از سالها درنده خوئی و فریکاری / امروزه دیگر چندان کافی سرد و گرم چشیده و هو شیار و در اندیش شده است که بداند چگونه کنترل مستمرات خود را حفظ نماید . بهمین دلیل او صنعت را امید هدولی تنها کاریکاتور انرا .

در موسسات و فابریکات مونتاژ در بهترین حالت ۸۰٪ الی ۹۰٪ - سامان آلات در خود کشور ساخته میشود و بقیه / که قسمتهای اساسی و اصلی هستند و بدون آنها تولید بهمصرف خواهد بود در کشورهای امپریالیستی یا باصطلاح مادر (؟!) ساخته میشود . این همان طناب کنترل و بندگی است . طنابی است که اگر بورژوازی ملی خوش باور احیاناً با کودتایی قدرت را از سرگان نگهبان منافع امپریالیسم گرفت (این خطر همواره برای امپریالیسم وجود دارد . بهمین دلیل است که امپریالیسم و سوسیال امپریالیسم بودجه بسیار هنگفتی را صرف دستگاه های جاسوسی و " چپه کن و برقرارکن " حکومت کشورهای عقب نگذاشته شده تخصیص داده است .) او انرا محکم بکشد و گلولی بورژوازی ملی بیچاره را سخت بفشارد یا او را بدار مکافات بیاویزد . بدین طریق که پس از رویکار آمدن بورژوازی ملی / پرزه جات صنم و اساسی - فابریکات مونتاژ را با اینگونه کشورها نمی فرستد / متخصصین و انجنیران خود را خارج میکند / سرمایه خود را را کد می ماند و بیساختار می کند و قروض خود را همراه سود کمرشکن ان می طلبد . بنابراین فابریکات پرچومیشود / کارگران بیکار می مانند / اقتصاد اشفته و بی سروسامان میشود / اعتراضات و اعتصابات بالا میگیرد و اینها همه زمینه ای میشود تا ستون پنجم امپریالیسم (تشکیلاتی از مردم بومی ان کشور که مدافع و اجرا کننده سیاست امپریالیسم یا دولت خارجی هستند .) فعالیت های تخریبی خود را هرچه بیشتر وسعت و تعمق بخشد . لذا بورژوازی بیچاره خود را در تنگنای مهیبی می یابد . از یکطرف فشارهای داخلی و از جانب دیگر انواع و اقسام توطئه ها / خرابکاریها و فشارهای امپریالیسم از خارج / او را بسرحد مرگ میکشاند . او نمیتواند تصمیم قاطعی بگیرد . اصولاً این تصمیم چه میتواند باشد ؟ آیا این تصمیم جز متحده شدن / کارگران و دهقانان / جز تکیه کردن عمده و اساسی بر آنها و جز تأمین منافع اکثریت

خلاق و بالا خیره جزا میمان برد داشتن هرگونه ستم و استثمار چیزی دیگری بوده میتواند ؟ خیر . بنا بر این تصمیم فوق جز بمصنای نابودی بورژوازی چیزی دیگری بوده نمیتواند . آیا بورژوازی میتواند آگاهانه و بد لخواه خود / ستم نابودی خود را امضا نماید ؟

چنین است که بورژوازی مجدداً بد امان امپریالیسم می افتد و امپریالیسم مجدداً بکشور میاید و اقل و سرور کشور میشود و صنایع مجدداً عمیق تر در تار و پود فلج کننده سرمایه داری امپریالیستی به بند کشیده میشود . نهایتاً این بار ممکن است عوض امپریالیسم سابق / امپریالیسم تازه بدوران رسیده ای بیاید . یا عوض امپریالیسم سنتی / سوسیال امپریالیسم بیاید . فرقی نمیکند . باز همان خرد است و همان درد . باز هم این خلقها / این کارگران و دهقانان هستند که زحمت می کنند / که تولید می کنند / که رنج می برند / که گرسنگی دارند و از انواع و اقسام امرای می میرند و کسی پسرانشان نمکنند .

مهم این نیست که تحت نام مردان کبیر و گراس ای همچون مارکس و انگلس ولنین و استالین و مائو بچپاول دسترنج خلقها سپرد ازند یا بانهایت وقاحت و وضاحت و آشکارا . مهم این است که استثمار کارکان وجود دارد و باید با آن مبارزه کرد و باید انرا برای همیشه نابود کرد . این امر مهم جز به رهبری کارگران دلیبر و مصمم و آگاه که مارکسیسم - لنینیسم را فراسوی خود دارند امکان پذیر نیست .

ارقام زیر برای نشان دادن استثمار و رشد فشار بر خلقهای محروم زحمتکش افغانستان زبان گویائی دارند .

میزان تحصیل مالیات بر عایدات (۴)

۱۳۳۳	۱۳۳۲	۱۳۳۱	ج
۱,۰۱۴,۱۷۷,۲۴۹/۶۶	۹,۴۷۲,۱۲۸	۶,۴۲۶,۷۴۹	ف
۱۳۳۶	۱۳۳۵	ج	
۱,۴۵۷,۵۰۳,۷۶۸	۱,۱۱۱,۸۰۷,۹۵۰	ف	

(۴) - التامه های کابل و سایر منابع .

جدول فوق رشد مالیات بر عایدات را که بخشی از درآمد دولت است طی سال - های مختلف نشان میدهد و جهت ول زیر ضمن اینکه بیانگر چگونگی ترکیب عایدات دولت است/ نمایانگر میزان فشار وارده بر سررؤازی از جانب دولت نیز میباشد .

مالیاتها و درآمد های دولت (*) .

شرح سال	۱۳۳۴	۱۳۳۵
مالیات مؤمنسات	۴۵,۰۰۰,۰۰۰	
مالیاتهای انفرادی	۴۰,۳۰۰,۰۰۰ (۱) ۲,۵۷۷,۹۵۰	۱۴۲,۰۰۰,۰۰۰ (۱) ۲,۵۷۲,۷۵۰
مالیات ارضی	۲۶,۸۰۰,۰۰۰	۴۰,۰۰۰,۰۰۰
مالیات مواشی	۳۹,۰۰۰,۰۰۰	۵۱,۵۰۰,۰۰۰
گمرکات	۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰	(۲) ۸۷۱,۵۰۰,۰۰۰
شکر	۲۷,۶۰۰,۰۰۰	
حق الامتيازها و تعمدیه های دولتی	۹۴,۷۴۸,۰۰۰	۱۶۱,۰۹۵,۰۰۰
نمک	۱۵,۲۲۹,۰۰۰	

(*) - جدول شامل از قوام مهم است نه کلیه درآمد های دولت .

(۱) - مبلغ مزبور پولس است که بعنوان " قرضه عامه " از کسبه و

سایر اقشار شعری بزرگرفته میشود .

(۲) - مبلغ فوق شامل مالیات مؤمنسات نیز میباشد .

باتوجه به اینکه ارقام مربوط به گمرکات / مالیات مؤسسات و بخش عمده مبلغ حق الامتیازها و تصدیقات دولتی و مالیاتهای انفرادی به شانه های نحیف بورژوازی محمّل میشود / ملاحظه میگردد که علیرغم فتوای بودن کشور بخش قابل توجهی از مصارف و هزینه های دولت را بورژوازی مجبور است متحمل گردد. این واقعیت دقیقاً بمعنی محروم نمودن بورژوازی ملی از سرمایه ایست که میتواند و باید در راه توسعه و تکامل کشور بکار آید.

بما مقایسه ارقام در سال ۱۳۳۴ - ۳۵ / بخصوص مقایسه ارقام مربوط به مالیات مؤسسات و گمرکات (در سال ۱۳۳۵ مجموع انحصار ردیف گمرکات آمده است.) و مالیاتهای انفرادی ملاحظه میگردد که فشار وارد بر بورژوازی سال به سال با شدت حیرت آوری افزون شده میرود.

جدول زیر مالیاتهای دولتی را به تفکیک مالیات مستقیم و غیر مستقیم نشان میدهد که در ضمن مین فشاری است که از طریق مالیاتهای غیر مستقیم (۱) بر توده ها و سازنجبر و مصرف کننده کشور وارد میشود.

شرح مال	سال		
	۱۳۳۶ - ۳۷	۱۳۳۳	۱۳۳۷ - ۳۸
مالیات مستقیم	۱۴/۷	۱۳/۷	۱۱/۶
رد غیر مستقیم	۴۲/۵	۴۰	۴۰/۹
عوارض	۱۴/۹	۱۸/۵	۱۲
غیر مصرعی (!؟)			

حال بد نیست بدانیم سرمایه ای که از بورژوازی ملی بابت حقیقت خون که از شریکانشای اقتصاد جامعه به یغما میرود به چه مصرفی میرسد.

(۱) - مالیاتهایی که بر قرض اجناس مصرفی افزودن میگردد و بدین ترتیب خریداری / صرف نظر از قدرت مالی او / خواهی نخواهی بکلف است آن را بپردازد. مالیات های غیر مستقیم بیش از هر چیز بر توده مصرف کننده بخصوصی اقشار خرد و بورژوازی شهری فشار وارد میکند.

جمله زیر بیانگر مصرف سرمایه دزدیده شده از بورژوازی ملی و رساله های ۳۵-۱۳۳۴ است .

بودجه کل کشور به تفکیک سال و موارد مصرف

شرح سال	۱۳۳۴	۱۳۳۵
بودجه کل	۱,۳۰۱,۱۰۲,۱۶۲	۱,۸۲۲,۴۸۰,۱۱۵
وزارت دفاع	۲۶۲,۷۲۳,۰۸۶	۲۸۴,۵۹۰,۳۶۶
** زراعت	۱۸,۴۲۳,۷۸۲	۵۸,۷۶۶,۷۸۸
** داخله	۹۲,۶۳۵,۹۸۳	(*)
ریاست قبایل	۴۴,۸۲۵,۵۴۶	۴۴,۸۲۵,۵۴۶
وزارت معادن و صنایع	۱۹,۷۶۱,۴۱۰	۳۶,۳۷۹,۸۶۴
وزارت معارف	—	۹۸,۸۳۵,۴۰۷
** صهی	—	۴,۸۳۱,۹۰۵
قروض خارجی	۴۲۲,۶۹۲,۷۰۹	۵۰۳,۳۹۴,۷۵۰
سود قروض	۵۷,۱۸۸,۱۳۸	۵۷,۱۸۸,۱۳۹

ملاحظه میگرد که از بودجه کل کشور در سال ۱۳۳۵ بیش از ۲۷٪ آن - (وزارت دفاع و داخله در سال ۱۳۳۵) (۱) مستقیماً به مصرف سرکوب بورژوازی و خرده بورژوازی / (یا استحکام رژیم فئودالی کمپرادوری) طبقه ای که اساساً تأمین کننده بودجه بوده است/ میرسیده است. گذشته از ۲۷٪ فوق

(*) - ارقام خانه خالی را درست نداریم .

(۱) - فیصدی مزبور در سال ۱۳۳۳ (۸/۲۷٪) و سال ۳۲-۱۳۳۶ -

(۸/۳۴٪) و سال ۳۸-۱۳۳۷ (۲/۳۵٪) بوده است و در رساله های بعدی

که مستقیماً صرف سرکوب بورژوازی میشد / مبالغه گزاف دیگری نیز بطور غیر-
 مستقیم به این امر اختصاص داشته است. از قبیل قروض خارجی و سود آنها (که
 موجب وابستگی هرچه بیشتر کشور به امپریالیسم و در نتیجه محدودیت هرچه
 بیشتر بورژوازی میگردد.) مضارف در باره عیاشیهای طبقه حاکمه (این خاصه
 خرجها بقیمت محروم شدن کشور و بورژوازی از سرمایه خود یاد ر حقیقت مکیدن خون
 آن تمام میشود.) و همچنین عدم پیشرفت معارف و سروی و استخراج معادن -
 (در بودجه سال ۱۳۳۵ در برابر ۲۲٪ بودجه قوای سرکوب تنها حدود ۱/۵٪
 برای وزارت معادن و صنایع اختصاص داده شده بود که قسمت اعظم انهم به
 مصرف معاش باعطلاح متخصصین خارجی و بوروکراسی می رسید) است.
 ایجاد سرکها و طرق مواصلاتی و غیره / (بودجه اینگونه امور را قوای سرکوب می
 خورد.) اینها همه اموری است که همچون بند های گرانی بر دست های بورژوازی
 ملی بسته شده است و او را بسکون و عدم تحرک وامیدارد.

گذشته از وضعی که در فوق تحلیل شد و البته اختصاص به سال ۱۳۳۵ -
 ندارد (این سال بطور تصادفی انتخاب گردید). سالهای دیگر اگر به مراتب بدتر
 نبود بهتر نبود است. دولت را در قدمهای دیگری نیز در جهت سرکوب بورژ
 -وازی ملی و وابسته کردن کشور برداشت. قدمهای مزبور گذشته از ایجاد روبنای
 لازم (سیاست اقتصادی - اجتماعی با مامیت نیمه فئودالی - نیمه مستعمره)
 عبارت بودند از تدوین پلانهای ده ساله و ایجاد باصطلاح سکتور دولتی. دولت
 های بعدی (بخشوی جمهوری را در او یوازان بیشتر حکومت باصطلاح دموکراتیک
 خلق) نیز مضران و پیگیرانه سیاست ضد خلقی سالهای ۴۲ - ۳۳ را به
 اجرا در آورده اند.

اقتصاد رهبری شده یا پلان گذاری شده برای اولین بار از سال ۱۳۳۵
 آغاز گردید. منبع مهم پلانهای پنج ساله پس از قروض خارجی / مالیات های
 متزایدی بود که از اقشار و طبقات مختلف مردم بخصوص بورژوازی و خرد مهرور -
 وازی بهزور گرفته میشد. اینگونه مالیات ها بنا بر تضییع ۱۹ اسد ۱۳۳۶ اخذ
 میگردد. در صفحات آینده بیشتر در مورد پلانهای پنج ساله و قروض خارجی و
 تاثیرات مخرب ضد ملی آن بحث خواهیم کرد.

واردات و صادرات هر کشور به ناگزیر چگونگی سیاست اقتصادی پایه بهمان
 در پی استقلال اهدام استقلال ان کشور است. چیزیکه مستقیماً در رابطه با

استقلال یا عدم استقلال بورژوازی ملی و خرده بورژوازی است.

تا اواخر حکومت سردار محمد هاشم و برادرش شاه محمود / صادرات و واردات نسبتاً متوازن بود یا حتی صادرات بر واردات پیشی داشت. (چون بازارهای فتودالی کشور گنجایش کالا های مصرفی و لکس خارجی را به پیمانۀ زیاد نداشت و اینگونه کالا ها اکثر اً بین دایقۀ محدود المدۀ اشراف و سردار ها بیکار گرفته میشد. ولی در عوض اقتصاد فتودالی کشور امکانات بیشتری برای صدور مواد خام و محصولات زراعتی و حیوانی و صنایع دستی به پیمانۀ نسبتاً زیاد داشت.) موازنۀ مثبت فوق رفته رفته معکوس شد و بعدم موازنۀ منفی گرائید. بطوریکه در سال ۱۳۴۲ (آخرین سال صادرات داود) علیرغم افزودن ۱۲٪ بر صادرات نسبت به سال قبل از آن / باز هم واردات بیش از دو چند صادرات بوده است. یعنی صادرات در سال ۱۳۴۲:

معادل - / ۳,۴۵۶,۵۱۱,۰۰۰ افغانی (۶۸,۹۰۰,۰۰۰ دلار)
 و واردات بالغ بر - / ۶,۵۸۸,۷۶۲,۰۰۰ (۱۳۱,۴۰۷,۳۰۰)
 گردید. (۱)

این بود نتیجۀ ده سال زمامداری داود جانی. لازم بتوضیح است که ۱۳۴۲ در ترین و سیاه ترین سال حکومت داودی نبود. داود در مصاحبۀ ای اظہار داشت: "ما سبکرت امریکائی را بنا گوگرد روسی روشن می کنیم" (۲).
 اعتراف مزبور به بهترین شکل بیانگر سیاست اقتصادی ضد خلقی داود است.

بنابر این ای احق نداریم بگوئیم که کلیه با اصطلاح "اصلاحات" و "فرمها" حکومت داود / آن پلانهای پنج ساله / نظامنامه ها و قوانین خرد و کلان / ایجاد و انحلال وزارت خانه ها / سرک سازیها و توسعه خطوط ارتباطی / تحکیم قدرت مرکزی / تقویت ارتش و پلیس / همه و همه در جهت تبدیل کشور ما به بازار تولیدات مصرفی سرمایه داری جهانی بوده است؟ ای احق نداریم بگوئیم

(۱) - ارقام فوق شامل معاملۀ با شوروی نمیشود. در آن صورت اوضاع فوق هنوز ترسناک تر خواهد بود.

(۲) - مصاحبۀ با خبرنگار روزنامۀ ایرانی کیهان.

د اود نوکر حلقه بگوش و سگ نگهبان منافع امپریالیزم بود. است! ایساحق
 ند اریم بگوئیم د اود با گرفتن قروض کمرشکن از امپریالیستهای رنگارنگ (برای اولین
 بار د اود سنت کشور سپارد د قرض گرفتن از خارج چهار ابرقرار کرد.) و دعوت -
 عاشقانه و شید او ارا نه برای سرمایه گذاری د رشته های حیاتی وطن مان
 کوشید تا سالهای د راز کشور د ر جنگال سرمایه داری جهانی اسیر نگهدارد
 (۱) [با این وجود ایما این د اود و فامیل کثیف ناد ر شاهی نبودند که میکوشیدند
 تسلط امپریالیسم د بر خلقهای زحمتکش و محروم وطن ماجنبه استراتژیستیک
 بخشند؟ بلکه / بجرات میتوان گفت نه آنان و نه ناله روان "خلق" شان
 بودند و هستند که بزرگترین خیانت و جنایت را د ر حق مردم محروم حاصل
 آوردند. ننگ و نفرین بر آنان باد (۲)

ب : قروض خارجی و سکسورد و لشی : "سپیل رودس" سپا
 و قهرمان روز انگلستان د رایان قرن ۱۹ / د رمورد امپریالیسم چنین ابراز عقیده
 میکند. "من د یروز د رایست - اند (کوی کارگری) لندن بودم و د ریکی از جلسات
 بیکاران حضور یافتیم. د ر اینجا یک سلسله فریاد های د هشتتاکشی شنیدم که تماما
 د باره نان / نان بود. ! هنگام بازگشت به خانه د باره آنچه شنیده

(۱) - قروض خارجی انچنان بارسنگین براقتماد کشور شده بود که حتی -
 سیزند وال اد می د سفر خود به امریکا (۹ حمل ۱۳۴۶) ضمن سخنرانی د ر کلیسای
 مطبوعات ملی امریکا گفت "ضروری است تا د ر افزایش بارسنگین د یون خارجی
 و شرایط امداد خارجی از احتیاط کار گرفته شود. لازم بند کراستکه اکثر قروض
 مزبور توسط د اود اخذ شده بود.

(۲) - کتاب هذ اقبل از کودتای ۷ ثور نوشته شده است. بنابراین و بمنظور فاش
 - سازی هر چه بیشتر "جمهوریت د اود" بر د وران سپاه حدمارت ده ساله او
 بیشتر مکت گردیده است. همانطور که "سرخا و ما به بعد از کودتای شبنامه
 "د ریبراموی کودتای ۷ ثور" توضیح داد / سوسیال امپریالیسم برای اولین بار
 بطور منظم سیاست ضد خلقی / شوینستی و امپریالیستی خود را د ر افغانستان
 توسط د اود به اجرا د ر آورد. پس از واژگونی او حزب "دیموکراتیک خلق" را
 احداث نمود تا او به شاه شده د اود. ابطه منظم د اود -

بودم می‌اندیشیدم و در نتیجه بیش از پیش با اهمیت امپریالیسم معتقد می‌شدم اندیشه‌ایکه از دیرباز است مگر با خود مشغول داشته عبارت است از حل يك مسئله اجتماعی یعنی : نجات چهل میلیون سکنه پادشاهی متحد (منظور بریتانیا است - نویسنده) از جنگ خانمانسوز داخلی . ماسیاستمداران استعماری باید اراضی جدیدی را اختیار داشته باشیم تا بتوانیم سکنه اضافی را در آن جای دهیم و مناطق جدیدی برای فروش کالا هایی که در فابریکه ها و معادن تولید می‌شود بدست آوریم . من همیشه گفته ام امپراطوری مسئله شکم است . اگر شما خواهان جنگ داخلی نیستید / باید امپریالیست شوید " (۱) (تاکید روی - کلمات از ماست .)

بله ! آقای سیمیل رودس ملیونر و سلطان مالی انگلستان و مسبب اصلی جنگ انگلیس و بونگرو امپریالیست صادق ! ارتباط امپریالیسم را با مسئله شکم به بهترین وجه نشان داده اند و خاطراین حقیقت گوش باید از ایشان تشکر نمود . فقط آن جناب فراموش کرده اند و یا نخواسته اند توضیح دهند که منظور از شکم / شکم بسیار بسیار فراخ و پرناشدنی سرمایه داران امپریالیست است / نه کارگران و زحمتکشان .

رودس واضح می‌سازد که امپریالیسم يك ضرورت تاریخی و اجتناب ناپذیر در رشد سرمایه داری است و سرمایه داری در این مرحله ناگزیر است (این - ناگزیری به معنی وجه به معنای توجیه امپریالیسم نیست . بلکه به معنای ناگزیری مبارزه علیه انواع مختلف سرخ و سپاه انست .) به اشکال و طرق متعدد و در - حال تفریق و تکامل در سایر کشورها مداخله کرده / بازارها و منابع گوناگون سایر ملل را متصرف شده / و سرزمین دیگران خانه جنگی و کشت و کشتار بر راه اندازد تا شکم سیری ناپذیر فابریکات و عطش فروتنشستی سود جوئی خود را جواب گوید . یکی از طرق مداخله جوییهای مزبور وابسته کردن کشورهای عقب نگه داشته

(از صفحه گذشته) براند . امروز دیگر فعالیت‌های چند ماهه حکومت "خلق‌ها" حتی سارده ترين مردم را قناعت داده است که حزب "دموکراتیک خلق" ستون پنجم و عامل اجرائی سیاست امپریالیستی شوروی در افغانستان است .
(۱) - Die Neue Zeit به نقل از امپریالیسم بمثابة بالا ترین مرحله سرمایه داری - لنین - چاپ چین ۱۱۹ - ۱۱۸

شده باد رواقع مد یون کردن انعامی باشد - این امر بعد تا از طریق ادن قسروی و وایهای که با شرایط گمرشکن و اسارت با سیاسی و اقتصادی متعدد و همراه است افعال میشود - شرایط مزبور کشور و ام گیرنده را اعم از اینکه از همان ابتدا متکی و وابسته به امپریالیسم باشد یا نباشد / بصورت یکی از اقسام های یکی از محره های ماشین امپریالیسم در میاورد - چنانچه دولت در رکش و عقب نگاه داشته شده توسط جویا پشتیبانی امپریالیسم مشخص رویکار شده باشد - (مانند دولت خلقیها که توسط سوسیال امپریالیسم روس بقدرت رسید -) - همان امپریالیسم و متحدین آن در دولت مزبور اوسوله قسروی متعدد و خود نه تنها تقویت میکنند / بلکه رشته های حیاتی اقتصاد و سیاست کشور را بخود وابسته کرده تا پایه های نفوذ خود را مستحکم نمایند و برای دولت انقلابی که در آینده احتمالا بر سر کار خواهد آمد مشکلات متعددی و فراوانی را خلق نموده - باشند و از رد همین مشکلات / امکاناتی برای نابودی دولت انقلابی میازگشت مجد و خود فراهم آورده باشند -

بهمین گونه است دولت های بورژوازی با خرده بورژوازی انقلابی که بعضا در کشورهای پس مانده و غالباً توسط کودتایی بحکومت میرسند و در اوایل دولتنداری خود خصلت مستقل و ملی دارند - امپریالیسم با روی گشاده و ظواهر فریبنده و با اصطلاح بفرس جلب بیطرفی (غیر منسلک بودن !!) دولت مزبور بین امپریالیستهای گوناگون (عهد تازه و سیاه) قروض خود را بانها پیشنهاد می نماید - قروضی که در ابتدا با شرایط چند اند شواری همراه نیست و لو گرفته - رفته و با ازاد باد قسوی مزبور عدم امکان بازپرداخت آنها / شرایط سخت تر و سیاسی تر شده - می رود تا جائیکه دولت ملی سابق بکلی و کاملاً وابسته به امپریالیسم مشخص شده و ناگزیر از فرمانبرداری آن میگردد -

طبیعی و واضح است که روند فوق که ظاهراً حرکتی صرفاً سیاسی بنظر میاید / انگیزه اقتصادی و سود جویانه دارد - در حقیقت / حرکت فوق در قیاس متکی بر نصیحت بد رانه سیسیل رودس امپریالیست و مسئله گذاش شکم می باشد - امپریالیسم هنگامی در نقشه و پلان پیش گفته کامیاب میشود که دولت ملی متشکل از اقشار بورژوازی و خرده بورژوازی باشد - اقشاریکه عونی انکانه توده های ملیون و یکی شدن با آنها چشم به خواهرزاده های کلا نتر از خود

دارند و خواب روزی را می بینند که خود امپریالیست شده دیگران را به همین شیوه استثمار کنند و گرنه دولت واقعا کارگری و انقلابی با تکیه بر ملیونما زحمتکش وطن / بی مهابا بند های وابستگی به امپریالیسم را پاره کرده / قروض انرا ملق کرده و - منابع مالی خود را عمدتاً از داخل و از درك کار انقلابی و ملیونها وطن پرست و انقلابی داخل می تاسمین خواهد کرد .

لنین کبیر در مورد وامها و قروض امپریالیسم می نویسد " . . . هنگام دادن وام شرطی کنند قسمت معینی از آن به صرف خرید محصولات و کشتی و غیره . فرانسه طی ۲۰ سال گذشته تولید می شود / بهیژه خرید تسلیحات و کشتی و غیره . فرانسه طی ۲۰ سال اخیر (۱۸۹۰ - ۱۹۱۰) بکرات باین وسیله دست زده است . صد و سرمایه به خارج و سیله تشویق صد و رکالابه خارج میگرد . " و " فرانسه هنگام دادن وام بروسیه ضمن قرارداد بازرگانی مورخه ۱۶ سپتامبر سال ۱۹۰۵ / اینمن که وررا تحت " فشار " قرارداد و تا سال ۱۹۱۷ گذشتهای معینی برای خود تحصیل نمود . " (۱)

امروز با تکامل شیوه های سرمایه داری و امپریالیستی نسبت بدوران لنین / شرایط و زیرکی های امپریالیسم نیز رشد بیشتری یافته و موارد جدیدی به شرایط اعتباری پرداخت قرض افزوده شده است . از جمله اینکه کشور اعتبار دهنده علاوه بر اینکه ارائه وام را منوط به اختصاص بخشی از آن برای خریداری کالا های تولیدی خود می کند / نحوه و چگونگی مصرف بخش دیگر آنرا نیز تعیین می نماید . یعنی امپریالیسم صرفاً برای اهداف و پروژه های وام بپردازد که سود - اقتصادی - سیاسی آنرا در برداشته باشد و شرایط را هرچه بیشتر برای - توسعه بازار و کسب حداکثر منافع اقتصادی و استحکام نفوذ سیاسی آن - تسهیل کند . مانند توسعه راه ها / امور ترانسپورتی / ایجاد شبکه تلفیقاتی وسیع مانند رادیو و تلویزیون / توسعه و تجهیز اردو و پلیس و سایر قوای سرکوب کننده / ایجاد فارمها و موسسات زراعتی و تولید مواد خام . و اولیه صنعتی برای صد و بیه ان کشور و غیره . همچنین امپریالیسم جاسوسان متعدد و رنگارنگ خود را در لباس متخصص و مشاور و غیره به همراه وام و طرح دقیق و اجرایی و چگونگی

(۱) - امپریالیسم بمثابة بالا ترین مرحله سرمایه داری - لنین - چاپ

مصرف آن / بکشور و ام گیرنده گسیل میدارد و معاشهای هنگفتی را از محل عمان و ام بکشور و ام گیرنده تحمیل میدارد. (۱) این همه علاوه بر سود بسیار بالای قروض و انواع تکتانه و کارمزد بانکهای کشور اعتبار دارند و سایر حیف و میل هم است. در حقیقت امپریالیسم هم از توبره میخورد هم از گاهدان. "کشوریکه و ام میگیرد معمولاً از کل مبلغ و ام / ۹۰٪ بیشتر عایدش نمیشود. ده درصد آن عاید بانکها و سایر میانجی ها میگردد. " (۲) این ده فیصد کارمزد معمول اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰ بوده امروزه مراتب بیشتر شده است.

گذشته از انگیزه اقتصادی و اعطای قرض / امپریالیسم و آبادی آن - خواهان امتیازها / حرکتها و گذشته های سیاسی نیز میباشند. گسیختن از یاک جناح و پیوستن به جناح دیگری از امپریالیسم (کشور و ام دهنده) / دادن - راهی مثبت یا منفی به فلان پیشنهاد در مجامع بین المللی / دفاع از تجاوز فلان امپریالیسم به حقوق فلان خلق مستعمرات / کمک مادی و معنوی / عملی و فکری به سرکوب فلان جنبش انقلابی (۳) / قرار گرفتن کامل در مهارت کشور و ام دهنده و ... همه و همه در جمله خواستهای سیاسی کشور و ام دهنده میباشد.

(۱) - توجه کنید به پروژه ملی پس که از محل قرضه هند و ایران و شوروی و - اقماران اجرا میگردد و فارمهای مشرقی و پروژه های نفت و گاز شمال و سن عینک و ... امروزه قرضی شوروی و اقماران عمراً با اصطلاح متخصصین و - مشاوران رنگارنگ آن بهترین نشانه و میانگر حقانیت مدعی فوق است.

(۲) - امپریالیسم بمثابة بالاترین مرحله سرمایه داری می ۷۸ لندن چاپ چین. (۳) - بر همه معلوم است که رژیم سیاه و شبه امپریالیست ایران نقش بسیار فعالی در سرکوبی انقلابات جهان دارد. هم اکنون در وسیع سیاه کاری شاه - جانی ایران بطور روز افزون کلان شده می رود. او با ارتش کاملاً تجدید شده خود انقلاب ظفار را بخون کشیده ضربات فراوانی به انقلاب اعراب وارد کرده رژیم رוד زیا آفریقایی جنوبی و اسرائیل و عمان و ... را با همه اشکال تقویت می - کند. خلاصه گوئیم / پول نفت ایران عاملی بسیار مهم است. ۲۰ -

یکی از نمونه های بس وقیحانه دخالت سیاسی - اقتصادی / که شرط ضروری وجدائی ناپذیر قروض امپریالیستی است / قروضی است که قرار بود حکومت تعایت ارتجاعی و فاشیستی شاه ایران به داور بیچاره بپردازد . قروضی برای فابریکه صنعت هرات و قند هار (ایران شدیدا د جاركسود صنعت است و همه ساله صانغ گزافی صنعت از خارج میخرد . تولیدات فابریکات هرات و قند هار قرار بود به ایران صادر شود .) راه آهن سراسری افغانستان که بند راسلام - قلمه (سرحد ایران - افغانستان) راه تورخم (سرحد پاکستان - افغان - نستان) متصل می نمود . در واقع با اعمار راه آهن مزبور پول افغانستان راه آهن ایران را که از طریق ترکیه به اروپا می رود به راه آهن پاکستان و هند تا یلند دهند و وارد کنند و کالا های صادراتی کوریای جنوبی / ژاپن / - استرالیا . . . به ایران) متصل می نمایند و تشعیرات فراوانی برای تجارت روز - افزون ایران و غرب با کشورهای آسیای غربی فراهم می نمود . وام برای خرید - اوری موترهای ایران ناسیونال که در لین های شهری و گرزند و بکار افتاد . (موترهای مزبور از تولیدات فابریکات ایران ناسیونال متعلق به شاه ایران می باشد . این موترها بقیمت های فوق العاده بالا تراز قبستی که عین آنها بمصر فروخته شده به افغانستان سود اشد .) پروژه آب حیرمند که در استان آن بس قدیمی است و بقیمت خانه خرابی دهقانان افغانی و سبزی و شادابی مزارع و افزونی سرمایه " علم " صدراعظم و وزیر ربار سابق و نوکر خانه زاده شاه و بزرگترین فئودال - سرمایه دار ایران تمام شد . وام برای پروژه های زراعتی و بالند اوری که قرار بود در مستعد ترین نقاط افغانستان به اجرا د رایید و حاصلات به ایران حمل گردد . (ایران با مشکلات متعددی از د رک کسود مواد زراعتی و حیوانی

(از صفحه گذشته) - و تقویه امپریالیسم و ارتجاع جهانی و اینها همه امتیازات سیاسی است که رژیم ایران در قبال حفاظت خود از جات غرب سپرد از د . در کثرا و ن وزیر خارجه انگلیس و کارتر رئیس جمهور امریکا با رها و بارها پشتیبانی خود را از شاه اعلام داشته اند / خصوصاً در این لحظه که خلق همیشه قهرمان ایران بها خواسته اند . ما انقلابیون افغانی باید بیش از انقلابیون سایر نقاط پیوند انقلابی خود را با خلق قهرمان ایران استحکام بخشیم و بیش از دیگران اوضاع ایران را مد نظر داشته باشیم چرا که مستقیماً در معرض جماعت سرکوب رژیم فاشیستی پوسید

روبرو است. فامیل شاه جانی گوشت پخ زده و منجمد و فاسد شده را که تنها ارزش کود زراعتی دارد / را بقیمت بسیار نازل / حدود کیلوئی ۵ ریال از استرلیا وارد کرده و بقیمت بسیار گزاف / حدود کیلوئی ۳۰۰ ریال / بالای زحمتکشانی و حلقی ایران میفروشند. حلق قهرمان و همیشه رزمنده ایران بارها گوشت عسای مزه را آتش زده و فامیل فاسد و چه اولگر شاه را رسوای نموده اند. همچنین انواع تخم مرغ از اسرائیل و سایر مواد خوراکی از اقصی نقاط دنیا وارد ایران - میشود (۰۰۰۰)

شرط اصلی پرداخت قروض فوق که توسط عربستان سعودی نیز تقویه میشود تفصیر جمعیت گرایش د اود از جانب شوروی امپریالیستی به غرب امپریالیستی بود. چیزی که د اود میگویند به ارامی ولی پیگیرانه تحقیق بخشد. ولی مصدعزایدی و تشویشی روسیه و حرکت بموقع عمال د اخلی ان / د اود را د اجرای ان ناکام - گذاشت و د نتیجه فروش فوق / جزانها میکه سود لحظه ای ایران را د برداشت / مانند فروش موترهای ایران ناسیونال / پرداخت نکردید. (وعدۀ پرداخت قروض فوق هنوز بجای خود باقی است.)

نمونه فوق میتواند ملاک قضاوت د رمورد سایر قروض باشد که افغانستان تا کنون از کشورهای خارجی دریافت داشته است. یعنی قروض مزبور کاملاً به خط - مشی و استراتژی اقتصادی - سیاسی منابع قرض دهند متکی میباشند و منافع خلق های کشورهای قرض گیرنده مانند افغانستان تنها چیزی است که قطعاً در نظر گرفته نمیشود.

اگر شاه جانی ایران / این چوچه امپریالیست زنجیر گردن / نتوانست پلان خود را د رجعت به بند کشیدن خلقهای افغانستان به اجرا در آورد / شوروی امپریالیستی چه مستقیماً و چه توسط سگان د رنده خود (کشورهای اروپای شرقی عضو پیمان وارسا) پلانهای بمراتب وقیحانه سر / اسارت بارتروغد خلقی تراد را افغانستان با اجرا در آورده است و هنوز هم د رصد تعمیق و توسعه بیشتر آنها میاشند. لنین کبیر / رمبر قهرمان و جاوید ان شوروی سوسیالیستی هنگامیکه به طور خستگی ناپذیر با امپریالیسم و سرمایه داری می‌رزمید اظهار داشت: «درد و رن کشور (منظور کشورهای سرمایه داری و قرض دهند است - نویسنده) حتی یک معامله را نیز نمیتوان نام برد که ولو به طور تقریب متضمن ان سود کلانی باشد که از

میانگیری در دادن وام به کشورهای خارجی حاصل میابد. (۱) (تا) کید روی -
جملات از (ها است) ولی امروز شوروی امپریالیستی / کشوریکه خود را با اصطلاح
را عرو راه لنین میدانند / به حکومتی تبدیل شده است که سالها پیش مورد لعن
و نفرین لنین و خلق قدس زمان شوروی مبارز قرار گرفته . نابودی جفا و د ان به خائنین
به راه لنین و شوروی لنینی - استالینی - ساد .

افغانستان با انعقاد قرارداد ادی با دولت امریکا (۱۳۲۴ شمسی - ۱۹۴۵ میلادی)
صنی برد ریافت ۲۰ میلیون دلار قرض برای سرک سازی / تعمیر بند های
ارغنداب و کجکی و تکمیل پروژه نهر بغرات / بطور موثر وارد مدار قرض گیری
امپریالیستی گردید . (۱)

امپریالیسم که میکوشد هیچگاه موزه ناکند به اب نزنند / دقیقاً معادل
پ ولی که افغانستان از درك قره قل و سایر منابع دریانگهای ان داشت (۲۰
میلیون دلار) به افغانستان قرض داد . ! ! در حقیقت پول خود مان را با قرض
دادند ! انهم با مفاد بسیار بالا ! !

و حال که زیرکی امپریالیسم را در دادن اصل قرض ملاحظه کردیم / ببینیم
که نوع مصرف ان " قرض " که بر واقع از شرایط اصلی پرداخت ان بود / چگونه
بوده است .

در عا راج ۱۹۴۶ (۱۳۲۵) قرارداد ادی بین دولت افغانستان و کمپنی
امریکائی " مورین کنورسن " برای سرک سازی و اعورابیماری به مبلغ ۱۷ میلیون -
دلار منعقد گردید . بنا بر قرارداد / پروژه منور برای مدت ۳ سال بوده و از درك

(۱) - امپریالیسم بمنابه بالا ترین مرحله سرمایه داری - لنین ص ۸۰ چاپ چین

(۲) - افغانستان قبلاً قرض و قرض از خارج دریافت داشته بود . مانند قروضی

که امان الله خان از شوروی لنینی گرفت . ولی قرض منور را هیچ عنوان نمیتوان

شامل قروض امپریالیستی دانست چون یا بلا عوض بوده و یا کاملاً " منافع ملی و خلق "

های افغانستان را در برداشته است . سایر قروض با شرایط امپریالیستی چند

تا " شیری در اوضاع سیاسی - اقتصادی - فتودالی افغانستان انداشتند . لذا ما

تاریخ قرض گیری افغانستان را سراز تاریخ ۱۳۲۴ عید انیم .

تسرفه ۲۰ ملیون دالری فوق الذکر تویپ عالی میسند . ولی مع الوتف " قرار داد " در ۲۰ سال اول کل ۲۰ ملیون دالر تصرف در خارج ابتدائی " طرح " رسید / — بدین اینکه مدتی چگونه کار مشتی انجام شده باشد / پس از تنفی شدن کیسه معلوم گردد که کسبی در برآورد طرح اشتباه کرده است یا نه ؟ و متعاقباً لا اقل در برابر مبلغ پیش بینی شده عیب باشد . لذا دولت افغانستان برای " تکمیل " کار نیمه تمام گنجینه میبورد در سال ۱۹۴۷ (۱۳۲۶) میسند " در ریاست وام نماید . ! ! و امضایی که به مثابه حلقه های زنجیر امارت یعنی بعد از دیکری بدست میسود همان خلقهای وطن بسته میسند .

روند فوق ثابته امروزه ادامه داشت و در وقت پیروزی بابه بیان دیگر سال و جاسوسان امریکایی پول میسند / افغانستان قرضه دیکری برای " پیروزی " وادی میسند " میگرفته است . ولی میسند این پیروزی طلسم شده شعبان ناتمام میسند و از این پس به پلان دیکرواز مالی به سال دیکر انتقال میگرد ، است تا اینکه بالاخره حزب " دموکراتیک خلق " و " حکومت خلقیها " انرا بهیاد آور خود روسیه امپریالیستی تحویل دادند .

د افغانستان رایت بارت دیکر بطور خلاصه مرور می کنیم : افغانستان برای — ابیاری و امسادی ! ؟ سرزمین خود ۲۰ ملیون دالر خود را خود قرض گرفت / بدینال این بسیار ملیون دیکر نیز " قرض " گرفت و ملیون دالر قرضه ارسند . به — ان " قرضها " اب ریالیست ها لانه جاسوسان خود را در وطن ما افسار کردند / کمینی " مورسن کشور " خود را چاق و فربه نمودند و جاسوسان و شورچشمیان خود را در " شرق وحشی " / سرزمین " پامیر و شکار و آب نمیه تاریخی و دختران چشم اشو و . . . " چکردادند و افغانستان درازا " انهمه قرض خود اولاً بایستی تمام منابع اقتصادی خود (بخصوص پوست قره قل که بصورت بسیار مضحک و توهمین امیزه را اختیار امریکا قرار گرفت . توجه کنید که قره قل معتبرترین صادرات کشور بود و تا " تیر قلمی " در اقتصاد فتود الی امروز داشت .) را برای پرداخت مفاد قروض خود در اختیار امپریالیسم قرار داد و برای اصل قروض نیز همواره مورد تنفید امریکا قرار داشته باشد و برای رفع آن تنفید چاره ای نداشته باشد جز اینکه سیاست داخلی و خارجی را نیز دست در اختیار امریکا قرار دهد . بدینش دوم قصه نیز با امپریالیسم شوروی آغاز میسود که

هنوز ادامه دارد

ت خلاصه کنیم . داستان با ۲۰ میلیون دلار قابل وین خطر شروع شد و به اسارت کامل افغانستان و دست بدست گشتن آن منجر گردید .

قروض پروژه " وادی هلمند " (۱) پروژی تا " تیرات مخرب خود را تبارزداد . یعنی در حالیکه صادرات افغانستان به امریکان نسبت به واردات از آن کشور فزونی داشت / با اینهمه افغانستان همواره با کسری موازنه پرداخت با امریکا مواجه بود . ژورنال شرق میانه در این باره نوشت : از ۱۹۴۶ (۱۳۲۵) به بعد مصارف متخصصین و معلمین و از همه بالا تر مصارف کمپنی " مورین کنورسن " - عایدات افغانستان را که از مدارات عماد رات بدست میامد جذب میکرد (۲) و همین جریده در صفحه ۳۰۷ جلد سوم خود نوشت (۱۹۴۹) در چند سال اخیر (بعد از قرارداد ۱۹۴۶ با مورین کنورسن) تا دیات و مصارف خدمات و خرید اشیا (کمپنی) نسبت به عایدات فزونی داشته است .

در حالت انحصارگران امریکائی وضع اقتصادی کشور را فوق العاده پریشان ساخت . دولت برای جبران پولی که بواسطه اختصاص امریالیسم میبرد اخت و همچنین برای پرداخت سود قروض خود ناگزیر شد محصول گمرکی را ۵۰٪ افزایش دهد که موجب بالا رفتن فوق العاده قیمت و خانه خرابی هزاران هزار مردم شاهر و روستا شد و بحران سالهای او آخر ^{حکومت} هاشم و دوره همت شور و اتحاد مبارزات خنده - بورژوازی شهری را بدنیال داشت .

امور فوق نتوانست درسی به حکومت ضد خلق افغانستان بیاموزد . بهرتر بگوئیم آنها اصولاً درسی درس آموزی نبودند . دولت در سال ۱۹۴۹ (۱۳۲۸) طی قرضه ای بمبلغ ۲۱ میلیون دلار با سود ۵٪ فیصد از بانک صادرات واردات

(۱) - در صفحات دیگر کتاب توضیح داده ایم که پروژه وادی هلمند برای اصلاح اموری زراعتی و ابیاری کشور بلکه اساساً بمنظور اسکان دادن قبایل کوچی افغان جنوبی در نواحی هلمند بوده است تا از طرفی ایشان بمنوان چماق سرکوب همواره خاری باشند در پهلوی اهالی محل و ثانیاً " از سرگردانی آنها و مزاحمت احتمالی ایشان برای دولت اسوده باشند . گذشته از آن روابط ایران و افغانستان هم در پروژه مزبور بی تاثیر نبوده است .

(۲) - شرق میانه ۱۹۴۹ .

(اکسپورت اند امپورت بانک) امریکا دریافت داشت باین شرط اصلی که : قرار داد با کمپنی مورس کنورسن تجدید گردد . !! بناًاً مجلس وزراء در آوریل ۱۹۵۰ با کمپنی مزبور که حتی ساده ترین مردم مابه بی کفایتی / غرض ورزی و ماهیت امپریالیستی آن پس برده بودند تجدید عهد و میثاق نمود و حتی ساحه فعالیت آنرا توسعه داد . !!

ادامه ۲۰ میلیون دلار قرضه امریکا در سال ۳۲۴ (بالاخره به امضاء قرار داد همکاری تخنیکی ماده (اصل) چهارترومن (۱) گردید . (فبروری ۱۹۵۱) که نفوذ امریکا را تا بدان حد رسانید که افغانستان آن نه تنها متعهد گردید به تخصیص و مصلحتین امریکائی را وسیعاً در حیات اقتصادی - سیاسی اجتماع فرهنگی کشور خالت دهد / بلکه متعهد گردید تا چنانچه با کشورها مؤسسه بین المللی دیگری کدام معاهد های عهد نمود / پیش از پیش دولت امریکا را از طریق اصل چهارم مطلع نموده و موافقه آنرا جلب نماید .

بدین ترتیب تا سال ۱۹۵۵ (معتبرین منبع مالی قرض گیری افغانستان امریکا بود . ولی یاد رگدشت رفیق استالین و تجدید نظر در راه پیروزمند لنین / و حاکمیت یافتن رویزیونیسم در شوروی / شوروی نیز ای در میدان امپریالیسم نهاد و عنوان رقیب تازه نفیر امریکا و شاه سوسیال امپریالیسم قد علم کرد . در ۱۹۵۵ سال اول بولگائین و خروشچف ضمن سفر اسبانی خود که بمنظور توسعه و تحکیم سیاست رویزیونیستی شوروی در این بخش جهان انجام میشد / به افغانستان آمدند . سفر مزبور رست یکماه پس از اغتشاشات شدید روابط بین افغانستان و پاکستان بر سر پشتونستان بود ، همانطور که در گذشته نیز متذکر شدیم / مسئله پشتونستان یکی از وجود تبارزتها بین دوا امپریالیسم امریکا و شوروی در این ناحیه از جثمان است که بمنظم تخریب پاکستان / متحد امریکا در میان سنتو و همچنین راه یافتن شوروی به بحر هند انجام می یابد .

(۱) - اصل چهارم مؤسسه امپریالیستی امریکا بود که بابت کار ترومن رئیس جمهور امریکا تأسیس شد و اختصاص به کشورهای عقب نگذاشته شده داشت . . . مؤسسه مذکور تحت پوشش کمکهای تخنیکی - زراعتی - طبی و غیره هدفهای امپریالیسم امریکا و متحدین آن را با جراد میآورد . برای کشورهای اروپائی مؤسسه مزبور با تغییراتی منطبق با شرایط اروپا / عین هدف را دنبال میکرد و بنام -

به همی استکه شوروی در گرم نگاهداشتن شورخادشه سخت زیفیع است .
 بنا بر توضیح فوق سفر رهبران عالمیته شوروی به افغانستان بی مورد
 نبود . بطوریکه انهمانته تنها ضمن سخنرانیهای خود در مجامع و محافل رسمی
 پشتیبانی کامل خود را از داود اعلام داشتند / بلکه وعده انواع کمکها را از جمله
 صد ملیون دالر و ام راهب و دادند . این کمکها و بخصوص وام صد ملیون دالر
 به نسبت وامهای قبلی چیزی باور نکردنی نشانه دست و دلبازی شوروی نو-
 اصهریالیست در زمینه سرمایه گذاری در رشته چپاول و غارت خلقها میباشد .
 لازم بتذکر است که مجموع کمکهای بلوک کمونیست تا آن هنگام تنها ۱۴ ملیون
 دالر بود !! همانطور که قبلاً اشاره کردیم تا آن زمان (۱۹۵۵) مهمترین
 قرض دهنده به افغانستان امریکا بود که مجموع قروض آن طی چند سال (۱۹۴۵-
 - ۱۹۵۵) بالغ بر ۷۰ / ۲۰ ملیون دالر میشد . (۱)

اگر زعمای افغانستان اتجنان شپخته و وال ۲۰ ملیون دالر قرضه سابق-
 الذکر امریکا شدند و اشفته سرعرجیز کشور را به امریکا دادند / طبیعی استکه
 داود سفله در برابر صد ملیون دالر شوروی انگونه سروایکی بهای رهبران
 شوروی چاکرانه بوسه زد و به عامل اجرایی سیاست نو اصهریالیستی شوروی
 در - - - - - . بخصوص که روبلهای شوروی با اصطلاح " سرخ " نیز
 هست . از این سرخی کذائی بیش از هر چیز " حزب دموکراتیک خلق " در
 قریب مردم استفاده برده است . ولی امروز بابه حاکمیت رسیدن حزب مزبور
 این سنگ نگهبان منافع شوروی اصهریالیستی / و با تجربه مستقیم فاشیسم
 در وطن فروشی این پادشاهان درون سپاه که نقاب سرخ بر روی زرد خود
 کشیده اند و ریاست جهانی پفرقه افکنانه و اصهریالیستی - فاشیستی شوروی
 - - - - -

(از صفحه گذشته) - " طرح ارسال " مسمی شده بود .
 (۱) - به استناد کتاب " تاریخ خاور میانه " تا " لیف ژرژ لیمخافسکی و زیر
 خارجه امریکا و امهای انکشورتان هنگام عبارت بود از ۲۰ وام بمبلغ ۱۸ و ۲۱ -
 ملیون دالر با سود ۴ / ۵٪ برای واد بلمند و از ۱۹۴۷ تا ۱۹۵۵ قریب ۹ ملیون
 دالر از طریق کمکهای (؟) تخنیک و مبالغ دیگری که مجموعاً ۲ / ۵ ملیون دالر
 میشود برای خرید غلات و خوار و باره ولی بموجب اسناد دیگری بده مبلغ ۲۰ ملیون
 دالر قرضه وادی بلمند در سال (۱۹۴۵) را نیز به ان افزود که به این حساب

در هر گوشه جهان / دیگر اکثریت خلقهای جهان فقیه اند که سرخی روبل
عای شوروی امپریالیستی نه از درک سرخی انقلاب و مارکسیسم - لنینیسم /
بلکه بخاطر الوده بودن آنها بخون ملیون زخمیشان سراسر جهان و جمعه -
ریهای خود شوروی میباشد .

بهر حال / قرضه صد ملیون دالر شوروی نیز دقیقاً همان طاعت و -
ویژگیهای سایر قروض امپریالیستی را داشت . چه در زمینه سیاسی و چه در
زمینه اقتصادی قرض مزبور منجر به وابستگی افغانستان به شوروی گردید که
نتیجه آن / بیانقطه اوج آن حاکمیت حزب ضد خلقی و ضد ملی " دیموکراتیک
خلق " میباشد . البته این عنوانها بارها در داستان نیست . بگفته آن پیروانها
چوچه ها را اخراج می شمارند . پایان داستان / خزان شوروی و
سگان انترابیان می دارد . خزانی که بهار واقعاً سرخ و واقعاً خلقی را بدنبال
دارد . در رنبا د چنین روز سترگ و گرامی !

همانگونه که در فوق اشاره کردیم / قیوس شوروی اسارت سیاسی -
اقتصادی افغانستان را بی امد خود داشت . اسارت مزبور در زمینه اقتصادی
عمدتاً در جامه پلانهای پنج ساله (در دوره جمهوریت داودی پلانهای هفت
ساله جایگزین آن شد) / مسکوت و ولتی و با صلا ح اقتصاد رهبری شده و تسلط
شوروی و اقماران (اعضای کمکون) بر تجارت خارجی کشور تیار نمود . و در -
زمینه سیاسی از طرف پیروی سیاست خارجی افغانستان از سیاست خارجی
شوروی (این پیروی تحت نام " میطرفی " مثبت " ! ! " مثبت یعنی طرفداری
از شوروی انجام میگردد که با امد و رفت دولت چار شدت و ضعف سیاسی
میشده است .) و از جانب دیگر و معمر / ایجاد و رشد پیگرو حساب شده -
" حزب دیموکراتیک خلق " و " پرچم " بعنوان ستون پنجم و عمال قابل
اعتقاد و رساندن آن به حاکمیت دولت میباشد .

گفتیم امپریالیسم و بخصوص سوسیال امپریالیسم که نوامپریالیسم -
عصر طاست / خالی از هوشیاری نیست . لذا از آنجا که احتمال دارد سیاست
سکتراریستی و انفراد جویانه ترکی و باند او (" خلقیها ") با شکست روبرو

((صفحه قبل)) - مجموعه قروض امریکا تا سال ۱۹۵۵ بالغ ۷۰/۵ ملیون
دالر میشود .

شروع موضع شوروی در افغانستان مورد خطر واقع شود / روسیه امپریالیستی از هم اکنون باند ببرک کارمل را بعنوان "اشتبانی" و در لباس با اصطلاح فلسفی و دیموکراتیک (توجه کنید به اعترافات سلطانعلی گشتخنده در مورد تشکیل دولت با اصطلاح ملی با کمک کتبه نیروهای وطن پرست ...) برای انروز تربیه و آماده سازی نماید . ما مردم مثلی داریم کمیگویند "خر همان خراست حتی اگر بالانش عروس شود" .

د نمانه صد ملیون دلار را بگیریم : تا قبل از اوایل دهه ۷۰ تکیه افغانستان بر با اصطلاح امداد تخنیکي امریکا بود . چه از طریق اصل چهار و ۱۷ وجه از طریق موسسات خصوصی مانند "موريسن گورسن" / "ایلمند الکسپورسن" "ترانس ورلد اروزه" و غیره . بقول زر زلیخا نسکی "چشم امید افغانها متوجه امریکا که صاحب ثروت و اطلاعات فنی بود / ... بود" . ولی همین جناب / یعنی وزیر خارجه سابق امریکا با تاسف ابراز میدارد که "... خبروام صد ملیون دلار که غفلت شایع شد / سیاست امریکا را با مسئله مشکلی مواجه کرد و تعادل را بهمزد" . "و با خشم تهدید می کند که" . "... این بازی بدون وزه و ایجاب رقابتي که در قبول کمکهای مالی و فنی شوروی صورت بگیرد از لحاظ روانشناسی (مل خطرناکی است و در مبارزه خاور و باختر گستاخی بعضی مل را بیشتر خواهد کرد و دولت افغانستان با قبول کمک شوروی و مبارزه با پاکستان ... با استقلال و حیات کشور خویش بازی می کند" . (۱) "(تاسکیدار ما است)"

اتای لیخا نسکی حق را در عینانی باشد و همینطور آقای رئیس جمهور آیزنهاور نیز محق است نسبت به ظاهر شاه بی مهر شود . چون رقیب / بارز بها را از دستش ربوده است .

اری بارز بها این چنین ربوده شد : وام صد ملیون دالری به نقطه عطنی در جنگونگی وابستگی افغانستان به امپریالیسم تبدیل شد . تکیه اساسی بر بها - اصطلاح امداد های امریکا و متخصصین (جواسیس) خرد و کلان به تکیه اساسی بر با اصطلاح کمکهای مالی و تخنیکي و جواسیس روسی تبدیل شد . بهش از ۶۸٪ قرضه خارجی پلان پنجم ساله از شوروی و اقماران تا همین گردید (۲) ۷۰ -

(۱) - تاریخ خاور میانه - زر زلیخا نسکی - ترجمه دکتر هادی جزایری .
(۲) - پلان پنجم ساله و رشد اقتصاد افغانستان - تکنونین - مسکو ۱۹۵۸ و

شوروی امپریالیستی و اقماران بر تجارت خارجی افغانستان تسلط شدند. چگونگی سهم گیری کشورهای دیگر در تجارت خارجی افغانستان در ۱۹۵۹ (۱۳۳۸) چنین بوده است. شوروی ۱/۲۳٪ - جکوسلواکیه ۶/۴٪ - هند ۱/۱۶٪ - آمریکا ۱۲/۱٪ - آلمان ۱۱٪ - پاکستان ۹/۲٪ (۱) تجارت خارجی کشور به نفع شوروی و اقماران و زیان آمریکا و هند و پاکستان تغییرات چشمگیری رونما شده است و این هنوز آغاز کار بوده است (۴ سال بهمانند از شاهکار صد ملیون دالری شوروی) و همانطور که همه میدانیم وضع فوق بطور مداوم به نفع شوروی و اقماران در تغییر بوده است تا امروز که دیگر افغانستان یکی از جمهوریهایی روسیه یا بهتر بگوئیم به مستعمره شوروی امپریالیستی تبدیل شده است.

اگر چه گفتار ویری انسان شناس امریکائی مبنی بر اینکه / کمکهای اقتصادی شوروی به افغانستان گام اول برای تسلط سیاسی بر آن کشور است و بهیچر نمی تواند به مرحله انتقالی بسوی تسلط " کامل سیاسی است / اساساً ناشی از منافع امریکا است / ولی مع هذا / در آن شمه ای از حقیقت وجود دارد و همانطور که دیدیم پیش بینی او با کودتای ۷ ثور ۱۳۵۷ به حقیقت پیوست.

در اکتوبر ۱۹۶۱ (۱۳۴۰) موافقت نامه ای در مسکو به امضاء رسید که بر اساس آن برای پلان پنج ساله دوم منابع مالی و فنی تهیه شود. در دو سال اول پلان (۱۳۴۱-۴۲) قروض شوروی تقریباً ۵۰٪ مجموع سرمایه گذاریها در اقتصاد افغانستان و حدود ۷۵٪ کمکهای خارجی را که افغانستان در مدت آن دو سال دریافت کرده بود / تشکیل میداد. (۲)

قبلاً گفتیم که دولت داود آغاز گرفت و قیحد و کشور پرستاری " اقتصاد پلان گذاری شده " / " سکتور دولتی " و اخذ قروض گسترشکن به پیمان و وسیع و با شرایط اسارت بار سیاسی - اقتصادی بود (۳). شوروی روی روی زمین

— " رشد اقتصاد ایران و افغانستان (پراپاگاندای شرق میانه) ارباب و زیان ————— ۱۹۶۰ نمبر ۳ —————

(۱) - موقف اقتصادی افغانستان گلومین - مسکو - ۱۹۵۶.

(۲) - دریافت اقتصاد مالیه / مسکو - اکتبر ۱۹۶۴.

(۳) - در این دوران کار قرضه گیری به حدی توسعه و " ترقی " یافت که در این

زمینه نیز محتاج متخصصین خارجی شدیم. همان بود که در سال ۱۳۳۷ شخصی

— امپریالیستی برای اولین بار در دوران عدارت داود / سیاست مداخله جویانه
 و ضد خلق خود را در افغانستان به اجرا در آورد و در همان مدت گویا انجمن
 اقتصاد کشور را بخود وابسته نمود و انجمن پایه خود را محکم کرد که در ولت های
 بعدی ناگزیر (ناگزیر به این دلیل که فاقد ماهیت انقلابی و مردمی بودند .)
 بودند انرا بحساب گیرند و با اصطلاح مراعات حال افراد امته باشند . بطوریکه
 پس از سقوط دولت داود / یوسف و ولت های بعدی بر "اقتصاد پلان گذاری
 مند" و "سکتور و لشی" و بکار گرفتن مایه "تورین و متخصصان روسی در حیات
 اقتصادی — سیاسی — اجتماعی کشور صحنه گذاشتند . (در دوران اعتمادی
 و موسی شفیق تا "تند نیزور کمتر از هموزمان دیگر بود . بدین لحاظ که انشا
 خود وابسته به امپریالیسم غریب بودند .)

"سکتور و لشی" و "اقتصاد پلان گذاری شده" اگر چه طاهران و —
 مقوله کلکتیوی و ضد سرمایه داری است / ولی مصنفان در حقیقت و بخودی خود
 بیانگر چیزی بخصوصی نیست . امروزه و با رشد شیوه های متنوع سرمایه داری —
 و استثمار گرانه / حتی در کشورهای سرمایه داری نیز میتوان انواع گوناگونی از —
 مقوله های فوق و با اصطلاح سوسیالیستی و جمعی را مشاهده نمود . سرمایه
 داران نیز برای کاهش رقابت فی مابین خود و نتیجتاً برای اتحاد در چپاول
 و غارتگری و کسب حد اکثر منافع / بین خود اشکالی از کار جمعی را بوجود آورده .
 اند . بدینشی است که اشکال مزبور خالی از هرگونه خصلت سوسیالیستی
 است . انما کمالاً دارای ماهیت استثمار گرانه و ضد مردمی و ضد کارگری هستند .
 در واقع انسا برای تسخیر هر چه بیشتر بهره برداری های سرمایه داران
 فعالیت می کنند نه چیز دیگر .

جوامع اولیه یا کبون اولیه نیز کمالاً بر کار دسته جمعی و حتی بالکیت —
 جمعی اعضای قبیل و کبون استوار بود و حتی از نگاه استثمارگری نیز بر تلیه اشکال
 کلکتیوی در جامعه سرمایه داری به مراتب رجحان داشت . با این وجود / انها
 نیز فاقد خصلت و ویژگیهای جوامع سوسیالیستی بودند .

(از صفحه قبل . . .) — (متخصص امور قرضه گیری (!) بنام بلند پاز چپی
 معاون بانک صنعتی ترکیه برای اموختن شیوه های قرضه گیری ! به مسئولین
 افغانی به کابل آمد .

بنا بر این باید روشن شود که تعین کنند، خلعت سوسیالیستی و انقلابی
و مردم می‌نشانند و مقوله های کلکثیری و جمعی چیست؟ این امر تعین کنند، مکتبنا
قابل ایجاد کنند، یا بکار ببرند، یا اداره کنند، مقوله ها و شعارهای منسوخ
میشود. به بنیاد یگر/ باید معلوم گردد که ولتی که تحت حاکمیت آن مقوله
— نمای فوق حق حیات و رشد دارند چگونه د ولت است؟ یا د ولتی واقعاً
کارگری سوسیالیستی است؟ یا یکی از انواع اشکال د ولت های استثمارگر است.
و یا جامعه بصورت غریزی و توسط انتخاب طبیعی افراد شایسته اداره میشود.
مانند جوامع ابتدائی؟

“اقتصاد پلان گذاری شده” و “سکتور د ولتی” به شکل و بیرونی نام
وزیب و زیست که باشد/ تحت حاکمیت د ولت پرولتری واقعی خلعت مردمی
انقلابی و د استقامتی دارد و لا غیر.

بنا بر این روشن میگردد که انواع پلانهای اقتصادی و سکتورهای د ولتی
کلیه د ولت های افغانستان تا به امروز (امروز که د ولت غد خلقی “خلقیم”
است و این کتاب تحت حاکمیت “سپاه و فاشیستی انفا چاپ و توزیع میشود.)
خالو از هرگونه خلعت ملی و مردمی بود، و کلاً ماهیت استثمارگرانه و غصب
ملی داشته و دارد. اقتصاد پلان گذاری شده و سکتور د ولتی عامل سد کنند
و بسیار قاطع و صمیمی است د در برابر رشد آزاد بورژوازی ملی. به وسیله د و عامل فوق/
سیاست اقتصادی د ولت بنا بر خواستهای امپریالیسم / اعم از “سرخ” یا سپاه
ان / و بورژوازی کمپراد و تنظیم میگردد. یعنی اقتصاد پلان گذاری شده سرپا به
— های د ولتی و خصوصی راه آن جنبه غلبه داشته های که بهر مبردارها و مداخله
جوشهای اقتصادی — سیاسی امپریالیسم و به تیغ آن سگان داخلی انرا تسخیر
و تضمین میکند سوق می دهند.

از خرد های عمد پلانهای پنج ساله / پروژه های تفحصات نفت و گاز
و منابع زیر زمینی د یگر بخصوص من / توسعه و تعلیم، قوای سرکوب و خرید تسلیحات
نظامی برای ان / توسعه و تحکیم تجارت و صنایع و اسدای ای / تولید مواد
زراعتی — حیوانی مورد احتیاج صنایع امپریالیسم (مانند پنبه / انواع دانه
— های روغنی / پوست / پشم / رود و غیره) توسعه
راه ها و

ترانسپورتی (۱) و ایجاد فابریکات واسطه ای و ترمیم کالاهای ساخته امپریا -
لیسم میباشد. خود قضاوت کنید که کارکرد این امور که اکثریت سرمایه طلسمی و
بود چه پلانیها را می بلعد چگونه است؟ گاز را کی دیده است؟ جز اینکه همه
ان به شوروی / این " دوست و متحد راستین شمالی " (؟!) صادر میشود و -
برای تسخیر هند و ران مصارف گزاف تعمیریلی را بر روی دریای موبه افغانستان

(۱) - قرعه آمریکا و شوروی و رقابت فشرده آنها برای تأسیس راه های مواصلاتی
و ترانزیتی اساساً از منافع و خواستهای خصوصی آنها پیروی می نماید. آنها
میخواهند و میخواهند تا با اعمار راه های مذکور از طرفی نفوذ خود را در داخل
توسعه دهند (ایضا) از طریق تبلیغات مبتنی بر انجام اعمال با اصطلاح خیرخواها
و عام المنفعه مثل مرگ سازی / مردم را فریب میدهند. و از جانب کالاهای
خود را به نقاط مورد نظر کشور برسانند و مهمترین هدفشان این است که از -
طریق راه های مزبور بتوانند کالاهای خود را از راه خشکی نیز به آسیای شرق -
و اروپا برسانند. بدین لحاظ است که می بینیم راه های هرات تا تورخم /
قندهار و اسپین بولدک و شامراه کابل به بنادر شوروی در شمال (راه سالنگ)
پس از سالها هنوز عده ترین و مهمترین طرق مواصلاتی کشور هستند. در حالیکه
مرکز افغانستان بدخشان / شرق / غرب / جنوبی و خلاصه کلیه نقاط دیگر افغان -
نستان / آنجا همائیکه مردمش هنوز نمیتوانستند و قدرت نداشتند اموال مصرفی
سرمایه داری جهان را بخرند / پس از سالهای سال جز کوره را نمی بینند دارند .
راه های که در مسافت ترین فصل سال عبور از آنها خطرات فراوانی را در بر دارد .
در زمستان با اولین برف یا باران راه ها بند می آید و مردم این نواحی / مردم -
بیش از ۷۰٪ خاک کشور زندگی طبیعت میشوند. اگر چیزی ذخیره داشته
باشند با هم فلاکتی باشد / زمستان را به بحر پیوند میدهند و گرنه همه خواهند
مردم بدانند که کسی خبرشود. اگر مریض داشته باشند / حتی ساده ترین
امراض مثل یک سرما خوردگی جزئی / مریضشان بی شک خواهد مرد. این همه در
شرایطی است که انسان به راه رفته است / طبیعت را مقهور خود ساخته / دست
آورد های غنیمت علمی دارد و کارهایی میکند که ۵۰ سال پیش حتی در خیال هیچ
دانشمندی نیز نمی گنجید. آری مردم بیش از ۷۰٪ کشور را در شرایط جوامع

تحمل نمود (۱). برای سحولت امر تجارت (در واقع چپاول و سرما به ملی و خلق افغانستان) شاعران سالنک را با مصارف فوق العاده زیاد و نواقص متعدد انجمنی به افغانستان تحمیل کرد. پروگرام اصلاح مزارع / زمین زدها / زمین ویرسها و فابریکات کود کیمیاوی و ... را پیش میبرد تا بنده و مواد مورد ضرورت صنایع خلد را تهیه کند و کود کیمیاوی را که ازنگاد جنسیت بر تولیدات اکثر جمعوریهای آسیایی آن برتری دارد بقیمت فوق العاده ناچیز بخرد و - کود کیمیاوی خود را بقیمت چند برابر و با قیمت خراب بیا بفروشد (۲). همچنین در مورد صنعت و ... انگور شمالی / انار قند هار / مالته و زیتون و لیموی جلال - آباد و سایر میوه های لذیذ افغانستان بکجا صادر میشود ؟ و با چه بهایی ؟ معلوم است به شوری و قیمت ؟ بهتر است چیزی نگوئیم ...

داستان سکتور ولتی نیز یکی از قصه های عمیق غصه است و در همان - وسیه " شوری امپریالیستی " درج است.

معتبرین و بارزترین نشانه " سکتور ولتی " در افغانستان / فارما شقی است . ما اسناد قرارداد و انرا در دست نداریم . فقط اینقدر میدانیم که

(از صفحه قبل) - ابتدا اشیای سرزمین / کاملاً هستند و بدون طرق ارتباطی با دیگران . اینها پیش از هر گجای دیگری نیاز به و وسایل ترانسپورتی دارند ولی امپریالیست عاقل فقط در فکر کسب منافع خود هستند و صرف همان راه ها و طرق را - اعمار میکنند که بتواند بنحوی خواست عاقلانه اش را بر آورد و سازند بیشتر . و بعد اوق هم مال و عم تماشا / از این رهگذر با تبلیغات عوام فریبانه / خود را بعنوان افرادی خیر و نیکوکار نیز مردم مفرقی می نمایند .

(۱) - آن مقدار از نگار شمال را که AFG ۵۵ در کابل و سایر شهرها به خرید می کنند در حکم گله پارچه مورچه است و طبیعتاً نمیتواند دلیل بر حاکمیت کشور بر مناطقی که زیر زمینی خود باشد . شوری امپریالیستی گاز خود را بقیمت شان بین المللی و حتی بیشتر از آن به کشورهای اروپا شرقی و غربی میفروشد ولی گاز افغانستان و ایران را بقیمت های فوق العاده ناچیزی خرید و بجا یگزین گاز فروخته شده خود می کند . چند سال پیش ایران با الحاق از آمریکا و احتیاجات مالی خود برای خرید مدرن ترین وسایل حمل و نقل زمینی روسی برای ارتش و انواع سلاح امریکائی / بتای گاز - (۲) - به صفحه ۲۱۷ - همین کتاب مراجعه شود .

مصارف مالی آن از جانب شوروی و به صورت قرضی را اختیار افغانستان گذاشته میشود. مصارف و قیمت وسایل تخنیکی و معاشی متخصصین آن که جملگی از شوروی است / از محل همان قرضه تا "مبن میشود (درا این مورد نیز مانند سایر موارد قیمتشنا چند برابر ارزش واقعی میباشد) تا سی سال شوروی در استفاده و بهره برداری از فارمهای مزبور / حتی نسبت به احمالی محل حق اولیت دارد. این حق اولیت در مورد نیتون (زیتون یکی از محصولات بسیار مفید فارمهای مذکور است که اکثریت قاطع مردم ما حتی انرا نمی شناسند!) به حق انحصاری تبدیل میشود. این بود شمه ای بسیار بسیار مختصر از اصطلاح "سکتورهای دولتی" شرقی (۱).

بزبان خلقها و زحمتکشان گپ بزنیم: شوروی قرضه داد با سود فوق العاده زیاد. از محل همان قرضه ماشین آلات و بیبل و گلنگ قراضه و مستعمل خود را (اگر بورژوازی عنعنشی و ملی را همین شوروی و خواهر خوانده های او آمریکا و انگلیس سرکوب نکرد) بودند / انواعی بمراتب بهتر از انرا در داخل تولید میکردیم. به قیمت های حتی بالاتر از قیمت نو وجود پیدا می نمود اگر چه جاسوسان خود را در کشور ما وارد کرد و حتی معاش انهارا نیز از ما میگیرد. کارگران ما را شاید "مورد استثمار قرار داده و زمین و آب ما را از دهقانان و صاحبان اصلی انهارا بزرگرفت. بهترین محصول پیداوار زمین و آب و کارگران را برای مدت سی سال بخود تخصیص داد و پس از سی سال زمین مرد و بی حاصل را برپیش ما می بندد و خود جای بهتر و بگری مثلا "در هرات / مزار / کند ز... یا حتی کمی انظر فترا از فارمهای موجود نیست می گوی کند و باز "سکتور دولتی" در یگروسی سال در یگروسی سال - در یگرو... و این گوی میچرخد و میچرخد... تا به خود ائیم و ما دیگر نشینیم و ما خود صاحب مال خون شویم / بزور / بقهر / به غفد... این تنها راه پس گرفتن مال و حق خود از دزدان است. همان کاری که بلد زدن عادی می کنیم

با ورقه صنفه گذشته - عادت راتی خود بسروری را افزایش داد ولی افغانستان کماکان در قبال گاز خود کالاهای کهنه و بی مصرف و پوسیده و رسی / بخصوص سلاح سنگین و سبک برای سرکوب خلقهای کشور وارد می کند. انهم به قیمت های فوق قیمتهای بین المللی.

(۱) انتظار داریم رفقای که باستان مربوط به "سکتورهای دولتی" در سترسی دارند انرا در اختیار همگان قرار دهند.

مستعاضد را بعماد وسیعتری

ری
 "سکتورد ولتی" و "اقتصاد پلانگذاری شده" نوع استعماری - استثنائی
 آن که در افغانستان نیز از همان نوع در جریان است / گذشته از تأثیرات اقتصادی
 و مالی کوتاه مدت / اثرات فراوان سیاسی - اجتماعی دراز مدت و کوتاه مدت
 فراوانی نیز در بردارد . مهمترین این تأثیرات برای کشور عقب نگه داشته شدن
 مانند افغانستان / خلعت ضد بورژوازی ملی بودن آن عامی باشد . ویژگی منسوخ
 دقیقاً مترادف با ماهیت ضد ملی (عدا استقلال سیاسی - اقتصادی ملی /
 ضد صنایع ملی و ضد تجارت ملی) انشعاب است . اقتصاد پلان شده - ساحه شهر -
 عمل آزادانه و در نتیجه ابتکار عمل بورژوازی ملی را شدیدا محدود و مشروط می
 نماید . عمده ترین و حیاتی ترین شئون اقتصادی - صنعتی را از دست بورژوازی -
 ملی بدراورد . بدست بورژوازی کمپرادور - تجاری در کشورهای پهلوا صهریالیسم
 سنتی غرب و بدست بورژوازی کمپرادور - بوروکراتیک (دولتی) در کشورهای
 وابسته به سوسیال امپریالیسم / می سپارد و سرمایه های بورژوازی ملی را تشنه
 در انرشته هایی که تسخیر کنند / یا موافق بفره برداریهای اقتصادی - سیاسی
 امپریالیسم است / و پیاد ربنترین حالت آن / هیچ تعارضی با خواستهای
 امپریالیسم ندارد / اجازه فعالیت میدهد . این رشته عام همان رشته های
 واسطگی و دلالی / اعم از صنعتی (مونتاژ) یا تجاری / میباشد .
 دولتهای کمپرادورنه تنها با اقتصاد پلان شده / همانطور که فوقاً
 باختصار اشاره شد / سرمایه های ملی / اقتصاد ملی و سیاست ملی را به بند می -
 کشند و امپریالیسم را / به غرننگ که باشد / هرکلیه شئون حیات کشور مسلط
 میسازند / بلکه با "سکتورد ولتی" همان خط مشی را با سرمایه های دولتی
 (سرمایه ای که از بورژوازی ملی و سایر اقشار خلق در پیده شده است) - بمنصه
 اجرا در میاورند و با مجموعه سیاستهای ضد ملی - ضد خلق خود در زمینه های
 اقتصادی - سیاسی / از طرفی در سرکوبی بورژوازی ملی و خرد - بورژوازی رو -
 برشد صرانه میکوشند (بحث بر سر سرکوبی کارگران و کمونیستها نیست . چون
 بورژوازی ملی و کمپرادور در این مورد وحدت نظر و عمل دارند) و از جانب دیگر
 و پابهای سرکوبی بورژوازی ملی / بورژوازی کمپرادور (در افغانستان و کشورهای
 مشابه مانند ایثوپیا بورژوازی کمپرادور - بوروکراتیک) را رشد و ارتقاء میدهد

و بدین ترتیب در ساخت اجتماعی و سیر طبیعی تکامل جامعه اخلاقی بوجود می-
 آورند. همین اخلاقی است که منجر به اخلاقی در کارکرد نیروهای طبقاتی جامعه
 و حذف نسبی دوران سرمایه داری در اینگونه جوامع میشود. همین اخلاقی امپری-
 یالیم و همین تسلیم طلبی قشر فوقانی بورژوازی ملی که به بورژوازی کمپراد ورتیدیل
 میشود / است که موجب سلب قابلیت و استعداد مبارزه قاطعاً با امپریالیسم از
 بورژوازی و خرده بورژوازی و انتقال آن به طبقه رزنده و بالنده کارگر شده است.
 (چون بورژوازی ملو و خرده بورژوازی اصولاً و اساساً دارای همان انگیزه عا-
 استثماری است که بورژوازی کمپراد و امپریالیسم هستند و سیر تکامل آنها / حتی اگر
 اجازه تکامل ازادانه را داشته باشند / بورژوازی ملی کلاً و خرده بورژوازی قسماً
 بطرف بورژوازی کمپراد و روسرمایه داری است که آن نیز خصوصی و محصورکنونی
 بدین ارتباط با امپریالیسم / یا خود امپریالیست بودن یا خدمتگزاران بودن / -
امکان ندارد.) همین اخلاقی است که مقوله جدیدی بنام کشور عای نیمه
 مستعمره - نیمه فئودال را در تکامل جوامع بوجود آورده است و بالاخره -
 همین اخلاقی است که شیوه جدید و مرحله جدیدی را بنام شیوه مبارزه و -
 مرحله عبوری "دموکراسی نوین" بوجود آورده است که بایستی از آن تمییز کرد.
 برگردیم به قروض خارجی و میزان وابستگی اقتصاد کشور به آنها. تبلیغات
 دولتی از دوران صدارت داود (اولین پلان پنجساله) تاکنون مهمترین ارگان تنظیم
 کننده اقتصاد کشور را وزارت پلان و مهمترین شیوه کشور داری در زمینه اقتصادی
 اقتصاد رهبری شده یا پلان شده قلمداد کرده اند. پلانهای اقتصادی را -
 بررسی کنیم و با زار قاع کمک بگیریم که زیان گویائی هستند برای واقعیات .
 پلان اول ۸۰٪ / پلان دوم ۲۵٪ / و پلان سوم ۲۰٪ (۱) متکی به قروض
 خارجی بوده اند !!

(۱) - پلان سوم توسط هاشم میوند وال پیشنهاد گردید. در دوران صدارت
 میوند وال بیش از هر زمان دیگری بورژوازی ملی موقع یافت تا در حیات اقتصادی -
 سیاسی کشور خالت نماید. او در جلسه ای در کلب مطبوعات آمریکا (۱ حمل -
 ۱۳۴۶) در مورد قروض خارجی بیان داشت: "ضروری است تا در افزایش بار سنگین
 دیون خارجی و شرایط امداد خارجی از احتیاط کار گرفته شود. بهر صورت در -
 بسیاری از اقسام جدید سرمایه گذاریها اسما ر خارجی به پیمانهای کمتر شامل است."

در پلان سوم پروژه های دولتی که با مشارکت با اصطلاح با کمک خارجی انجام میشود به ۱۹ میلیارد افغانی یا ۲۰ میلیون دلار بالغ میشود. در حالیکه سرمایه گذاری خصوصی داخلی صرف مبلغ ۸ میلیارد افغانی را احتوا میکرد. این تازه در حالی است که برای سرمایه داخلی در پلان سوم ۵۰٪ نسبت به پلان دوم افزودیم یعنی شده است که این خود از طرفی بیانگر نقش بیشتر بورژوازی ملی در اقتصاد کشور است و از جانب دیگر نمایانگر سرکوب شدن بورژوازی ملی از طریق اقتصاد رهبری شده میباشد. در حقیقت پلان سوم از بهترین و شرقی ترین پلانهای اقتصاد کشورهای کشور بوده است!! حال خواننده عزیز! تو خود حدیث مفصل بخوان از این محمل!

در همان پلان سوم فوق الذکر / سرمایه های خالص دولتی بالغ بر ۱۲ - ۱۶ میلیارد افغانی بود. بنا بر این کل سرمایه گذاریهای دولتی / اعم از اندامی که با سرمایه خالص دولتی با مشارکت و با اصطلاح کمک سرمایه های خارجی - پس یعنی شده بود بالغ بر $12 + 16 = 28$ میلیارد افغانی بود (۱). ملا حظ میشود که در این مرقی ترین پلان اقتصادی هنوز کماکان سرخ دست دولت کمپرادوری و مخصوص سرمایه های قروض خارجی است. ۲۸ میلیارد سرمایه بورژوازی ملی (با این فرض که همه آن متعلق به بورژوازی ملی باشد) که انتم جدا جدا او را گنده و اغلب سرمایه های ۵ - ۴ میلیونی بوده است / هیچگاه قادر نبود با سرمایه هنگفت دولتی و انعمه امکانات و تسهیلاتی که بوروکراسی دولتی برای آن قائل بود / رقابت نماید و دولت با به بیان صحیح تر بورژوازی کمپرادور و عوامل امیر بالیسم کماکان فعال ما پشائی خود را محفوظ داشته اند.

دولت اگر چه بخاطر خصلت بوروکراتیک و ارجحیت منافع شخصی کارمندان آن هیچگاه تا جر خوب نبود ولی همواره بزرگترین تاجر - کمپرادور بوده است و همین امر بعنوان مهم ترین مانع رشد بورژوازی ملی باید به حساب آید.

(۱) - اکثر پروژه های که با قروض خارجی رویدست گرفته شده یا نیمه کاره مانده و از پلان سه پلان دیگر انتقال یافته و بالاخره نیمه کاره رها شده است و یا هنوز سالها به مرحله بهره دهنی نرسیده است.

علیرغم اینکه دولت با مشاورت متخصصین و مزدوران داخلی و خارجی می-
کوشید تا حداقلت و نگهداری از منافع امپریالیسم و ایادی داخلی انرا تحت نظم
و نسق آورد تا بیشتر ران راه موفق گردد / پلان اقتصادی را به این منظور روی دست
گرفت / مع هذا / هیچیک از پلانهای او / از جمله پلانهای ۵ ساله اقتصادی / طبق
برآورد ها و پیشبینی ها انجام نرفتند و عملکرد های دولت طبق معمول سابقه دچار
تشتت و پراگندگی بود . پلانهای پنج ساله بنا بر ضرورت های امپریالیسم و عوامل
داخلی آن / در رحین اجرا دچار تغییرات و در گونیهای میگردد . این تغییرات
عمدتاً شامل انتقال بودجه از بخش های ملی و مردمی به بخشهای غیر ملی و
ضد مردمی بود . جدول زیر شاهد و دیمین دمویند مدعی فوق است (۱) اعداد
جدول به فیصد است .

پلانهای پنج ساله		اول		دوم		سوم	
موارد مصرف بودجه		پیش بینی	اجرا*	پیش بینی	اجرا	پیش بینی	اجرا
زراعت	۴۰/۶	۱۲/۵	۲۳/۵	۱۸	۲۲	۲۲	۲۲
ترانسپورت و - مخابرات	۲۸/۳	۴۹/۵	۲۵/۵	۲۸	۱۰	۱۶	۱۶
معدن و صنایع	۱۵/۹	۲۶/۵	۳۶/۸	۳۵	۴۲	۳۶	۳۶
خدمات اجتماعی	۱۱/۴	۷/۲	۱۴/۳	۷	۱۳	۱۱	۱۱
متفرقه (!)	۳/۸	۳/۸	۰/۴	۲	۸	۴	۴

در صفحات پیشین بکرات گفتیم که ترانسپورت و مخابرات عواملی هستند
که بیشترین عملکرد را در رساندن کالا های امپریالیسم به بازارها و آب کردن آنها
دارند و می بینیم که چگونه به بهای محروم کردن خلایقهای کشور از راه ورکاملا " ضرورت
و بنیادی خدمات اجتماعی (صحیه / معارف / اعدا ب های اجتماعی / کودکانها

(۱) - " مراحل و نقاط عطف در سیر تحول اقتصاد افغانستان " - محمد عارف
- غوثی - مجله تحقیقات اقتصادی دانشگاه تهران - شماره های ۲۷ و ۲۸
بهار و تابستان ۱۳۵۶

....) و بخصوص زراعت که بیش از ۹۰٪ اقتصاد افغانستان بران تکیه دارد / رشد و توسعه داده میشود .

در برنامه پنجساله سوم پیشبینی میشود که رشد ارزش محصول نه خالص به ۲۵٪ برسد (سال پنج فیصد) ولی معتمد اعلیرغم در خالت علمای ریز و درشت دران پیش بینی و اجرای آن / رشد مزبور صرف به ۸٪ (بنا بر امار خود - شان که بسیار خوش بینانه است) / رسید که باید رنظر داشت ۲٪ رشد نفوس هنوز هم ازان کمتر بوده است . (۱)

همچنین لازم بدت گراستکه مجموع سرمایه گذاری سه برنامه پنجساله (۱۳۰۲ و ۳۰۲) بر اساس قیم سال ۳۴۰ ۴۱ ۹۹ ملیارد افغانی بالغ میشود . که ۲/۹٪ محصول ناخالص ملی در مدت ۳ برنامه (۵۱ سال) بود است . از این مبلغ ۱/۲٪ پس انداز از منابع داخلی و ۶/۷٪ ناشی از منابع خارجی بوده است !! (۲) . این است مبنی استقلال سیاست " عدم انحصار " ادعای دولت های دست نشاندۀ و ضد ملی افغانستان .

جدول زیر اهمیت قروض خارجی و بار سنگین انرا بر شانه های نحیه ، - زحمت گشان کشور / و مقایسه با امور معنی عمجون معادن و صنایع و معارف نشان

(۱) - ارقام فوق مربوط به برنامه سوم با اصطلاح مرفقی ترین برنامه اقتصادی کشور بوده است . رشد سالانه محصول ناخالص ملی طی سه برنامه پنجساله فقط ۳٪ بوده است که باید رنظر داشت ۲٪ رشد نفوس رشد ارزش محصول ناخالص ملی صرف به ۱٪ میرسیده . بدین است که ۱٪ مزبوره طبقات و اقشار حاکمه بخصوص بورژوازی کمهرا در رتعلق میگرفته و بنا بر این درآمد سرانه برای اکثریت مردم نه تنها هیچ افزایش نیافته بلکه حتی کمتر نیز شده است .

(۲) - Leiden 1974 M.J.Fry "The Afghani Economy"

به نقل از مقاله " مراحل و نقاط عطف در سیر تحول اقتصاد افغانستان " - محمد عارف غوثی - مجله تحقیقات اقتصادی - دانشگاه تهران .

میدهد . (ارقام به ملیون افغانی است .)

شرح سال	اعاده قروض و سود آن	بودجه وزارت معادن و صنایع	بودجه وزارت معارف
۱۳۴۱	۲۵۸	۳۶۷	۵۴
۱۳۴۲	۵۴۳	۴۲۹	۹۴
۱۳۴۳	۳۷۹	۴۴۴	۶۸
ده ماهه ۱۳۴۴	۲۸۵	۱۸۷	۴۰

در سال ۱۳۴۷ تا دیات قروض خارجی و سود آنها به ۳/۴ ملیون درالر رسید و حالیکه در همین سال کل ذخیره اسعار خارجی در افغانستان بانک یعنی بزرگترین بانک کشور / صرف ۴/۷ ملیون درالر بود . این خود نشان دهنده وابستگی بسیار شدید و رویتزاید اقتصاد کشور با اقتصاد امپریالیستی و در نتیجه اهلانات فراوان مداخله جوش امپریالیسم در کشورمان میباشد . بدیهی است که ماهه التفاوت قروض خارجی باید از درک سرمایه ملی اعاد گردد . یعنی هرروز که میگذرد سرمایه ملی کم شده می رود تا اینکه بالکل خاکستر نشین شویم . مانند آن دوکانداری که از ماه میخورد .

جدول کسری بودجه دولت (ارقام به ملیون افغانی است .)

سال	۱۳۴۰	۱۳۴۱	۱۳۴۲	۱۳۴۳	۱۳۴۴
مبلغ	۸۰۴	۱۰۶۴	۸۵۴	۶۸۲	۵۱

کلیه کسرموازنه های فوق از درک قروض خارجی و شرایط نهایت شرم اوزو حقارت بهارتا^۱مین میشد . میگویند مشک آنست که خود بهبود . ارقام

■ ■ - ارقام ستون مزبور عمدتاً شامل سود قروض است و کمتر اصل قروض را در بر میگیرد . اصل قروض خود در استان اسفانگیزد پگری دارد که در صفحات قبل تا حد ویدی به آن اشاره شد .

جد اول فوق نیز انقد رگویا هستند (۱) که دیگر هیچ حاجتی به تفسیر یا تبصره ندارد.

سال ۱۳۴۴ مقارن باد ولتداری هاشم میوند وال است که کوشید به نسبت سبیزد ولتھا تاحدودی "بیشتر" (نه کاعلا) بورژوازی ملی را ازادی عمل د حد ۵۰٪ از او با آمدن اعتمادی و موسس شفیق و بخصوص جمهوریت سرطانی د اود و ابتکاراومنی برتظیم پلانهای هفت ساله بجای پنجساله / هم گسر بود حه و بتبع ان / هم قروض خارجی سیر صعودی فوق العاده تندی داشت. د اود بزرگترین / بی پرواترین و وقیح ترین گد این گریود تا آغاز کودتای هفت ثور ۱۳۵۷ روسیای د اود جانی د ریزا برسیه رویی سردمداران کودتای هفت ثور / این "خلقها"ی دشمن خلقهای افغانستان / این نوکران حلقه به گروش روسیه امپریالیستی / همچون عمین کاغذ سفید است.

ترکی اوف / امین اوف / ۰۰۰۰ طی ۶ ماه د ولتداری خود ملیارد ها قرض از امپریالیسم نوین / شوروی رویزیونیستی بهار آورد ه اند . قروضی که با شرایطی بمراتب حقارت امیز تر و اسارت اور تر از قروض امپریالیسم امریکا و انگلیس همراه میباشد .

مرگ بر این سگان حافظ منافع شوروی امپریالیستی باد !
مرگ بر شوروی رویزیونیستی / این امپریالیسم جهانخوار نوین باد !

(۱) - از شان داریم که ارقام جد اول این کتاب / که از جانب ارگانها و موسسات دولتی تهیه شده و بطور پراگنده د رسالنامه های کابل و سایر منابع انتشار یافته است بسیار بسیار خوش بینانه است و دقیقاً بیانگر واقعیت رقت بار اقتصاد افغانستان نمی باشد . انها تنها قادرند شعاعی از واقعیت را ترسیم کنند . ولی محضاً از انجائیکه میگویند پشت نمونه خروار است / همین گشته یا شعاعی برای درک واقعیت نهایت ضد خلقی / ارتجاعی و نوگرنشی د ولت عای بورژوا - کپرادور - کفایت نمی کند .

ج - معادن و صنایع :

در صفحات پیش نشان دادیم که سیاست اقتصادی از طرفی سوق دادن سرمایه های موجود در مسیر تجارت و مخصوص تجارت رایج بوده و از جانب دیگر با انحصاری کردن بخشهای عمده تجارت موجب انباشت سرمایه در دست معدودی از تجار و بوروکراتهای بلند مرتبه میشد و همچنین دیدیم که انتقال مرکز ثقل عمل بورژوازی به تجارت و سود خواری / سرمایه بیان دیگر / وابسته گی بورژوازی برای کالاهای خارجی و صادرات سنتی و غیر صنعتی و سود خواری باعث میشود تا از همان ابتدا بورژوازی را بازارنجیرهای نامرئی ولی نهایت محکم به غولهای سرمایه داری جهانی پیوند دهند .

تمرکز سرمایه در بخش تجارت موجب جلوگیری از رشد بورژوازی صنعتی / این انقلابی ترین قشر بورژوازی / میشود . بورژوازی صنعتی از آنجا انقلابی ترین قشر بورژوازی است که از طرفی ناگزیر است برای تولید بیشتر و سود اورتر با بسیاری از عمده ترین جنبه های اقتصادی - فرهنگی - سیاسی فتود الیسم از قبیل شیوه های تولید / روابط تولید / سیستم بازار و توزیع / نهاد های سیاسی (مانند آزادی های فردی / رقابت آزاد اقتصادی / آزاد شدن دهقانان از قید ثبوت الهیات انحصار و فابریکات بورژوازی بکار گیرند / آزادی بیان و مطبوعات و غیره به نسبت بیش از آنسجه که در نظام فتود الی وجود دارد / کلیه سیستم و چگونگی عملکرد ارگانهای دولتی و غیره) / تقسیم بودجه کشور در شقوق مختلف انچنان که خود میخواهد (اختتام دادن اکثریت بودجه به گسترش راهها / استخراج معادن / تولید انرژی / عکاتب و هوشنوتنها برای تهیه نیروی کار اند مورد لزوم صنایع / توسعه روابط جمعی و مواصلاتی و تبلیغاتی خد متنگد بورژوازی) مبارزه کند . بنابراین بورژوازی صنعتی بطور اشتی ناپذیر با فتود الیسم در تضاد است و از جانب دیگر با زهم بدلیل کسب اکثریت منافع خود با امپریا - لیسم و سرمایه داری جهانی نیز در تضاد میباشد . بورژوازی ملی و خصوصی صنعتی هیچگاه حاضر نیست بازارهای خود را دواطلبانه در اختیار رقیب خود (سرمایه داری جهانی) قرار دهد . بنابراین بطرق مختلف میکوشد بازارهای داخلی را برای محفوظ کردن و حتی چنانچه قادر باشد / بازارهای کشورهای

در ویرانگاری خود رانیز از جنگ رقبای خود (سرمایه داری سایر کشورها) بدر آورد

امروزه ما شاهد حدت گرفتن تضاد مذکور در فوق بین بورژوازی صنعتی زاپین و اروپا با امپریالیسم امریکا و شوروی هستیم . اگرچه تضاد فوق / یعنی تضاد / بورژوازی ملی صنعتی با سرمایه داری جهانی بحسب تضاد آن با فئودالیسم عمیق / حاد نیست ولی مع الوصف بمراتب از تضاد بورژوازی تجاری (واسطه فروش کالا های امپریالیسم جهانی در داخل / مثل بورژوازی افغانستان) با امپریالیسم شدید تر است .

بورژوازی تجاری و وابسته / که حکومت های افغانستان این در رشد و توسعه — ان میگویند (۱) / بقا و دوام خود را وابسته به حیات سرمایه داری جهانی می بینند . در حقیقت دستار ایشان به تاج و تخت سرمایه داری جهانی بسته است . با غریزین پایه های تخت جاگمیست سرمایه داری جهانی / چهارستون این " بورژوازی " هماد رسر اسر کشور های عقب نگذاشته شده بلرزه میامند . این بورژوازی شاخوسی و وضوح تمام میدهند که اگر تولید سرمایه داری جهانی با مشکلاتی مواجه شود / ایشان بخاک سیاه می نشینند . و نیز نیک میدانند که اگر در فروش تولیدات مزبور (که این وظیفه بمشده انتفاست .) کوچکترین وقفه ای ایجاد شود / سرمایه داری جهانی و امپریالیستی یعنی بادارانها / همچون خری عاجز در گل می ماند . که این از برای ماندن امپریالیسم بدان نابودی انتفاست . بنابراین ایشان (بورژوازی کمپرادور) با بورژوازی صنعتی ملی و خودی / یعنی کسیکه میتواند با وارد کردن کالا های خود در بازارهای آنها / تولیدات امپریالیستی را با بحران و رکود مواجه نماید و خوابشای طلا یی و خوش انشا را بکاموس میامد و حسنتال تهدیل کند / شدیدا / مصمانه و پیگیر بارزه می نمایند .

این مبارزه جنبه های مختلفی را شامل است . مبارزه از طریق تند و تند های سیاسی — اقتصادی که توسط قوانین دولت و حکومت وابسته به سرمایه داری جهانی اعمال میشود . مانند مالیاتها / عدم اجازه ساختمان زیربنای لازم برای صنعت

(۱) — " خلیقا " همین بورژوازی واسطه و دلال را بشکل بوروکراتیک ان می — بروراند که ادامه بخشی از سیاست داری است .

قیود و شرایط باز دارند. برای ایجاد فابریکا مستقل / قوانین گمرکی / حایله های متعدد برای بدست آوردن بازار (امپریالیسم برای مدتی کالا های خود را بقیمت ارزان تر از تولیدات ملی کشور مورد نظر / به بازارهای آن سر ازیر میکند . بطوریکه بورژوازی تازه سر برآورده و ضعیف ملی قادر بر رقابت با آن نبوده بزودی با فلاس میگرد . بدین ترتیب امپریالیسم موفق میگردد باورشکست کردن بورژوازی های صنعتی - ملی بازارهای آنها را تصاحب نماید . امپریالیسم پس از اخراج بورژوازی صنعتی و ملی از بازار / زبان تاکتیکی خود را که از رک ارزان فروشی موقتی نصیبش شده بود / چندین برابر میو و راستراتژیک / حیران می نماید . (/ تهدید و شانناژ (سرمایه داران ملی را بمنواین مختلف به بند می کشند / اموالشان را مصادره می نمایند / علنا و به بیعانه های مختلف / از جمله رایج ترین آنها / اشتراک در رکود و ضد دولتی / می کشند و یا در کار تولید آنها با شیوه های مختلف از قبیل جلوگیری از رسیدن مواد اولیه / خرید یا فرب کادرگان و غنا سر مرتجع کاریگری و . . . اخلال می کنند .)

کوتاسخن / بورژوازی تجاری کپراد و رعمراه با دولت مرتجع و خد متگذار امپریالیسم جهانی و فتور الیسم داخلی بر تهری امپریالیسم جهانی / بورژوازی ملی صنعتی را زیر فشارهای گوناگون خرد و خمیر می کنند . بطوریکه قلیلی از آنها که خوب خمیر شده اند / برای نجات باقیمانده سرمایه و عستی خود / ناگزیر از - منافع دراز مدت و کسب حد اکثر منافع صرف نظر کرده و با پیوستن به اردوگاه بورژوازی کپراد و ربه خدمت امپریالیسم جهانی کمر می بندند .

چنان است که در کشورهای عقب نگامند داشته شده / مثل افغانستان / بورژوازی تجاری و این از رشد سرسام آور و غیر منطقی ای (به نسبت رشد سایر اقشار بورژوازی) برخوردار است . چنین است که بکرات شاهد فتور انهای د پروزی هستیم که امروز با نقاب جدید و رنگ و روغن زده " سرمایه دار " و " تاجر صاحب " و " شهر سکونت کرد مو " گادی " اختصاصی خود راه " موتر " اختصاصی تبدیل کرده - اند . چنین است که می بینیم سرمایه داران ما / برخلاف بورژوازی نوع کلاسیک و غربی ان / خالی از هرگونه گرایش انقلابی و مترقی میباشند . چنین است که اغلب سرمایه داران ما / گذشته از ظاهرشان / همان پندارها / خواسته ها / تفریحات و گرایشات مردارها و فتور الهار را دارند . چنین است که اغلب با دیدن سرمایه داران

اینگونه کشورها / مثل " خرمغان خراست / پالانش عوض شده " و رز هنر بیننده تداعی میشود .

د رفوق دیدیم که چگزنه از بورژوازی انقلابی هیچ نماند و از بورژوازی (منظور سرمایه داری کلان است .) / محتاط ترین / محافظه کارترین و ارتجاعی ترین قشران ماند و رشد کرد . همین قشر (بورژوازی تجاری - رهایی که بعداً به بورژوازی کمپراد ورتیدیل شد .) بعداً با سروسورت گرفتن اموراتش / یعنی - د زکردن بورژوازی صنعتی / رقیب سرسخت خود / از میدان / د ساحه صنعت نیز وارد شده و دست به تأسیس باصطلاح فابریکات صنعتی نیز میزند . این گونه صنعت / همچنانکه قبلاً تمیز توضیح داده شد / نهایتاً میتواند صنایع ممتاز و واسطه ای باشد . یعنی زائده و جزئی از صنعت امپریالیستی .

بنابراین بورژوازی صنعتی نیز با خویشتاوندی بسیار محکم و فشرده با بورژوازی کمپراد ورتی و بدلالی آن / با سرمایه داری جهانی پیوند های محکم و غیر قابل گسیختن برقرار می کند .

از این پس بورژوازی کمپراد وروا امپریالیسم د ر جهان تاروپود وروابطی قرار میگیرند که هیچکدام را بازاری رهایی از آن نیست . امپریالیسم ناگزیر بدفاع از اعمال خود است و بورژوازی کمپراد ورنیز مثابه سگان پاسدار منافع امپریالیسم / ناگزیر از پشتیبانی و حفظ امپریالیسم و منافع آن د برابر خلقها کشور خود میباشد . آنها هیچ عنوان و هیچ وجه اجازه تخطی از قوانین محافظ منافع امپریالیسم و سرمایه داری جهانی را نمیدهند . کلیه قوانین باصطلاح مترقی / " د موزاسیها و انقلابات " و جمهوریت های نشاءت گرفته از بالا (۱)

(۱) - حتی اگر این جمهوریت ها مانند جمهوریت " خلقها " باصطلاح د موز کراتیک و باشعارهای میان تعدی و خشاک باصطلاح انقلابی و با بیرق سرخ باشد . اینها همه سرویس از یک قماش اند . د ر گذشته بورژوازی بیرق سفید راه نشاءت پراکی و درستی بالا میکرد و مردم را فریب میداد . امروزه نیز خرد بورژوازی - ارتجاعی شده بیرق سرخ را بلند می کند بنرض فریب کارگران / زحمت کشان و انهایی که واقماً و صادقانه حاضرند با خون خود بیرق کارگران و انقلاب را گلگون و آتشین سازند . این فریب د رسر اسر جهان بسیار به کار برده شده است . (عمدتاً بوسیله .)

(بقیه د صفحه بعد)

دیده و همه جزریا و تیز و بیرونک و روغن بر ظاهراً هر حکومت و دولت‌های غمد خلقی و زنگ
و آب باخته این کشور هانیت .

تنها و تنه‌اراه و از گونی حکومت مذکور تا میس یک کشور راستی آزاد / با
صنایع و اقتصاد بر راستی مستقل و سیاسیاست بر راستی خلقی و دموکراسی اکثریت /
انقلاب متحدانه توده‌های زحمتکش و استثمار شده است، چون بورژوازی و تاریخ
طولانی اینگونه کشورها بکرات ثابت کرده است که نمیتواند مبارزه توده‌ها را
برای هدف فوق رهبری کند / این مسئولیت و رسالت سترگ / این وظیفه نابودی

امپریالیسم و رعایتی خلقهای زحمتکش / بعدده طبقه بالنده و ریزنده کارگر
محصول شده است، ایدئولوژی طبقه کارگر امروز بعنوان تنها ایدئولوژی نجات
بخش خلقهای در بند / بعنوان تنها راه پیروزمند هرگونه مبارزه ناسیونالیستی
در سطح جهانی تثبیت شده است .

پس از عقد مه مختصر فوق / برای روشن شدن هرچه بیشتر مطالب فوق /
رشته بورژوازی صنعتی افغانستان را در رابطه با سیاست اقتصادی - استراتژیک
حکومت و ولت‌های افغانستان / بررسی میکنیم :

درد و ران شاه امان الله خان چندین کارخانه از قبیل گوگرد سازی / صابون
- پزی / سمنت / نجاری / پشمینه باقی و غیره تا میس یا گسترش یافت -
و مات ایجاد آن فراهم گردید / که همه انقباض نسبت د سیمه دشمنان ترقی
و تعالی کشور و خانه جنگیها از کار بازماند . بعضی از آنها پس از رویکار آمدن ناد و /
با تفهیراتی صید و اغان بکار کرد . بطوریکه درد و ران ناد ردد و . «موسسه»
صنعتی همچون صابون سازی / ترمیم و تر / تیل سازی / جراب باقی / نخ تابشی
پشم و پشمینه باقی و نجاری وجود داشت .

د رسال ۳۱۲ از میان چهار شرکت انحصاری (سهامی افغان / تنویرات
پترویل و شرکت پشتون) وحد و ۳۰ شرکت خصوصی تعداد و شرکت را که د رزمینه
نصاحی فعالیت داشتند / میتوان گفت تا حد و دی صنعتی بودند / بقیه هم
شرکتهای تجارتی بودند یا محورت کارگاهی (ورکشاپ) با سرمایه غایب -

شوروی امپریالیستی / لذا دیگر چندین مؤثر نیست . آری امروز دیگر خلقند
نمیدانند که هر " سرخی " واقعا سرخی انقلاب نیست ،

داشتند. برای اولین بار فابریکه صنعتی با اساسات نیمه صنعتی در سال ۱۳۱۵ با تشکیل شرکت نساجی به سرمایه ۵۱ میلیون افغانی ایجاد شد. این فابریکه نیز بنا بر همان پالیمی ضد خلقی حکومت سردار هاشم و اخلاف او مبنی بر انقیاد بورژوازی صنعتی / که در پیش نگرفت / با سرمایه دولت (۱۰ میلیون افغانی) و تجار کپرادور (بانک ملی ۸ میلیون افغانی / شرکتشای انحصاری قریه قل ۱۸ - میلیون افغانی) تشکیل شد. صرف مبلغ ۵ میلیون اسهام شرکت نساجی از قرار هر سهم ۱۰۰ - افغانی توسط بانک ملی در معرض خرید بورژوازی ملی گذاشته شد. اکثریت سهام مزبور (۵ میلیون افغانی) نیز نصیب تجار شد و نه بورژوازی - صنعتی که تبارز چندانی نداشت (۱). کم بودن سرمایه بورژوازی ملی و پراکنده بودن آن (سهام مزبور بین تعداد نسبتاً زیادی از تجار منتقل تقسیم شد) -

(۱) - در این هنگام سه فابریکه نساجی کابل / جبل السراج و قند هارویا، فابریکه جراب بافی که کلا* (هرچهار فابریکه) دارای ۴۰۰ پایه ماشین نیمه - صنعتی بودند و فابریکات صابون پزی (کلا* روزانه ۳۰۰۰ کلوچه) و گوگرد سازی (روزانه ۹۰۰۰ قطی) عمده صنایع افغانستان را تشکیل میدادند. صنایع دیگری از قبیل بوت دوزی / گلم و قالین بافی / پوستین دوزی / دگمه سازی - مطابع (۷ مطبعه) خرد و کلان که تماماً دولتی بودند / تریسمونر / ماشین خانگی (شامل نجاری / آهنگری / رنگ سازی) نیز وجود داشتند که بدلیل محدود بودن آنها و همچنین استفاده از وسایل تولیدی اولیه در آنها (اگرچه در بعضی از آنها از نیروی برق نیز کار گرفته میشد و کوره ذوب فلز هم داشتند. ولی مصرف انرژی در ست و تکنیک های اولیه نقش اساسی را در تولید نداشتند) نمیتوان آنها را جزو صنایع آورد. اینها عمدتاً در جمله صنایع دستی و کارگاهی هستند و اولین گامهای بورژوازی اند در رجعت رشد و ارتقاء که چنانچه از ادانه قیاد برشده بودند / می - توانستند به بورژوازی صنعتی تبدیل شوند. در صفحات آینده خواهیم دید که چگونه صنایع مزبور که جز چند تا / بقیه اساساً متعلق به خرد و بورژوازی تازه پا بود / با سنگهای گرانی روبرو میشوند که راهبروی را - برایش ناممکن میسازد.

خود بخود باعث میگردید تا کنترل و سیاست تولیدی فابریکه بدست دولت و ورژوا - زی کمپرادور باشد. با اینهم دولت باین اکتفا نکرده عوامل خود را در ارگان رهبری فابریکه وارد نمود و نظارت بر امورات انتراسماناسه سال در انحصار خود گرفت. طبیعی است که با چنین اوضاعی و یک چنین رهبری ای که سر به آخر یگران دارد و صرفاً در فکر منافع خود هست / چه عواقبی میتواند داشته باشد.

برای اینکه تساحدوری به وطن پرستی و دلسوزی این با اصطلاح رهبران و سردمداران حکومت پی برده باشیم و محکی داشته باشیم برای سنجش میزان وطن پرستی انسان / قرارداد استخراج نفت را که حکومت ظاهر - هاشم با شرکت امریکائی " ایلند اکسپلوریشن " عقد نمود و تصویب مجلسین نیز رسید / در نیمل میاوریم. این قرارداد که در سال ۱۳۱۶ منعقد شد / نشان میدهد که عرگاه دولت های ضد خلقی امکان داشته باشند / یعنی امپریالیسم بخواهد / خاضرمیباشند به سرسازیرقصند.

بازی / این است شمه ای از قرارداد مزبور : در مقدمه ای که بمنظور تشریح اصطلاحات و مفروض محکم کاری و جلوگیری از هرگونه سوء تفسیر " و " سوء تفاهم " (!؟) آمده اصطلاح علمی و کاملاً مشخص " نفت " چنین تصریف شده است " نفت یعنی کلیه نفت خام / گازهای طبیعی / قیرها (اسفالت) مومهای طبیعی و مواد مشتقه از آن و همچنین کلیه مواد حاصل از اختلاط و امتزاج این مواد با مواد دیگر خواهد بود " (!؟) عجیب است که انواع فلزات / ابعاد و پرنسندگان وحشرات را نیز شامل تصریف " نفت " نکرده اند. امروز هر کس میدانند که گازهای طبیعی (که انواع مختلف دارد) و مومهای طبیعی بهیچ وجه در جمله نفت نیست و باز امروز حتی برای اطفال مکتبی نیز روشن است که از امتزاج و اختلاط مواد گفته شده در تصریف که این فوق و سایر مواد / هزاران هزار ماده در لایه لایه های کیمیای حاصل میشود. که بنا بر تصریف فوق و مواد قرارداد که در اتسی میباشد / همه آنها بطور انحصاری به کسان امریکائی " ایلند اکسپلوریشن " تعلق میگیرد. این هنوز افاز کار است. لطفاً بدین اینکه بسیار بسیار عصبانی شوید! بعضی از مواد قرارداد را که در زیر میباید مطالعه کنید.

ماده ۱ - حقوق " مانع اللغیر " (انحصاری) تفحص / اکتشافات و صفاری و استخراج و حمل و نقل نفت و سایر عملیات مربوطه آن در حوزه غیر انحصاری - و حق

انبار کردن / حمل و تصفیه کردن و عمل آوردن و صادر کردن " نفت " (توجه کنید به تعریف فوق . هر کجا نفت پیدا می شود همان معنی که در فوق آمد .) و سایر عملیات مختلفه مربوطان در بار حمل و نقل واقع بین حوزه امتیاز و سرحدات کشور افغانستان به کمپنی تفویض می نماید .

ماده ۳۵ بند الف : کمپنی پس از یکسال که حق دارد در تمام افغانستان مطالعات اکتشافی نماید / میتواند تا ۵ ایالت (!!) را بعنوان حوزه امتیاز خود انتخاب !! نماید . (۱)

ماده ۳۶ بند ج : ما " مورین و مستخدمین کمپنی حق دارند از اراضی و بیابان های بیگانه تشریفات در زیر نقطه افغانستان حتی نقاط خارج از حوزه عمل کمپنی سفر نمایند و از هر یک از سرحدات کشور داخل و خارج شوند . صرف در مورد - باز دید از مناطق نظامی بایستی اجازه دولت را کسب نمایند . (کسب این اجازه یکی از اسان ترین امور بوده است . زیرا این " اجازه " در قرارداد مدون خالی نبودن عریضه بوده است و پس . اخرا استخراج نفت و متخصصین و - مانند سین اکتشاف و بهره برداری چاه های نفت راجه به باز دید از مناطق نظامی ؟ شاید آنها نفت را در قروانه تهن عسکری پالند ؟ ! و یا اینکه طبق تصرف و از نفت / امور عسکری نیز یکی از حقوق با مواد حاصله از " نفت " است ؟ ! یا بطور ؟)

ماده ۵ : کمپنی میتواند با اجازه دولت خطوط آهن / تلگراف / بیسیم و هواپیماش تا " سیس " نماید . (بهشت برای جاسوسان امریکائی) در صورت - استفاده دولت از تسهیلات فوق / البته باید نظر داشت اینکه " حتی الامکان کمتر موجب تضییع عملیات کمپنی بشود . " اجرت استفاده را بطور " محقول " خواهد پرداخت !! اگر باز از تعارف " اجازه دولت " صرف نظر کنیم / صادر منور جز مصلای کردن کلیه احتیاجات حمل و نقل و مخابراتی جواسیس امریکا - بخصوص که اجازه باز دید از مناطق عسکری را هم دارند .) و بهره برداری های

(۱) - در ان موقع افغانستان به ۵ ولایت و چهار حکومت اعلی تقسیم میشد !!

اقتصادی کمپنی (حق انمانه) تدابیر برای استفاده محدود دولت از نوربزیر شرط
 "گستره موجب تضمین عملیات کمپنی بشود" را قائل شده اند / امر کرده اند
 تعداد دولت درازا "استفاده از انحصار" / معقول " / که البته معنی آن خواست
 کامل کمپنی است / بهای انرا بپردازد (۱۰) چیزی دیگری نیست. به این وصف خود
 تفاوت کنید افغانستان از کی بوده است / گوید دولت افغانستان کدام بوده اند
 کمپنی یا دولت به اسم؟

ماده ۶ بند الف: "حق الامتياز... بملک پدمارشینگ برای عمرتن
 (یک هزار کیلوگرم)" نفت "اغ" از سرحد اخلی پناهاد راتی خواصد بود."
 به نی نفت مصرفی داخل نیز توسط کمپنی تهیه و بفروش میرسد. مال خود ما را
 در خود ما بفروشد. در واقع کمپنی مالک بوده و خلق افغانستان مملوک.

ماده ۶ بند ج: "کمپنی تعهد می نماید (که) سالانه مبلغی معادل صدی
 ۲۰ از منافع پدید اختی به صاحبان سهام عمومی اینند اکسپلوریشن کمپنی را پس از وضع
 صدی پنجم بابت سرمایه تاسد به شده / بدولت افغانستان بپردازد طرفین -
 موافقت می نمایند که طرز محاسبه کمپنی نفت انگلیس و ایران را در این مورد تعقیب
 نمایند. "جالب است. از کل مفاد این ماده ۵٪ را بعنوان سرمایه تاسد به شده
 کسر کرده به حساب کمپنی واریز می کنند. از بقیه ۲۰٪ سهم افغانستان (صاحب
 نفت) و ۸۰٪ سهم کمپنی (صاحب امتیاز) میشود. یعنی در صورتیکه کمپنی
 واقعا در قول و قرار خود صادق باشد و بر اساس همین قرارداد کاملاً یک جانبه
 عمل نماید / سهم افغانستان که مالکیت نفت را دارد بسیار کمتر از ۲۰٪ کل مفاد
 میشود (به توجیه به ۵٪ فوق الذکر) ولی معضه اکیمانی خود هم قبیح میکند و هم
 میدوزد. یعنی هم محاسب است و هم تقسیم کننده و هم قاضی القضاة بخصوص
 که برای امور محاسبی الگوی کمپنی ایران - انگلیس را برگزیده اند. امروز دیگر
 هر کسی میداند که کمپنی مزبور / بهاجه حيله عاوشیوه های مکارانه و مزورانه
 حتی از همان جرثقی سهم خلق ایران نیز میدزدید. کمپنی مذکور حتی ریگ و سنگ
 تعمیراتی مورد لزوم را نیز از خارج به حساب خلقهای ایران وارد میکرد. با سرمشق
 قرارداد ن کمپنی ایران - انگلیس سهم خلق افغانستان از درك نفتی که از دل
 خاکدای کشورش برآوردست برادران کارگش استخراج شده به چیزی حدود ۲ یا ۸
 فیصد میرسد. بدین است که این مبلغ نیز مصرف ساختن و افزودن شکوه

و جلال خاندهان شاهي وسرداران ميرسيمند .

ماده ۷ بند الف : " کميټي برآي مدت سي سال اول (!) عمليات خود در افغانستان از پيرد اخت هرگونه ماليات بدولت وادارات محلي که فعلا مقررار پساد راتيه وضع ميشود معاف خواهد بود . " (!) (!) (!) کيده تا کيده روي کلمات در سراسر قرارداد از ما است . دست ميرداد ! مرحبا ! ايسادولت برآي بورژوازي صنعتي و ملي نيز همين قدر آزادي عمل و امتياز قائل بود ؟ انشا اينده نگري راتابدهان پيايه رسانيده اند که حتي خود را از ماليات هاي احتمالي سي سال اينده نيز معاف کرده اند ! !

ماده ۸ بخت بند ب : بعد از سي سال اول / در مورد معافيت يا پيرد اخت ماليات بدولت موافقه خواهد شد ! ! عجب اشتعابي ! واضح است که بعد از سي سال اول / سي سال دوم و سوم . . . (همينطور بگيريم و) نيز از هرگونه ماليات معاف خواهد شد .

ماده ۸ بند الف : " هر زمين با اثر متعلق بدولت را که کميټي برآي - عمليات خود در افغانستان لازم بداند . . . مجانا به کميټي واگذار ميشود . " (۱)

ماده ۸ بند د در صورتي که زمين هاي مزبور از مردم باشد / دولت اجازه نميدهد مردم زمين هاي خود را به بخشي بيش از قيمت " مرسوم " در ناحيه و زمين هاي مجاور بفروشند ! ! اين را ميگويند کاسه داغ تر از آتش . به بينيد اين با اصطلاح دولت افغانستان چگونه عوامل امپرياليسم را در مقابل غلظ افغانستان صفاظه مي کنند . کلمه " مرسوم " نه با اصطلاح عدالتخواهي کميټي

(۱) - در سال ۱۳۱۲ تعداد ۱۴۱۰۸ قلعه املاک باغي و ۶۴۰۸ جريب زمين هاي دولتي بالاي مردم فروخته شد تا با اصطلاح مرفه زندگي کنند . بگذريم از اينکه زمين هاي مزبور را کساني خريده اند که پول داشتند . يعني مرفه بودند و اين خود پيوند ي بود بين بورژوازي و فئوداليزم . ولي مع الوصف ان / چگونه است که زمين هاي خلق افغانستان را بر مردم افغانستان مي فروشند ولي به نمايندگان امپرياليسم جهان خوار مجانا اهدا مي کنند ؟ !

و نوکرافغانی ان / دولت افغانستان / بماند . بلکه تهارنگی است تابه رنگ
زرد قرار داد کمی تنوع دهد . بدیچی استکه قیمت های " مرسوم " در منطقه
همان قیمت دلخواه کمی نی است .

ماده ۲۵ بند و : کمی حق دارد از زمین ها و معادن سنگ گچ / شن / اهک
(چونه) / سنگ و مصالح ساختمانی دیگر حوزه قرار داد مجانا بهره برداری
با استفاده نماید . !!

حال تهار پندگان و خزندگان / مشمول اصطلاح " نفت " نگردیدند .
(انرا عم خدا بخیر کند .) اگر کمی برای " نفت " (با ان تصریف گذاری)
" چیزی " میبرد اخت / برای سایر معادن و مواد تصمیراتی حتی ان چیزك را هم
نمی پردازد .

ماده ۹ : " قیمت نفت و بطول و مازوت برای مصرف داخلی بر اساس
معدل قیمت های " خوب " رومانی و قیمت های " خوب " خلیج مکزیک
تعیین میشود . "

با توجه به دستمزدها بلند کارگران و سالیانه بالای هزینه زندگی و نوعیت نفت -
های مذکور (بخصوص که بر سر وازه خوب تا " کم شده است) و طول راه / بدیچی
اه تکه قیمت نفت در این نواحی / یکی از بلند ترین قیمت نفت و معراتب بلند تر از
قیمت نفت در افغانستان است .

این هم یکی دیگر از ان استفاده جوشها و چپ اولگریهای قانونی و نهامت
و تبعانه امپریالیسم استکه سگان بومی با سدا ر منافع آنها / دولت های خمد -
برومی افغانستان / بر خلقهای کشور ما تحمیل نموده اند . انهانفت ما را ب قیمت
فوق ارزان / همانطور که در فوق تشریح شد / می برند و باز همان نفت را / حتی بدون
اینکه انرا از کشور خارج کرده باشند / به چندین برابر قیمت (معادل بالاترین
قیمت نفت در دنیا) سر خود ماسود می کنند . در زمینه قروض دیدیم که چگونه
و ساجه شرایط مرگاری پول ما را به ماتریش دایند . اینهم نمونه دیگر از چپا -
ولگری اندام رزمینه استخراج و معادن . امپریالیسم و سگان داخلی ان به یکنگونه
و با این وقاحت خلقهای رنجور افغانستان و بورژوازی و صنایع نحیف و تازه پای
انرا (نفت نقش فوق الماده معنی در تولیدات صنعتی و عملکرد بورژوازی صنعتی
دارد . بدیچی استکه هرگونه قیمت فروشی ان باری فوق الماده سنگین بر شان
های ضعیف بورژوازی خواهد بود .) بنفع غولهای امپریالیستی / غولهای

که از در استثمار و مکیدن خون صد سال میلیون توده های کشور عاقبت نگاهداشته شده / این چنین پندیده اند / استثمار کرده و در تنگنا قرار میدهند .

در جز ۳^م همین ماده گفته میشود که کمپنی حق دارد " مخارج حقیقی حمل و نقل و توزیع و فروش و همچنین مالیات و عوارض موضوعه بر محصولات فوق را / بیفزاید . " و قاحت بیش از این هم میشود ؟ پس از انحصار قبود و شروط و الگوهای صنایعی که فوقاً مشاهده شد و تعیین قیمت نفت داخلی بر اساس بالاترین قیمت های موجود جهان / مصارف عیاشیها و خوشگذرانیهای حیوانیه که را با عنوان مالیات و عوارض و عمارتچیز دیگر به خلقهای گرسنه وطن تحمیل میکنند و بورژوازی صنعتی را از حیاتی ترین ماده مورد ضرورت آن / یعنی انرژی یا قوه محرکه ماشین آلات صنعتی / محروم می کنند تا باز هم تجارت کبیرا در و نوکران سرمایه داری جهانی و کمپنی ایلند اکسپلوریشن دست بازتری برای آب کردن کالاهای قراضه و مستعمل و مصرف خود در بازارهای کشورهای داشته باشند .

ماده ۹ بند ۴ : " دولت عمد و محصولات نفتی فوق را توسط کمپنی های دیگری غیر از کمپنی اصل (ایلند اکسپلوریشن کمپنی) قدغن می نماید . " این حق انحصاری صادرات نیز تیشه دیگری است که به ریشه بورژوازی ملی و نونمال افغانستان وارد آمد .

ماده ۱۰ : کمپنی حق دارد " بدون تحصیل هیچ گونه جوازی و بدون پرداخت هیچ نوع حقوق گمرکی و مالیات و عوارض بدولت و ادارات محلی " کلیه لوازم و اسباب اکتشافی / حفاری / تصفیه / لوله کشی / انبار کردن / آلات دایسی و

(۱) - نفت و شرع ضروریها ماده زیرزمینی دیگر جزو سرمایه ملی کلیه خلقهای همان سرزمین یا کشور میباشد و قیمت آن اولاً باید بوسیله هزینه های تولیدی آن ماده و مصارف حمل و نقل و پالایش آن و ثانیاً توسط نمایندگان واقعی خلقهای همان کشور که مالکین واقعی و حقیقی آن هستند تعیین گردد . هیچ قدرت دیگری مجازند خالت در قیمتگذاری آن نصیب باشد . در حالیکه امپریالیسم نفت تولید شده و مورد خریداری خود را بقیمت فوق العاده کمتر از هزینه تولید و نفی را که می فروشند ، بقیمتی فوق العاده زیاد تر از هزینه تولید / پالایش و حمل و نقل تعیین می کند . بدین ترتیب با اصطلاح چند " قاطعه " می رود .

جراحی / ادویه برای شفاخانه ها و ما مورین خود وارد نماید و نیز حق دارد بدین شیچگونه اجازه ای وسایل مورد لزوم مستند عین خود را / اعم از وسایل رهایست / تفریحی / تند بوی و غیره وارد نماید !

بدین ترتیب ملا حظاء میشود که کمپنی ساد ، ترین و اولیه ترین وسایل و مواد طرأ ضرورت خود را از خارج و بدون شیچگونه اجازه و مالیات و عوارض گمرکی وارد می کنند . در واقع کمپنی و امور آن لکه ایست در رست و بدون ارتباط با ساخت اجتماعی - اقتصادی افغانستان / اگر در سایر کشورهای عقب نگاه داشته شد / پروژه ها و عملیات استعماری - امپریالیستی باعث گسترش بازار و بی بینی پیشه ها و صنایع می گشت / در افغانستان امپریالیسم مستقل از کلیه نیروهای تولیدی کشور (جز انشائی که مستقیماً در پروژه مربوط به آن خدمت میکنند) فعالیت می کند و حتی سان و اب (عوض اب غیر صحنی افغانستان) (؟) بیرونی و بیرونیات صحنی - انشائی (.) خود را نیز از بازارها خود تهیه می کند تا با د امپریالیستی و تولیدی کشور را رشد دهد .

کمپنی های امپریالیستی حتی در کشور خود از آزاد بیغا / امتیازات و بی بند و ساریهایی که فوقاً بطور خلاصه اشاره شد / برخوردار نیستند . آنها عموماً می که کالا های فعالیت های خود را از ایالتی به ایالت دیگر منتقل می کنند / انواع و اقسام مالیات ها و عوارض را باید بپردازد ولی در افغانستان این چنین عیان گسیخته ترك تازی می کنند . این ایا حربه سبب حکومت یکمده عناصر و یک طبقه ضد خلق و وطن فروشان همچون دربار شاهنشاهی و سردار و عناصر مرتجع و ضد انقلابی و خرد و پروژه های نوگرمنش مانند " خلقیدما " ی وطن فروش / ممکن میشود ؟ همین ها هستند که بر پایه های حکومتی که ناد وطن فروش و دود جانی بنانهادند / - اسارت و بندگی / نیم مستعمره بودن و بیسان افغانستان را تحکیم نمودند . ننگ و نثرین ابدی بیوانشاود نهاله روانشان باد !

ماده . ۱۰ : " صادرات نفتی از پرداخت حقوق گمرکی و عوارض مالیات و عوارض بدولت و ادارات محلی معاف خواهند بود " در حالیکه از صادرات تاجیز تجار افغانی انواع و اقسام مالیات و عوارض اخذ میشود (به شمه ای از انشاود رگذاشته اشاره شد .) ملین هاد الرنفت صادراتی امپریالیسم این چنین و با این قاطعیت از هرگونه مالیات معاف میشود .

ماده ۱۱: "کمیته و اعضای آن از حمایت قانونی دولت بهره مند خواهند بود."

این است خلاصه کلام و اعتراف صادقانه و ارزشمند امیرالایسم، دولتی که اینهمه وابستگیهای نهان و آشکار با دزدان و بیگماران بین‌المللی دارد - طبیعی و بدیهی است که قانوناً از انعام و پاداش و احترام و تودهنای ملیونی و گرسنه کشور دفاع نماید. آیا قوانین "نادر" و "خلق" جز این کارکرد دیگری داشته میتوانند؟ تاریخ چه در افغانستان وجه در سایر کشورها بکرات نشان داده است که وظیفه مردم و مردم و استراتژیک اینگونه در ولت عاجزانچندر فوق‌امد / نیست. تفاوت "خلق" و "نادر" تعداد زیاد اراکان است. انهم تعداد زیاد و ظاهر اراکان در خلعت و ماهیت.

ماده ۱۲: "هیچگونه ممنوعیت راجعه به مواد زیاد کردن وجوه - (نقد) کمیته و اعضای آن در هیچ موقع وضع نخواهد شد." "عجب قاطعیتی! هیچگونه هیچ موقع! اینها از ان قیود زمانی ای - هستند که در قرارداد بسیار از آن استفاده شده است."

ورود و خروج از یکی از موارد بسیار مهم و حیاتی اقتصاد هر کشور است که بایستی دقیقاً مورد کنترل قرار گیرد. ارز و پولی که از کشور خارج میشود / سرما علی و متعلق به کلیه مردم کشور است و تا "تیر قطنی" در ارتقا و رشد صنایع و تحریک بازار و اقتصاد ملی دارد. مع الوصف / حکومت ضد خلق افغانستان آن چنان به اسانی و با تصویب یک "قانون" یک ونیم خطی برای اولین ترین حقوق خلق - های افغانستان و مهمترین جنبه اقتصاد ملی پشت پامیزند.

ماده ۱۴: این ماده حق تفتیش عملیات کمیته را به دولت میدهد البته تدابیر این شرط که تفتیش مزبور حتماً و فقط توسط متخصصین خارجی انجام پذیرد!! (سگ زرد برادرشغال)

با وجود شرط فوق در بند های الف و ب و د همان ماده / در مورد سائلی که احتیاج به تفتیش دولت و توسط متخصصین خارجی انجام میگیرد (متخصصی - نیکه از همان قماش متخصصین کمپنی هستند) تا "آید میشود که" تفاوت آن (منظور تفاوت در مورد صحت و سقم تفتیش) است (نویسنده) منحصراً ساگمینی است!!

اینده دود و زده بازی و جال و وقاحت تنها از امپریالیسم و ایادی آن بر می آید. کانگسترهای تنگچه بند و سترن نیز این چنین و قیحانه و غیان و آشکار - دزدی نمی کردند. امپریالیسم تا آنجا که تیش می برد خواهد برید. آنها هم خود را می خواهند و هم دنیای دین را. از طرفی حق تفتیش را می دهند آنها هم تفتیشی که تنها نام را دارد ولی مع الوصف آن باز هم حق قضاوت را در مورد شما تفتیشی بی هو و خاصیت و باسمه ای برای خود حفظ می نمایند! زهی وقاحت و بیشرمی.

ماده ۸۸ بند الف: "این قرارداد برای مدت هفتاد و پنج سال از تاریخ تصویب و امضاء می شود"

بند ب: کمیته حق نسخ قرارداد را دارند دولت. در بندهای دیگر ماده ۸۸ کمیته دسی سال اول (در صورتیکه قرارداد را پس مدت نسخ شود) حق دارد اموال خود را از افغانستان خارج نماید. ولی بعد از این مدت هرچه از اموال کمیته باقی مانده متعلق به دولت است. اینهم فرستادن بدنبال نخود سیاه و دلخوش کنایه که با اصطلاح اموال - کمیته می آید را اختیار دولت قرار خواهند گرفت.

آخرین از سی سال استفاده مداوم از سامان آلات و وسایل کمیته / آن هم وسایلی که در استخراج معادن که بیشترین استهلاك را دارد / چه می ماند که بدولت تعلق گیرد؟ تنها این پاره های بی مصرف که کمیته برای اینکه از ظمف خود را از شرح و نقل آن خلاص کند و از جانب دیگر منتی به نشان همزگوار و دشمنی گزاین خود / بر خلقهای افغانستان گذاشته باشد / انرا طی ماده ای - به دولت با اصطلاح می بخشند!!

ماده ۴۲ بند ج: "این امتیاز (قرارداد - نویسنده) را بدولت لغو نخواهد کرد و مفاد مقررات انرا در رابطه بوسیله هیچ قانون عمومی و خصوصی و یا هیچ یک از دستورات و نظامات اداری و یا عملیات مقامات اجرا نمیدانند تغییر نخواهد بود."

چه تضره کنیم؟ اولاً که دولت قرارداد را لغو نخواهد کرد و ثانیاً که بطور خلاصه / هیچگونه تعدیل و تفسیری در جهت منافع خلقهای چپاول شده افغانستان در آن رونمان نخواهد شد!!

ماده ۲۲ بند ۲: این قرارداد از قبل از سررسید مدت مقرر منقضی نخواهد شد مگر اینکه کمپنی انرا فسخ نماید !!

این است معنای وطن پرستی. این است همکاری و ولت های ضد ملو و ضد خلقی. این است حقیقت و صورت بی پرده ظاهر شاه و مجالس باصطلاح شورای " ملی " که پ س ای چنین قرارداد پر از بیشرقی و وقاحت و رد الت امضا کثیف و الود خود را گذاشتند . (۱)

اری در حالیکه طی بند های متعدد مواد ۱۸ و ۲۲ تصریح میشود که دولت حق فسخ و حتی تغییر قرارداد را ندارد / کمپنی براحتم حق فسخ انرا برای خود قائل میشود . توگویی مال پس ری واجد ادای اوست که مورد معامله قرار گرفته است . یا اینکه کمپنی " ایلند اکسپلوریشن " دولت افغانستان است و دولت افغانستان یک کمپنی ساده و بی اختیار خارجی .

ماده ۲۳: قرارداد در دو نسخه انگلیسی و دری منعقد شده و " در صورت بروز اختلافات نسخه انگلیسی ان معتبر خواهد بود . "

نسخه انگلیسی مد ا را اعتبار است / تا در صورت اختلاف (در بسیاری موارد این باصطلاح اختلافات را امپریالیزم اختراع می کند) باسانی بتوان مملکت گیری ادیان شناسان امپریالیزم (امپریالیزم همیشه تعدای از انواع و اقسام " عالم " را برای مواقع ضروری در اختیار دارد) انرا بحر شکل و نحوی که خواست / تفسیر و توضیح نماید .

(۱) - بنا بر اعتراف تره کی در گزارش به کمیته مرکزی و دولت ضد خلقی " خلقیها " مند رجه در انیمیر ۲۶ میزان ۱۳۵۷ / طی پنج مامحکومت " خلقیها " / تمداد ۲۹ قرارداد مبلغ ۷ / ۱۰۴ - ملیون در الیاشوری و وچکوسلوواکیه / بلغاریا / جمحتور اتحادی المان ۹ قرارداد مبلغ ۲ ملیون در الر منعقد نمود است . این هاتهما قرارداد های بابلوک شوروی است . ببلوک غرب / کوسا و سایر کشورها را بجای خود بگذارید . تازه این اعتراف صریح تره کی این پاوه گوی دروغان است . ارقام فوق را باید چندین برابر نمود . قرارداد های فوق همگی در ای شرایطی مشابه با قرار داد " ایلند اکسپلوریشن " با احتیاد تر از ان میباشد . اگر چنین نیست " خلقیها " انهارا متشکر کنند . ایاجرات دارند گ از همین اکنون مبثوئیم خیر!

قرارداد فوق که تمهید علاوه ای از آن اشاره شد / منتهی است از خوار و خوار
خیانت و جنایت هیأت ماکه افغانستان / در گذشت و اخلاف با اصطلاح "سرخ"
انصار رحال / که در قبال خلقهای وطن مرتکب شده اند . اینان از هیچگونه
جنایت و خباثتی مشروط بر اینکه منافع بلاد آنان و خود انصار را در بر داشته
باشد / رویگردان نیستند . قرارداد فوق تمهید نمونه ای از جنایات آنهاست . نه
بهترین و نه آخرین آن .

قرارداد فوق در ۲۳ ماه و همره مدت متعدد از یاد یبند و تبصره و غیره
تنظیم شده است بند ها و تبصره های آن / بخصوص در امور مالی و حقوق افغانستان
انجمن مهم / پیچیده و تغییر پذیر هست که هر کس میتواند انرا بد لخواه خود
تعبیر کند . این بصورت عمدی و بغرض دادن امکانات د اتمی به کمپنی برای
مطابق کردن میزان استشار خود بر شرایط شخص جامعه و آیند ، صورت گرفته است .
بخصوص که در قرارداد تاکید میشود که "نسخه انگلیسی آن معتبر خواهد بود ."
یعنی تمام اعتبار و تفاسیر کمپنی ملاک عمل است و پس .

در عونی / حقوق کمپنی / بصراحت هر چه بیشتر در مواد متعدد د ی تصریح
شده است . این نیز یکی دیگر از مشارکات عاید در حقیقت چالهای امپریالیسم است
در همراه خلقهای کشور های عقب نگذاشته شده . ولی ایا خلقهای اینگونه کشورها
در صورت برقراری حکومت واقعا مردمی و خلقی باز هم فریب این رهنمایان غدار
را میخورند ؟ نه ! هرگز ! هرگز !

قرارداد فوق در ۳۱ حمل ۱۳۱۶ در برلین توسط فینی محمد وزیر امور خارجه
امضا شد و پروتکل تکمیلی دیگری در ۲۸ جدی ۱۳۱۶ در کابل بین عبد المجید
معمین وزارت خارجه و "ویونان" عضو کمپنی "ایلند اکسپلوریشن" تقاضی شد .
پروتکل مزبور حاوی با اصطلاح احلا حاتی است از همان قماش اصل قرارداد .
در واقع انجا هائیکه حقوق کمپنی تاحدودی نداشتن بود / صراحت بیشتری
بخشیده است ! ! قرارداد مذکور در عین سال (۱۳۱۶) به تصویب مجلسین
و امضا و ظاهرا هر شاه رسید . (۱)

از انجائیکه کمپنی موصوف افغانستان را بیش از آن پس ماند ، دید که تصور
میکرد و خود را با مشکلات متعدد د ی از قبیل نبودن امکانات حمل و نقل / سروی -

معدن / مواد اولیه مورد ضرورت / نیروی انسانی کارآمد و غیره و غیره و برود / نتوانست از يك چنین شاهکار (قرارداد) که در نوع خود و بسویه جهانی بی نظیر بود و حسرت بسیاری از محافل امپریالیستی را برانگیخته بود / استفاده ببرد . بنابراین قرارداد مذکور خود بخود و بدلیل عدم پیگیری کمپنی (نه دولت افغان - نستان) پس از دو سال بدست فراموشی سپرده شد / یاد حقیقت از جانب کمپنی منسوخ گردید .

جالب اینکه در دهمین سال ۱۳۱۶ ریاست معدن تشکیل شد و مصیبت تا سیس خود ! ؟ ان قسمت از خاک کشور را که خارج از قرارداد کمپنی "ایلند - اکسپلوریشن" بود / بعنوان حق استخراج معدن جنوب / به يك کمپنی نسبی المانی بخشید . !

تراژدی استخراج معدن معدود و مورد فوق نیست . بلکه در سراسر - دوران ظالم شاه (متوکل علیه الله !) دولت های رنگارنگ ان تابه امروز - شدت و ضعف های نسبی عمومیت دارد .

بمعقد قرارداد های با کمپنی های "مورین کورسن" (۱) و "افغان امریکن ترادینگ" و "ویتا کرکلرک" (۲) بسیاری از شئون اقتصادی کشور / بخصوص معدن / در قبضه امریکائی ها قرار گرفت . ولی ممکنان که قبلا بدیدیم و در صفحات اتی مجدداً خواهیم دید / کمپنی های مزبور وادی داخلی انسان جز حیف و میل و ریخت و پاش و چپاول سرمایه های ملی کشورمان تحت نام با اصطلاح "سروی معدن" و استفاده های جاسوسی از آزاد پهای وسیع عمل در کلیه ساحات کشور کار دیگری نکردند . امروز حتی با اصطلاح "نقشه های انشایبعیج وجه مورد استفاده نیست . " نقشه های تهیه و گرافی افغانستان دارای انعقد رنقائص میباشد که از ان نمیتوان انطور که شاید و بایست استفاده کرد . (۴)

(۱) - کمپنی مزبور علاوه بر سروی و استخراج معدن در بسیاری امور دیگر از قبیل سرك سازی (تورخم - کابل واسپین بولدك - قندهار) تعمیر بند ها (ارغنداب و کجکی) و زراعت نیز دست داشت (پروژه تهریفراو وادی : المند .) . بسیاری از کمپنی های دیرنیز مانند کمپنی مزبور همه کاره و هیچ کاره بودند .

(۲) - Afghan American Trading Co

(۳) - Whetaker Clark Co

هر دسته و گروهی از باصطلاح متخصصین خارجی که بکشور آمد / با ایستادن گرفتن و ناقص دانستن کار گروهیهای قبلی / کار خود را سر از نو آغاز کرد که باز همان اثبات بود و همان کاسه . تنها آنکسی که در این میان تیر میزد / خلقهای از عمه جا بی خبر افغانستان بودند . پس از آن عمه طول و تفصیل و آمد و رفت گروههای مختلف / تا سال ۱۳۲۴ / صرف معادن نمک / ذغال سنگ / لا جور و دیگر منجماتی سنگها قیمتی دیگر که عمه مصرف داخلی داشتند و تخنیک های کاملاً قدیمی و بومی در - استخراج انشای کار میرفت / عمدتاً در یگری استخراج و حتی شناخته نشد بود !!

(۱)

بدلیل وضع فوق العاده خراب جاده ها و در اکثر موارد / حتی نبودن راه مالرو معادن / استخراج معادن عملاً ناممکن میشد . انهایی هم که استخراج میکردند / بسیار گران تمام میشد . به همین دلیل امپریالیسم چند ان میسل و وقتی به سرمایه گذاری در معادن افغانستان داشت . (به همین دلیل هم بود که ایالات اکسپلوریشن کمپنی انچنان قرارداد ری رافسوخ نمود .) فی المثل اتحادیه کاربن و کاربیت امریکا موافقه خود را در مورد خرید یکصد هزار تن کرومیت فسیخ نمود (۱۳۲۲) و در عوض بکرومیت ترکیه که اگر چه از نگاه کیفیت پست تر بود ولی به مراتب ارزان تر از کرومیت افغانستان بود / روی آورد . (اتحادیه مزبور فقط هزار تن کرومیت را به عنوان آزمایش (! ؟) با امریکا برد . این وزارتین کرومیت و مقدار پیری جزئی لا جور / تنها صادرات مواد معدنی افغانستان تا سال ۱۳۳۲ بود .)

به همین نحو است معادن سرب و جست قند ها و لوگر .

تمام اشتیاق و اصرار امپریالیسم بخصوص اصل چهار ترومن و موسسات ریز و درشت " امداد " ملل متحد برای سروی و استخراج معادن / اساساً بدلیل انجام ما " موریت های جاسوسی بود . (توجه کنید که در شمال افغانستان - سرزمین کبیرشوراها قرار داشت .) در حقیقت در مورد سروی و استخراج معادن انگیزه سیاسی بر اقتصاد می چربید . برای درک بیشتر مسئله فوق و سرسری - انگاشتن مسئله " سروی و استخراج معادن " به داستان زیر که البته نه تنها نمونه است و نه بدترین نمونه / توجه کنید .

(۱) - سالنامه کابل ۱۳۳۱ / صاحبیه با وزیر معادن .

د اکثریت وپ امریکائی / متخصص معادل از MM (ملل متحد) پس ازینک هفته بازید هررسی معادل و دگر کسر / د پروگرام قبلی که توسط سایر "متخصصین" تنظیم شده بود تجدید نظر نموده و در ۶ دسامبر ۱۹۵۲ (۴ اگوست ۱۳۳۱) به کشور خود مراجعت نمود و وعده کرد که برای شروع اصولی کار پروژه در میانج ۹۵۳ (برگرد د. ولی معهد اموصوف د یگر هرگز نرسد و MM خبر داد که نه مشارانید "نظریه بعضی معاذیر" (!؟) د یگر نخواهد آمد. (د تحقیقت او - کار خود را که جاسوسی بود انجام داده دیگر ضرورت به بازگشت نداشت.) - ولی د رعوضا و "مسترد ولیو" مشاور طیرو (اولو متخصص زغال سنگ بود!) اجرای وظیفه می نماید. افسای مسترد ولیو! کارهما کار قبلی وهم پیمان خود / یعنی مسترد اکثریت وپ راجعت خواند!! و با عرض بود چه هنگامت از جمعب خلقندای گرسنه افغانستان / پلان جدیدی را طرح ورزیدست گرفت و لواپس اقلای مسترد و می نیزه نسبت به پامان رسیدن موعد قرارداد! گیکشورشان عزمیست قوموند و باز طور موقت یکفرتیوگراف بنام آقای شاعلی مستر! "وی - یونگ" مقرر گردید و بالاخره باتفاق "مستر جک لی" (جبالوژیست) رئیس جدید پروژه / پس از مدتها که مقامات "وی صلاح" افغانی انتظار قدوم - نامیونشان را داشتند در ۱۸ جوزای ۱۳۳۲ بهکابل نزول اجلال فرمودند! - ایمان الی ۲۰ اسد همان سال مشغول کار بودند (تقریباً ۵/۲ ماه که البته د هرگز نرسد اوقات مسامت / شکار / دیدار از آثار باستانی و غیره نیز میبود!) و از تاریخ فوق الی ۲۰ سنبله اموزات مربوط به پروژه مزار شریف رانین پامان رسانیدند!! (توجه کنید بهرعت عمل فوق العاده این اقامون را - انهم د رمورد سروی و معادن و با انهم مشکلات که گریبانگیر آنها بوده است - واقعاً جای افرین دارد!) و با جمله سامانالات خود بهکابل مراجعت کردند و نظر مستطاب خود را صادر فرمودند یعنی براینگه (لطفاً خوب توجه فرمائید!) "به نسبت ناموجود بودن یکد پروگرام صحیح و فقدان نقشه تیوگرافی و جیولوجی و نبودن تدقیقات یکفرتیوگرجیست راجع بهوضمیت طبقات الارسیاب و غیره / کوکورانه تدقیقات جیوفزیکای کردن و برمه کاری نمودن بیمورد می باشد. لهذا اجرای امور پروژه معطل میشود!!"

می بینید که پس از چنان مدتی! چه کشف محیر العقولی نمودند!! ولی

در ان موقع کسی نبود (بسیار کسی اجازه نداد نشد) که از این حاسوسان چپاولگر و از آن سازمانها اصطلاح امداد گسولی در واقع دزد های وقیح و سیری ناپذیر بپورند که اخرا این شما بودند که پروگرام را طرح کردند. آخر مگر پس هیأت شما جیولوجیست و تیپوگراف و هزاره هرامرد یگرنمود که پس چرا پس از سالها سرور و انودن مردم و مصرف گزافی که از آن بیوه زنان و اطفال و یتیمان و گرسنه شکمان این مرز و بوم تدارک شده بود / غنوز باید ماد چار " فقدان نقشه - و تیپوگرافی و جیولوجی " باشیم ؟ آخر چگونه پیگیری است که اول یک متخصص زغال سنگ و سپس متخصص بطول و بعدا تیپوگراف و را برای یک کار واحد و علمی میفرستید ؟ از یک چنین شیوه عمل جز نظریه فوق چه چیزی حاصل خواهد شد ؟ و ایما اظهار نظر فوق جز دلیل بدتر از گناه است ؟

تتبع یک چیز می ماند و آن اینکه باید هرگونه امید و خوش باوری و ساده دلی را در مورد کمکها و دلسوزیهای امپریالیست و سازمان های اصطلاح امداد بین المللی (از جمله سازمانهای وابسته به UN) به یکباره و برای همیشه بدور افکنیم و هیچ از هر چیز بخود / برخود و امکانات موجود متکی باشیم . هیچ دایه ای مهربانتر از مادر نمی شود و هیچ کس بهتر از خود مایه مشکلات ما واقف نیست . و هیچ کس / نه بهشمارونه خدا ایمان / رنگارنگ . نه امپریالیسم قدیم و نه . و سیال امپریالیسم و سگان داخلی آنها " خلق " و " پرچم " / حتی در وستان ما نمیتوانند ما را نجات دهند . در وستانمان تنها میتوانند ما را کمال کنند . انهم در صورتیکه از ما حرکت باشد . حرکتی قاطع آگاهانه / مصمانه و پیگیر در جهت آزادی هرگونه قید و شرط بر کار و علم و استفاده برابر از کار و علم . فقط و فقط در چنین صورتی است که معادن ما از دل خاکهای تیره بد رآمده و در جهت رفاه عمومی و همگانی خدمت می کنند . فقط در صورت حرکت آگاهانه و قاطعانه - زحمتکشان کشور هم

بهر حال / خطرات متخصصین بین المللی (کاملا امری گاش بودند .) پس از انشمه و قساحت رز بلا نه وعده و وعید دارند که در آینده انشا " الله " نفسر " روان میکنیم و چنین و چنان خواهیم کرد و انشا " الله " گوی شیطان گر کشور شما هم به سویه کشورهای پیشرفته جهان / حتی بسویه امریکا ! خواهد رسید و . . .

۱۹۰۱ اخلاف همان استند ، لیوها / با قرار دادی بین وزارت -

مصادن و "مسترشیر" از اصل چهار امریکا (اکتبر ۱۹۵۲ = ۲۰ میزان ۱۳۳۲) -
 عملی شد. بر اساس قرارداد مذکور موسوف و انجلیر "اورفل" در ۲۶ قشور
 ۱۳۳۲ بتکابل آمدند و شروع به "کار" نمودند. ولی به شرف افغانستان
 عزیز؟ همیفات / افسوس / صد افسوس

در تمام موارد فوق وزارت مصادن از هیچگونه همکاری همیانه با اینسان
 دریغ نداشت (۱۱)

کلیه امور فوقیه تحتالامصارف گزاف آمد و شد بود و هاش و عیش و عشرت
 های متخصمین خارجی و خدمه هار جان در ورقاب چندهای داخلی انحصا
 بود / مقادیر معتدیهی نیز سامان الات و ماشین های مختلف مذرن از امریکا
 خریداری میسند. همچنان بلا استفاده در زیرباد هاران و افتاب زنگ زده
 می پوسیدند.

در همان روال است قرارداد تفحصات بطرول سرمایه کاری به عقی ۱۵۰۰
 متر در ساحه کوه انکوت سرسل مزار شریف با شرکت سویدنی "سوتکارمانست
 برگ برنیک" (۵ ثور ۱۳۳۲ = ۲۶ اپریل ۱۹۵۵) که منجر به خرید
 دستگاه کلان برمه کاری شد. ولی نتیجه؟ هیچ

استطوره نفت افغانستان دیگر جزویکی از قصه های هزارویک شب شده
 و چیزی نیست که بزودی از خاطره هاز و ده شود. در این قصه همین از همه
 به نام "اتحاد جماهیر شوروی" برمیخوریم.

در تاریخ ۲۲/۴/۱۳۲۷ معاهده عملیات کشف و استخراج نفت
 و قرضه طویل المدت برای تأمین مالی ان عملیات با شوروی عقد گردید. بدین
 ترتیب شوروی افغانستان را چند بار بویست می کند. بهکار فروختن ماشین الات
 قراضه و دافعه به ان / بهکار هم وارد کردن جاسوسان خود در کشور و فرستادن
 انهابه اقصی نقاط کشور بخرج افغانستان / بهکار هم دادن قروض / سود زیاد
 و انحصه تمیود اسارت بار سیاسی - اقتصادی که قبلا میاد ان هار اشاره شد و
 بالاخره بهکار هم استفاده اعظمی از حامل عملیات / یعنی بردن و جیال منابع
 گاز و نفت افغانستان! این است اشتعای سیری ناپذیر شوروی امپریالیستی.

برای — روسیه رویونیستی بعلت نزدیکی به افغانستان — احتیاج به راه های طولانی و زمینی / استخراج معادن / بالخصوص مواد انرژی را مثل گاز و نفت / بسیار سود آور بود . همین بود که برخلاف امریکا و سایر کشورهای غربی / سوسیال امپریالیسم شوروی استیمنهارا بسالازده و باعزم جزم به استخراج معادن گاز و نفت پرداخت . بطوریکه معادن منوریزودی به مرحله بهره برداری رسید و صادرات گاز به شوروی آغاز یافت و در عرض یکسال (از ۶۶ به ۷۲) به میزان ۹۶٪ به صادرات آن افزود شد ! و به ۶ / ۱ میلیون مترمکعب رسید (مجموعاً ۹ میلیون دلار !)

در ۹ میزان ۲۴۷ قرارداد دیگری برای توسعه کشف و استخراج معادن گاز شمال بین وزارت معادن و صنایع افغانستان و موسسه نفت " و خیم پرور اکسپورت " شوروی در کابل امضاء شد (۱) .

از شرایط معاوضه فوق ما خبر نیستیم . ولی بر اساس فرصت طلبی و منفعت جوئی و استثمارشدن بد خلقها که استراتژی شوروی امپریالیستی است (همچون امپریالیسم امریکا) میتوان درک کرد که کلیه قرارداد های شوروی رویونیستی تاجه حد اسارت بهار است .

انچه در فوق آمد تنها گوشه از وضع تراژیک و مسخره " سروی و استخراج — معادن " بود که تا هنوز هم / منتها با وضع فوق العاده خرابتر و اسف انگیزتر ادامه دارد . خرابتر چون بعضی معادن از قبیل گاز / مس / نفت و . . . امروز دیگر مرحله بهره برداری رسیده و در زدن و چپاول ثروت های طبیعی و زیرزمینی میهن مان نیز به بودن منابع روزمینی و انسانی افزوده شده است . اسف انگیزتر چون بجای امپریالیسم سیاه شناخته شده / و در حال اضمحلال / سوسیال — امپریالیسم / این امپریالیسم نو / فریخته باشیوه های جدید و موثر تر و نیروی برق با اصطلاح " سرخ " و " خلقی " پاد رمید ان یغماگری و وطن عزیز مان نهاده است . بهاران / رفقا ! اگر تو بر خیزی / اگر من بر خیزم / همه بر می خیزند و این دزدان زایل و بی شرم را با تمامی سگانشان در دره ها قهرمان پرور کشور مان بخون میکشیم و اجساد بس کشیشان را همچون کور حیوانی در سراسر مزارع میهنمان پاش خواهیم داد . انگاه است که میتوانیم سرفراز فریاد براریم که ما هم / ما مردم افغان — نستان هم / آزادیم / آزادیم / آزادیم .

(۱) — طی پنجاه و ولتمداری " خلقها " ی ضد خلق ده ها معاوضه دیگر

این وضع معادن کشور / یکی از سایه های بنیادی رشد بورژوازی صنعتی و مستقل بود . بورژوازی ملی و مستقل را بخصوص نوع انقلابی و صنعتی انرا با اشکال و نحوه های مختلف متحد و منی کنند و بالا خیره میگویند . یکی از مهمترین و اساسی ترین این طریق / مواجهه نمودن رشد ان با مشکلات با اصطلاح عادی و غیر عادی است . د ولتهای ضد خلقی افغانستان ملیارد افغانی را صرف عیش و نوش خود و برآوردن خواسته های با داران امپریالیست خود می نمودند و کوچکترین التفاتی به منابع و راه ها و خلاصه ان اموری که جنبه تسهیل کننده و تسریع کننده رشد بورژوازی ملی دارد / نداشتند . جز بعضی از این امور (مانند راه های استراتژیک که قبلا از انها بحث شد) که موافق بهره برداری های امپریالیستی است .

مورد صنعت هم / همچنانکه در گذشت ملاحظه شد در صفحات اخیر نیز معده دانه ان بر میگردد هم / بر همان سوال " سروی و استخراج معادن " است . کسانی که در امور تجارت و معادن / انچنان که دیدیم عمل میکنند / شکی نیست که در کلیه زمینه ها / اعم از تجارت / صنعت و فرهنگ (۱) همین - پالیسی را دنبال می کنند .

قبلا گفتیم که بزرگترین تاجرو سرمایه دار کمبراد و ر خود د ولت بود و - هست و نشان دادیم که از راه شرکت مستقیم د ولت در امور تجاری و ربایی چه سود های هنگفتی نصیب بوروکراسی کمبراد و ر و دربار میشد . این سیاست یعنی شرکت د ولت در مؤسسات تجاری / د مورد مؤسسات و غایر - سات صنعتی نیز مصداق دارد . عضافا اینکه در بین زمینه چندان سودی وجود ندارد و بدلیل عدم رهبری صحیح و دلسوزانه / حیث و میل سرمایه / فرصت طلبی ها و مسئولیت های بوروکراسی د ولت / صنایع د چار و ضخ است ناک و

— — — — —
سود د زمینه معادن بخموشی گاز و نفت و معن با شوروی امضا گردیده است .
که دارای همان ماهیت قرار داد های فوقی است .

(۲) - فرهنگ یکی از موارد بسیار مهم و اغلب کلیدی د خالت و ادامه سلبا - امپریالیستی است لازم است که به این امر نهایت دهم و حیاتی هر چه بیشتر توجه گردد .

بسیار خرابی بودند که اغلب در چارور شکستگی / عدم توازن بین عرضه و تقاضا / عدم تکافوی مواد اولیه یا نیروی کار / عدم وجود پلان صحیح برای تأسیسات فابریکات در مناطق مستعد / عدم وجود ذخیره استهلاکی برای نوکردن تدریجی ماشین‌های مستعمل شده و غیره می‌شدند. (۱). در حقیقت صنایع در افغان - نستان مانند اکثر کشورهای نیمه فترت - نیمه مستعمره بیشتر جنبه شوخی و کاریکاتوری داشت تا واقعیت. این امر همانطور که قبلاً متذکر شدیم / ناشی از - دادن ارجحیت به منافع امپریالیستی نسبت به منافع ملی است نه بدلیل عدم استعداد و لیاقت افغانیستان و خلقهای کشورمان.

بانک ملی که بدوادر ۱۳۰۹ با ۵ میلیون افغانی سرمایه (۵/۴ - ملین آن متعلق بدولت بود) بنام شرکت سهامی تأسیس شد با استشاریهایت شدیدی رحمانه خلقشای وطن موفق گردید در سال ۱۳۱۶ سرمایه خود را به ۶۰ میلیون افغانی برساند (در طی ۲ سال سرمایه آن ۲ برابر شد). این افزایش شگرف شامل چور و چپاول و حق و حساب در بارهان و دست اندرکاران و کاهه لیسان خوان گسترده حکومت نمیشود.

بانک ملی پایپای افزایش سرمایه خود به ۶۰ میلیون / ساحه فعالیت خود را نیز توسعه میداد / بطوریکه در ۱۳۱۶ با ۳۰ میلیون افغانی سرمایه بانک فابریکه قند سازی و شرکت تعمیراتی افغان را ۲۰۰ هزار یوندر استرلینگ از شرکت

(۱) - مانند فابریکه نساجی پلزمیری که از همان اوان تأسیس با کمبود کارگرمواجه بود بسیاری از ماشینهای آن بیکار مانده بود یا فابریکه بسفت قوری و فابریکه قند بخلان که بدلیل نبودن مواد اولیه و سوخت بلا استفاده مانده و سرمایه گزافهرا بخصوص در شرایط کمبود سرمایه در کشور / همچنان راکد مانده بود. این دو فابریکه همین اکنون نیز بدلیل کمینه بودن فوق العاده ماشین آلات آنها یا قسماً تعطیل است و یا تولید آنها اقتصادی نیست. همچنین همه میدانند که در حالیکه اکثریت قریب باتفاق فابریکات کشور با کمبود شدید کارگرمواجه هستند / کارگران خیل - خیل را هم ایران و عربستان می‌بندند تا با ارائه کار خود به اربان ترین قیمت از طرفی سرمایه داران انجارا هرچه بیشتر سرمایه دارتر کرده و از جانب دیگر بعنوان "اعتصاب شکن" سنگ گران باشند در راه مبارزات آزادی بخش کارگران و دیار خصوصی ایران قهرمان.

اسکود ای چکوسلواکیه خریداری نمود .

هنوز این فابریکات بکار نیفتاده بود و امور صنعتی یا باس طلاح شرکت وسیع دولت را امور صنعتی درست پسانگرفته بود که دولت مجبور گردید در برابر حیران روبرو تراید سالهای ۱۳۱۸ به بعد / فابریکات خود را بفروشد . بدین لحاظ بود که در سال ۱۳۱۹ شرکت سهامی برق تاسیس گردید و ۵۰۰ فابریکه دولتی به آن فروخته شد / سرمایه شرکت مزبور ۷/۵ کروڑ افغانی بود که به سهام ۵۰۰۰ افغانی تقسیم شده بود . همینطور است فابریکات نساجی پلخمری / جبل السراج به شرکت نساجی با ۲۰۰ میلیون افغانی سرمایه و فابریکات بوت و رازی / چرمگری / صابون سازی / گوگرد سازی فروخته شد و فابریکه پشمینه باقی با جاره داده شد .

این فروختن ها و تغییرات ظاهری هیچگاه بمعنی دادن استقلال و آزادی عمل به بورژوازی صنعتی نیست . چرا که دولت ضد خلقی هاشم / از طرفی فابریکات دولتی را فروخت و از جانب دیگر / مجدداً و اینبار تحت نام " افغانستان بانک " نبض امور فابریکات را بدست بی کفایت خود گرفت . طرز العمل در افغانستان بانک بصورت شرکت مستقیم در حیات فابریکات یا کنترل از طریق دادن وام و کدیت های مالی بود . چنانچه پس از فروش فابریکات برق به شرکت سهامی برق بلافاصله در افغانستان بانک ۵۰٪ سهام انرا در اختیار خود گرفت و هنگام طرح اولین پلان پنجساله (۱۳۱۹) (۱) پیش بینی شد که سرمایه مزبور تا ۷۵٪ افزایش داده شود و همچنین شرکت بانک مزبور رسایر مؤسسات صنعتی نیز افزود گردید .

در هنگام افتتاح فابریکه قند بغلان (۳۰ عقرب ۱۳۱۹) بعضی از اراکین فابریکه قند و نمائندگان بوروکراسی دولتی / بعنوان پاداش و بخشی در سهام فابریکه مزبور شریک شدند . (این شراکت اغمافه بر شرکت مستقیم دولت توسط بانک ملی است) و بدین وسیله پیوند بوروکراسی به بورژوازی ملی تشدید گردید . یابیه بیان دیگر / جاوازادی عمل بورژوازی ملی و مستقل رفته رفته

(۱) - اولین پلان پنجساله در تاریخ اقتصادی افغانستان در سال ۱۳۱۹ طرح گردید ولی هیچگاه به مرحله عمل نرسید . ولی اولین پلان پنجساله که با اجرا نیز گذاشته شد در سال ۱۳۳۴ تصویب گردید .

بنا بر گفته وزیر اقتصاد وقت در مراسم افتتاح فابریکه قند بفلان / دولت

در مدت ۶ سال ۹ کسرو و ۹۲ لک افغانی مفاد خالص از سرمایه های خود داشته است که شامل ۸ کسرو و ۸۲ لک افغانی محصول سالیانه گمرکات و انواع و اقسام مالیات ها و سایر اجحافات آن نمیشود . چنین است که دولت خود بزرگترین سرمایه دار و سود برنده گردیده به عنوان بزرگترین و خطرناکترین رقیب بورژوازی مستقل و ملی / اعم از تجاری یا صنعتی قد علم کرد .

دولت نه تنها با شراکت مستقیم خود و عوامل خود در حیات فابریکات و بطور کلی صنعت در حالت می نمود و سرمایه ای را که بایستی در راه ارتقا و توسعه و توسعه فابریکات بکار می افتاد / در معرض چور و چپاول عوامل خود قرار میداد (۱) / بلکه با تحمیل انواع و اقسام مالیات ها / کمک های با اصطلاح راو - طلبانه و جی و جی میکوشید بورژوازی ملی نحیف و زار را هر چه بیشتر ضعیف تر گرداند . طبق لایحه مالیات بر عایدات صاحبان صنایع موافق گردیدند که ۲۰٪ از عایدات خود را بعنوان مالیات بدولت بپردازند . بدین معنی است بورژوازی کمراد ورود دولت مستثنی از این " قانون " هستند . البته آن هم بنا بر این منطبق قاطع که " چرا پول را از دست جیب کشیده به جیب دیگران ازیم ؟ "

ملاحظه شد که قسمت اعظم سرمایه و طبعا مفاد حاصل از آن بدولت و عناصر کمراد و روخیانت پیشه تعلق داشت . بدین ترتیب بورژوازی ملی و مستقل مد او ما بین این دو نیرو (دولت و بورژوازی کمراد و) فشرده میشد و میرفت که دیگر چیزی از آن نماند . این امر هیچ وجه به معنای عدم لیاقت یا استعداد بورژوازی ملی نیست / چه بورژوازی ملی با آزادی نسبی که در دوران امان الله خان

— — — — —

(۱) - بنا بر بیلا نسهای سالیانه فابریکه صنعت غوری / این فابریکه عرساله مبالغه گزافی سود خالص داشته است که علیرغم کسری بخشی های متنوع و هنگفت برای مدیران کارخانه باز هم ملیونها افغانی باقی می مانده است . ولی معذرت او علیرغم آنکه سود سالیانه / هیچگاه کوچکترین اقدامی برای نو کردن ماشین های آن - بحمل نیامد . بطوریکه اکثر اوقات يك د اثر آن به علت نبودن و یا کشته بودن بهره جات آن / برچوبوده است . همینطور است فابریکه قند بفلان و سایر فابریکات .

یافت حرکات مترقیانه و محمی از خود بروز داد و جنبش قابل قدری را پایه نهاد که تا سالها بعد نیز ادامه یافت .

حرکات انقلابی فوق عمدتاً در جنبه سیاسی تبارز یافت . با این وصف در حیات اقتصادی نیز تا " شیراز " شگرفی رونما شد . از جمله فابریکه نساجی امید است که در سال ۱۳۱۱ (اگرچه این سال / از سالهای مازمندی نادر است / ولسی معتمد ادامه روزگار امانی است) به سرمایه ۷۰ هزار افغانی تشکیل گردید و ماشین آلات آن کلاً از چوب بود و در خود افغانستان تهیه شده بود .

آری در حالیکه دولت با سرمایه های هنگفت و امکانات فراوان از قبیل در اختیار داشتن انواع و اقسام متخصصین / اقتصاددانان ولسی / کمکها و غیره / و غیره / نمی توانست به فابریکه رامدت چند سال متوالی بکار وادارد و بورژوازی ملیها آن چنان سرمایه جزئی و تحت انحصار خفقان اقتصادی - سیاسی / چنان قابلیت و ابتکاری از خود بروز میداد . ولسی چه شد که این بورژوازی به مضام سرکوب و به مضام بخدمت سرمایه داری جدمانی و فئودالیسم و دربار رامدت ؟ . آیا جزایان سنجیده شده حکومت ضد خلقی غلامشاه و دولت های آن چیز دیگری میتواند باشد ؟ . آیا جز اعمال فشار سیاسی - اقتصادی و کندن بیرونی بورژوازی ملی را دلیل دیگری دارد ؟ به همین دلیل است که ما معتقدیم " داستان " زیر و سایر موارد مشابه آن / که در تاریخ نیم قرن اخیر کشورمان بفرآوانی یافت میشود / تصادفی نبوده بلکه حاصل پلان سنجیده شده امپریالیسم وایدی را خلیان برای نابودی بورژوازی صنعتی و ملی و مستقل / صنایع ملی و متکی بخود و بالاخره وابسته نگاهداشتن کشور به اردوی امپریالیستی است .

" داستان " چنین است : کل تولیدات فابریکات نساجی - (نساجی پلخیری / نساجی گلپهار و نساجی جبل السراج) های سالهای

۴۷ - ۱۳۴۰ به ۷۹۷ ۵۸۸ ۳۸۴ متر بالغ میشد . از این مقدار حدود ۵۰ تا ۶۰ میلیون متر نفروش ماند ! در حالیکه در سال اول این دوره بالغ بر ۰۰ / ۰۰۰ / ۰۰۸ / ۹۶۶ - افغانی ریخت باب و تکه جات بکشور وارد شده است و در دو سال ۴۷ - ۱۳۴۶ نیز به ارزش ۸۹۳ ۳۶۲ ۳۱۳ - (افغانی - انواع منسوجات تولید شده)

اری در حالیکه اقلام عمده ای از تولیدات فابریکات گوناگون کشور را فروش می ماند و صنایع داخلی (مهمترین صنعت کشور صنعت نساجی است که با چنین وضعی روبرو بود. حال توخود حدیث مفصل بخوان ازین مجمل.) به علت عدم وجود بازار بزرگوار مواجه بودند و اغلب ماشین آلات آنها پرچو بود / دولت ضد خلق و ضد ملی افغانستان نه تنها نسبت برفع / رکود مزبور هیچگونه توجهی نداشته / بلکه با گشودن دروازه های کشور بر روی انواع کالا های مشابه تولیدات فابریکات داخلی / به بحران صنایع ملی هرچه بیشتر دامن میزند و آنها را با مشکلات متعددی مواجه میساختند.

ارقام حمیرت اور فوق / همانطور که قبلاً متذکر شدیم / تنها مربوط به فابریکات نساجی افغان است / سایر فابریکات نساجی و دیگر فابریکات از قبیل روغن کشی - کود کیمیاوی / سمّت / صنایع دستی نیز گرفتار همین سرشت شوم بودند .

هر سال مقداری معتاب همی سمّت از شوروی وارد میشود بقیمت بسیار گزاف و در برابر واردات سمّت از شوروی از تولیدات سمّت غوری که از بهترین انواع سمّت است بشوروی صادر میشود . بقیمتی حتی کمتر از قیمت تولید آن .

بنا بر قرارداد انمبر (۳۵۷۶ - ۱۲ - ۲۵) مورخه ۵ جون ۱۹۷۳ (۱۳۵۲) از بابت فروش ۴۰ هزار تن سمّت غوری به شوروی امپریالیستی مبلغ - / ۳۲۴,۰۰۰ - افغانی ضرر عاید فابریکه شده است !! ولی در همین سال فابریکه سمّت غوری ملیونها افغانی مفاد خالص داشته است . این تفاوت از کجا است ؟ خوب توجه کنید : قیمت سمّت برای مصارف داخلی (چیزی که مردم این آب و خاک فروخته میشد) از قرار هرفی تن ۳۰ / ۳۲۴ افغانی در داخل فابریکه بود و است ولی همین سمّت که بشوروی صادر میشد از قرار هرفی تن - / ۱۱۲۸ افغانی رسانیده بند رخیرتان بوده است !! (فی تن سمّت ۱۶ دلار از قرار هرفی تن ۵۰ / ۷۰ افغانی) اگر مصارف حمل و نقل / مماش در رهرو غیره را نیز از آن کم کنیم بمراتب کمتر از قیمت فوق میشود ! حال خود قضایات کنید میزان طمع و چپاولگری شوروی امپریالیستی و نوکری منشی و خیانت عوامل افغانی آنرا .

ضرورتیان فوق را باید چند برابر حساب کرد . چون بهمان ترتیب که شوروی امپریالیستی در صنعت و از داتی خود (صنعت غوری) بسیار استفاده میکند / از داتك صنعت صادراتی خود با افغانستان نیز استفاده های گزافی نصیص میشود . بنابراین دولت افغانستان هم در صنعت صادراتی و هم در صنعت وارداتی علیونها افغانی ضرر را نصیب خلق زحمتکش وطن مینماید .

قضیه کود کیمیاوی هم قصه دیگری از همین غصه است : به اساس خبر جمهوریت ۲۹ سرطان ۱۳۵۵ اقرار داد فروش پانزده هزار تن کود کیمیاوی یوریا به شوروی امضا گردید . کلیه مضارف حمل و نقل این کود تا بندر حیرتان و همچنین بار کردن آن به کشتی نیز بعهده طرف افغانی است . از قیمت فروش این کود ما خبر نیستیم ولی ناگفته معلوم است که این نیز دانه دیگری از همان تسبیح تجارت به شوروی امپریالیستی . فروش پانزده هزار تن کود یوریا در شرایطی انجام یافته است که طبق احصائیه دولت / افغانستان سالانه به یکصد و شصت و پنج هزار تن کود یوریا ضرورت دارد . در حالیکه تنها فابریکه کود کیمیاوی افغانستان در مزار شریف بنا بر نوشته جمهوریت شماره ۲۲۷ / سالانه صرف هشتاد هزار تن تولیدات دارد . کمبود کود مزبور سالانه با صرف مبالغ گزاف اصل کود و مضارف حمل و نقل آن از امریکا وارد میشود ! (۱) بلکه در شرایطی که مزارع وطن در برابر انواع و اقسام بلیه های طبیعی مانند سیل / خشکسالی / طوفان / زلزله / استهلاک زمین و غیره کاملاً بی دفاع هستند (این بی دفاعی نیز دانه دیگری است که بدلیل عدم توجه دولت به وضع زراعت این محترمین و عده ترین بخش اقتصاد کشور / میباشد) . آن اندك کود کیمیاوی نیز که برای تقویت مزارع کشور تولید میشود به قیمت های فوق العاده ارزان به شوروی / این " همسایه و متفق شمالی " (؟ !) مافرستاده میشود تا هر چه بیشتر برای غارتگری خلقهای دنیا قوی تر و بی پروا تر شوند .

تراژدی فوق هنگامی اسف انگیزتر میشود که توجه ناعظیم اقلام فوق العاده مهم و غیر قابل کنترلی از انواع و اقسام کالا های صنعتی / بخصوص تکه بآب /

(۱) - به نقل از جریده " جرعه " ارگان نشراتی اتحادیه افغانها و محصلین افغانی مقیم هامبورگ سال ششم - شماره اول جولای ۱۳۷۶ .

مواد پلاستیکی و کالاهای مصرنی لکس / توسط کوچیها و قاچاقچیان حرفه ای که اغلب وابستگیهای کاملاً نزدیکی با طبقات حاکمه و بورژوازی کمربند ور - بورژوازی دارند / به بازارهای کشور سرار می شود و جای فوق العاده تنگ بورژوازی ملی را در این بازار ضیق ترمی کنند .

شیوه نو استعماری دیگری که اخیراً امپریالیسم / اعم از " سرخ " یا سیاه / بکار می گیرند / خرید و تولیدات فابریکات کشورهای وابسته و عقب - نگاه داشته شده است . به قیمت های بسیار بسیار ارزان و فروش عین همان تولیدات در بازارهای جهانی (عمدتاً در بازارهای سایر کشورهای عقب نگاه داشته شده) . به قیمت چندین برابر قیمت خرید . قبلاً به نمونه ای از این شیوه در - مورد گاز ایران و افغانستان توسط شوروی اشاره کردیم . نمونه دیگران توسط همین ابر قدرت و در مورد نفت اعراب است در طی جنگ اعراب و اسرائیل در سال ۱۹۷۳ .

همانطور که در گذشته دیدیم / تولیدات کود کیمیاوی / سمّت / پنبه تکه باب و دیگر تولیدات ملی مانند چارهمین سونوشت است . در حالیکه مالیانه مبالغ محتمل بهی تکه از زاپن و سایر کشورهای وارد میشود . مرغوبترین تولیدات فابریک بگرامی و سایر فابریکات نساجی به زاپن / جرمنی و سایر کشورهای به قیمت های بسیار ارزان صادر می گردد ! ! آری هیأت حاکمه خائن و جنایت همیشه افغانستان اگامانه شیوه های مائو و نرال دینی را بکار می گیرند . ص یکی دیگر از عوامل تشدید کننده سرکوبی صنایع ملی و مستقل / که اختصاراً بکشور ما معدودی کشورهای پس مانده دیگری دارد / واردات فوق العاده - وسیع و بی رویه و خارج از کنترل کالاهای لایا می است . مانند بوت / رختد باب / تکه و غیره . گذشته از اینکه منشأ اصلی اینگونه کالاهای لایا می از کجا است (۱) و

(۱) - قسمت عمده کالاهای لایا می توسط مائو و نرال دینی و موسسات خیریه و صلیب - سرخ در سرار سرجهان به نام کمک به بینوایان و فقرا و کیانیکه در چارلای طبیعی مانند سیل و زلزله و طوفان و غیره میگردند جمع آوری میشود . اینگونه کالاهای توسط افراد سود جو و قاچاقچیان بین المللی که وابستگی نزدیکی با (در صفحه بعد)

وجه امرای و لای خا رنای را با خود بارمغان میاورند / از نگاه اقتصادی نیز تا "تیرات سو" ناگواری باید نبال دارد .

اول اینکه سرمایه ملی کشور برای خرید اینگونه اجناس بی ارزش و حتی ضرر بخارج فرار کرده و در نتیجه از انباشت سرمایه که در شرایط کشور مایکی از شرایط کلیدی پیشرفت و ترقی است جلوگیری و از جانب دیگر کالا های مذکور رقیب سرسختی هستند برای بورژوازی ملی و تولیدات داخلی . اینگونه کالا ها به قیمت های فوق العاده ارزان در سراسر کشور عرضه میشود . بدین لحاظ است که صنایع بوت و دوزی / خیاطی / نساجی از رشد بسیار کمی برخوردار است و کسانی که میتوانند در این رشته ها / خرده بورژوازی و بورژوازی صنعتی را رشد دهند / بسوی تجارت یا خرید و فروش اینگونه اجناس سوق داده است و در بسیاری از موارد موجب دامن زدن هرچه بیشتر به بیکاری بندها / یکی از امراض فوق العاده خطرناک و گمراه کننده در اقتصاد بیمار / شده است .

اموال لایمی انجمن در تار و پود اقتصاد کشور رخنه کرده است که جلوگیری از ورود آن (برای مردم و ملت انقلابی و مردم پیشگیری از ورود اینگونه کالا ها / نظریه عملکرد بسیار مضران / نهایت ضرور است .) مشکلات متعددی را بوجود میآورد . چون رفعت تعداد کثیری از شاغلین بخش های لایمی فروشی که اکنون وجود آنها چند آن احساس نمیشود / به خیل عظیم بیکاران افزوده میشود . و همچنین موجب درگونی نسبتاً بزرگی در زمینه زندگی عدده کثیری که از اینگونه کالا ها استفاده میکنند خواهد شد . امروزه کالا ها متنوع و رنگارنگ لایمی

حکومات کشورهای امپریالیستی و کشورهای عقب نگاه داشته شده دارند به افغانستان و چند کشور دیگر فرستاده میشود و بفروش میرسد . تعداد دیگری از کالا های متبور / اجناس بی مصرف و از کار مانده است که هر ساله در کشورهای اروپائی و امریکائی در کنار سرکه ها مانده میشود که معمولاً در حکم زباله است مقداری دیگر نیز البته افراد مریض است که برای جلوگیری از سرایت بیماری انما به دیگران توسط فاساد و نزد یکان در صندوق های زباله گذاشته میشود یا به موسسات مخمری سپرده میشود تا سوزانده شود ولی اینها نیز توسط قاچاقچیان سره ای بدست میآیند . بار طوری از انواع و اقسام امراض .

توانسته است تاحدودی زیادی چهره زرد و نحیف و بی خون فقر و مردم فقر زده کشورمان را " رنگ " بزند که در صورت حذف آن فقر با چهره عیان تر و بی رحم تر رونما خواهد شد .

بر موارد فوق باید عدم مدیریت صحیح و علمی راد را در اداره فابریکات صنعتی (این امر در سایر شئون زندگی کشور نیز فراوانی وجود دارد) یاد آور شد . این امر موجب میشود تا فابریکات صنعتی فاقد عزیمت استعلا کی یا ذخیره نوی سازی ماشین آلات باشند و همچنین هیچگاه تعادل لازم بین عرضه و تقاضا اعم از عرضه و تقاضای مواد اولیه / نیروی انسانی و کالا های تولیدی فابریکه برقرار نباشد .

بدین ترتیب کشور همیشه با بحران (گاهی رکود گاهی تورم) روبرو خواهد بود و همواره انبوهی از ماشین آلات کهنه و فاقد بازدهی اقتصادی فابریکات را پرگرا ه اند که این امر نیز هر چه بیشتر رقابت تولیدات وطنی را با کالاهای مشابه خارجی در بازارهای داخلی (بازارهای خارجی پیشکش !) مشکلات و غیر ممکن تر میسازد . به طور کلی / صنعت کشور بعلت کهنگی و غیر اقتصادی بودن آن همواره به تعطیل شدن تعدید میگردد .

هم اکنون اکثر فابریکات کشور که بعضی از آنها حتی یاد گاردوران امانی میباشند کاملاً فرسوده و از کار افتاده هستند . در حالیکه در جوامع صنعتی و پیشرفته ۵ ساله اختراعات و کشفیات جدید را در تولید بکار میگیرند و ماشین آلات فابریکات را با ماشین آلات جدید تر و علمی تر تمویض می نمایند .

امروزه کلیه فابریکات صنعتی از خود لا براتوارهای کاملاً مجهز و علمی و علمای طراز اول در اختیار دارند و حتی پوهنتونها را زیر فرمان خود دارند تا بزود ترین فرصت از دست آورد های آنها برای ارتقا تولیدات خود و در نتیجه کسب سود فراوانتر / برخوردار گردند (۱) . امور فوق اصولاً در افغانستان شناخته نشده است . این شناخته شدن همان طور که قبلاً نیز متذکر شدیم / تصادفی نبوده است / بلکه دست سیاه و نگر خبیث و کثیف امپریالیسم و سگان داخلی

(۱) - برای مطالعه بیشتر به کتاب " چه کسانی بر امریکا حکومت می کنند ؟ " و اشاری که در مورد صنایع ژاپن نوشته شده است مراجعه شود .

ان در کار بوده است. تا کارایی و علمی بودن و استقلال صنایع داخلی افغانستان را
در حد اقلی که امکان دارند نگاه دارند.

سـر اـنـجـام

.....

کتاب به پایان آمد / ولی مهند پایان کتاب هیچگاه به معنی پایان سخن نیست . این باب همچنان گشوده خواهد ماند و نیاز به بسیار سخنهای دیگر نیز هست . مات ما گشاینده این راه بودیم و اعتراف داریم که این گشایش خالی از لفظ شعاع و کاستیهاییست . ولی خوشحالیم و افتخار داریم که بگوئیم اساساً و اصولاً آنچه در کتاب آمده است صحیح است و همین واقعیتهای تاریخی کشورمان میباشد . بسیار مشغوف خواهیم شد که سایر رفقاً / سایر انقلابیون / وابسته به هر گروه و سازمانی که هستند / بابر خورد انتقادی و خلاق / نه تنها نقائص و کمبود های ما را گوشزد نمایند بلکه در تکمیل و ادامه آن راه / راه انقلاب / بکوشند . ما صمیمانه و صادقانه / دست این گونه رفقاً / راس فشاری پوز هر گونه / کمکی که در امکانمان باشد در ریغ نخواهیم کرد .

گفتیم کتاب کبود های چندی دارد / از جمله مهمترین این کبود ها / عدم وجود بخش مستقلی راجع به مبارزات بورژوازی ملی و خرده بورژوازی است . در سراسر کتاب صحبت از سرکوب بورژوازی ملی و خرده بورژوازی است و کمتر اشاره ای به عکس العمل این طبقات در برابر سرکوب مزبور شده است . در حالیکه همه میدانیم بورژوازی ملی و بریژه خرده بورژوازی عموماً و با اشکال مختلف در برابر سرکوب دولتها و حکومتها ضد ملی حاکم بر افغانستان عکس العمل های مبارزه جویانه / انقلابی و مترقی داشته است . نقطه اوج مبارزات مزبور / مبارزات دوره هفت شور و ایجاد جریانهای متعددی از قبیل " ندای خلق " و " ویش - زلدیان " و غیره . و همچنین مبارزات سالهای ۴۸ - ۳۴۲ می باشد . در این دوران هم بورژوازی و خرده بورژوازی سرکوب شده سر به شورش و عصیان برداشت و حتی تشکیلاتی نیز از خود بوجود آوردند که در بهترین حالت ما عمیتی خرده بورژوا - انقلابی داشتند .

اگرچه در کتابی که از سرکوب بورژوازی ملی و خرده بورژوازی سخن میرود / قاعدتاً و منطقاً بایستی از عکس العمل و مبارزات آنها نیز سخن زده شود ولی ما

بد و دلیل عمده این مهم را اگانان به تمویق انداختیم. دلیل اول اینکه در -
شرایط کتاب حاضر برشته تحریرد راند که مار چارتگی وقت و مصروفیت های
داخلی بودیم که مجالی برای بررسی عمیق و اصولی و همه جانبه مسائل
فوق الذکر نمی گذاشت. به خصوص که مبارزات مزبور انحرافات و معضرت / ادعا های
بسیاری را در برداشته و با خود تابه امروز نیز کشانده است. انحرافات و ادعا ها
- ی مذکور هر علاقمند به بررسی تاریخچه جنبش انقلابی و روحانان را و امیدارد
که با وقت و جوعه بسیاری به این مهم بپردازد. جوعه و وقتی که در امروز
ها برای ما میسر نبود.

دو دیگر اینکه / جنبش ها و حرکت های بورژوازی ملی و مخصوص خرده بورژوازی
انقلابی / رستگاه و پرورش دهنده جنبش کمونیستی کشور ما محسوب می
شوند. کینه گروه ها و احش عناصری که بنحوی خود را وابسته یا متعایل به
انقلاب ^{جنبش} کمونیستی افغانستان میدانند یا مستقیماً در جنبش های انقلابی
دوره هفت شور و سالهای ۴۸ - ۱۳۴۲ ریشه دارند و یا متاثر از آنها بوده
اند. بنابراین برای بررسی و تحقیق جنبش کمونیستی افغانستان / ضرورتاً و حتماً
بایستی مبارزات بورژوازی ملی و خرده بورژوازی بعنوان زیربنای جنبش
کمونیستی به بررسی و تحقیق کشیده شود.

بنابراین بررسی جنبش های انقلابی خرده بورژوازی و بورژوازی ملی باید
یکی از بخش های اساسی و مهم بررسی و تحلیل جنبش کمونیستی افغانستان
باشد.

بنابراین چه در فوق آمد و از آنجائیکه ما هم اکنون کار تحقیق جنبش کمونیستی
افغانستان را آغاز نموده ایم / بخود اجازه دادیم که بخش مبارزات بورژوازی ملی
و خرده بورژوازی انقلابی را از کتاب حاضر به رساله ای که امیدواریم بزودی در
مصری قضاوت و استفاده رفتاً قرار دهیم / منتقل نماییم.

چنین بود که کتاب " جگونگی پیدایش و رشد بورژوازی در افغانستان " -
فاقد بخش بسیار مهم و اساسی مبارزات بورژوازی گردید. طبعاً و بآر نظر -
داشت آنچه که در فوق آمد / فقدان مزبور هیچگاه نیایستی حمل بر بیسی بود ن
یا تسلیم بی قید و شرط بورژوازی و خرده بورژوازی در برابر اقدامات ضد ملی
و ضد خلقی حکومت و دولتهای افغانستان شود.

گذشته از موارد فوق کتاب کمبود های دیگری نیز دارد / از جمله فقدان امار
 واحصائیه های جدید / یا بطور کلی احصائیه های ضروری و لازم برای شناختن
 همه جانبه پالیسیهای اقتصادی - اجتماعی ضد خلقی و ولت های افغانستان از
 دوران نادر تا به امروز . این فقدان ها و کمبود ها نیز از جانی مربوط به تنگی وقت
 وعدم دسترسی مابه اسناد لازم بوده و از جانب دیگر عدم وجود امار و احصائیه
 صحیح و شبیه های امار گیری علمی در کشور و همچنین فقدان مراکز لازم برای
 اینگونه تحقیقات (مانند تحقیق کتاب حاضر) در کشور . بدینسان است که بی علائقی
 وعدم احساس مسئولیت ما * مورین کتابخانه ها و خصوصاً بوروکراسی رایج مزید
 بر عاتق شده کار تحقیق را هر چه بیشتر دشوار میسازد و حتی محقق را به انحراف
 فاسق چند نیز میکشد . چنین است که تحقیق در افغانستان یکی از امور نهضت
 دشوار / پیچیده و سردرگم میباشد . مگر اینکه محقق ساحه تحقیق خود را با موری
 بی خطر و مرده مانند تحقیق در مورد شعر فلان شاعر و شعر فلان مثلاً * واژه عشق
 در اشعاران شاعر دیگر و نوشتن تفسیر و تفسیر بررسالات بزخرف فلان با اصطلاح
 ادیب محدود نماید . ما را با اینگونه با اصطلاح محققین کاری نیست .

اعتراف داریم که کتاب کمبود های دیگری نیز دارد که امید داریم به مدد
 رفقاء خواننده اعم از کمونیست ها یا سراسر انقلابیون و وطن پرستان راستین / ان -
 کمبود ها را بشناسیم تا در آینده و باز یکمط، کلیه انقلابیون واقعی برفع آنها
 بکوشیم .

همانطور که خواننده گرامی ملاحظه نموده اید / کتاب در سراسر صفحات
 خود بطور کلی در مسئله عمده را تعقیب می نمود . یکی اینکه کلیه دولت ها و حکومتها
 افغانستان بهر نام و نشان و بیرق / اعم از حکومت ظاهرشاهی با عنوان " الملو -
 کل علی الله " و بیرق با اصطلاح اسلامی و یا حکومت " خلیفها " می ضد خلق
 با بیرق " سرخ " و فریاد های با اصطلاح " سوسیالیستی " عمه و همه دارای
 ماهیتی ضد ملی / ضد خلقی و ضد متکذرا را برپا میسازد و اجانب بوده اند .

ماهیت ضد ملی حکومت و دولت ها مذکور اساساً در رابطه با رشد و بالندگی
 مستقلاً نه بورژوازی و خرده بورژوازی به بررسی گرفته شده است ، چون در -
 کشور های عقب نگذاشته شده ای همچون افغانستان / استقلال یا عدم
 استقلال بورژوازی ملی و خرده بورژوازی دقیقاً بیانگر استقلال یا عدم استقلال

اقتصاد و سیاست کشور بطور غایی نمایانگر ملی بودن یا عدم ملی بودن حکومت این کشورها می باشد (۱). بنابراین برای روشن شدن ماهیت عدم ملی بودن خلق و ولت ها و حکومت افغانستان میباید هر چیز به سرکشی بورژوازی ملی اشاره شده است. این امر شاید از نظر بعضی از خوانندگان قاع از بورژوازی ملی تلقی گردد و موجب تمحیب آنها شود که چرا کمونیست ها از بورژوازی ملی دفاع می کنند؟ اولی در جواب میگوئیم / اولاً کمونیست ها میباید از بورژوازی ملی در برابر بورژوازی کهنه را در دفاع کنند و ثانیاً همانطور که فوقاً اشاره شد / بدلیل کمبود و عدم تشکل طبقه کارگر که خود ناشی از فساد ملی بودن ساخت اجتماعی - اقتصادی کشور است ، غصلت عدم ملی و ولت های افغانستان میباید از هر چیز در رابطه با سرکوب بورژوازی ملی و غرض بورژوازی متظاهر و تبارز می نماید .

سنته دیگری که " چگونگی پدید آمدن بورژوازی در افغانستان " میگویند به آن میرود از دینار و روشن گرداند / این است که بورژوازی ملی و غلبه بورژوازی / حتی در صورتیکه فوق العاده انقلابی باشد / نخواهد توانست . مبارزات توده ای و خلقی را تا رسیدن به پیروزی و استقلال تمام و نهال نماید . این طبقات و اقشار چون حامل و غصلت استثمار کننده و استثمار شوند ، هستند / نمیتوانند انچنان که باید و شاید / قاطعانه به روحانان و به گمران ها هرگونه استثمار مبارزه نمایند و انرا برای همیشه معفو و نابود نمایند . استثمار نیز خود شکلی از اشکال استثمار است بنابراین بورژوازی ملی و غرض بورژوازی که تمایل به استثمارگری دارند هیچگاه قادر نیستند تا به آخر استثمار مبارزه نمایند . آنها تمایلات قادر خواهند بود امپریالیسم شخصی را از کشور بیرون برانند ولی بزودی بطور تدریجی ناپذیر پدید آید امپریالیسم دیگر در خواهند غلطید . رشد سرمایه داری مستلزم آزاد پدید آمدن و نه حالت امپریالیسم / روسا و خوابی است که بورژوازی ملی کشورهای عقب نگذاشته

(۱) - طبقه کارم را این جا منظور آن معدود کشورهای سوسیالیستی مانند البانی و چین نیست . در اینگونه کشور ها و مالک نیز محدود و پتهای برای بورژوازی و غرض بورژوازی قائل میشوند که هیچگونه تناقض یا غصلت ملی حکومت آن ندارد . اینگونه کشورهای سوسیالیستی را اصولاً نمیتوان در جمله کشورهای " عقب نگاه " داشته شده به حساب آورد .

شده از دیرباز آزاد است او نیز خود قرار داده اند ولی هیچگاه بتحقیق نرسیده است و بخیر اند پیوسته. این نظرمان نیست بلکه این حکم تاریخ است. این حکم را میتوان در سرنوشت هند / عراق / مصر / الجزایر / سوریه / کوبا / ویتنام باصلاح سوسیالیستی و انبوهی دیگر از کشورهای بازتافت.

کتاب "جگونی گشت" روزوازی در افغانستان " میخواند تا تحقیق این حکم تاریخی / معنوی هم کفایت و لیافت روزوازی می و خرد روزوازی - برای رهبری مبارزات آزادی بخش خلقها تا استقلال کامل را / در اینگونه تاریک و فراموشخانه جهان / مدلل سازد .

ما امید داریم که در نشاندادن حقانیت و مسئله حیاتی و اساسی فوق - الذکر موفق شده باشیم . اجراماد رقبال این موفقیت / کوشیدن و حرکت پیگیر و انقلابی / واقعه انقلابی و فقا و کله انقلابیون است در جهت یافتن قدرتی که واقعا بتواند مبارزات آزادی خواهانه / ملی و ضد استعماری توده ها و طبقات خلق را تا پیروزی کامل هدایت نماید .

ما ایمان کامل داریم که این نیروی رهبری کننده / تنها و تنها طبقه کارگر واید ثلوی بیالنده / انترناسیونالیستی / ضد استعماری طبقه کارگر است و پس . یعنی خلفاء و طبقات زحمتکش و سرکوب شده افغانستان فقط و فقط در - روشنائی بیگران و کمیسیم - لنینیم است که میتوانند به آزادی - براندازی و برابری کامل برسند و پس .

واما تذکری دیگر بعنوان خالی نبودن عریضه : سالها بود که همه ای از انقلابیون از این من نالیدند که در مورد تاریخ افغانستان کاری انقلابی صورت نگرفته است و لسی متافسانه این گونه و فقا خود هیچ قدمی برای رفع این کمبود مهم نمی برداشتند . شاید هم آنها این مهم را انتقد رد شورا و غیر عملی می پنداشتند که جرات نمی کردند به آن نزدیک شوند . مانیز همین تصور را داشتیم . ولی مع الوصف آن - پندار خام / پستی در میدان نهماده و چیزی فراگرد آوریم که هم اکنون در پیش رو داریم .

باز هم میگوئیم و خود کتاب نیز شهادت میدهد که ما از این پی نیستیم و همچنین یک محقق حرفه ای هم نیستیم . از نگاه شیوه تحقیق

و انسجام جلاش و غیره تکنیکهای ادبی - تحقیقی شاید کتابها
 نواقصی داشته باشد، ولی ما علیرغم کمبودهای فوق و فقط بدلیل
 عشق و علاقه ای که به روشن شدن تاریخ کشور خود داریم و همچنین
 در راه مسئولیت عظیمی که در برابر همرازمان رزمنده و واقعا انقلابی
 قرار دارد / من بر روشنی انداختن برجسته های مختلف تاریخ کشور
 مشکلات جزئی و تاکتیکی فوق را نادیده گرفته فقط باید نظر داشت واقعا
 و مطابق تاریخ کوشیده ایم قدمی شریفه در هم جزئی در دست اجرای
 وظیفه فوق برداریم، امید داریم که نقائص تاکتیکی فوق در عمل اصلاح
 شود و ما از امید داریم که رفقا و دیگران نیز متهمانه در این میدان های
 بگذازنند.

با ایمان رزمند، با اطمینان، پیروز خواهیم شد!

جند ۱۳۵۷

مآخذ

جرائد

- ۱- امان افغان
- ۲- اصلاح
- ۳- اقتصاد
- ۴- انیس

کتاب و مقالات:

- ۱- سیر ژورنالیسم در افغانستان - کاظم اهنګ .
- ۲- بحران و نجات - محی الدین انیس .
- ۳- نادر افغان جلد اول - کشککی .
- ۴- روابط خارجی در دوران عبدالرحمن - لودویک ادا .
- ۵- نظری به تجارت افغانستان - سید سلطان .
- ۶- سالنامه های کابل از سال ۱۳۱۱ تا ۱۳۵۶ .
- ۷- پیشرفت پلان و تحلیل اوضاع اقتصادی ۳۷-۱۳۳۸
- ۸- انحطاط فتودالیسم - موریس داپ .
- ۹- حزب کمونیست چین - مائوتسه دون .
- ۱۰- تاریخ خاورمیانه - ژرژ لکافسکی .
- ۱۱- میراث خوار استعمار - مهدی بهار .
- ۱۲- تاریخ مختصر افغانستان جلد ۲ - عبدالحی حبیبی .
- ۱۳- تاریخ افغانستان - پولیاک .
- ۱۴- امپریالیسم بمثابة - لنین .
- ۱۵- افغانستان در مسیر تاریخ - غبار .
- ۱۶- تاریخ افغانستان - یک نفر روسی .